

139

13

अथ

दिनकरभट्टकृतः

शान्तिनीसारः

Shanti Saar

विषयः - पुयोगः

समयः १५६६ शके अ. ३.

३ रसादिनिर्वाच्यं हि जातस्य तत्राधिकारिता वक्ष्ये कृतान् ॥ किंच
 श्रुत्वा समग्रं कुरुतुलादावधिकारो रधकारवात् ॥ अतएवमा
 धवेन रक्षिणा धनुषो विप्रश्चरस्य जुहुयात् ॥ ब्राह्मणस्तु भ
 वेत् ॥ श्रुत्वा ब्राह्मणो भवेदिति पराशरवाक्यं पत्रविप्रः श्रुत्वा
 दक्षिणा प्रादाय वहीयं हविशालिपुष्पाद्यर्थं वेदिके मे मेर्जु लोनि ॥ न
 त्र ब्राह्मणस्येव दोषः श्रुत्वा होमफलं भवेत् ॥ त्रैविद्याख्याते तासि
 द्यो ग्रहमखरुका पुस्तिकास्तु तासां होमश्चरस्य अधिकारः ॥ अतए
 व मोक्षधर्मे श्रुत्वा प्रकृत्यै मन्त्रवर्जं नुद्व्यति कुर्वाणा पौष्टिकी क्रि
 यामित्युक्तं ॥ कुमारिच शुभं पतिमिति वलक्ष होमः ॥ अघा पुन हो
 मदिविधिः ॥ ॥ मास्ये ॥ वैशपायनमासीनमपृच्छ्यो न क
 पुरा ॥ सर्वकामासु येनित्येकचंद्रांतिक पौष्टिकां शांतिमनिश्चय
 मकं ॥ पौष्टिकमेहिकफलं जनावैशं ॥ श्रीकामशान्तिकामो वा ग्रह
 यज्ञं समारभेत् ॥ वक्ष्यायुपुष्टिकामो वा तथैव भिन्नान्युन ॥ ग्रहशं

तिप्रवक्ष्यामि पुराणश्रुतिवोदितां ॥ पुण्ये हि विप्रकथिते कृता ब्राह्म
 णवाचनं ॥ ग्रहान् ग्रहाधिष्ठातृव्यहोमसमाचरेत् ॥ ग्रहयज्ञे
 स्यः प्रोक्ता पुराणश्रुतिको विदः प्रथमो युतं होमः स्य त तस्य ताव
 द्धिधिं वक्ष्ये पुराणश्रुतिमाविता ॥ गत्रे स्योत्तरपूर्वेण वितस्ति द्वय विसृ
 ता ॥ वज्रद्वयात्र तां वेदितुं सद्यः संयुता ॥ संस्त्राय नाय देवानां च
 तुरस्त्रा मुद्वेषेवा ॥ स्कांदतु तस्याधोत्तरपूर्वेण स्फुटितहस्तमात्रं क
 त्रिवचनं तुरस्त्रचवितस्त्रुद्ययसामितमिति वेदः ॥ त्रिमंखल त्वमुक्तं
 आग्निप्रणयनं कृत्वा तस्यामावाहयेत् सुरान् ॥ देवानां ततः स्त्राय
 त्रिविशंतिर्द्वाद्वाधिका ॥ सूर्यः सोमस्तथा भौमो बुधजीवसीतार्क
 ज ॥ राहुकेतुद्विति प्रोक्ता ग्रहा लोकहिता वहा ॥ संस्मरेद्भूतमादि
 मंगारकसमन्वेत ॥ सोमशुक्रौ तथा श्रौतौ बुधजीवौ च पि गच्छे ॥ म
 दुराहुतथा कक्ष्ये ॥ धूम्रा चैतु गणा विदुः ॥ ग्रहवर्णनिर्देशानि वा सा
 त्विकसुमानि च ॥ धूम्रामो होत्रसुरभिरुपविष्टादितानक ॥ शोभनं स्त्रा
 पयेत्प्रातः फलपुष्पसमान्वितं ॥ गुडोदनं खेदया लोमाय धत्तपायसं

४

अगारकायसंयावं बुधायक्षीरप्राष्टिकं ॥ लोहिताय हविष्यात्रमिति कां
 देपाटः ॥ इधोऽनंतु जीवाय शुक्राय वधतौ ॥ शनैश्च राय वशरमा
 जमां संवराहवे ॥ चित्रोऽनंतु केतुभ्यः सर्वैर्भूधैरघार्चयेत् ॥ स्कांदेन ॥
 मिश्रितं तिलमाषैश्च नवेद्यंतु शनैश्चरे ॥ राहोर्मसोऽनंतु दद्यात्केनोश्चित्रो
 दंतं तथतिपाटः ॥ प्रागुत्तरेण तस्माच्च इध्यक्षतविभूषितं ॥ चतुर्पदं
 वसं धिं फलवत्तु युगाचितं ॥ पंचरत्नसमायुक्तं पंचभंगसमन्वितं ॥
 स्थापयेत् ॥ वृणक्तुं वरुणं तत्र विन्यसेत् ॥ गंगायाः सरितं सर्वाः समु
 द्राश्च सरासि च ॥ गजाश्च रथ्या वल्मीकसंगमाहृद्गोकुलान् ॥ मृदुमा
 नीय विप्रेऽसर्वे धिसमान्वितां ॥ स्नानार्थं विन्यसेत्तत्र यजमानस्य ध
 र्मवित्रं ॥ सर्वसमुद्राः सरितः सरासि जलदानं दुः ॥ आयांतु यजमान
 स्य दुरितं क्षयकारकाः ॥ ९ ॥ न मावाहयित्वा तां तौ न मरान्मुनिसत्तम ॥ हो
 मं समाभेत्सर्पि र्यवै श्रीहितिलादिनां जर्कः ॥ फलाद्रावदिरस्तु पामार्गे धि
 पिप्लेः ॥ दुर्बुधः शमीर्वा कुशाश्च समिधास्त्रिमा ॥ ऐकैकं वा वृशत
 मष्टा विंशति वा पुनः ॥ होतव्या मधुसर्पिन्यां दद्याच्चैव समन्विताः प्रादु

४

134

संज्ञाविस्तार

13

134

13

पारिजाते आशु जायने नोक्तं ॥ एकस्तु बहु कुंडं धु कुर्यात् ॥ शतमरव
 गुर ॥ बहुष्टरः सुचैकस्मिन्नन्ति वा तद्विधानवित् ॥ एककुंडे तु न वभि नैव
 होमप्र शान्तये ॥ इदं न वाचार्यपक्षे ज्ञेयं ॥ अत्र श्रद्धाणां मप्यधिकारः
 धर्मेऽप्यवस्तु धर्मज्ञाः सताधर्ममनुष्ठेताः ॥ मंत्रवर्जनं दुष्यति प्रशमा प्रा
 मुवंति वेति श्रद्धधर्मप्रकरणे मन्त्रैः ॥ यत्किंमेधातिथिर्व्यचिख्यौ मंत्र
 रहितो यो ब्राह्मणादिना तु पवासादि धर्मोक्तस्तमनुनि ॥ १० ॥ श्रद्धा न
 दुष्यति न पुनः संमंत्रकाप्यपि मंत्रवर्जमनुविष्टता न दुष्यतीति ॥ त
 द्युक्तं वाक्यवैष्यार्थपत्ते ॥ नवसमंत्रककर्मविधीनां श्रद्धा न प्रवृ
 त्तेः कर्मणि मंत्रवर्जनि विधानुमशक्यति वाक्यां मंत्ररहितं विरीष्टकर्मवि
 धौ बाधकाभावात् ॥ तथा च ब्राह्मणादिकर्तृकाधानवत्तत्र कर्मभेदः यदा
 नमंत्राभावः सर्वकर्मगत्वे न विधीयते स च प्रकरणाद्विषयः ॥ ननु
 यत्र तुला तडागो त्सर्गादौ वतुर्गामपिवणानां श्रद्धेणापि प्रवर्तव्यमित्या
 दिवचनात् ॥ श्रद्धाधिकारस्तत्र वमप्रवर्जता विधान सास्ति तिचैत् ॥ न स
 कोचैत्रमाणो भावात् ॥ नचैव संध्याचंदनादौ श्रद्धस्य मजवर्जमविका

131

13

५ नः प्रशस्यते ॥ चित्रयुगस्य वाहनमिति वेदे विदो विदुः आग्निं हतवृणीमह
 रतिवर्तते तु हतः उदन्तमेवरणस्य पां मंत्रः प्रकीर्तितः भूमेः पृथिव्यंतरि
 क्षमिति वेदेषु पद्यते ॥ सहस्रशीर्षी पुरुष इति विष्णोस्तदाहृतः इत्येहो मर
 त्वत इति त्राक्रम्य शस्यते ॥ उक्तानपणेशु भगवति देव्याः समारभेत भद्रा
 पते पुनर्होमः प्रजापतरिति स्मृतः नमोस्तु सव्ये भद्रति सव्याणां मंत्र उच्य
 ते ॥ एव ब्रह्माय अस्त्विय इति मन्त्रस्य पुनराहृतः ॥ विनायकस्य वाहन इति मं
 त्रबुधे स्मृतः जानवे से मुनयामुर्ग मंत्रो न उच्यते ॥ आदित्य तस्येत
 स आकाशस्य उदाहृतः ॥ आणादीशु मर्मानांतद्वयोः प्रकीर्तितः एषो उ
 पाअपूर्वस्य विनो मंत्र उच्यते ॥ एषां तु तितुम् ई नं दिव इत्यभिपातये
 त् ॥ अथापिषेक मंत्रेण वाद्यमंगल गीतकैः यजमानस्य कर्तव्यं चतुर्भिस्त
 पनं विजै सुरास्यामभिषिच्य तु ब्रह्मविद्युमहेश्वरा ॥ वासुदेवो जगन्ना
 थः स्तथा संकर्षणो विभुः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च भवंतु विजयायते ॥ आखं
 उलोमिर्भगे वान्ये मो वै निर्ऋतिस्तथा ॥ वरुणः पवनश्चैव गणाध्यक्षस्तथा
 शिवः ब्रह्मणा सहितः शेषो निष्काला पातुते सदा ॥ कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिर्मे

धाः पुष्टिश्चक्रा क्रियामति ॥ तुर्द्धिर्जज्ज वायुः शांतिस्तुष्टिः कांतिश्च मान
 रः एतास्तामभिषिच्यंतु धर्मपत्यः समागताः ॥ आदित्यश्च मानो मो बुधजी
 वासितार्कजाः ॥ ग्रहास्तामभिषिच्यंतु राहु केतुश्च तर्पिताः ॥ देवदानं वगंध
 वीयक्षराक्षसपन्नगाः ऋषयो मुनयो गावो देवमातर एव च ॥ देवपत्यो ह
 माना गावैसाश्चाप्सरसां गणाः ॥ अस्त्राणि सर्वत्रास्त्राणि राजानो वाहनानि
 च ॥ ॐ षधानि चरतानि कालस्या वयवाश्च ये ॥ सवितः सागरा शैला स्ती
 र्थानि जलतानदाः येन त्वा मभिषिच्यंतु सर्वकामार्थसिद्धये ॥ ततः शुक्रां
 वरधरश्चक्रमात्मनोऽपनः सर्वधैः सर्वगधैः स्नपितो वेदपुंगवैः
 यजमान सपात्नीक सार्त्विजस्तु समाहितः दक्षिणाभिप्रयत्नेन पूजयेत्
 न विस्मयः ॥ सूर्याय कपिलां धेनुं शंखं दद्यात्तथैवो बत्सधुरंधुरं दद्या
 द्भौमाय ककुदाचितं ॥ बुधाय जानसंपत्तु गुरवे पीतवाससी ॥ श्वेताश्वं
 देव्यगुरवे कष्यगामर्कं स्नवे ॥ आयसं राहवे दद्यात्केतुभ्य ह्यगमुत्त
 मं ॥ सुवर्णेन समाकार्याय जमाने न दक्षिणा ॥ सर्वेषां मथावागोवादान
 व्योहमभूषिताः ॥ सुवर्णे मथवा दद्याद्गुरुर्वाये न दद्यात् ॥ स्वमन्त्रेण प्र

६ दानव्याः सर्वाः सर्वत्र दक्षिणाः कपिलसर्वदेवानां फलनयिणी रोहिणी ॥
 तीर्थदेवमयी यस्यात्ततः शान्तिप्रयच्छमे ॥ पुण्यं स्वं शंखपुण्यानां मंगला
 नां च मंगला ॥ विष्णुना विधत्ते नित्यमतः शान्तिप्रयच्छमे ॥ धर्मस्त्वं वृषर
 पेण जगदानंदकारक ॥ अष्टमूले राधेष्ठानमतः पाहिसनातना ॥ हिरण्य
 गर्भगर्भस्त्वेमेव जं विभावसाः अनंतपुण्यफलदमतः शान्तिप्रयच्छ
 मे ॥ पूतिवस्त्रपुगं यस्मा दसुदेवस्य वल्लभा ॥ प्रशान्तस्य मे विष्णुरतः
 शान्तिप्रयच्छतु ॥ विष्णुस्त्वं मश्वरपेण मस्मादमृतसंभवः चंद्राकं वाह
 नो नित्यमतः शान्तिप्रयच्छमे ॥ यस्मात्वं पृथिवी सर्वाधेतु के राव सन्निता
 सर्वपापहरा नित्यमतः शान्तिप्रयच्छमे ॥ यस्यादाय सकर्माणि लबाधीना
 नि सर्वदा ॥ लांगला घायुधादिनि तस्माच्छान्तिप्रयच्छमे ॥ यस्यात्वं सर्वय
 ज्ञाना मंगलं नयवास्थितः ॥ यानां विभावसां त्रिसंमतः शान्तिप्रयच्छमे ॥ ग
 वामगेषु तिष्ठंति भुवनानि चतुर्दशायस्यात्तस्माद्विदमस्यादिह लोके पर
 त्र च ॥ यस्मा दस्त्यशायनं के राव स्याद्विदस्य च ॥ शय्या ममाप्य शून्यास्त
 दत्ता जन्मानियजन्मनि ॥ यथारत्नेषु सर्वेषु सर्वदेवाः प्रतिष्ठिताः तथा शान्ति

शमात्रा सधिमिधेः ससकाः सपलाशिनीः समिधः कल्पयेत्त्राजः सर्वकर्म
 सुसर्वदा ॥ देवानामपि सर्वेषां मुपां शुपरमार्थवित् ॥ स्वेन स्वनेव मन्त्रेण होत
 व्याः समीधः पृथक् ॥ होतव्यं च दत्ताय त्कंचतुस्रस्यादिकं पुनः मन्त्रे इति श्रु
 तीर्हृत्वा होमद्रव्याहेति भिस्तैतः उद्भूतवा वाक्युवात्स्येण मुनिपुंगवाः
 इति संख्याधिदेवताभिर्विषया ॥ मन्त्रवंतश्च कर्तव्याश्चरवः प्रतिदेवतसु
 कुतो हानवरसम्पत्तौ होमं समारभेत् ॥ आकल्पेनेति सूर्याय होमः का
 र्गो हि जन्मना ॥ जाप्या यत्वेति सोमाय मन्त्रेण जुहुयात्पुनः ॥ अग्निमूर्ध्नि वि
 मन्त्रमिति भौमाय ॥ कीर्तयेत् ॥ अग्ने विवस्वतुष स इति सोमसुताय वैष्टस्य
 तेपरि दीपारथेनेति गुरोमीतः शुक्रं ते अन्यदिति वज्रस्य पिनिगद्यते ॥
 शनैश्चराय तु पुनरां श्रादेवीति होमयेत् ॥ कपनेश्चिन्मभुवदिति राहोनु
 इह तः केतु कण्वा निति ब्रूपा क्लेत्तना मपि शान्तयेत् ॥ जावो राजेति तु मस्य
 बलिहोमं समारभेत् ॥ अपो हि ह्ये त्ममात्मा स्तस्यो नेति स्वामिनस्तथा ॥ वि
 ष्णो रिरिदं विष्णुरिति तृमिसेति स्वयं भुवः ॥ इन्द्रमिदेवता तय रं शाय जुहुयात्पु
 नः तथा यमस्य चापगौरिति होमः प्रकीर्तितः काकस्य क्लमजतामिति मं

तितः गुह्यजन्मसंस्थेनहत्तोरानासुयोधनः पात्रावुधपीडायां विकर्माणि
 नियोजितः ॥ षष्ठ्यनोत्रानसाहेहिरण्यासोनियातितः पतेवान्येचवहवोश्रु
 दोषेस्फपीडिता ॥ षष्ठ्यायुपुष्टिकामोवाग्रहयत्तसमानचरेत् ॥ नवग्रहमरवे
 कुर्याद्विजश्रुतुरः शुभान् ॥ अथवाचैकमभ्यर्चविधिनाब्राह्मणसह
 जन्मभगोत्रमाग्निश्चवर्णस्त्रानसुखानिच ॥ योसात्वाकुरुतेज्ञातिग्रहास्त
 नावमानिता ॥ उत्पन्नार्कः कलिगेषुयमुनायांचचरताः अगारकस्त्वयसा
 चमगधापांतिमाश्रुजः ॥ सैधवेषुगुरुर्जातशुक्रोभोजकटेतथा ॥ शनै
 श्चरस्तसौराष्ट्रराहुर्वैराटनापुरेअनवेद्यां तथाकेतुरिसेताग्रहभ्रमयः ॥
 यस्पयस्यवयहोत्रतत्तवक्षाम्यतः परं ॥ आदित्यकश्यपागोत्रोआत्रे
 यचंद्रमाभवेत् ॥ भारद्वाजोभवेद्दोमः तथात्रेपश्चसोमजः शक्ररजो
 गिरीगोत्रः शुक्रोवैभार्गवस्तथा ॥ वानिः कश्यपाबाधराहुः पेटिनसि
 तथा ॥ केतवोर्जोमिनियाश्चग्रहाग्निस्तदनंतरं ॥ आदित्यः कपिलोनाम
 विंगतः सोमउच्यते ॥ धूमकेतुस्तथाभौमोजाटराग्नियुधः सप्तः गुरोश्चै
 वाग्निस्वीनामशुक्रोभवतिहावक ॥ जनेश्वरोमहतिजा राहुकेत्वोहताश

नः भास्करांगारकौरक्तोशुक्रोशुक्रनिशाचरौ ॥ सोमपुत्रो गुरुश्चैवता
 बुभौ पीतकोस्मृतो ॥ कृष्णशनेश्वरविद्यानराहुचित्राश्चकेतवः मध्येतुभा
 स्करविद्याश्रीनपूर्वदक्षिणे ॥ दक्षिणेकोहितंविद्याबुधः पूर्वोत्तरेणतु
 उत्तरेतुगुरुविद्यानपूर्वणेवलुभार्गवं ॥ पश्चिमेनशनिंविद्याराहुदक्षि
 णपश्चिमे ॥ पश्चिमोत्तरतः केतुः स्वाप्योवैशुक्रतुलैः अथवावर्णकैः का
 र्यास्वस्ववर्णादिधातुभिः शुक्राकोप्राशुखोरोयो गुरुसौम्याचरश्चुरो
 प्रत्यशुखरागिसोमः शेषादक्षिणतोमुखाः प्राशुखाकर्ध्वदक्षीउदशु
 खोधामदक्षीप्रत्यशुखाधोदक्षी ॥ दक्षिणतोमुखादक्षिणदृष्टवः ॥ आदि
 त्याभिमुखादक्षिणैरितिहेमाद्रिः ॥ वर्णरूपगुणैर्युक्ताध्याहृतायाहयेतुता
 न् ॥ वक्ष्येस्त्रानानिदेवामीश्वरादियथाक्रमं ॥ सूर्यस्यैवोत्तरेत्रांभुउमा
 सोमस्यदक्षिणे ॥ स्कंदमंगारकस्यैवदक्षिणस्यानिवेशयेत् ॥ सौम्याय
 पश्चिमतोविष्णुब्रह्माजीवस्यपूर्वतः ॥ इहमेव्यासिताद्विद्यानसदादग्नेय
 तोयम् ॥ गालोपूर्वोत्तरेकाक्षसर्वभूतभयावह ॥ केतोर्नैऋतदिभागेवि
 नः सुनिधापयेत् ॥ उत्तरेज्ञानिसूर्याभ्यांगुरुकेतुश्चदक्षिणे ॥ गणाधि

पंचमिष्टाप्पसर्वदेवनमस्तुते ॥ मानुं तु मंडलाकारं सोमं तु चतुरस्रं ॥ अं
 गारकं त्रिकोणं च बुधं बाणाकलितं ॥ दीर्घं चतुरस्रं गुरुपंचास्रं भार्गवं
 तथा ॥ धनुस्तेस्मिंशं निविद्या तारादुर्गुणाकलितं ॥ ध्वजाकाराकेतव
 श्वगणेशतंत्ररूपिणां ॥ स्त्रापयेच्छुक्लदुलैरित्येतास्मिन्पक्षे मंडलाद्या
 कारणस्त्रापनापितिहेमाद्रिः ॥ दिवाकरकुजाभ्यां हि रात्र्येष्टे च वंदुं ॥ च
 द्रुचभार्गवं चैव क्लितवर्णं प्रदापयेत् ॥ कुंकुमेन तु संयुक्तं चंदुं जीवसौम्य
 यो ॥ अगुरुं च दनं दद्यात् ॥ कुक्कुर्वै जेषु च ॥ ग्रहवर्णानि पुष्पाणि गायत्र्या
 धूपमादहेत् ॥ रवे कुंकुमं धूपं शास्त्रीनस्तु घृताक्षताः ॥ सौम्ये सर्जरसचै
 व अगुरुं बुधं स्मृतं ॥ सिलहं गुरुं वेद्यात् शुक्रं विद्यागिरितथा ॥ गुरु
 तु मंदवारं तुलाक्षारं होश्रुकेते वेगुदिवे स्तुतिमंत्रेण दीपं दद्यात् स्तुतिः
 अं ब्रह्म नो हं द्राष्टुं मं ब्रह्म न स्तुतिं ॥ यजमानमहाक्षिण्यो नास्ति
 यज्ञसमं रीषुं ॥ अहिंसकस्य दातव्यं धर्माजितं धनस्य च ॥ नित्यं च निय
 मस्तस्य सदा सानुग्रहाः ॥ ग्रहाणां गोचरेऽश्वत्थालेऽपि श्रविशेषतः
 पूजिताः पूजयेत्ते निर्दहं सपमानिताः ॥ ग्रहाणां मिह भगतिश्च कुर्वीत

ति प्रयश्चतुरहस्राने तमे सुराः पथाभूमिप्रदानस्य कलां नारुति षोडशीं
 दानान्यन्यानि मशांतिर्भूमिदाना इव हि ॥ एवं संफुजयेद्भूम्या विनशाद्ये
 न वर्जितः वस्त्रकांचनरत्नौघधूपमाद्यानुलेपनैः ॥ अनेन विधानायुक्त
 ग्रहपूजां समाचरेत् ॥ सर्वां क्लामानवाप्नोति त्रयस्वर्गं महीयते ॥ यस्तु पी
 ठाकरो निसमत्प्रवित्तस्य वाग्रहः स तं यत्नेन संफुजयेत् शोषानप्यर्चयेत् नरः
 स्कांदे तु ॥ तमेव फुजयेद्भूम्या दक्षिणाभिः स्वशास्त्रे तस्सु त्रार्धं पटितं ॥
 सैव वायुतहोमो यूनवग्रहमखः स्मृतः ॥ विवाहोत्सवयज्ञेषु प्रक्षिप्वादिषु क
 र्मसु ॥ निर्विघ्नार्थं मुनिश्रेष्ठे तथोद्देगार्हतेषु च ॥ वश्यककर्मभिचारदि त
 थैवौटनादिकं ॥ नवग्रहमखं क्लानतः काम्यं समारभेत् ॥ अन्यथा फलं
 दंष्ट्रसां न काम्यं जायते क्वचित् ॥ तस्माद्भुतहोमस्य विधानं तु समाचरेत्
 स्कांदे ॥ देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसकिन्नराः पाद्यते ग्रहपीठानिः क्रिपुन
 भुवि मानवाः ॥ इदं नैश्वरेण सौदासो नरमासेनियोजितः ॥ राहुणा पीडि
 तो राजानो लेभ्रांतो महितो ॥ अंगारके विरोधेन रामो राक्षसादिवासित
 अवधमेन शशाकेन हिरण्यकाशी रितः ॥ राविणा सप्तमस्येन रावणे विनिपा

मायं लक्ष होम मतः शृणु ॥ सर्वकामा मये यस्माद्दक्ष होमविदुर्बुधाः पितृ
 णां वल्लभः साक्षात् मुक्ति मुक्तिफलप्रदः ग्रह तारा बल तद्धा कृत्वा ब्राह्म
 ण वाचनं ॥ गृहस्योत्तर पूर्व ण मंडपं कारयेद्बुधः ॥ रुद्राय तनू मौ वाचतु
 रस्त्रमुद्गुरुवान् ॥ द्वादशस्तमथाष्टौ वाह स्तोत्रं कुर्यात् विधानं तः प्रागुत्त
 रपूर्वो भूमि कारयेत्तल तो नरः प्रागुत्तर समासाद्य प्रोक्षामं उपस्यतु ॥ शो
 भनं कारयेत्कुंड यथा वल्लक्षणं नीतं ॥ नवग्रह मखे कुंड हस्तमात्रं प्रशस्य
 ते ॥ चतुरस्र समं तालु यो निवर्त्तयेत्सखलं ॥ चतुरस्रं विस्तारामेखला ॥ त
 द्दुष्टि ता ॥ प्रागुत्तर वर्णा कार्या सर्वतः समविस्तृता ॥ शान्त्यर्थं सर्वलोका
 नां नवग्रह मखे स्मृता ॥ मानली नायिकं कुंड मनेक भयं भवेत् ॥ यस्या नस्या
 त्सु सपूर्णं शान्ति कुंड विधीयते ॥ अस्माद् द्वादश गुणः स्येद्ग्रीवा देव त्वपंत मयुत
 होमांग विधान ॥ अतो लक्ष होमे नैक हस्तं कुंड अस्माद् द्वादश गुणः शोक्ता ल
 क्ष होमः स्वयं भुवा ॥ आकृती मिस्तथा नैक दक्षिणाभिस्तथैव च ॥ आहूती
 मिरिति न समिराध्य दुनिग्रहं वासीष्ट संहितायां मयुत होमादि त्रयपुर
 स्कारेण तत्राष्ट शतादिसख्या विधान ॥ अत्रे नोति ब्राह्मण भोजने नैस
 र्थः दिहस्त विस्तृतं तद्वत्तुर्ह स्मापत पुनः दक्ष होमे भवेत्कुंड यो निवर्त्त

त्रिमेखलं ॥ वक्रकंठः यो निश्च वक्रं च त्रिमेखला श्रविद्यंते यस्य सार्थः ॥ तस्य
 चोत्तर पूर्व ण वितास्ति त्रय संस्थितं ॥ प्रागुत्तर प्रवणं तत्र चतुरस्र समंत
 तः ॥ विष्णु भाद्येष्टितं प्रोक्तं स्तुति विश्व कर्मणा विष्णु भार्धमष्टाद्वादश गुण
 निव प्रागुल सहितः नि संस्थापनाय देवानां वप्रत्रय समावृतं ॥ द्वयो गु
 लोष्ट्रितो च प्रः प्रथमः समुद्राहृतः ॥ अगुलाय संयुक्तं वप्रद्वय मथापरि
 अगुलस्य च विस्तारः सर्वेषां कथ्यते बुधैः ॥ द्वादश गुलोष्ट्रिताभिन्तिः स्प्रष्टुल
 स्यात्तथापरि ॥ तस्मिन्ना वाह ये देवा न्दर्व वत्कृत्तं दुर्गेः आदित्या भे मुखाः
 सर्वसाधि प्रत्यधि देवता ॥ स्थापनीया मुनि श्रेष्ठ नात्तरेण पराङ्मुखः ॥ गुरु
 स्नानाधिकं स्तत्र संस्तुता भूति मिष्टत पसाम धनि शरीर स्तु वाहन परमोष्टिनः
 विषपाय हरणे नित्य मत्तः शान्तिं त्रयच्छमे ॥ पूर्ववत्कुभमा मत्र्ये तद्वत्तु मे समारभे
 त ॥ सहस्राणां शत तुला समितं सख्याधिकं पुनः ॥ घनं कुं भवसो हारा पातये
 दनलोपरि ॥ ओ दुवरी मधार्द्रा च सर्व शारवा विवर्जिता ॥ बाहुमात्रं स्तुवकं
 द्यात तस्तं भद्रयो परि ॥ घन धारा तया सम्यगान रुप रिपातयेत् ॥ स्नानं च
 यजमानस्य पूर्व वनं च वाचनं ॥ स्नानमभिषेकां पूर्ववत् सुनास्ते सादि मत्रैः
 रात व्यायजमाने न पूर्व दक्षिणा पथक् ॥ कामक्रोधवृत्ती नेन क्रुहि भ्यः शा

तचे तसा नवग्रह मखे विप्राश्च त्वा रोवे रवेदिन ॥ अथावा न्यासि जो शो नौ द्वा
 वेव श्रुतिको विरो कार्या वपुत हो मे तुन प्रसजो त विस्तरे ॥ तद्वाचे इधवा वाव्ये
 लक्षहामे तुम्ह लिजः ॥ कर्तव्याः शक्तिस्तद्वच्च त्वारो वापि मसराः नवग्रह म
 खे सर्व लक्ष हो म र शो नरां र त्वा र्था न्मुनि श्रेष्ठ भूषणा न्यपि शक्तिनः ॥ शय
 नानि स्व वर आणी हे मानिक टकानि च ॥ कर्णी गुला पवित्राणि कं टसुत्राणि
 शक्तिमान् ॥ नमेवं फजये इत्या होवात्रा न्यायथा विधिं ॥ एक मप्यर्चये इत्या
 ब्राह्मणं वेद पारग ॥ दक्षिणाभि प्रयते न न बहू न त्म विनवान् ॥ अनन वार्पा
 मान कर्तकः प्रयोग उक्तः ॥ लक्ष हो म रक्त कर्तव्यो पहा वित्तं भवेद्दुः ॥ पुत्रार्थ
 लभते पुत्र धनार्थ लभते धनं ॥ भार्थार्थ लभते भार्थ कुमारी च भुभं पति ॥ भ
 वराजस्तथा राज श्री कामः श्रियमाप्नुयात् ॥ यं पं प्रार्थयते कामं सर्व भवति
 पुष्कलः निः काम कुरुत यस्तु स परे ब्रह्म गच्छति ॥ अथ कोटि होम विधिर्मा
 ह्ये ॥ तस्याश्चतुर्गुणः प्रोक्तः कोटि होमं स्वयं भुवा ॥ आहुताभिः प्रयत्ने न दक्षि
 णाभिः फलेन च ॥ पूर्व वद् हरे वा ना मा वाह ना विसर्जने ॥ होमं आस्तथा
 चोक्ताः स्नान दाने तथैव च ॥ तथाप्युपवेदीनां विशेषेण निबोधमे ॥ को
 टि होमे चतुर्हस्तं चतुरस्रं समंततः ॥ योनि वक्रद्वयो पेतं तदप्या हुस्त्रिमेख १०

वत्सरादपि ॥ आरोग्य बल संपन्नो जीवेत्तु वार हां शान्तं ॥ ग्रह प्रणि मा लक्ष्मणं
 मास्य ॥ पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्भ समपुतिः सप्ताश्वरथं संपुक्तो द्विभुज
 स्यात्स हारविः ॥ श्वेतः श्वेतांबर धरो रत्नाः श्वेत वाहनः गदापाणिर्द्विबाहु
 श्वकर्तव्यो वरदः शशी ॥ रक्त मात्मांबर धर शक्तिश्च ल गदा धरः चतुर्भुजो
 मेघगमो वरद स्यात्स हार सुत ॥ पीत मात्मांबर धरः कर्णिकार समपुति ॥ खड्ग
 चर्मगदापाणिः सिंह स्थावर हो बुधः ॥ देवैरस्य गुरुतद सीत श्वेतौ चतुर्भु
 जो ॥ रुद्रि नौ वर दो कार्ये साक्षरुत्त कम उक्त ॥ रुद्र नीलपुतिश्च लिवर हो गृध्र
 वाहनः ॥ बाण बाणासन धनः २ः कर्तव्यो र्क सुतः सदा ॥ कराल चदनः खड्ग
 चर्मश्च लीवर प्रदः नील सिंहसनस्थश्च राहुश्चात्र प्रसन्नयते ॥ धूम्रादि
 बाहवेः सर्व गति नो विकृताननः गृध्रासन गतानि सकेत वस्युर्वर प्रदः ॥
 सर्व किरीटिनः कार्ये ग्रहा लोका हिता वहाः स्वागुले नौ श्रिताः सर्व शत
 नामष्टात्तर सदा ॥ याज्ञवल्क्य ॥ ताम्र कात्स्वर्ण काद्रक्त च दनात्स्वर्ण जातु
 भौ ॥ रजतादयः ससी सात्कम्पा कार्ये नवग्रहाः ब्रह्म यामले तुतां आनु
 कारयेद्वा नुरजते न निशाकरं ॥ कुज जीव रूपाणि सुवर्णे न तु कारये
 दिति विशेषः ॥ ॥ अथ लक्ष होम विधिः ॥ ॥ मह्ये कथितो युत हो

२२ तिष्ठं दोग पश्चिमे पटन ॥ शान्तिस्तु च तथा शाकून कं शुभपौष्टिकं वम
 हाराज भुत्तरेणाप्यथर्ववित ॥ पंचमिससुभिर्वि होमकार्या न पूर्ववत्
 द्वादशं सरव्येरितार्थः शशाङ्कश्च पूर्वोक्तपेक्षया ॥ स्नानदानेव मंत्रास्य
 स्त एव मुनिसत्तम ॥ वसो दाराविधानं च लक्ष होमवद्विष्यते ॥ अनेन वि
 धिना यस्तु कोटि होम समाचरेत् ॥ सर्वा कामानवाप्नोति ततो विष्णुपद
 व्रजेत् ॥ यः पटेषु पुयादापि ग्रहयज्ञत्रयनरः सर्वपापविशुद्धात्मा पदं वि
 द्रस्य गच्छति ॥ अथ पदार्थाः ॥ १॥ मार्कंडेयः ॥ ७७ ॥ शिरस्नानं कुरु कूर्वीत देवं
 पित्र्यमथापि वा ॥ प्राञ्जुरवो ह्यञ्जु खो वापि श्मश्रुकर्मच कारयेत् ॥ स एव ॥
 देवार्चनाकार्याणि तथारुर्वभिवादनं कूर्वीत सम्यगाचम्य प्रयतोऽपि
 सदादिजः वृद्धमनु ॥ प्राणा नायस्य कूर्वीत सर्वकर्माणि संयतः ॥ मार्कंडे
 संकल्पविधिरुक्त्या स्नानदानव्रतादिकं ॥ न नारादोगणेशपूजा आदौ वि
 नायकपूज्य अन्ते च कुले देवतेति गृह्यपरिशिष्टात् ॥ न च ते त्वक्रियते कि
 चनेति मंत्रलिगा ॥ ततो नादीश्राद्धपुण्याहवाचने ॥ गर्भाधानादिस
 स्कारेऽपि फलं कुरुष्वेपि ॥ अहिश्राद्धपुराकार्यं कर्मा होस्वास्ति वाचनमि

२३ तिकिकांति स्मरणात् ॥ शौनकः पुण्याहवाचनविधिं वक्ष्यामो यथाविधि
 प्रयोक्तुः कर्मणा मादावंते चोद्यासिंहयोगणेशपूजात्तरत्वाचारात् ॥ छं
 दोगपरिशिष्टे ॥ कर्मादिषु तु सर्वेषु मात्रैरस्य गणाधिपाः ॥ पूजनीया प्रयत्ने
 न पूजिता पूजयिताः ॥ प्रतिमासु च शुद्धासु तिथिषु वाप्यदादिषु ॥ अधि
 पाक्षे न पुजेषु नैवैष्येऽप्यथ विधेः कुशला नावसोर्धागं ससवारान् द्यते
 ननु ॥ कारयेत्तच्च धारावा नातिचीचानवोद्धिता ॥ आयुष्याणि च शो सार्थं
 जस्यानत्र समाहित ॥ अथ पितृभ्यस्तदनुश्राद्धदानमुपक्रमेत् ॥ अत्र स
 र्वेऽपि तिसर्वत्रानुषजते ॥ तेन गणेशमातृपूजा वसोर्धारानादी श्राद्धना
 सर्वकर्मा गत्व ॥ मातृश्राद्धेन गौर्यादिदेवमातरो ब्राह्म्यादिमनुष्यमातर
 श्च गृह्यते ॥ शान्तातपोपि ना निष्कालुषितुः श्राद्धकर्मकः वित्तमाच
 रेत् ॥ कन्यापुत्रविवाहेषु मवेशे न ववेश्मनः नाम कर्माणि बालानां च
 शकर्मदिकेतथा ॥ सीमंतोन्नयने चैव पुत्रादिसुखदर्शनो नादी मुखा
 न्पितृना होतव्यं यतो गृही ॥ वानिष्कालिदयस्तो न वैदिकं किं विदुः कोरि
 त्यादिवचनैरुपसहारात् श्रव्यं तन्मो नारिश्राद्धमिति वाच्यं ॥ नाष्टकासु

भवेत्प्रादुर्भवादिमिष्यते ॥ न सोऽप्यंता जातकर्मप्रोषिता गतकर्मस्वति
 छंदोगपरिशिष्टस्य वैष्णव्याध्यापते ॥ ततोऽमुल्लिख्य रणं ॥ ते वायुते होमे च
 त्वारो द्वौ वा ॥ नवग्रहमखे विप्रश्चत्वारो वेदवादिनः ॥ अथवाऽऽतिजोऽं
 तो द्वावेकश्रुतिकाविरौ ॥ कार्या वयुत होमे तु न प्रसज्येत विस्तर इति मा
 त्स्याञ्चतुः पक्षे ब्रह्माचार्यो द्वौ चर्त्तितज्जाविति हे मास्ति ॥ द्विपसे ब्रह्माचार्यो अ
 थवा चैकमभ्यवेद्विधिना ब्राह्मणा सहितस्कात्तत् ॥ लक्ष होमे तु मात्स्यात
 द्वादशवाच्यो वा लक्ष होमे पि भूतिजः ॥ कर्त्तव्याः शकितस्तद्वच्चत्वारो
 वाचिमत्सरा ॥ आचार्यस्तसहितानामे वेयं संख्या ॥ कोटि होमे तु मात्स्या
 एवं द्वादशवाविप्रश्चत्वारो मात्स्यानुत्पने ॥ वसिष्ठसंहितायां त्वयुतलक्ष
 कोटि ॥ होमानुपक्रम्य शो उवा ब्राह्मणानुशुद्धान् पुमान्ताविवर्जितान्
 तेषां मध्यश्रेष्ठतममाचार्यते प्रकल्पयेत्सिद्धिं ॥ आचार्यश्च नवग्रहश्च त्रहा
 र्वनफलं ते स्फुक्तेर्न चाचार्य एको ब्रह्माष्टकालि जरति पक्षे च ॥ आस्मि
 पक्षे एकनाचार्यकर्मकार्यमपरे तमन्वा लभेरनुपक्रमोपसंहारयोर्विशे
 धादि युक्तं प्रयोगपारिजाते ॥ अयंच पक्षो युत होमादिरहित नवग्रहम

द्वं गुलो छितां कार्या प्रथमा मेखलां बधे ॥ त्रिरगुलो छिता तद्वितीया
 परिकीर्त्तिताः उध्यायविस्तराभ्यां च तृतीया चतुरंगुला ॥ चतुरंगुलस्तु
 विस्तारः पूर्वयोरपिशस्यते ॥ वितास्तिमात्रापोनिः स्यात्सप्तसप्तगुलविस्त
 ता ॥ वितास्तिशष्टकुर्वाधपरः कर्मपक्षो न तामधोपाश्वर्यां गुतो छिता
 गजोष्टसदृशीः तद्वद्यत्ता छिद्रसंयुता ॥ एतत्सर्वेषु कुंडेषु योनि लक्षण
 मिष्यते ॥ मेखलो परिसर्वत्र जश्च दृष्टस्तत्रिभा ॥ वेदी च कोटि होमे स्या
 द्दितस्तीनां च लुप्यं चतुरस्ता समानद्वित्रिभिर्वधेः समावृता ॥ वध्रमाणं
 पूर्वोक्तं वेदिकायास्तवो ध्रुव ॥ तथा षोडशहस्तः स्यान्मउपश्ववतु मुख
 पूर्वद्वारेषु सख्याप्य बहू आवे वेदवारगायर्जुवे हंतथापम्य पश्चिमे ताम
 वहिना ॥ अथर्ववेदिनं तद्वदुत्तरस्यापयेद्बुधः ॥ अष्टौ तु होमसूर्याचे रु
 त्म्या सर्वा भरणभूषणे ॥ त्रिसुक्तं चैमात्स्यानुत्पने ॥ पूर्ववत् जयद्वध ॥
 रौद्रचपावमानसुमंगलं ॥ पूर्वतो बहु आवशांतिपटभास्तउरुखः
 शाक्ररौद्रचसौम्यवक्रुष्माडे शांतिमेव च ॥ पाटवे दक्षिणद्वारे यजुर्वेदि
 नमतिज ॥ सुपर्णमयं चैराजमान्य यलुष्टसंहिते ॥ जेष्टसातथात्रां

१२ ततः स्वस्य यन जपेत् ॥ शारदा तिलके ॥ अंगं संकोचयन्नतः प्राविशे दक्षिणां
 घ्रिणा ॥ नेत्रे सादिशि वा स्त्री वा ब्राह्मणाश्च समर्चयेत् ॥ हेमाद्रौ तु तौरण
 फजोत्तरवास्त्वफजोक्ता ॥ मंडपसंज्ञविश्याथ तौरणादिप्रफजच ॥ वास्त्व
 यागंतनः कुर्यात्सासाहेमं उपयवा ॥ वास्त्वपुजनं सहोमकमहोमकं वा ॥ इय
 रहाया पापसात्रैर्वक्ती नरे रेदिति वक्ती मात्रोक्त ॥ तत्तत्कलापुरषचमउ
 पफज ॥ ततो विनस्त्रापनं ॥ तत्रायुतहोम एकहं कुं ॥ लक्षहोमे द्विजहस्त
 चतुहस्त वा ॥ कोटि होमे षोडशहस्त वास्येतथोक्तेः कुं उचमउ पेशा न
 भागेत दीशानवेदिरिति हेमाद्रौ ॥ तथा च वेदेर्मंडपाद्विर्भा वो पीठ ॥ व
 शिष्टसंहिताया वं युतादि होमप्रकृत्य कुं तन्मध्यभागे तु कारयेच्चतुरस्र
 कं ॥ कुं उत्पशानभागे तु फजावेदी प्रकल्पयदित्युक्तं ॥ भाविष्ये तु कोटि होम
 प्रकृत्य कुं उत्पशानभागे तु वेदिकुर्याद्विवक्षणा इत्युक्तं ॥ गोमिले न तु कुं उत्प
 प्रागुदित्या वा प्राच्या मुत्तरतो विवाचतुरस्रं चतुर्द्वारकं त्वं ग्रह पीठकं ॥ श्री
 कामफलवतः कुर्यात्सुख्यर्थे दक्षिणे न तु पश्चाद्विजन्मासिध्यर्थं शर्धं चोत्तरेण
 तु ॥ इति शास्त्रासर्वको मायत्रामेप्या विमिवार कोने अर्त्यो पुत्र लाभाय पुष्पार्थ
 वायवे न वित्युक्तं ॥ स्मृति उपक्षेपे वेदिरावश्य विद्मिष्टा चारादिरिषादिना ॥ १३

तः कोटि होम पश्चिम दक्षिण पार्श्वे निदयं कार्य योगिव ऋषयो पेतंत तदुप्य हुत्वि
 मेखलमिति मास्त्रात् ॥ भेदस्तपो निर्वक्रवेति दयमाहुः ॥ आग्नि स्त्रापनं च यजमा
 नशाखपायः स्वशाखा परित्यज परशाखा समाश्रयेत् ॥ अग्रमाग्न्या विकला
 सो धेत मासी मंडा तिति पुरा शनोक्ते ॥ सांग कर्म विधय जमानं प्रातिप्रवृत्तेश्च
 आग्निश्च लौकिक ॥ गार्हपत्योपासने कुर्यात्सर्वाधानी तु लौकिके ॥ स्मार्त्तं च
 लौकिके कार्ये श्रोतं वैतानि काग्नि छिति स्पत्यर्थं सारात् ॥ कासीया ना तु
 स्मार्त्तं पि ॥ तत्तत्तत्रेतयोक्ते ॥ गोमिले गृह्ये आरुय चैव होतव्यं यत्र यो विहि
 तो न लः ॥ तथा ॥ शुभपात्रं तु कास्यं स्यात्तेनाग्नि प्रणयेदुधाः तस्याभावे
 शरावेण न वेनाभिमुखं च तत्तथा ॥ लक्ष होम च वान्तिः स्यात् कोटि होमे
 हुमात्रान ॥ कर्णादु या मृजना मशान्तिके वरदः सदा देवी पुराणे शुभो य
 हविधो ह्यमिर्लक्ष होमे पराजितः कोटि होमे शिवो वान्तिः सर्व कामफल
 प्रद ॥ ततो चैधा ग्रह स्थापनं ॥ अग्निपुण्यनं कृत्वा तस्या मावाहये सुरा
 निति मास्त्रात् ॥ वाशिष्ठसंहितायां ॥ लिखेदुष्टं पञ्च वेदिकोपरि चतुर्लैः
 तथो ॥ यथा रुचिप्रमाणेन प्रातिमाः कल्पयेत्सुधीः ॥ ग्रह पूजनेव मात्स्या
 हावादि सादि क्रमे उक्तः बोधायने न तु रावि भौम शुक्र सोमे बुध गुरु संज्ञादि

१४ अमेउक्तः आवाहनं च व्याहृतिमात्रेण ॥ आवाहयेद्याहृतिप्रित्तयेवाश्वि
 कुमारकाविति माह्यात् ॥ व्याहृत्वावाहयेत्तु तानि ति स्कादुच्चेति हेमाद्रिः ॥ म
 द्दुनरते तु आवाहनाश्रयापनंभिन्नं ॥ अतो व्याहृतिभिरावाह्यत्तन्मन्त्रेण
 स्थापनं कार्यमित्युक्तं ॥ प्रयोगपारिजाते तु प्रणवत्वादिनः कलाभर्तुवः
 स्वस्तनः परंचेतुर्था नाम संयुक्तं नमस्कारात्तयो जितं ॥ एवं मन्त्रः समाख्या
 तो ग्रहपूजाविधायकः ॥ अनेनावाहनं कुर्यादनेनैव विमर्जयेदिति वाम
 नवचनाहहगायत्र्यापुजनमुक्तं बोधायनेन वावाहनवाक्येषु विज्ञो
 घउक्तः किरिटिनपत्रासनपत्राकरपत्रगर्भसमयुतिः ॥ ससाभ्यं ससरज्जु
 कालिगदेशाजकाश्रयपगोत्रजं विश्वामित्रवित्रिष्टपूछदः संरक्तां वररक्ता
 भरणभूषितं सुगंधानुलेपनं रक्तध्वजपताकिनं मुकुटकेयुरेशोभित
 मारुह्य रथं दिव्यमेव प्रदक्षिणी कुर्वाणं ग्रहमंडले प्राविष्टमाधिदेवताभि
 सहितं प्रत्यधिदेवतेश्च रसहितं रक्तवत्तं मंडलं पूर्वाभिमुखमाहृत्य मा
 वाहयामि ॥ किरिटिनं रक्तमाय्यां वरधरशक्तिं शूलगदाधरं चतुर्भुजं मेघ
 गमनमवतीक्ष्णं वासिष्ठगोत्रजं जमदग्न्यायुषी जगती छंदसं रक्तांबरधरं
 वं रक्ताभरणभूषितं रक्तगंधानुलपने रक्तध्वजपताकिनं मुकुटके

रवेपि ॥ वातियुक्तं तत्रैव अत्र च धेनवादि न वग्रहा दक्षिण नवभ्यो देसा
 हेमाद्रिस्तु कोटिहोमे पदिकलकालानुरोधेन समासुः शीघ्रमिष्टातस्तु
 विंशतिचतुर्विंशति यद्वा त्रिंशच्चतः षष्टिशतं वा चतुर्विंशत्युपाधिकं
 चो ॥ भविष्योत्तरेपि नियोजेद्धि जास्तत्रशतसंख्या ॥ त्रयोत्तमः अक्षम
 तु बहुनां च यथात्तामेनियो जयेत् ॥ न संख्या नियमश्चात्र ब्राह्मणानां
 नरोत्तमः ॥ न कालनियमश्चैव स्येच्छयापस्तु उच्यते ॥ जापकाधारपात्रा
 श्वसर्वपक्षेषुभिन्ना शतिहेमाद्रिः ततो मधुपर्कः संकृतमधुपर्केण च
 लिङ्गः कर्मकारयेत् ॥ अष्टाकारयन्मकी किलिषेणेव पु उपतशति
 विश्वामित्राक्तेः पूर्वतः माह्योक्ते श्रुते गेव स्रष्टु म्यंतथा पुरं के पुरं कर्ण
 भूषणं ॥ अगुली भूषणं चैव मणिबंध स्पभूषणं ॥ कंटाभरण युक्तानि प्रारं
 भधर्मकर्मणः ॥ पुरोहिताय दत्त्वाथ भ्रातृभ्यो श्रेष्ठे दापयेत् ॥ अप्पूरो जल
 पात्रं ॥ माह्यं ॥ यजमानसपत्नी कपुत्रपोत्रसमान्वितः पश्चिमद्वारमाश्रित
 प्रविवेशाद्यागमंडपं ॥ सग्रहं ॥ समतलं श्वसिद्धार्थं किराक्षाग्रमन्त्रतः
 प्रतिष्ठासारे ॥ सर्वतः पंचगव्येन प्रोज्जयद्यागमंडपं ॥ आपोहिष्टातचेनैव

१५ तं मातृसुरन्यदिव्यं मरुप्रदक्षिणी कुर्वीणं ग्रहमंडले प्रविष्टमधिदेवताविष्णु
 सहितं प्रसुधिदेवता नारायण सहितं वालमंडले इति भिमुखसौम्यमावाहया
 मि॥ कीरीटिनपीतांबरवर्णचतुर्भुजदंष्ट्रिनवरदसाक्षस्तनकमुत्तुसिधुदंष्ट्रा
 जमांगिरसगोत्रजंवाशिष्ठमनुष्टुपछंदसपीतांबरपीताभरणभूषितं पीत
 गंधानुलेपनपीतच्छत्रध्वजरथपताकिनमुकुटकेयूरशोभिमातृसुरप्रदि
 व्यमेरुप्रदक्षिणी कुर्वीणं ग्रहमंडले प्रविष्टमधिदेवतेद्रसाहितप्रत्यधिदेव
 ताब्रह्मसहितपीतेदीर्घचतुरस्त्रमंडले उद्भुतशुभमावाहयामि॥ कीरी
 टिनमिदानीं लसमद्युतिश्रुतधरेवरदंष्ट्रधवाहनसौराष्ट्रदेशजं काश्यप
 पगोत्रजजभट्टात्रिंशायत्रीछंदसकृष्णवर्णधरकृष्णभरणभूषितं कृष्ण
 गंधानुलेपनैकधमछेत्रध्वजरथपताकिनमुकुटकेयूरभणिशोभितमा
 तृसुरधदिव्यमेरुदक्षिणी कुर्वीणं ग्रहमंडले प्रविष्टमधिदेवताप्रजापति
 सहितं प्रत्यधिदेवतायमसहितंधनुर्मंडले प्रसज्जुखरीनेश्वरमावाह
 यामि॥ कीरीटिनकाशकावहनखड्गचर्मभूषणगदाधरसिंहासनछेक
 र्दंष्ट्रां जपेनटीनासी॥ गोत्रजमांगिरसमिदानीं लसकृष्णवर्णधरकृष्ण
 भरणभूषितकृष्णगंधानुलेपनैकधमछेत्रध्वजरथपताकिनमुकुटके

१५

धूरभाणिशोभितमातृसुरधदिव्यमेरुप्रदक्षिणी कुर्वीणं ग्रहमंडले प्रविष्टम
 धिदेवतासर्पसहितप्रत्यधिदेवतानिभूवि सहितकृष्णशुभमंडले दक्षिणा
 भिमुखराहुमावाहयामि॥ धूम्राक्षद्विषातनूगदाधनानविकृताननानरु
 ध्रवाहनिनामध्ये देशजानजैमिनिगोत्रानगोत्रमार्षिकानअच्छेद्रसान्वि
 त्रांबरधरानविनाभरणभूषितानवित्रगंधानुलेपनच्छत्रध्वजरथपता
 किनामुकुटकेयूरभणिशोभितानातृसुरधमेरुप्रदक्षिणी कुर्वीणानग्रहले
 प्रविष्टानधिदेवतानप्रत्यधिदेवताचित्रगुप्तसहितान्कृष्णपिगलेनध्वजक
 ममंडले दक्षिणाभिमुखानूकेत्तनावाहयामि॥ मात्स्यायुक्तावाहनप्रकारस्त
 प्रयोगेद्रुपिष्यते॥ तत्रसोमाद्रव्यादिसामिमुखोपवस्त्राप्यानासामिमु
 खाः॥ भौमप्रसुधिदेवतागुर्वधिदेवताचभौमगुर्वीरादितेनव्यवधाना
 पतेरितिहेमाद्रि॥ सूर्यादिनामगतायाकाकरणतुल्यपुजेवाहनपक्षरतिस
 एव॥ मक्षिहोमेचगुडस्त्रोपनवेदिफर्वस्यासितिमदनरनेउत्तरपरिमले
 ग्रहस्य दक्षिणेपार्श्वस्त्रोपयेदधिदेवतां॥ ग्रहस्योत्तरपार्श्वेतुन्यसेत्प्रसधि
 देवतां॥ वासिष्ठसहितायां॥ शनैः पश्चिमतः स्त्रोप्यविनायकमथार्चयेत्॥
 तस्य दक्षिणतास्युगजानतद्वेदसदृशचा॥ वायुदक्षिणे कोणे श्रीशुभं चोणवा

२५ चयेत् ॥ दक्षिणे तस्य वाका मादित्यलस्य वा चयेत् ॥ अश्विनौ दक्षिणे तस्य
 कार्यविषो उवाच ॥ उत्सवपरिमले ॥ ततो विनायकं दुर्गा वायुमवरमश्विनौ ॥
 आत्तनरुद्रसाधैर्मैत्रैः प्रागर्गितैर्यजेत् ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ पञ्च प्राकृते
 मारभ्य दत्तामये पुत्रमा न्यसेत् ॥ इन्द्रादिको कपालाश्च तत्तन्मन्त्रैः प्रपूजयेत् ॥ व
 सिष्टसंहितायामपीन्द्रादिपूजोक्ता ॥ लो कपालाश्च तत्तन्मन्त्रैः प्रपूजयेत् ॥ व
 मानिसं ॥ द्वात्रिंशदिति मास्योक्ते ॥ केवलग्रहमखे त्वधिदेवताहीनामप्यनिसं
 यातवत्स्यादिति रतुक्ते ॥ कोटि लोमे तु देवता सुविशेषो भविष्ये ॥ ब्रह्माण्डपर्व
 भागे तु मध्ये देवं जनार्दनपश्चिमे च तथा रुद्रस्तनुमुत्तरतस्तथा ॥ स्तनुस्कंदं ॥ त
 तो ग्रहा बुधो पचारेः पूजयेत् ॥ वसिष्ठः ॥ उपचारानि सर्वेषामपि शुक्लाक्षितैः
 सदा ॥ गंधाभावं शुक्लागंधपुष्पाभावे सुगंधकैः ॥ धूपभावे गुग्गुलुः स्यात् ॥ गव्या
 भावे तु मिश्रकं ॥ पंचामृतगवामेवमिश्रकनकद्वयं ॥ ततः क्लेशाख्यापनं त
 त्रविशेषो वादीये ॥ पंचत्वकुपलवोपतंत्रातौ षड्विंशतमन्त्रैः ॥ एषामभावे तु
 द्वादशसर्वविध्यः प्रकीर्तिताः ॥ तत आउपभागां त होमः ॥ मार्कंडेय ॥ सप्त जये
 त तो वाह्निं दद्यात्त्रै वा तु तीक्ष्णमात् ॥ पृथ्वी च श्रोतुं देवी नदिपुराणयोः ॥ हामे
 भोजनकोले च सध्य यो रभयो रपि गन्धन्यथा चांत पुनरावा मदन्य न तु सक

पूरमाणी शोभितं मारुत्परथं दिव्य मेरुं प्रदक्षिणी कुर्वन् ग्रहमंडले प्रावि
 ष्य मधिदेवताभूमिसहितं प्रत्यधिदेवता स्फुरसहितं त्रिकोणरत्नमंडले
 क्षिणादिभिर्मुखमंगारकमावाहयामि ॥ किं रिटि नं श्वेत वर्णं चतुर्भुजं रुद्रि
 नं वरुणं मक्षस्तुत्रकमंडलूकी कटेश जभार्गवगोत्रजं शौनवर्षिपतिं छंदस
 श्वेतांबरधरं श्वेताभरणभूषितं श्वेतगंधानुलेपनं श्वेतत्रध्वजपताकिं नमु
 कुटके पूरशोभितं मारुत्परथं दिव्यं मेरुं प्रदक्षिणी कुर्वन् ग्रहमंडले प्रावि
 ष्य मधिदेवताभूमिसहितं प्रत्यधिदेवता स्फुरसहितं त्रिकोणरत्नमंडले प्रावि
 ष्यं भगवतं शुक्रमावाहयामि ॥ किं रिटि नं श्वेतांबरधरं द्वादशाश्वं श्वेताभरणं
 द्वापाणी द्विभुजं माययभोगमात्रिगात्रमात्रेयर्षिमनुष्यपूषं दसं श्वेतां वा उ
 धरं श्वेताभरणभूषितं श्वेतगंधानुलेपनं श्वेतध्वजपताकिं नमुकुटके पूर
 शोभितं ॥ मारुत्परथं दिव्य मेरुं प्रदक्षिणी कुर्वन् ग्रहमंडले प्राविष्टमधिदेवता
 सहितं प्रत्यधिदेवता मा सहितं सोमचतुरस्रमंडलं प्रत्यशु सोममावाहया
 मि किं रिटी नं पीतमात्रांबरधरं पीतवर्णं खड्गगदाचर्मपाणिं सिंहं स्वं वरुणं
 धृष्टाक्षमन्त्रिगात्रजभा इवा जर्षिचरुतिं छंदसपीतांबरधरपीताभरणभू
 षितपीतगंधानुलेपनं पीतचक्रध्वजपताकिं नमुकुटके पूरशोभि

१७ देवयोहितिवामिष्टेनु॥ द्वित्रा श्रेवा धिरेव पापंचानां चैव पंचधा॥ द्वित्राः देविषो
 वेसर्थः॥ पंचानां गणे शो दीनां पंचधा एकैके सर्थः॥ पंचपचे सर्थ इति केचित्॥
 तत्तद्गृहो मपारिजाते रसादि लोकापाकाश्च तत्तन्मन्त्रैः प्रहजयेत्॥ तन्मन्त्र
 त्रेजुपंकुर्यात्ततो होमं समाभूतम्॥ समित्सुविशेषो मास्ये होतव्या मधुसर्षप
 म्यादि धान्यैव समान्विताः॥ वासिष्ठे तु हुने दाज्यात्कस्यमिधरत्नम्॥ ततो युना
 दिहोमः॥ वासिष्ठे॥ ततो व्याहृतिः कुर्यात्तिलहोमप्रयत्नतः॥ प्रथमो युतहोमः
 स्याद्दुक्षहोमो द्वितीयकः॥ तृतीयः कोटिहोमस्याग्निविद्यो ग्रहयज्ञकः॥ एक
 रात्रं त्रिरात्रं वापंचरात्रमथापि वा॥ शिवेण धाविष्णुगाथां त्रांतिब्राह्मणभोज
 नम्॥ समापयेत्प्रतिदिनमेव भक्ष्या समान्वितः स्वेष्टपायस्तुच्यते॥ तिभविष्यो
 त्तरात्के॥ काका नित्यं मोषिमि दामिहोमव्यतिरेकेण युनादि सरव्या कुर्यात्तमे
 तिहोमादि॥ नृसिंहपुराणे॥ ततो व्याहृतिभिः पश्चाज्जुहुयात्तुनितादिकं॥ पा
 वस्तुर्न सखात्क्षवाकोटिरेव वा॥ होमहव्यं वधत व्रीहीयवातिमान्यत्तमं॥
 व्याहृतिभिर्युनादिहोमचग्रहणैव देवताग्रहयज्ञस्तस्मिन्नेति केचित्॥ पिता
 महचरणस्तजग्रीवायुस्तर्षप्रजोपतयो देवता इत्याहुः॥ ७७ ॥ भुवः तु वसुधेति
 तिस्रो व्याहृतयो जपे॥ आपिश्र होमति स्म भिश्च तुधा स्यात्स मास्यत इति वा
 व्याध्वस्तसमाभिर्होमरतियोगपारिजातम्॥ मन्त्ररत्ने तु॥ सप्तभिरेव व्याहृ

तिर्होमादि वायुस्तर्षाश्च देवतास्तस्मिन्॥ अयुतादिहोमे वार्त्विज एव कर्त्तारराति
 कश्चिन्न तन्मन्त्रिगद्यपद्ये आचार्यस्य होमकर्त्तृत्वम्॥ कोटिहोमचविशेषो भ
 विष्ये॥ पूर्णे पूर्णसहस्रे तु दद्यात्पूर्णं हुतिं शुभा॥ गोभिलियो॥ नमुक्तकेके शो जु
 हुया आनिपातितजानुकः॥ उतानेनैव हस्तेन अगुष्टाग्रणपादितं॥ संहतां गुप्ती
 पाणिस्तु वाग्यतो जुहुयाद्भुविः तुलादानवधारणतजप॥ वासिष्ठे॥ ततो ज
 यारिजुहुयात्पूर्णं हुतिमधान्चरेत्॥ शौनके॥ अथाश्वेत्यादिभिर्हुत्वा समुद्रा
 हूर्मिस्तुक्तम्॥ सततामाजधाराणां कर्णाहुतिमधान्चरेत्॥ अथाश्वेति श्वशा
 खः प्रायश्चित्तापक्षेण॥ मास्ये॥ पूर्णं हुतिचक्रधानं दिवस्यमिपातयेत्
 आग्नेयपूर्णं राक्षसं नदि वमनेन सज्जध्वजधारया॥ दद्याद्दुष्टयपूर्णं वेनापवि
 त्रकस्तुचनम्॥ वासिष्ठे संहितायां॥ मन्त्रेण सयत्ते जानाति पूर्णं हुति हुनेत्॥
 वसो धारायां कुम्भस्तु यवमात्रं छिद्रकर्तव्यमित्कृतं होमादौ॥ अयुतहोम न
 वसो धारायां मास्ये लक्षहोमे प्रकरणे एव तत्तादातम्॥ वासिष्ठे संहितायां॥ स्वस्ति
 कं कर्म यस्य श्राद्धं स्ये शानभागतः॥ यजमाना भिवेकार्थं तत्र मन्त्रासनं न्यसे
 त्॥ प्राञ्जुरवस्योपाविष्टस्य यजमानस्य तत्र च॥ अभिषेकं नतः कुर्यात्॥ साचर्षाः
 शो उवाच त्वं जः विविधैर्मन्त्रैर्गतेर्द्यौर्वैः स्तुतमा मधुजैः सह तत्तत्तस्याभिषिक्त

५ स्वरभार्थवली मुक्षिपेत् ॥ दिवि दिक्षु विचित्रा नै दिपै नाराज पेत्तनः ॥ शुक्ल
 मात्मा वरधरः शुक्लगंधानुकेपनः ॥ ततो मंडलमोगत्य ध्यायेत् पुनः सुनात्र
 हान् ॥ प्रसेकं रति मन्त्रैश्च स्थाप्य जालितनः ॥ आचार्यभ्यो नवभ्यश्च ग्रहा
 र्चनफलं ततः ॥ समिदां मवरणां च तिर होमफलं चयेत् ॥ ब्रह्मते कुंभपूजा
 यां चार्चनं स्पृष्टं चयेत् ॥ गणपक्षेत्रया केनादुर्गह व्यागरेवताः तासां ज
 यफलं सम्यग्वह्नी याज्जलं पूर्वकं ॥ प्रयोगपारिजाते वामनः ॥ आचार्य
 प्रभृतिनाभ्यश्च ग्रहार्चनफलं ततः स्फुटं सापिदा जेति श्लोका पठितवा
 न् ॥ सपवत तस्तेभ्यो यथाशक्ति दत्तव्या रुक्षिणा ततः आचार्यो ध्वजापता
 केभ्यो ब्रह्मणे चाप तुष्टये ॥ आज्ञानिरीक्ष्य रत्ना च ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ॥
 तत्रैवाश्वलायनः ॥ एकमेकादु नौ विमं होम त्वमे न भोजयेत् ॥ असार्धमि
 ध्यमेश्वापि विप्रमेकं शतादु नौ ॥ सहस्रं स्पृष्टं चैकं जघन्योपि प्रभोजयेत्
 तस्याश्वात्तुमशक्ते यो रुक्षिणां चात्रमेवं च जपेः प्रणामैस्तौ त्रैश्च तोषयन्
 येहान् ॥ भावेभ्यो नरे ॥ ततः समासं यसेतु कारयेत्सुमहोत्सवः शरवत्सुयेति
 नादेव ब्रह्मणो धरवणच ॥ ॥ अथ पितामहकृतो युने होमादि प्रयोगः ॥
 कर्मसंकल्पगणेश पूजनपुष्पाहवाचनमात्मका पूजनं नादि श्राद्धं चकृत्य

सकत ॥ हेमाद्रौ देवीपुराणे ॥ गणाधिपतये देवा प्रथमा तु वराहोतिः ॥ अन्यथा
 विष्णुं विप्रभवती हनसंशयः भविष्य ॥ प्रणवादिभिश्च तर्हि गो ॥ स्वाहाकारां
 तयो जितैः जुहुयात्सर्वदेवानावेवा ये वोपकात्मिताः ॥ अनेककर्तृके होमे प्र
 साहृतिस्या गस्तुमशक्तास्तसर्वदेवता उद्दिश्य सर्वद्रव्याणि विद्मिः स
 कृत्वा गः कार्य इति हेमाद्रिः ॥ पारिजाते आश्वात्तयनः जुहुयात्समिन्ना जेनां
 भिर्ऋषिर्ध्यातुमः ॥ तत्रैव स्कांदे ॥ अष्टोत्तरतुसाहस्रं शतमष्टाधिकं तथा
 अष्टाविंशति मष्टौ वा एकैकस्य तु होमयेत् ॥ वासिष्ठः आदौ तु समिन्ना जे
 पथगष्टोत्तरशतं ॥ इयं वसुधैविधेः पित्रहमखे प्रधानदेवता नां विज्ञेय पर
 ते प्रमाणाभावात् ॥ चरौ त्वत्तुतिपक्षोपि मात्स्य याज्ञवल्क्याभ्यामुभयत्रोक्त
 मात्स्ये ॥ होतव्यं च घृताध्वं च तभक्ष्यादिकं ततः ॥ चरत्राब्दे नखजोदना
 दित्युच्यते ॥ तथा च पारिजाते आश्वात्तयनः ॥ गुजोदने पायसां त्रैसंया वक्षी
 रषाष्टिक ॥ इधोदने घृतां च कसं मास त्रिकं ॥ इत्येतानि हवीषिभ्युः समि
 त्संख्या समाहुती ॥ भक्ष्यपदेन शक्षादिभ्योने अधिदेवतादि होमोपुक्तो
 हेमाद्रौ वरणां च समिद्धिश्च सर्पिषा च तिलैः क्रमात् ॥ तत्र न्यत्रैश्च होतव्याः
 क्रमान्तर्गुह्यदेवता ॥ अत्र संख्यायुपरित्री वे पारिजाते प्रधानं शत्रो न पार्श्व

१२
 शाताय शोकेतीकांता विज्ञांता ॥ अणवाहिनी ॥ सती सुम नानंदा ॥ सुभद्रेति
 प्रागप्यतानवरेखा कृत्या ॥ हिरण्यसुत्रतालक्ष्मी विभूतिविमता प्रियाज
 याकाळविशोक रत्नदगायता नंतक त्वामध्ये कोष्ठचतुष्टयमेकीकृत्य
 कोणेषुरेखा कृत्या देवता आवाहयेत् ॥ मध्यमपरद्वये तुल्ये हृदयप्रसापं ॥
 पूर्वपरद्वये क्षिणस्तने अर्यमणं दक्षिणपरद्वये जटारदक्षिणे विवस्वत ॥
 पश्चिमपरद्वये जटारवामे मित्र ॥ उत्तरपरद्वये वामसने रुध्रीधर ॥ आग्नेय
 दार्धयो दक्षिणस्तने सावित्री सविता रो ॥ नैऋतपदार्धयो र्वषणमध्वयो र्वि
 बुधाधिपजयो ॥ वायव्यपदार्धयो वीमहणहस्ते राजपक्ष्मस्तरो ॥ दक्षिण
 पदार्धयो सरो मुरवेणो रापापवत्सो ॥ दक्षिणपरद्वये क्षिणाधिजीरसि शिखि
 तं ॥ तदक्षिणसार्धपरद्वये क्षिणनेत्रे जेन्य ॥ तदक्षिणपरद्वये दक्षिणश्रोत्रे
 जयंत ॥ तदक्षिणपरद्वये दक्षिणां सेकुलीशायुधे तदक्षिणपरद्वये दक्षि
 णबाहो स्तुर्ग ॥ तदक्षिणपरद्वये दक्षिणबाहो सत्यं दक्षिणसार्धपरद्वये दक्षि
 णपरे भ्रमं तदक्षिणाग्रयपदार्धे दक्षिणप्रवाहो आकाश ॥ तत्पश्चिमधि
 दक्षिणप्रवाहो वायु ॥ तत्पश्चिमसार्धपरद्वये दक्षिणमणिबंधे पूषं ॥ तत्पश्चि
 मपरद्वये दक्षिणपार्श्वे वितथं ॥ तत्पश्चिमपरद्वये दक्षिणपार्श्वे गृहक्षतं ॥ त

१३
 सपश्चिमपरद्वये दक्षिणो रौयमं ॥ तत्पश्चिमपरद्वये दक्षिणजानौ गधर्वं ॥ तत्प
 श्चिमसार्धपरद्वये दक्षिणे जयावां मृगराज ॥ तत्पश्चिमनेत्रस्य पदार्धे दक्षिण
 सिद्धिभृग ॥ तदुत्तरार्धपादयोऽपि तृण ॥ तदुत्तरसार्धपरद्वये वामसिद्धिदो वा
 रिकं ॥ तदुत्तरपरद्वये वामजयायां सुपीवं ॥ तदुत्तरपरद्वये वामजानौ पुष्प
 दंतं ॥ तदुत्तरपरद्वये वामो रौवरुण ॥ तदुत्तरपरद्वये वामपार्श्वे असुरं ॥ तदु
 त्तरसार्धपरद्वये वामपार्श्वे शोचं ॥ तदुत्तरवायव्यपदार्धे वाममणिबंधपापे ॥ त
 त्पश्चिमसार्धपरद्वये वामबाहो अहि ॥ तत्पश्चिमपरद्वये वामकूर्परिस्तुर्व्य ॥ तत्पश्चिम
 परद्वये वामबाहो भद्राटकं ॥ तत्पश्चिमपरद्वये वामबाहो ॥ नवस्तने सोमं ॥ प्र
 तत्पश्चिमपरद्वये वामामे सर्प ॥ तत्पश्चिमसार्धपरद्वये वामे श्रोत्रे अदिति ॥ तत्पश्चिम
 गधर्धपरद्वये वामनेत्रे दिति ॥ उत्तरे वास्तो व्यतति वास्तु प्रतिमा विदिक चरकी
 विहारी कृतना पापराक्षसी ॥ दीप्तस्कंध अर्यमणं जभकपिलिपि ॥ त
 तः सर्वास्त्रं जमउलादिशाने कुंभसंस्थाप्य मंडलाग्रेण यस्य बर्हिर्न त्वा
 याचमानेन राक्षोघ्नेन निस्तप्यो वउपवेष्टयेत् ॥ नतः पूर्वस्यामाग्निमील
 पुरोहितमिति सुदृढतोरणमावाधसपुंजतत्र राहुवहस्यातीसं पृज ॥
 तत्रो सखाप्य ध्रुवपुंजयेत् ॥ ततो दक्षिणे रवे त्वेति सुभद्रतारणमा

२० धवाह्यसूर्यागारकौतत्रसहस्रकलत्रांसंस्थाप्यधरापृथुजयेत् ॥ मध्विमग्नेजा
याहीतिसुकर्मतौरणमावाह्यतत्रशुक्रबुधौन्यस्यकलेनासंस्थाप्यतत्रवा
कृपातिपृथुजयेत् ॥ उत्तरेशात्रोदेवीरितिमुहूर्ततौरणमावाह्यसोमकेतुत्राणी
न्यस्यकलत्रांसंस्थाप्यविन्द्यशफजयेत् ॥ ततः १२ पूर्वद्वारेकलत्राद्वयसंस्थाप्यत
त्रैरावतंसंपूज्यऋग्वेदः ५ प्रपञ्चस्तोगायत्रः सोमदेवतः अग्निगोत्रस्तुविप्रेद्र
अश्विऋत्त्वमेमरवेभवेतिहाह्वेदिनोऽश्विजोहृत्वाग्नीमाकरतिसंज्ञेद्रध्यावा
पृथ्विसर्वाप्रसिद्धसाध्येरभिष्टतोवज्रधरामरेश ॥ सवीजमानोप्सरसा
तणनरक्षिाधरंनोभ्यगवन्नमस्तेभोऽइन्द्ररहागच्छेत्सावाह्याशुशिवा न इति पी
तांपताकाध्वजंवाछित्यजातारामितिद्रंसंपूज्यऽइन्द्रंस्वरूपेतिः श्रेष्ठोवज्रहस्तो
महाबलः ॥ शतयज्ञाधिपोदेवोस्तस्मैनिपुंनमानमश्नतिनत्वामाषाभक्तवत्सिं
ह्वावामेत ॥ तत आग्नेयेकलत्रांसंस्थाप्यपुउरीक्रमतचसंपूज्याग्निध्यावा
ह्येहिसर्वामरुह्यवाहपुमिप्रवीरैरभिजष्टतेजोवतालोकगणेनसार्धंममा
ध्वरपाहिकवेतमस्ते ॥ आवाह्याग्निं हूतामिति रक्तांपताकाध्वजंवाछित्याग्नि
संपूज्य आग्नेयेः पुरषोरक्तः सर्वदेवमयोव्ययः ५ धूमकेतुरजोध्यक्षस्तस्मै
नित्यं नमोनमश्नतिनत्वावृत्तिसमर्प्याचमत् ॥ ततोदक्षिणेकलत्रांसंस्थाप्यवा
मनदिगाजसंपूज्यपुर्वेदिनाहृत्वेजोकात्तराक्षोयजुर्वेदस्त्रैष्टुभोविष्णुदेव २०

त्वार्थं ब्रह्मार्थं गवरणं कुर्यात् ॥ तत्र मंत्रः ॥ आचार्यस्तु यथा स्वर्गे शक्रादि
 नां बृहस्पतिः ॥ तथा त्वं मम यज्ञो नाचार्यत्वं कुरु प्रभो ॥ यथा चतुर्मुखो ब्रह्मा
 सर्ववेदधरः प्रभुः ॥ तथा त्वं मम यज्ञोऽस्मि न ब्रह्माद्विजयते भव ॥ अस्वयानिष्प
 तौ भवंताभ्यर्थिता मया ॥ सुप्रसन्नाः प्रकुर्वतु शांतिकं विधिपूर्वकं ॥ ततः स
 र्वान्मधुपर्कणाम्बयत् ॥ ततो यजमानो जलपूर्णकलहस्तो भद्रं कर्णेभि रिति
 मं उपप्रदक्षिणां कृत्य पश्चिमद्वारेण प्रविश्य यज्ञसंस्थितं भूतं स्नानमाश्रि
 त्य सर्वदा ॥ स्नानं त्यक्त्वा तु तसर्वेयं त्रस्थं तत्र गच्छतु ॥ आपक्रामं तु भूता
 नि पिशुनाः सर्वानोदिशा ॥ सर्वेषामाविरोधेन ब्रह्मकर्मसमारभे शतिगो
 रसर्वथा ॥ चिकीर्षुर्गो वो हव्ये तित्त चैरानापो हि द्यौर्मंत्रेश्च भूमिप्रो
 ह्यस्वस्वयनतां क्षयमिति मंत्रद्वयं जपेत् ॥ ततो मण्डपपक्षे तत्रैर्जत्येवास्तु
 वेदिकत्वावेदेरीशानादिकाणवतुष्ट्ये विशंतु भूतं वेनागलोकपालाश्च स
 र्वे न ॥ आसीन्मण्डपे वेति वृत्तु ॥ आयुर्वलकराः सदेति मंत्रेण चतुरः शंकु
 रोपायित्वा आग्निभ्योऽप्यथ सर्पे वा न्यतस्तमाश्रिता ॥ तेभ्यो बली प्रयच्छामि उ
 ष्यमाह नमुत्तमशतिमिशंकु पार्श्वे मावभक्तवाले इत्वा सुवर्णादिशलाकया

नम इति रहितत्वा बलिं समर्प्य चामेत ॥ ततो वायव्या कलशानि धाय तत्र पु
 ष्यरंतं सिद्धार्थं चावाह्यवायुं ध्यात्वा एतद्विहितं मम रक्षणं भूमिगाधिप
 तः सहसिद्धसंघैः ॥ आवाह्यवायुः कालकवः सहाय गृहण फलजा भगवन्न
 मस्ते रसावाह्यवायो वानिमिति धूम्रापतां काध्वज बोधि ससंफज वायुमा
 काशगन्धैव पवने गेव हति ॥ आवाहयामि यतोऽस्मिन् जेयं प्रतिगृह्यतां ॥ ज
 नाकाशो महो जाश्रयश्चादृष्टा गति र्वि ॥ तस्यैष ज्ञापय जगतो वायव्यं हं नम
 मि वेति नत्वा बलिं दत्त्वा चामेत ॥ तत उत्तरकलशद्वय संस्थाप्य सार्वभौमि
 गा जं संफज अर्थं वै विदुः त्विजो बह न्नो थर्ववेदो नुष्ट भो रूद्र देवतः वैश
 पाय नं विप्रेन्द्रा त्वे कलं मे मखेति भवेति वृत्वा शत्रो देवी रिति संफज
 सोममगारकं ध्यात्वा एतद्विहितं श्वरयत्तरक्षा विधत्ते नक्षत्रगणे नसा
 र्धं ॥ सर्वोषधीभिः पितृभिः सहैत गृहण फलजा भगवन्न मस्ते रसावाह्यवा
 यस्वेति हरितापता काध्वजं बोधि ससंफज सर्वे नक्षत्र मध्ये तु सामारा
 जा गव्यं ततः नत्वा सोमोपदेवाय नक्षत्रपतये नमस्ते नत्वा बलिं दत्त्वा
 चामेत ॥ ततः शान्त्या कलशानि धाय सुप्रतिकं मंगलं च संफज अश्वा
 न ध्यात्वा एतद्विहितं श्वरनास्त्रि शूल कपाल खड्ग गधरेण सार्धं लोक
 न पशुं श्वरयं तां संधै गृहण फलजा भगवन्न मस्ते इति आवाह्य अभित्वा

वसवितरिति श्वेतापता काध्वज बोधि ससंफज एष स्कंध समास्तुं श्रु
 कलशानि लोचन ॥ आवाहयामि यतोऽस्मिन् जेयं प्रतिगृह्यतां भू सर्वधि
 पोमहादेव रक्षानः शुक्लेश्वरः ॥ श्रुत्वा पाणि विरूपाक्ष स्तस्यै नित्य न
 मो नम इति नत्वा बलिं दत्त्वा चामेत ॥ ततः शान्तां नक्षत्रयोर्मध्ये जनतध्या
 त्वा एतद्विहितं तालधरा मरेड नाग्य ग नाकि भरणी यमानाः यक्षोरगे
 श मरुतो क सपेर न तस्मा धर मस्य दियमि सा वायु श्वेतापता का
 ध्वजं बोधि सायंगौरिति संफज यो सा वनं तस्मिन् प्रह्लाद सचराचर
 पुष्पवह्नि रये न्द्रि तस्यै नित्य नमो नम इति नत्वा बलिं दत्त्वा चामेत ॥ त
 तपश्चिमे निर्जुति मध्ये ब्रह्माणं ध्यात्वा ॥ एतद्विहितं सर्वधिपते सुरेन्द्र लोके
 न सार्धं पितृदेवताभिः सर्व स्य धाता स्यमि ते प्रभावो विष्णु धरनः ॥ स त
 तं श्रीवासे ब्रह्मजज्ञानमिति रुक्मापता काध्वज बोधि ससंफज ॥ पद्मयो
 निश्चतुर्मुर्तिर्वैदावासः पितामहः पञ्चाध्वक्ष श्वतुर्वक्त्र स्तस्यै नित्य नमो
 नम इति नत्वा बलिं दत्त्वा चामेत ॥ ततो मउपमध्ये इन्द्र स्पृष्ट्वा इति महाध्व
 जमुष्णितं तत्र ब्रह्मजज्ञानमिति ब्रह्माणे संफज मउपस्तमेषु सर्वे भ्यो न
 मः ॥ वैशेषु किमरेभ्यो नमः ॥ एते पन्नगेभ्यो नम इति संफज कर्तव्यं

२२ किंचिद्रूपमुपातिष्य त्रैलोक्यपात्रेभ्यस्तानि स्यान्वराणि चराणि चाब्रह्माणि
 स्थुतिर्चैः सार्धं रक्षाकुर्वतु तानि भो देवदानवगंधर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः
 ऋषयो मनोवोगा चो देवमातर एव च ॥ सर्वममाधरे रक्षां युक्वतु मुद्राणि
 ता ॥ ब्रह्माविष्णुश्चरुश्चक्षुश्चपादागणे सह ॥ रक्षतु मं उप सर्वं प्रतुर
 क्षां सी सर्वतः ॥ त्रैलोक्यस्थेभ्यः स्वावरेभ्यो भूतेभ्यो नमः ॥ त्रैलोक्यस्थे
 भ्यश्चरेभ्यो भूतेभ्यो नमः ॥ ब्रह्मणे विष्णुवे ॥ शिवाये देवेभ्य गंधर्वेभ्यः य
 क्षेभ्य ॥ राक्षसेभ्यः ॥ पन्नगेभ्य ऋषिभ्यः मनुष्येभ्यः ॥ देवमातरभ्यो नमः
 इति सप्तमं ब्रह्मविद्यात् ॥ तत आचार्य उपरि मेखला याश्चेत्ता यामिंदुवि
 ष्णु रितिविष्णु मध्यमां पारत्तायां ब्रह्मजतानमिति ब्रह्माणं तृतीयां
 कल्याणं कद्रुद्रायेति रुद्रयो न्या गौरीर्मिमायेति गौरी च संकृज्यायि ॥
 प्रतिष्ठाप्य ग्रहवेद्यां देवता आवावाहयेत् ॥ यथा ॥ आवाहयेत् नारिण्ये
 स्तूपः सार्वतात्रिष्टुपः ॥ सप्तवाहने वि० ॐ भूर्भुवः स्वः कालिगदेशो ह
 वकाश्चपगोत्रसूर्यरहागवे हतिष्ठा आप्या यस्य गेत्तमः सोमो गायत्री २२
 ॐ भूयः मुनातीरो देव आत्रेयसोम ॥ अग्निर्धर्धिविरुपांगारको गायत्री

तः काश्चपपेस्तु विप्रं देवास्त्रिभुवनं मे भवत्विति वत्वा इष्टेति संकृज
 नत्वाय संस्थात्वा ॥ एतद्विषयं स्वतः धर्मराजसर्वमिदं रचितं धर्मरिते ॥ शुभा
 शुभानंदं सुवाभेधीशो वायनः पारिमेरे नमस्ते स्थात्वा ध्याय गो रि
 तिकल्याणताकाध्वजं वा छित्तय पायसोममिति संकृज महामहिषमा रू
 ढरुडहस्तमहाबलं ॥ आवाहयामि यज्ञोस्मिन् जयं प्रतिश्रुतामिति न
 त्वा वलिं देवा वामे ॥ ततो नैर्भुत्या कलशं संस्थाप्य तत्र कुमुदं जये च सं
 कृज निर्वृति ध्यात्वा एते हिरक्षो गण नायकस्तं विशाळ वेतान पिशाच सं
 धैः ॥ ममाधरपाहं पिशाचना धजो कश्चरस्ते भग्नैः पस्ते रसावात्स्य मोषु
 णरतिनीलापताकां वा छित्तय संकृजानिर्वृति र्वज्रहस्तं च सर्वलोकं कृपा
 वनं ॥ आवाहयामि यज्ञोस्मिन् जयं प्रतिश्रुतामिति नत्वा वलिसमर्प्य
 चामेत् ॥ ततः पश्चिमकशशो संस्थाप्यां जगदिगांतं संकृज सामवेदिना दसि
 जो सामवेदस्तु पिगाक्षो जागतः शक्रदेवतः भारद्वाजस्तु विप्रं देवास्त्रिभुवनं
 मम खेत वेति वृत्ता प्रजाया होति संकृज वरुण ध्यात्वा एते हि माद्यो गण वा
 पिधीनां गणेन पुर्तन्यसहा प्सुरा मि विद्याधरे सांभरगो यमानपाही क्षम
 स्मानभग्नैः पस्ते रसावात्स्य मम वरुणति श्वेतापताकाध्वजं वा छित्तय संकृज
 पाशहस्तं च वरुण पण सापतिमाश्वर ॥ आवाहयामि यज्ञोस्मिन् रुणाय नमो

२२ इष्टिष्टुप इष्टाणी वृषाकपिरिष्टाणी पतिः प्रजापतेरिष्टुगर्भः प्र
 जापतिरिष्टुप आयं मौसर्पिराजी सर्पगायत्री ब्रह्मजज्ञानवामदेवो
 ब्रह्माग्निष्टुप ततः उत्तरतः गणानां वागृत्समो हो गणपतिर्जगती जा
 तवेदसेकृत्पपेतिष्टुप तव वायो च्यव आगिरसो वायुर्गायत्री आदि
 दत्स आकाशो गायत्री एषो उषा प्रवृत्तवोश्चिनो गायत्री यद्वा राहो रुत
 राविनायकज्ञनेरुत्तरे वात्सु राहोर्दक्षिण आकाशं केतोर्दक्षिणे श्विनो
 ततः उत्तरक्षेत्रस्य वामदेवः क्षेत्रपालो नृष्टुप वातो ध्यातिरिष्टुप ततो
 तक्षकोटि होमयो समध्वनिशरीरस्तवाह तपरमेष्ठिनः विषतापहरो नि
 त्यमतः शांतिप्रपद्यमेशतिमंत्रेण शमित्रैवरुणमिति वागरुत्तमं तं मुत्तर आ
 वाह्यदिक्पालान्स्वर्दिक्षु तन्मत्रैरावाह्यरवेः पूर्वशेषसोमाग्रे वा सुक्विभो
 माग्रे तक्षकबुधानरे कर्कटकुरुत्तरे पप्रश्नुक्ता तरे महापमं शनिपश्चि
 मेशखपालराहोः पुरः कब्यकेतोः पुरः कुलिकस्त्रापयेत् ततः पूर्व
 अश्विन्यादिसप्तनक्षत्राणि विष्कभादिसप्तयोगान् ववंच बालवकरणे
 सप्तदिपानि ऋग्वेदं वक्षः दक्षिणे पुष्यादिसप्तनक्षत्राणि ध्रुवादि स २३

सप्तयोगान् कौलवतैस्तिते करणे सप्तसागरान् यजुर्वेदं च पश्चिमेत्यस्य
 दिसप्तनक्षत्राणि वज्रादिसप्तनक्षत्राणि योगान् गरवाणि जेकरणे सप्त
 पातालानि सामवेदे च उत्तरेभिर्जिह्वादिसप्तनक्षत्राणि सांध्यदिष्व्योगा
 न् विष्टिकरण भूरायान् सप्तलोकान् अथर्ववेदे च सप्तवायव्यध्रुवा
 सप्तपीथ्य च तोयथा वकाश गंगादिसप्तसरितः सप्तकुलाचलान् अवष्टौ
 वस्र द्वादशदिसान् एकादशरुद्रान् एकोन पंचाशान् मरुतान् षोड
 शमास्रः षड्भूतान् द्वादशमासान् द्वेअयने पंचदशतिथिः षष्टिसंव
 सरान् सुपर्णान्तिनागान् सर्पान् यक्षान् गंधर्वांश्च विद्याधरान् अप्सरसः
 रक्षांसि भूतानि मनुष्यान् राती कोटि होमे तु वेदेः पूर्वब्रह्माधमध्यजनादि
 तः पश्चिमे रुतः उत्तरे रुद्रः तदस्मिन् गृह्यवेदसावाह्य पुरषस्तुक्ते न शोडशो
 पचारैः संपूज्य प्रार्थयेत् आदिसावसवो रुद्रा मरुतो लोकपालास्तथा
 ब्रह्माजनादिनश्चैव श्रुतपाणिर्भगो क्षहा अत्र संनिहिताः सर्वं भवंतु मख
 भारीनः पूजा गृह्यतु सर्वत्र मया भक्तो पपादितः कुर्वंतु च शुभं सर्वं यत्
 कर्तुं समीहिताशती ततो वेदिशान्यां धुंभसंस्थाप्य वरुणं सप्तजदेवदानव

२४ संवादेति संप्राथ्या च धानं कुर्यात् चक्षुषी आजने संतुमुक्ता न वग्रहान
 वृत्ता तावता विना स्यान्पतमसंख्याभिः समिच्चर्वा मातुतिभिः संप्रिधिरेवतायाः
 प्रधानं दंशं शेन द्विमाभिर्वा समिच्चर्वा मातुतिभिः न वग्रहान् युतलक्षिको
 न्यतरसंख्याभिर्विक्रीती घत्तातिका न्यतराहुतिभिः शेषेण स्विष्टकृत
 मिसादि चर्वा मातुतिरेकैव सर्वेषामिति पक्षे तथा ह्येवः लक्षकोटितो
 मयागं रत्नं तम वृत्तादिसंख्याया समिदादिभिः कोटितो मेव ब्रह्मास्तीनां गर
 ३ वत् चर्वा मातुति पक्षे न वस्था लोचनमधर्मश्च लक्ष होमोर्बुहुदिने सा
 ध्यते च स्विष्टे कदाप्यादि न एव कार्यः यावदोम प्रातिदिन ग्रह पूजा कार्या
 कोटि होमे प्राति संस्तुपुर्णहुतिरति होम समाप्तां चाग्नि संस्तुपुर्णहुति
 दि प्रायश्चित्त होमांते कृत्वा त्रैः समेतादिभ्यां च होमो वेदे समतान्न वग्रहो
 वेदे रत्नरतो विना य कादि सप्तभ्यो गरुत्तते च तत्तन्ममे माचभक्त बलि नृत्
 क्षेत्रपाल वृत्ती दुर्ब्राह्मणे न श्रेष्ठेण वा चतुष्यथक्षेपयेत् ततः प्रक्षाले
 तपादो घ्राष्ट्रा गृहीते न वतु गृहीते न वी स वस्त्र नातिके रादिसते न पुर्ण
 हुति हुयात् तत्र मंत्राः समुद्रा दूर्ध्वं तित्त्वा च स्य गो म तपो चामदेवो ग्रीस्त्रि २४
 वृत् पृथ्वी नंदिवो वार्त्त स्य सोमरे वा जो वैश्वानरास्त्रिष्टुप् पुनस्त्रिभिर्व

३५ भूवतो समुद्रवभारदा जस गोत्र भौम उद्धृध्वं बुधः सौम्यो बुध
 स्त्रिष्टुप् ॐ भूमि गंधर्वा देव आत्रेय स गोत्र बुध बहस्पति गृत्स मद्रो व
 हस्पति स्त्रिष्टुप् ॐ भूः सिध्दे देव आत्रेय स गोत्र बहस्पते शुक्रः पा
 राशरः शुक्रो द्विपदो विराट् ॐ भोजक देव आत्रेय स गोत्र शुक्र रा
 माग्नि रिरिपिठिः शानिरासिकु ओ भूः सौराष्ट्र देव आत्रेय स गोत्र शनै
 श्वर कया नो वामदेवो राहु गायत्री ॐ भूराटी नाफुरो देव पौटि नासि स
 गोत्र राहो केतु मधुच्छेदः केतवो गायत्री ॐ भू अतर्वेदा स मुद्रव जैमि
 निस गोत्र केतो अथार्दि देवा त्र्यंबक पासिष्ठो रुद्रो नुष्टुप् गो रिरिमाय
 दीर्घतमा उमा जगती पदं द्रो दीर्घतमा स्कंद स्त्रिष्टुप् विष्णो दीर्घतमा
 विष्णु स्त्रिष्टुप् ब्रह्मजज्ञा न वामदेवो ब्रह्मास्त्रिष्टुप् इन्द्रो मधुच्छेदः रा
 गास्त्री यमाय सोमाय मोपमो नुष्टुप् मोषुणः कण्वका ला गायत्री ३
 घोवा ज प्रकण्वश्चित्र गुसा वृत्ती अथ प्रत्याघि देवाः अग्नि काण्वो मेधा
 निधिराग्नि गायत्री असु मे मेधा तिथिरापो नुष्टुप् स्यो नो मेधा तिथि
 भूमि गायत्री रं विष्णु मेधा तिथि विष्णु गायत्री रं श्रेष्ठानि गृत्स म॥

नकरभटकते शंति सारे लक्ष होमादिपद्धति अथ कोटि होमशतमु
 २५ खादिभेदा होमाद्रौ भाविष्योत्तरे शताननोद्देशमुखोद्दिमुखैक
 मुखस्तथा चतुर्विभोमहाराजकोटि होमो विधीयते कृत्वा कुंडशत
 दिव्यं यथोक्तं हस्तसंमितं ऐकैकस्मिंस्ततः कुंडे द्वादशविप्रात्रियोजयेत्
 एकस्त्रानप्रणीतमोसर्वतः परिभाषिते होमं कुर्याद्विजाः सर्वे कुंडे कुंडे
 यथोदितं अत्र सर्वं तिकर्तव्यं पर्ववत् कुंडानां हस्तमात्रता एता
 दिशीघ्रं हि द्रव्यविषयातिशयवाद्योतु अयुते त्वथ होतव्ये कुंडे स्यात्
 हस्तमात्रं कर्तुं गुणलक्ष होमे चतुर्गुणमिति वाक्यात् लक्षार्थे निरुद्धं
 उल्लेख होमे चतुः करमिति अविरोधाय तथा चार्थो नैव न्यूनं कुंडे नि
 प्रतिष्ठय्येत् ततस्तमाग्निमन्येषु ऋत्विजः प्रणयेवाः युव्याद्यदिक
 रं त्रिकं वा वाद्व्य अथाह्यतिमाणमिति कात्यायनोक्तेः अत्र च स
 हश्रं ब्राह्मणसंख्यां ऋत्विषया इति श्रामुखः यद्वा द्वादशमुखः कार्य
 कोटि होमो महामतविप्राणां दिशंती तत्र सुविस्तृतनियोजयेत् अत्र च
 कास्मिन् कुंडे द्वादशलक्ष होमं ऋत्विजां विंशतिश्च कुंडपंचकं प्रोक्तं द्वाद
 क्षायुतोऽक्रमाल इति तत्रोत्तरां शेषपर्ववत् इति श्रामुखः अथ कु

उदयं कृत्वा विभज्य चाविभावं सु होमं कुर्याद्विजं भयः सस्त्वविधीपूर्वं
 केशतनत्रनियोजं स्यादिप्राणाप्रविभज्ये यद्वा मासे वा कार्यं काल
 उपलब्धे तदा हि तुदिमुखः कार्यकोटि होमो विचक्षणैः अत्र यं वा श
 द्द्विजः प्रतिकुंडे अन्यत्वावत् इति हि मुख अत्र मंडये विंशोषो भावि
 ष्योत्तरे उत्तमशतहस्तं तु तर्धे न तु मध्यमं जघनं तु तर्धे न शक्ति
 कालाप्यपेक्षया शतमुखे शतहस्तं द्वादशमुखे मवाद्वा हस्तः हि मुखे
 पंचावेति हस्त २ तहस्त ५ मंडपे द्वादशहस्तो न शतकोट्ये कान्धत्वा त
 मध्ये शतदिहस्तानि कुंडानि कुर्यात् एव परासुखं हि मुखं योरपीति
 अथादित्यं शंति मदनरते भाविष्योत्तरे आहित्य वारहस्ते न पूर्व गत्यवि
 चक्षणे मन्त्रोक्तविधिना सर्वं कुर्यात्तु जादिकं रवे प्रत्येकं सप्तनक्तानि
 कृत्वा भास्ति परोऽत्तरः ततस्तु सप्तमे मासे कुर्याद्ब्राह्मणभोजन भास्के
 रश्चंद्रसौवर्णकृत्वा यमेन मानवः ताम्रपात्रे स्नापयित्वा सप्तपुन्यैः पूज
 येत् स्तुतवस्त्रयुगलं च त्रयोपानयुगौ चितं धृते न स्नापयित्वा च कुंड
 कान्तिनि चेष च होमं च तालैः कुर्यात् शर्विनाम्ना च मन्त्रवित्त सगि

२६

धोष्टोन्नरशतमष्टाविंशतिरेवच हेतिव्यामधुसार्पिभ्यां दध्रावैवधने
 नच सार्पिधोर्कसामिधेः मन्त्रेणानेनारविदुषेब्राह्मणायप्रदापयेत् आदि
 देवनमस्तुभ्यंससससेरिवाकर तरेवेतारय स्वास्माकंसंसारभवसाग
 रान् सूर्यपीडासुचोरासुकृताश्रान्तिः शुभप्रदः इत्यादित्यश्रान्तिः अथ
 चंद्रश्रान्ति तत्रैव तद्विनासुसंगृह्यसोमवारविचक्षणः अनेनैवोक्त
 विधिनाकुर्यात्तुजादिकविधाः सप्तमनुतनः प्राप्ते कुर्याद्ब्राह्मणभो
 जनं सप्तमेनक्तै कास्यपात्रेथसंस्थाप्यसामंरजतसंभवे श्वेतवस्त्र
 युगलत्रश्वेतपुष्पैः प्रपूजितं पादुकोपातदौष्ठत्रभोजनासनसंयु
 तं होमघृतातिलैः कुर्यात्सोमनाम्नाचमत्रावित सार्पिधोष्टोत्तरशत
 मष्टाविंशतिरेववा होतव्यामधुसार्पिभ्यां दध्रावैवधनेनच सार्पिधः
 पात्राश्च दध्यन्नाग्नीखरेकत्वा ब्राह्मणायनिवेदयेत् कत्वासोमं धत्वा
 सार्पिधः मन्त्रेणानेन राजेदसम्यग्भक्त्या समन्वितः महादेवजातवल्लीपु
 ष्यगोक्षीरपांडुरं सोमसोम्योभवास्माकंसर्वदातेनमो नमः एवंकृ
 तेमहासोम्योभवास्माकंसर्वदातेनमो नमः एवंकृतेमहासोम्यसोमस्तु २६
 शिकरोभवेत् रतिचंद्रश्रान्तिः अथांगारकश्रान्तिः तत्रैव स्वायामं

रुद्रादित्यास्त्रिष्टुप् पूर्णादर्विविश्वेदेवाः शतक्रतुरनुष्टुप् सप्ततेजानिस
 हवानग्निर्जगती धोमतेवामदेव आपोजगती इदमग्रये वैश्वानरायवसुर
 द्रादित्येयः शतक्रतुवेसप्तवतेनयेभ्यश्चनमस्तोति सागः अथवसोधारापा
 तयेत् तत्रमन्त्रः ओग्निमीळे रतिनवानांमधुच्छेद्वा अग्निगीयत्रीवीर्घोर्नुक
 मितिषण्णं दीर्घतमाविष्णुस्त्रिष्टुप् आनपितरिनिपचंद्राना गृहस्तमहो रु
 द्रस्त्रिष्टुप् स्वादिष्टयेतिदृशानांमधेच्छंदाः पवमानसामो गायत्री महावे
 श्वानरजंष्टे सायनिचर्षणपात्रविमोकादिकर्मशेषं समाप्य सार्पिधस्त्रेय
 संपादनकत्वा कुंडशानभागेस्वस्तिकोपरिभद्रासनस्थितंयजमाने ग्रहे शो
 क्तेनसमुद्देशेनसार्पिभिः सुरास्तसोदिभिश्चाभिषिचेत् अत्रपूतीवामे
 ततोयजमानः सर्वोषकीपिरनुलिप्यस्तात्वा धेन्वादिदक्षिणापूर्वोक्तमन्त्रे
 द्यात् येअयुत होमेएकैकं चक्षुहोमेदंश दशोकोटिहोमेशतश शत न्य
 तमस्यवसुवर्णेनसमकर्तव्यं मुख्याभावसुवर्णेदद्यात् ततोद्वारजापके
 भ्योन्मेषाश्च यथाशक्तीदक्षिणादत्वा पूर्वस्थापितदेवताः संपूजाचार्याद्व
 द्वाग्निसंयुज्य विभूतिं धत्वा गच्छ गच्छेत्त्रिविंशज ब्राह्मणान्समोऽज कर्मस
 मापिवाचार्यत्वा कर्मत्वरार्पणं कत्वा न सोऽपुत्यवकारयेत् रतिदि

चरुन शरव न्यस्तमिदस्मानं च दृष्टो विनाशनं खदिरं देव दारं च तिलिका
 न्यातिलान्यामलकानि च फलीकुंभे कलेरोपे भौमपीडा विनाशनं नदीसं
 २९ गमनाग्रानितनमदासहितानि च न्यस्तानि कुंभपोहेये बुधपीडा विनाशा
 न मोहेये न्यमये नौदुर्वरं तथा बिल्ववटमामलकं तथा न्यस्तलुकुटे
 सौणवर्णे जीवपीडा विनाशनं गोरोचनामृगः शतपुष्पा शतावरि विन्य
 स्ताराजते कुंभे शुक्रपीडा विनाशनं तिलान्यावाभियं गुचगंधपुष्पत
 थैव च व्यस्तकाष्ठीयसे कुंभे सौरिपीडा विनाशनं गुगुलुहिं गुलुत्ताले
 शुभावेवमनादीनां शृंगे वमहिषे न्यस्ये शरुपीडा विनाशनं तातु हरिता
 ले च राहवे विहिता राजन्यर्वतोयं मृदं तथा छागक्षीरं खड्गपात्रे केतुपीडा वि
 नाशनं ग्रहस्तानमिदं प्रोक्तं सर्वथा शर्विनाशनं इति ग्रहस्तानानि अथ ग्रह
 योगशान्ति मदनरत्ने पामले अथातः संप्रवक्ष्यामि हयोगाख्य शान्ति
 कं एकक्षौंतीमिराशौवा एकराशक्षभेदेने शरक्षी सर्वसमायुक्ते ग्रहत्रय
 समान्विते दुर्भिक्षादिभयैव चतुर्ग्रहसमान्विते महारोगमयराष्ट्रक्षयो
 यद्वि विनाशनं परग्रहसमयोगे दुर्भिक्षसंकटिक नृपवै नरंगर्भनाशो २९
 जायते जननाशनं ग्रहषट्समायोगे मंत्रिणामरणं भवेत् यश्वश्वादिभयं

सर्वसकरादिजनक्षय यद्वातो विनाशो वामता भेषमथापि वा ससुय
 हसमयोगोक्षीतीव शरणध्रुवं जगत्प्रलयमेवापि तद्गुनिर्मानुषजगत् स
 र्यस्याभ्यतिस्त्रि श्रेयस्तदायोगो महत्कृतः विनाचद्रेण वा गोपि जगत्प्रलयका
 रणं तदक्षजाते जंतूनां महारोगो महाभयं अथ नाशस्याननाशो मानहा
 निर्नपपि उनुं षण्मासाभ्यंतरे चापि आयुहीनिः श्रियस्तथा जन्माष्टकौ द्वादशे
 राशौ चतुर्थे पंचमेषि धा पूर्वोक्तफलमेवावस्तस्य स्थांति प्रयत्नतः कुर्या
 दोषानुसारेण वित्तशोधन कारयेत् तत्र ग्रहकृतिकत्वा सौवर्णे न प्रयत्नतः
 सुवर्णस्य तर्ध्वेन पादेनापि कनीयसी ग्रहस्यैकैककलत्रां ग्रहयोगप्रमाण
 तः कारयेत् कुंभमकं वा निर्त्रेण सुदृढनवं ग्रहस्यैवान्तरि भागे शुद्धदेशे स
 मस्तु तले कुंडे वा स्थिति चे वापि होमकुर्याद्विधानतः तस्य एव पूर्वोत्तरे दे
 शे पूजास्ताने प्रकल्पयेत् चतुर्हस्तहस्तमात्रं स्थितिं तदुत्ते न तु लिखे
 दृढाकृतिं तत्र स्थापयेत् प्रतिमा ततः अधिप्रसूधि देवाही नक्षत्रिणेति रे
 तः क्षिपेव उक्तगोधैस्तथा पुष्पैस्तनमात्मौ फलैरपि तत्तद्गुह्यं मं
 त्रेण पूर्वोक्ते नैव पूजयेत् ग्रहपूजादिकं कृत्वा नैव यांतं समर्पयेत् ततो
 होमं प्रकुर्वीत स्वयं स्या विधानतः चतुर्थींते प्रकुर्वीत कलत्रं स्थापनं ततः

पूर्वोक्तेन विधानेन शुद्धया तोय पूरयेत् पंचामृतपंचगव्यपंचस्थचक्र
 ३० चपस्त्रिवं तत्रमंत्रैर्विनिक्षिप्य ओषधानिविनिक्षिपेत् तत इहोक्तवि
 धिना मूलाभ्यां हयनिक्षिपेत् अभिगैर्वीरुणे वापिकलशं पूजयेद्भुक्तं न
 तद्रोक्तविधिना तत्रमंत्रैर्हनेत्थ चर्वाजं शुद्धया तश्चात्तिता तुर्तिमथा
 चरेत् अथास्विष्टकृतं हुत्वा होशेषं समापयेत् भद्रासनोपविष्टस्य यज
 मानस्य अस्त्रिजे कलशस्थादकैर्नैवमभिषेकं समाचरे योगग्रहोक्तमंत्रै
 श्च अधिप्रत्यधिमंत्रनः नवग्रहोक्तमंत्रैश्च जातवेदादिपंचकैः स्त्रियबकेन
 मंत्रेण क्षेत्रस्य पातिमा अपि यत इन्द्रयनेनैव लोकपालाष्टकैरपि सुरास्ता
 इति मंत्रेण येनैवाह्यः क्रमात् अनैश्च पुण्यसूक्तैश्च अभिषेकं समाच
 रेत् अभिषेकापूतं वस्त्रमाचार्यापाने वदेत् ततः शुक्लांबरधारः कु
 र्यात्तस्मात् लोकने अस्त्रिभां दक्षिणां दद्याद्देतुशं स्वादिष्यन्तपि तद्भावेय
 धाशक्तिरप्यमपि दपयेत् ब्राह्मणा न भोजयेत्तथायथाविभवं सारतः
 ॥ ॥ इति दिनकरभट्टकृतं शांति सारे ग्रहयोगशास्त्रः ॥ ॥ अ
 धगुत्तपूजा मदनरत्ने स्कांदे कन्याविवाहकाले तु शुद्धिर्पस्या न विद्यते ब्रा ३०
 ह्मणस्याप नयने यस्य स्याद्दुस्तितां गतः दुस्तितां प्राप्तः एभिः पूजां गुरोः का

रनमोक्तते प्रसारं कुरुते देवैश्च दिनस्य प्रणतस्य च शान्तैश्च उवाच परितु
 ष्ठोऽस्मि ते वत्स स्तोत्रेनेन साप्रने वरं वरय भो वत्से येन यच्छामि वाञ्छितं पिप्य
 का उवाच आप्यप्रभाते नो पीडा बाह्यानां रात्रिर्नूनं त्वया कार्या मिहाभाग
 नस्य कीया कंधचन यावद्वर्षाष्टकज्ञातममवाक्येन सूर्य्यज स्तोत्रे गाने
 न योन्यस्तां ब्रूयात्मात रक्षणपास्त्रितः तस्य पीडा न कर्तव्या त्वया भास्करनं
 दन अदिष्टमि कया योगेतां वके संस्थिते नरा सार्द्धं समुवर्ष पय्यं तं द्वा द्वाज
 न्मादितीया त्रीभिर्यः शान्तैश्च योगः सार्धाष्टमिका तव धारे तु संप्राप्ते पासि
 तां स्तोत्रं संस्तुतां शक्ता इति नो तस्य पीडा का पीत्वया विभो कश्चां गाय
 स्तुविप्राय तवादेशेन पशति अर्धाष्टमी कया पीडा तस्य कार्या त्वया नच संश
 यी समिद्धिर्पो होमं तवोद्देशेन वर्तयेत् तथा कृष्णाति लेशे च कृष्णपुष्पा नुले
 पने पूजा कर्तव्ये यस्तु भयं धृत्य वैगुगुलेहेत् कृष्णवस्त्रेण संवेष्टा साजा
 तस्य त्वथा व्यथा स्तुत उवाच एवमुक्तवानिस्ते न वा दमित्येव जल्प्य च नार
 दं समनुज्ञाय जगाम निजसंश्रयं इति शान्तैश्च शान्तिः अधि नवग्रहस्ताना
 नीतत्रैव विष्णुधर्मे माजिष्ठा मरुमातंगं कुक्कुम रक्तचंदनं पूर्णकुंभं दत्तेता
 अस्त्यं स्नानविधीयते मरुमातंगं गजमहः उवाच चारी रीष च कुक्कुम रक्त

तेशानगृहाणार्घ्यं ब्रह्महस्पते अर्घ्यं दत्त्वा सुरेशाय जपहोम समर्पये
 त् भक्त्या यत्ते सुराचार्य होम पूजा दिस ह्येत तत्तं गृहाण शांतिं वृह
 ३१ स्पते नमो नमः मंत्रेण नेन संकल्प्य पश्चात्स प्रार्थयेत् नृप जीवो बृह
 स्पतिः सूरिराचार्यो गुरु रागीरा वाचस्पतिर्देवि मन्त्री शुभ कुर्यात्स्तुत
 दामम सर्वोपचारसयुक्तां प्रतिमां तां युधिष्ठिर प्रणम्य च गवायुक्ता
 माचार्याय निवेदयेत् अथाचार्यस्तु नित्यतो वेदे वेदांग पारगः यज
 मानं सपत्नीकं शांतचित्तं जितेन्द्रियं कुम्भोदक गृहात्वा तु मंत्रैरेतैः प्र
 सिचयेत् इदमापोथमं त्रेण नामाग्निमृचास्तथा आयोषधीश्चाव
 तीकुष्मांडेश्याभिवेचयेत् पश्चात्संभोजयेद्विप्रान्पथाशक्त्या युधिष्ठि
 र संक्राता वपि कौत्तेय तथा स्वाभ्युदयेषु च कुर्वन्ब्रह्मस्पतेः पूजाम
 भीष्टफलमान्पुयात् संक्रातौ गुरुसंक्रातौ इति गुरुपूजाविधि
 अधप्रतिशुक्रादिश्रुतिं तत्रैव मास्ये अथातः शृणु भुपाठप्रतिशु
 क्रप्रशान्तये पात्रारंभे वसाने च तथा शुक्रौदये सति शुक्रपूजा प्रक ३१
 र्त्तव्या तानि शांतिमयो भारत राजते बोधसौवर्णे कास्य पात्रे धवापुनः

शुक्रपुष्पावरयुतेश्वेततंदुर्लभं तत्ते निधाय राजतं शुक्रं शुद्धिमुक्ताफल
 न्वितं महाश्वेतसमायुक्तं सामगायनिवेदयेत् नमस्ते सर्वलोके नमस्ते
 भृगु नंदनः देवसर्वार्थसिद्धयर्थं गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इत्येवमर्घ्यं कौत्तय
 प्राणिपत्यं विसर्जयेत् एवं शुक्रौदये कूर्पाक्षत्रदिषु च भारत तद्दद्यावस्पते
 पूजाप्रवक्ष्यामि युधिष्ठिर सौवर्णपात्रे सौवर्णममरेण पुरोहित पितृपु
 ष्यां वरधरं कृत्वा स्नात्वा तस्य पितृ पात्राश्च भंगेन पंचगव्यलिलेन
 तु भंगः पल्लवः पीत्वा बरावसानोद्यतहोमं तु कारयेत् प्रणम्य च गवा
 सार्धं ब्राह्मणाय निवेदयेत् नमस्ते गिरसां नाथ वाक्यते ते ब्रह्मस्पते नृ
 रग्रहैः पिडितानां मम ताय नमो नमः संक्राता वपि कौत्तेय यथात्रास्तु
 द्येषु च कुर्वन्ब्रह्मस्पतेः पूजां सर्वान् कामान्समश्नुते अथवा मौक्तिका
 न्येव सुवृत्तानि ब्रह्मते च भार्गवा गीतसौचित्येनाग्रेव प्रतिपादयेत् ॥ ५
 इति दिनकरभट्टकृतेशांति सारे प्रतिशुक्रादिविधिः अथ ग्रहणश्रुति
 मास्ये पस्पात्रिसमासाद्य भवेत् ग्रहणसंभवः स्नानं तस्य प्रवक्ष्या
 मि मंत्रोषधिसमाचितं च श्रेयरागसंप्राप्य कृत्वा ब्राह्मणवाचनं संप्रा

३२ व्यर्थचतुरोविप्रान् शुक्रमात्मनो लेपनैः पर्वमेवोपरो गम्य समा नीयो
 घधीर्दिकं स्थापयेच्चतुरः कुंभानग्रतः सागरानिच गजाश्वरथावत्सी
 कसंगमाद्गोकुलात् राजद्वारप्रदेशाच्चमहामानीयानि क्षिपेत् पंच
 गव्यं पंचतृकं पंचपल्लवं रोचनं पमकं शंखं कुंकुमरक्तचंदनं शुक्ल
 टिकतीर्थां बुधिसिर्षणगुणवृद्धं मधुकदेवद्वारतु विष्णुक्रांतां तां ता
 वरीं वलांच सहदेवीच निद्रादितयमेव च एतत्सर्वं विनिक्षिप्य कुंभे
 व्यावाहयेत्पुरातनं सर्वसमुद्राः सरितः स्तीर्था निजलसु नदाः आपात
 यजमानस्य दुरितक्षपकारकाः योसौ वज्रधरो देव आदित्यानां प्रभुर्म
 तः सहस्रनयनश्चैश्वर्यपीड्य पोहतु मुखं यः सर्वदेवानां सभाधि
 रमितस्तुति चंद्रोयरागसंभूतामाग्निः पीडां व्यपोहतु यः कर्मसाक्षी
 लोकानां धर्मो महिषवाहनः यमश्चैश्वर्यपरागो सां ग्रहपीडां व्यपोहतु
 रक्षोगणाधिपः साक्षी नीलं जनप्रभः खड्गश्चैश्वर्यमिमीमश्च ग्रहपीडां
 व्यपोहतु नागपाशधरो देवः सुहृदमकरवाहनः सजलाधिपतिर्देवो ग्रह
 पीडां व्यपोहतु प्राणं रूपो हिलोकानां सदा कृष्णमग्नियः वायुश्चैश्वर्य
 परागो त्याग्रहपीडां व्यपोहतु योसौ निधिपतिर्देवः खड्गश्चैश्वर्यधरः

पूर्वाविधिचक्रार्त्तभावितैः मरुंती कामपुण्याणि पात्रं परमात्रां वर्षपाः म
 र्दंती पृथिका कामो दम नवदक्षः गुडची वायव्यामार्गे विडंगं वरिवनीव
 च सहदेवी विष्णुक्रांता सर्वोषधः शतावरा कुष्ठमासी हरिद्रदे मुरारो
 लयचंदनं वचाकषौरमुस्तं च सर्वोषधः प्रकीर्तितः तथैवाश्वत्थमं
 गाच पंचगव्यं जलं तथा नूतनं सोमं कुंभं च पीत वस्त्रसमान्वितं पंचरतैः
 समायुक्तमीशान्यां स्थाप्य चानलात् वा ओषधीतिमंत्रेण सर्वास्त्रास्त्रि
 नि निक्षिपेत् कुंभस्योपरिभागे तु स्थापयि तावृ हस्पतिं सुवर्णपात्रे सो
 वार्णिप्रतिमां तु पुषिर्धिर कारयेत्तु यथाशक्त्या वित्तशाय विवर्जितः पीत
 वस्त्रयुगलं प्रापित यज्ञोपवीतिनी पजयेद्गंधपुष्पाद्यैस्ततो होम समाच
 रेत् समिधोश्च कृदक्षस्य होमाद्धातरातं तिलव्रीहीयवोर्न्यश्रं हो
 तव्यं च यथाक्रमं बृहस्पतेतिमंत्रेण ऋषिच्छंः समान्वितं ततो होमा
 च स्थापने तु पजयेच्च बृहस्पतिः पीतगंधैस्तथापुष्पैश्चुपे दीपैश्च भालै
 तः दध्ना दनं च नैवेद्यं फलं च तोषु संयुतं नमो अंगिरसा नाथ वाक्यतेथ
 बृहस्पते क्रूरग्रहैः कीडितानाममृताय नमो नमः पूजायै तासु चार्च्य
 पश्चादर्थं निवेदयेत् गंधी दृढरूपाय देवे जसु मते प्रभो नमस्त वाक्य

३७ मयसूर्यग्रहेविबंचहेमजं नुरंगरथगोभूमितिलसर्पिश्चकाचनं का
 लविवेकेपि सुवर्णनिर्वित्तं नागसत्तिलं कांस्पभाजनं सदृक्षिणं सवस्त्रे
 चब्राह्मणायनिवेस्येत सोवर्णं राजतं चापि विबंचकलास्यशक्तिः उपरा
 गभवेत्कृत्राष्टिदेवि प्रायकल्पयेत् मंत्रस्तु तमोमयमहाभीमसोमस्तु
 र्यविमर्देनहेमताराप्रदानेनममशांतिप्रदोभवविधुतुल्यमस्तुभ्यासिहि
 कानंदनाच्युत दानेनानेननागस्परक्षमांवेधजायात् मदुनरते
 तुस्नानमात्रमुक्तं पूर्वकुरेशीरशामीक्षिताजि सवीर्थसर्वोपधिपंचम
 द्विः स्नानविदुध्याद्गृहेणरवीष्टाः पीडाकरशांतिचहहियस्य अद्भुतसा
 गरेभार्गवः यस्मराजनक्षत्रेस्वर्भानुरपरजते राजभंगंसुहृद्भात्रानंदे
 हिमरणं चात्रनिर्दिशेत् राजनक्षत्रं राजाभिषेकेनक्षत्रं ~~अथविनायक~~
~~शान्ति~~ अत्रब्राह्मणेः क्षत्रियैर्वैश्यैश्चैश्वर्यसिद्धिकामुकैः कर्मनिर्विघ्न
 सिध्यर्थं सप्तजस्त्वं गजाननेतिलेगात्त्यजमानस्तुष्टुश्वेदुद्विजेत्ता
 नियोजयेदिति महार्णवाच्चष्टस्याप्यधिकारः याज्ञवल्क्यः विनायक
 कुः कर्मविघ्नसिध्यर्थं विनिर्बोद्धितः गणानामाधिपत्येव स्त्रेण ब्राह्मणा
 तथा कर्मणां विघ्नार्थं सिध्यर्थं चैतार्थः तेनोपसृष्टो यस्तस्य लवणानि

निचोधते स्वप्नेवगाहतेसर्थजलमुजंश्चपश्यति काष्ठापवाससश्चैव
 क्रव्यादांस्वधिरोहति अंत्यजैर्गर्भैर्लष्टैः सहैकत्रावतिष्ठेते वृजत्रपि
 तथास्नानंमन्यतेनुगतंपरैः स्वप्नशतिसर्वत्रसबध्यते भविष्ये तैलाद्ग
 त्रविधुरंकरवीरभारितं प्रत्यक्षदृशानानियातवल्क्यविमनाविफलाभः
 ससीदसनिमित्ततः तनोपसृष्टो लभतेनराजं राजनंदनः कुमारिनच
 भक्तारमपत्यगर्भमयना आचार्यत्वश्रोत्रियश्वनाद्रीव्योध्ययनतथा
 वाणीलाभनचापिकवीबल स्तपनं तस्यकर्तव्यपुण्येद्विविधिपूर्वकं न
 स्याविनायकोपसृष्टस्य पुण्येहियास्यैकास्मिंश्चित् यत्तुशुक्लपक्षेचतुर्
 ध्याचवारेणाधिषणस्पच तिष्येचविरनक्षत्रेतस्येवपुरतोत्तये सप्रशि
 र्केभविष्यंतस्त्रीकामस्तपनंपरं धिषणस्पगुनोः तस्य विनायकस्य अत्राष्टौ
 देवतापूजोक्तापराकेभविष्ये व्योमकेरां तुसंप्रजपार्वतीभीमजंतथा क
 ष्णस्यपितरंतातअर्कमारसितंतथा विष्णुं ह्येदुपुत्रचकोणं लक्ष्म्यचभा
 रत विधुं नुंदं बालेयनंदकल्पचधारिणं व्योमकेराः त्रीवः मिमजोगणे
 राः आरोभीमः सितंशुक्रः कृष्णुनोबुधः कोणरातेश्वरः लक्ष्म्यतदंश्व
 ६ः बाहुलेयः स्कंदः याज्ञवल्क्य गौरसर्वपकल्पनसाजेनोत्सादितस्यच

३४ सर्वोषधैः सर्वगधैर्विलिप्ता श्रीरसस्तथा भद्रासनोपविष्टस्य स्वास्ति वाच्यं द्विजाः
 शुभाः उल्लासितस्य उद्वर्तितां मस्य सर्वोषधानि मास्ये सहदेवी च चाव्याधीयता
 वातिवलास्तथा संखपुष्पी तथा सिही अष्टमी नुसुवर्चता महोषधयः कं
 ह्येतन्महा स्नानेषु योजयेत् महार्णवे त्वन्यान्मुक्तानि मुरामासीरवाकु
 ष्टेशोले परजनीद्वयं सटिपंचकमुस्ता च सर्वोषधिगणः स्मृतः याज्ञवल्क्यः
 अश्वत्थानां रुजस्तानां द्विस्त्रीकात्संगमादात् मतिकारोचनं गंधं गुग्गु
 लुचविनिक्षिपेत् या आहता ह्येकवर्णं श्वेतुर्भिः कलशैरुह्यत् कलशैरा
 ह्यस्वप्नुक्षिपेत्सुतः अत्र विशेषो वैजवायगृह्ये चतुः प्रत्नवणेभ्यश्चतु
 रः कुभानां ह्येतेषु सर्वोषधिः सर्वाधाहिरण्यं व्रीहियवौ गुग्गुलुश्च द्रुमा
 रक्षरमिति प्रक्षिपेदिति शेषः याज्ञवल्क्यः चर्मण्यं न दूहे रक्ते स्थाप्य भद्रा
 सनंततः सहस्त्राक्षशतधारमविभिः पावनं कृतं तेनैवा मभिषिच्य मि
 पावमानः पुनतुते भगते वरुणो राजा भगं सूर्यो बृहस्पतिः भगामिन्द्रश्च
 वायुश्च भगसप्तर्षयो द्युः यत्ने केनापुनर्दोर्भाग्यसीमं ते यज्ञं सूर्यं नि ल्लोटे
 केनापो रक्ष्णो रायपस्ततश्चतुसर्वदा पूर्वदिक्कलशत्रयेणैकोमंत्रश्च
 सुर्थमत्र त्रयपिति विज्ञानेश्वरः सर्वकलशेषु मंत्रत्रयपितपराकः युक्तै

चंद्रोपरागकलुषधनदोत्रव्यपोहनु योसाविंदुधरोदेवः पिनाकी वैद्यवा
 हनः चंद्रोपरागपापानि सनाशयतु वांकरः त्रैलोक्येयानि भूतानि स्थाव
 राणि चराणि च ब्रह्मविष्णुर्देवताश्च दहंतु ममपातकं एवमावाहयेद्देवान्
 मंत्रैरेभिश्च वानुमैः एतानेव तथामंत्रास्त्वनपदे विलेखयेत् ताम्रपादे
 धवालिख्यन्ववस्त्रे तथैव च मस्तके यजमानस्य निरुधुस्ते द्विजोत्त
 माः कलशान्द्रव्यसंयुक्ता आरूपसमान्वितान् गृहीत्वा स्नापयेद्बुद्धभद्र
 पीयोपरिस्थितं पूर्वैरेव तु मंत्रैश्च यजमानं द्विजोत्तमा अभिषेकं तेनः कु
 र्यात् मंत्रैर्वारुणसक्तकैः आचार्यवरयेत्यश्वास्त्वनपदं निवेदयेत् आचा
 र्यदक्षिणाद्या हो दानं च स्वशक्तितः होमवापि प्रकुर्वीत तिलैर्व्याहृतिभि
 स्तथा दानं च शक्तितो दद्यात् पदच्छेदोत्सनाहितं सर्वग्रहे सर्वनाम युक्ता
 नमंत्राश्च कीर्तयेत् अनेन विधिना यस्तु ग्रहणे स्नानमाचरेत् न तस्य
 ग्रहणे दोषः कदाचिदपि जायते भार्गवाच्यं नृपिकाया ओतिः सागरे सो व
 र्णकारयेन्नागपत्ने नागे थपयार्धतः तर्द्धेन तर्द्धेन फणाया मोल्लिकेन्य
 सेत् ताम्रपात्रे निधाया धत्तपर्णे विशोषतः कास्ये वा कानि लोहवान्य
 स्पृष्ट्वा तत्सदक्षिणं चंद्रं ग्रहेतु रूपस्य विवर्द्ध्यात्सदक्षिणं नागात्स्य

३५ त्कं गुडमिश्रं पिष्टमिति शेषः मोक्षकालुकाः बह्वरा शरेण कुत्माषाः फ
 ला निवेद्यधिकं मुक्त एतत्सर्वमेकास्मिन् श्रुते निधाय सक्त निवेद्येदिसुर्थः
 एतासर्वानुपाहृत्य भूमौ दत्त्वा ततः शिरः विनायकस्पर्जननीमुपतिष्ठेत्ततो
 विंशतिं पूर्वां सर्वपुष्पाणां द्वादशार्धपूर्णमजली रूपेदेहियशोदेहि भगवति
 देहि मे पुत्रां देहि धनं देहि सर्वकामाश्च देहि मे विनायको यस्मान्ने भगवति
 त्पुत्र इति विज्ञानेश्वरः ततः शुक्लांबरधरं शुक्लमानुलेपनं ब्राह्मणं सौजय
 त्पुत्राद्वस्त्रयुग्मं गुरोरपि एवं विनायकं पूज्य गृह्येव धिना तं कर्मणा फ
 लमान्योति श्रियमान्योति उतमं अथामिताक्षरा नुसारि प्रयोग शुभे
 दिने विनायकोपसर्गं निवेद्य सार्धं कर्मफलसिद्धयर्थं वा लक्ष्मीं प्राप्त्यर्थं वा विना
 यकशान्तिकां शिरसि संकल्पयेत् केविद्विष्टादपि छति तत्र आचार्यचतु
 र्भुजं जश्च वृणीता पराशरमतेष्टौ तत आचार्यो गोमयोपति से दे शोपच
 वणं भद्रासनार्थमेकं स्वास्तिकं कृत्वा पूर्वादिदिक्षु चतुरस्रस्वस्तिकान् चतुर्विधः
 कारयित्वा मध्यस्वस्तिके स्तमानुहचमेति रत्नो मप्राची न श्रीवं संस्थाप्य त
 स्मापरि शीपणपीठं संस्थाप्य श्वेतवस्त्रेणाच्छादयेत् ततोऽनुतिजश्चतुर्दिक्षु
 स्वास्तिकेषु चतुरः कलशांश्च दनचर्चितान् स्पर्शामवेधितकंठं च वातेहतव

स्त्रभाषिता न धान्य राशौ निधाय हृदोदकेन न सं गमोदकेन वा पूर्य उधता
 सिंहराणेन कलेन शनत्वा तु ना मृतिके हर मे पापं पनयया दुः कृतं कृतमिति कुं
 भेषु पंचमहः प्रक्षिप्य गंधद्वारा पित्तं च दनागरकस्करिके रेरादि न गंधान् ग
 राचनां गुग्गुलु सहकारादिपुष्पैर्वा त्रिक्षिप्य पूर्णपात्रनिधानांते कलशस्य मु
 खे देवद्वानुवदतादि पटित्वा कुंभेषु त्वं भो अग्ने वरुणस्येति वरुणमावाह्य षोड
 शोपचारपूजापवोपवारपूजा वानिर्वर्त्या चानो भद्रा इत्यादि कांशं भो वानः
 पवतामिति पारिकां वा अन्या वा स्व शारवा पटितां शान्तिपटेषुः आचार्यो भद्रा
 सते स्योत्तरभाग ए शान्तां वा विनायकं तज्जननी मां विंशतिं च पीठं दिष्ट्वा पि
 त्प्रतिमयोः पूजयेत् तत्र मंत्रो त्स्फुराय विप्रहे वक्रतुडाय धीमहि न
 भ्रातृतिः प्रचोदयात् सुभगायै विप्रहे काममाति नै धीमहि तत्रो गो शेष
 चोदयात् ततस्तत्रैव न्योमके शो पार्वती भीमज वसुदेवं अर्कमंगलं शु
 क्रं बहस्पतिं बुधं शनिं श्वरं चंद्रं राहुं स्कंदं विष्णुं एतां न सं पूज्य गृह्योक्त
 विधिनाग्निं प्रतिष्ठाप्या आरुध्यात् अत्र प्रधानमितं समितं शालं कंठं कंठं
 कुष्मांडं राजपुत्रं चैकैकया चर्च्य हुं सो सादि चतुश्रपयेत् यजमानो गवां
 कोलीकतेन गौरसर्षपकल्मेनोद्धर्तितां गः सवौ धध चर्च्य श्रुं नाशुतक

३५ स्तुति कादिभिश्चालीसाक्षिराभद्रासन उपविश्य स्व गृह्योक्तमाण स्यास्ति वाचन
 कुर्वीत तत आचार्यो जीवसुतिपुत्राभिः सुवेष्टाभिः स्त्रीभिः कृतमंगलयजमा
 नमाभेष्टिचेत् पूर्वकलशमादाय सहस्राक्षं शतधारमभिभिः पावनं भुत्ते ते
 नत्वा मभिष्टिंचामि पावमान्यः पुनंतु तत्समिष्टिंचेत् ततो दक्षिणे कलशमा
 दाय भगते वरणो राजभगं सयोज्य हस्पातिः भद्रमिदं श्रुत्वा पुनश्च भगं स पूर्वयो
 द्युरित्यनेन ततपश्चिपंकलशमादाय यत्ने केशेषु दोर्भागं सीमंते यत्र
 द्विनि एतच्छटे कर्णयोरक्ष्णो रापस्ततः प्रतु सर्वदा सनेन तत उद्दिष्टं कल
 शमादाय पूर्वोक्तैः त्रिभिर्मन्त्रैः मभिष्टिंच्य ब्रह्मसराशरोक्तैः मभिष्टिंचेत् एतदे
 पावनं स्नानं सहस्राक्षं श्रुतिस्मृतं तेन त्वान्नधारेण पावमान्यः पुनर्वा
 माः शक्रादिदशदिग्गाला ब्रह्मेशाः केशवाद्यः आपस्ते प्रतु दोर्भागं शां
 तिंदुतु सर्वदा सुमित्रियान आप ओषधयः संतु दुर्मित्रियास्तस्यै संतु
 योस्मान्दोषं च वयं द्विष्टः मनुद्गिरयो नद्यो मुनयश्च पतिव्रताः दो
 र्भागं प्रतु ते सर्वदा तीर्थं तुल्यं सर्वदा पादगुह्योऽसजयाश्च नितंबोद्
 रनाभिषु स्तनोरो वदु हस्तय ग्रीवा आसंगसंधिषु नासा ललाटकभ्रु ३५
 केशांतेषु च यत्स्थितं तदापो प्रतु दोर्भागं शांतिं च छतु सर्वदा एवमभिष्टिंच

तदेव विनिगमकाभावात् स्नातस्य सार्धपतैः सुवेष्टो हुतरेण तु जुहु
 यान्मर्धनिकुशान्सव्यनपरिगृह्य च मितश्च संमितश्चैव तथा शालकट
 कटौ कृष्णाजिराजपुत्रश्चैत्यं ते स्वाहा समन्वितैः अपरार्के तु शालकटं क
 टः कृष्णाजिराजपुत्रश्चेति तिपाटः मर्धनि होमः नामभिर्बलिमन्त्रैश्च न
 मस्कारसमन्वितैः पूर्वोक्तघणनामभिस्ते लहुत्वा चरं श्रपयित्वा पूर्वोक्त
 नामभिर्हुत्वा चरत्रोषणे शरिनामभिर्बलिदधाति विज्ञानेश्वरः अपरार्के
 तु पूर्वोक्तवर्तुना मभिस्ते लहुत्वा तेरेव नामभिः कृताकृतादिबलिर्हु
 यः चरहोमस्तु प्राप्ते चैत्यं रधाञ्चैत्रतुष्यथेष्टर्षे कुशा नास्तीर्य
 सर्वतः कृताकृतास्तु हुताश्च पल्लोद्नेप्रे वच मस्यान्येकस्तथा चामा
 न्नासमत्तावेदुत् प्रासमत्स्यभिर्भुं एतावदिति पक्वमपक्वचैत्यर्थः तिलपिष्ट
 मिश्रओदनः पल्लोदनः पुष्पचित्रसुगंधचसुराचरिविधामपि मूल
 कंफरिकापूर्वांस्तथैवोउरेकस्त्रजः दध्यन्नं पायसवैव गुडमिश्रअसमोद्
 कं ब्राह्मणे कपिसुरान् ग्राह्या क्षत्रिय वैश्याभ्यां तु पौष्टिन ग्राह्यं मूलकं महार्ण
 वे तत्र मूलमग्नं मूलकं प्रासिद्धं ग्राह्यामिति महार्णवे तदाकारः पिष्टविकार
 तिविज्ञानेश्वरः उउरेकस्त्रजः क्षुद्राक्षपा रत्यपराकः महार्णवे तु वने लेश्व
 दुरस्यैश्च दिधैः पिष्टविकारकैः निर्मिताः स्रज उच्यंते उउरेकसमारव्यये

३० पतिष्ठेत रूपदेहि यशोदेहि भगवन्नेहि मे भगं पुत्रान्नेहि धनं देहि सर्वका
 मांश्च देहि मे इति विनायक रूपं देहि यशोदेहि भगं भगवन्नेहि मे पुत्रान्ने
 हि धनं देहि सर्वकामांश्च देहि मे अस्त्वंबिकां तत्तश्चाचार्यः श्रुत्वा कुशाना
 स्तीमापहारशेषं तत्रानिधाय चतुष्पथं चत्वा तत्र वक्ष्यमाणं त्रैलोक्यं
 यात् मंत्रास्तु बलीं गृह्णाति मे देवा आदित्या वसवस्तथा मरुतो धात्रि
 नो रुद्राः सृपणाः पन्नगा यता असुरा यातुधाना श्वपिशाचा मातरो रगाः
 राक्षसाश्चोपश्रवेताका पाणिन्यः पूतनाः शिवाः जंभकाः सिद्धगंधर्वा ना
 ना विधा श्ररानगाः दिव्यास्तालो कपाटाश्च ये च विन्ध्या विनायकाः ज
 गतां श्रमंति कर्तारो ब्रह्माद्याश्च महर्षयः पाविन्या मावमेपापं मासंतु परिप
 धिनः सौम्या भवंतु नृणांश्च भूतप्रेताः सुखा वहा तेत आचम्या गच्छेत् त
 तोयजमान आचार्ययवस्त्रद्वयथा शाली रुक्षिणां च इत्वा नृत्तिभ्यो न्येभ्य
 श्वयथा शाली रुक्षिणां च विनायकां वीकणोरुत्तरपूजां कृत्वा विसृज्या
 चार्याय प्रतिपाद्यं विभूतिं दत्त्वा विंशत्युप्रास्य नृभोजयेत् ॥ १ ॥
 इति विनायक श्रुतिः ॥ ६ ॥ अथ रत्न विधिः ॥ ॥ तत्र पुरश्चरणा वि ३५
 धिर्हमाशौक्यमादौ स्वयंत्वापिराकंच तथा पुनः स्नात्वा रत्नं समभ्यर्च्य उषित्वा

सप्तशर्वरीः जपेदुशंस्तथा जह्या तदंते प्रात्रयेदुत्तं अपरे हानि संजाते समा
 प्येवं व्रतं पुनः भास्कराभिमुखो भूत्वा तद्दिने तान् जपेदुहन् भूयश्चाक्षिप
 रे रुद्रसंज्ञविधि व्रततः घृताक्षैर्विस्त्रपात्रैश्च रुद्रहोमं प्रकल्पयेत् एवं स
 म्यक् व्रतं कृत्वा नृकृते सौ जायते हि जः साक्षाद् रुद्रो महातेजास्वतः कामां
 स्तु साधयेत् रुद्रविनिषोग स्त्रेधा जपहोमेभिषेके च रुद्राणां जपहोमा च
 न विधिं व्याख्यास्याम इति महार्णवे बोधायनोक्तेः किं जप्येनामृतत्वं नो ब्र
 ह्मज्ञात रुद्रियकेणैतितत्रैव जायात श्रुतेश्च जपत्रावेन केवलं जप उच्य
 त इति केचित् अन्ये तु मंत्रजपमात्रे द्वांश होमस्यांगत्वाद् द्वांशादि होम
 विधीष्टे जपे विधियत इति ॥ एतेन होम रुद्रैर्तर्पणादि अभिषेक रुद्रैश्च
 क्षणभोजनं सिद्धं जपादि रुद्रैश्च पंचधा रत्नं रुद्रो रुद्रो महा रुद्रोति रुद्रश्चोति
 एकादश गुणवध्या तत्र रूपं नाम नमस्कंचमकस्य रूपं अन्येषां लक्षणं मेहा
 महार्णवे ज्ञेयं ततः ॥ षडंगे कादशी रुद्रो रुद्रौ कादश रुद्रतः ॥ एकादशमिरे
 ताभिर्महा रुद्रश्च कथ्यते एकादशमहा रुद्रै रतिरुद्रौ द्वौ द्वौ अस्या र्थः षडं
 ग षडंग न्यासमाहिता एषौ कादश रूपानां समाहारः एकादशी रुद्र इत्य
 च तेषां षडंगे लक्षणं पंचांगं रुद्राणां प्रिति बोधायनोक्तेः नैसाटे च म

3 कारो बो धाय ने नोक्तः नमस्ते तस्मै न्येव श्ये का दृशानामनुवाकानामेकं
 जपेदिति अस्यार्थः सर्वं नमः कानुवाकान्यदित्वा ध्यं च भक्तानुवाकं पठतः
 पुनः सर्वं नमः कानुवाकान्यदित्वा द्वितीयं च कानुवाकं एव मे का दृश चार प्रिति
 तथा वेह मादौ कोशिकाः स्याद्विपंच च श्राव्य च म का दितं तो जपेत् पुन
 रेतज्जपेत् स वं द्वितीयं च म कं तथा एव मे का दृश गुण क्रमेण च म का तथा
 स्तुते का दृश नी त्व वा सर्व काम भूत प्रदा एका दृश गुणा से व रुद्र स्तुति
 धीयते तस्मै एका दृश गुण महानि स भि धीयते महाने का दृश गुण स्तु
 तिरुद्र हो च्यते अर्च्य भर्तृ त्संज्ञा विरोधो न हो धाय अथ रुद्र ज
 पादिविधि हे मादौ बो धाय नः अथातः पंचांग रुद्राणां न्यास पूर्व
 कं जप हो मा र्चन विधिं व्याख्यास्यामः याते रुदे ति श्री स्वाया मास्मि न रुस
 र्ण व श्रुति शी रा सी सह स्या णी तिल क ठै सः शु वि ष दि ति भु र्वो र्म ध्ये न्य ब कं
 य जाम ह रुद्रि ने न यो र्ने म स्तु सा यो ती क र्ण यो मान स्तो के र्ति ना सी का या
 म व त्त यो ती मुर वे नी ल यी वो दौ कं टे न म स्ते अ स्तौ पु धा ये ति वा द्यो र्थ ते हे
 ति रित्यु प बो द्य वि ति धा नि ति ह स्त यो स यो जा त मि ति पं चानु कानु प च
 स्व गु णी पु न मो वः कि रि के भ्य र ति रु द्ये न मो ग णे भ्य र ति पृ ष्ठे न मो हि र

च य ज मान स्य प श्चा त्ति ष्ठ त्स व्य पा णी गृ हा त्त कु त्रां न्तरि ते य ज मान मूर्ध
 नि सार्ध प ते ल मो र्दु बरे ण स्व वे णा दाय व क्ष्य मा णे र्मे त्रे जु हु पा त् उं मि ता य
 स्वा हा उं स मि ता य स्वा हा उं शा क्य स्वा हाः उं कं ट का टाय स्वा हा उं
 कृ ष्णां जय स्वा हा उं ग ज पु त्रा य स्वा हा य ज मान स्तां ग कुर्या त् एवं षु र्मे
 त्रे म धि रु त्वा र ध्या धा ना दिक त्वा पूर्व प के न च रु णा क् वी र्तेः षु र्मे त्रे स्त
 सि त्रे वा श्रो च रं रु त्वा भ णी ता वि मो कां नं रु त्वा च रु शो ष णा त्री र्द्रा दि दि षु
 अ पि षे क शा क्यो वै उ दि लो क पा ले भ्य स्त न्ना म म त्रे र्त्वी ली द्य ता त् न्ना म म त्रा
 स्तु इ श य न मः अ य ये न मः व रु णा य न मः य मा य न मः त्रि र्ज त ये न मः व
 रु णा य न मः वा य वे न मः सो मा य न मः इ शाना य न मः ब्र ह्म णे न मः अनं ता
 य न मः अ थ य ज मानः स्ना त्वा शु क्क मा त्मां ब र ध रो गुरु णा सहि तो वि ना य
 का यां बि का ये च क ता क्त नं गु ण ति ल यु क्तो द न प ला प ल्क म स्तु प का प क
 मा स त्री वि ध न्यु रा म ल का प प रु रि को ड रे क र्ध्व न्ना पा य स गु उ मि श्र पि ष्ठ क
 क कु मा व ष्म ता नि र्वा र्त्त म त्रा भ्यां वि ना य का पे त मु प द्वा र दृ श मी त्ये व मु पं
 ला रं द त्वा त्री र सा भ्यां ग त्वा कु सु म सहि ते नो द्के न म त्रे कं र्वा र्त्त म त्रा
 भ्यां म र्ध रं त्वा द्द वी र्वा र्त्त म त्रा भ्यां द त्वा वि ना य का बि का चो

३९ भूतप्रेतापिशुना च ब्रह्मराक्षसयमूतनाकिनी डाकिनी सर्पश्वापदतस्कृताद्यु
पश्वासर्वे ज्वलन्तं पश्यन्तु मारुतं तु मनोज्ञोतिर बोधोऽग्निर्मूर्धनि मर्मणि जात
वेदादिति गुह्यानां मिह स्य मुखे शिरस्वामि मंत्र्यात्मरक्षा कर्तव्या शिवसंक्र
त्महृदयं पुरुषसत्कां शिर उतर नारायणं शिरवा अप्रति रंधं कवचं शतर
त्रिय मरुतं पंचांगं सवज्जपेदष्टांगं प्रणम्या हिरण्यगर्भो यः प्राणतो महीया
रूपश्चा स बानेन यस्मै यमायाते ग्रेयथा वस्वो ह्यस्यौ कवोजपेदथात्मानं
रुद्ररूपं ध्यायेत् शुद्धस्फटिकसंकाशं त्रिनेत्रं पंचवक्त्रं गंगाधरं रुद्रा
भुजं सर्वाभरणभूषितं नीलश्रीवंशशार्ङ्गं नागयज्ञोपवीतिनं व्या
घ्रचर्मोत्तरीयं च वरेण्यमभयप्रदं कमंडलुं क्षत्राभ्यां समन्वितं शूल
पाणिनं ज्वलन्तं पिगलजया शिरवा मुखोत्तकारिणं असृतेनापुतं हृष्टमु
मौदे हार्द्धधारिणं दिव्यासै सनासीनं दिव्यभोगसमन्वितं दिगे चैता समा
युक्तं सुरासुरनमस्कृतं निसंचं शश्वतं शुद्धध्रुवमक्षरमव्ययं सर्वव्यापि
नमीशानं रुद्रवै विश्वरूपिनं एवं ध्यात्वा हि जसंम्य कृततो यजनमारभेत्
हंस इति श्रुत्वा नमस्त्रिंशो विन्यस्य हंसं हंसेति ब्रूयात् एवमुक्ते हंसं नाम स ३९
हारीवो भवतीत्यर्थः अत्र पंचन्यासा उक्ताः शिरवापस्यांतमेकत्रिंशं रुद्रं

न्यासः प्रथमं मूर्धा ह्याहंतं द्वांगं न्यासो धी शिवः पादादिमूर्धा तं पंचांगं न्या
सस्तृतीयः गुह्यादिमस्तकांतं पंचांगं न्यासश्चतुर्थः हृदया यस्यांतं पंचांगं
न्यासः पंचम इति पंचांगं रुद्राणां मित्युपक्रमाद्बो धाय नमते पंचैव न्यासाः
ज्ञाता तपे न तु षष्ठोपि न्यास उक्तः षडंगैकादशी स्मरत्फलेः सर्वप्रजानुनादि
सर्वांगयर्षितघोडशौंगेषु कर्तव्यः बो धाय ने नाभिषेकप्रकरणे तदुक्ते रिति
महार्णवः हेमाद्रौ तु कौत्रिके न संकल्प्य जपहोमो त्रियक्रमं न्यासद्वयं प्र
कारांतरेणोक्तं न्यासं भवदिति कुर्वात्रिमांतेः प्रणवा न्वितैः भवं च पाद
यो न्यस्य शर्वं न्यस्योत्तमं मध्यतः श्रुत्वा नं गुह्यदे शो नुना भौ पशुपतिं यजेत्
रुद्रं च हृदये न्यस्य मुखे चो ग्रंतु विन्यसेत् श्रीमं ललाटे चैव महान्तं रुद्रं
क्षि विन्यसेत् तथैवांशानुवाकस्य मंत्रै द्विदशभिः शुद्धैः न्यासं कृत्वा तु
लोम्ये न वज्रविलासि वारिके आघंतु पादयो न्यस्य द्वितीयं जानुदेशतः उर्वे
स्तृतीयं विन्यस्य चतुर्थं गुह्यदेशतः पंचमं वामदे शे तु षष्ठं तु हृदये न्यसे
त् सप्तमं कंठदेशे तु मुखे चाष्टमं मुत्तमं नवमं नासिकायां तु द्वा मनेत्र
योर्द्वयोः एकादशे ललाटे तु द्वादशे शीर्षे विन्यसेत् त्रयो दशं तु कवचं
कुंठत्वा स्त्रे तु फलत इति अथ रुद्रहोमविधि हेमाद्रौ बो धाय न

रुद्रकाद्रीना ज्ञाप्ये त्रयास्त्रिंशद्वाहुतीः रुद्रेशतत्रयं प्रोक्तं षष्ठ्या अधिकायापुते
 ५० रुद्रेषु रुद्रसंघः चत्वारश्च महारुद्रसहस्राः सप्तवर्जिताः चत्वारिंशत्सहस्रा
 श्रुक्ते व्याश्रुतुस्ततः उनाश्वसप्तसप्तत्यास्यति रुद्रे विनिश्चयः होमश्च न
 मद्राभवेति मंत्रेणेति हेमार्द्रिः तथा च तन्मन्त्रे मन्त्रविभागो होमेनास्ति महार्द्रि
 वस्तुश्रुतिषु नाना विधमन्त्रविभागान्मानं च पनत्रकरणस्य मन्त्रोपेक्षितत्वा
 त्वाद्यमिसा तत्र होमस्त्रेधा समग्रहो मोद्रुद्रांशहोमः द्वातींशहोमश्चेति
 तत्राद्यः प्रधानभूतो जयांगभूतश्च उत्तरोत्तंगभूता चैवेति महार्द्रिः त्रिष्वपि
 वपक्षेषु मन्त्रविभागः षाढा एकधा त्रेधा षोडशोऽत्राधा अष्टा चत्वारिंशद्वापु
 कोनसप्तसप्ततरुद्रातधा चेति तत्र त्रेधा विभागस्त्रेधा विभक्तं जुहोति त्रयं
 मे लोका इति श्रुत्योक्तः षोडशविभागोऽपि तिस्रस्तत्रा आहुती जुहोति षड्द्वयं
 तेषु द्वात्रिंशत्तव इति श्रुत्याक्तः षोडशधा विभागोऽपि त्रैविध्यं प्रथमा दुपक्रम्य नमस्त
 क्षम्य इति जानुद्वेधायमाणो जुहोति रथकारेभ्यश्च वदस्य पक्रम्य नमः
 स्वायुधायातिनामिदं शेषेण प्रागवतानेभ्य आस्यद्वेष्टुत्वात् सहस्राणि
 सहस्रं द्वा इति द्वा वताना नुत्वा आनारोहो ह इति नमो रुद्रेभ्यो येष
 धिव्यामिति र्जनुद्वेधायमाणो नमो रुद्रेभ्यो ये तस्मिन् इति नामिदं नमो
 रुद्रेभ्यो ये दिवी स्यात्स्यद्वेष्टुत्वेति बोधायनेनोक्तः एकोनसप्तसप्ततरुद्रातवि

ष्य वारुवति पार्श्वयो र्विजं धनु रिति जटरे हिरण्यगर्भ इति नामौ पीदुष्ट
 मद्रि कथायें भूतानामधिपतय इति गुह्ये सद्रिणा ज्ञातवे द्वा इत्यपाने मा
 नो महान्तमित्यू वीरेष त इति जाचो संसृष्टजिह्विति जंघयो विश्वं भूतामिति
 गुह्यं योर्यथोमिति पादयो रध्य वो च दितिकवचं नमो बिल्विन इत्यपक
 वचं नमो स्तनी लश्री वायोति तृतीयं नेत्र प्रमुच धन्वनेत्यस्त्रे य एता वं त
 श्रुतेति हिं बंधः उठनमो भगवते रुद्राय इति नमस्कारं न्यसेत् ओकारं
 द्विविन्यस्य नकारं नासिकाग्रतः प्रोकारं तुललाटे वैभकारं मुखमध्यतः
 गकारं कंठदेशे तु वकारं हृदि विन्यसेत् तिकारं दक्षिणे हस्ते रकारं चामतो न्य
 सेत् हकारं नाभिदेशे तु यकारं पादयो र्न्यसेत् सद्यं च पादयो र्न्यस्य वा
 मं न्यस्योत्तमध्यतः अक्षोरं हृदि विन्यस्य मुखे तसुरं च न्यसेत् रुद्रा नमः
 द्विविनस्य हंसो नाम सदा त्रीवः हंसं सेतियो ब्रूया हंसो नाम सदा त्रीवः
 एवं न्यास विधिं कृत्वा ततः संपुटमभैरभेत ज्ञातारमिदं त्रयो अत्रे सुग
 भः धं धाम सुयंत तत्त्वायामि आनो नि युद्धि र्वयं सोमं तमि शाने मस्ये रुद्रा
 स्यो ना पृथिवी सत संपुटमि द्वादी न हि दुर्विन्यस्यैव मेवात्मानि रोद्रि कर्णे
 कृत्वा त्वगच्छि गतैः पापैः प्रमुच्यते सर्वभूतेष्वपराजितो भवति यक्ष गधर्व

१ सर्वप्रधानादुच्यते सा तु विरिष्यन्तिष्वा सर्वप्रधानादुच्यते
लोमो नास्ति एवं च शब्दमन्त्रादुच्यते

२१
शिवेकरूपस्य दशा शहो मो नास्ति एवं च घुस्तमहा रुद्रा हावप्यादिष्टरूप
स्प सनास्तीति महार्णवः पितृचरणारक्त रूपाहुती नान्दशां रा संभवा द्रष्टव्य
त्वारिका सक्षेपंचाहुतयः एकोनसप्तत्यक्तरश्ना तपक्षेसे सदृश ताश्चाद्यैर्मन्त्रै
राद्यांतैर्वर्णैवमेकादशी न्यादिजपेपि अवादी वरूपेद्दशां राः संभवतीत्याहुः
अत्र मूलं न लब्धं केचित्तवदिष्टपे पूर्वोक्तवचना न्नमः रां भवमंत्रेण हो
मद्रसाहुः एवं साहु रुद्रा हावपि द्रष्टव्य अपंच षोडशविभागो नमकेष्वेव च
मकेषु तु विभाग मोहमहार्णवे बोधायनः अहना विश्वसजोष सेति चतु
र्गहितं दुहा वाजश्च मे प्रसवश्च मइति संततां वसो धीरां जुहोत्यामंत्र समा
पनादिति आमंत्र समापनादिति सर्वेषाम काध्यायेनापरेत्याहुति द्वयमितिके
चित् अन्येतनुवाक मेदादेव द्वितीयाद्यनुवाकेषु मंत्रमैदृतिष्ठः प्रथमानु
वाक समाप्तिरेवाग्नेते तथा वाच्यमका अनुवाके द्वे आहुती द्वितीया
दिवमकानुवाके द्वौ त्याहुः तथान्ये द्वे आहुती दादृश चाहुत यज्ञाति पक्षद्वयं
सिद्धं ततो योपि पक्षोर्थ सिद्धो महार्णव उक्तः तथाहि नमस्त रुद्रामन्यवर
येकादशानामनुवाकानामेकं जपेरिति बोधायनेन द्वितीयादि च द्वादश
पित्रमकानुवाकस्य समस्तस्य नये एकमंत्रं त्वं बोधितं जपानुसारी क होमः

अतः सर्वमकां नुवाकहोमांते समस्ताय च मकां नुवाकेन होम एव मुत्तरे
ष्वप्यनुवाकेष्वित्यकाराणां तु यदिति अयमेव च पक्षो मुख्यः आहुतिगण-
नया मस्यैव तेनोक्तः इहानीतु शिष्टाद्वादशाहुतिपक्षमाश्रित्य द्वादशाहुतिप-
क्षमेव कुर्वति अथैकादशीन्यादिहोमेकुंडनिर्णयार्थं च मकाद्वादशाहुतिपक्ष-
माश्रित्य द्वादशाहोमे वा वाशिष्ठरूपाहुतीत्यागमांश्चित्साहुतिसंख्यान्यते त-
त्रैवाष्टचत्वारिंशत्यक्षे चत्वारिंशदधिकं पंचशती एकहस्तकुंडं लघुर-
स्त्वग्रहोमे प्रतिमंत्रपक्षे विंशति सहस्री पंचशतानि एकादशीतिश्च त्रि-
हस्तंकुंडं तत्रैवाष्टचत्वारिंशत्यक्षे पंचसहस्राणि नवशतानि चत्वारिंश-
च्च द्विहस्तंकुंडं महादेसमग्रहोमे प्रतिमंत्रपक्षे लक्षद्वयं षड्विंशति सहस्रा-
णि त्रिंशती एकनवतिश्च षडुस्तंकुंडं तत्रैवाष्टचत्वारिंशत्यक्षे पंचषष्ठी-
सहस्राणि शतत्रयं चत्वारिंशत्यक्षे पंचषष्ठी सहस्राणि शतत्रयं चत्वारिंश-
च्च त्रुहस्तंकुंडं अतिरहेसमग्रहोमे प्रतिमंत्रपक्षे चतुर्विंशतिलक्षाणि
नवीनसहस्राणि काधिकशतत्रयं च अष्टहस्तंकुंडं तत्रैवाष्टचत्वा-
रिंशत्यक्षे सप्तलक्षाणि अष्टादशसहस्राणि सप्तशती चत्वारिंशच्च ष-
ट्हस्तंकुंडं एकादशीनीजपद्वादशाहोमे प्रतियंत्रपक्षे एकादशी स्वधिकशतं

एकहस्तं कुंडं तत्रैवाद्यावत्तारिंशत्सप्तश्लोकाः अरतिं कुंडं तत्रैवाद्यावत्तारिंशत्सप्तश्लोकाः
 ४२ शान्तिं लोमप्रतिमंत्रपक्षेदेसहस्रेष्वपि पंचाशच्च द्विहस्तं कुंडं तत्रैवाद्यावत्तारिंशत्सप्तश्लोकाः
 त्वारिंशत्सप्तश्लोकाः एकहस्तं कुंडं महासूत्रजपदशांशान् लोमप्रतिमंत्र
 पक्षेद्यावत्तारिंशत्सहस्राणि षट्शती त्रयास्त्रिंशच्च चतुर्हस्तं कुंडं तत्रैवा
 षट्चत्वारिंशत्सप्तश्लोकाः सहाणि पंचशतानि चत्वारिंशच्च द्विहस्तं कुंडं
 अतिरुद्रजपदशांशान् लोमप्रतिमंत्रपक्षेदेसहस्रेष्वपि पंचाशत्सह
 स्राणि चतुर्विंशतिश्च षड्हस्तं कुंडं तत्रैवाद्यावत्तारिंशत्सप्तश्लोकाः एकहस्तं
 सहस्राणि अष्टशतं अष्टशतं चतुर्हस्तं कुंडं त्रिधा विभागान् पक्षा
 स्तु न प्रचरतीति तद्गुणानां नोक्ता रुद्रमंडपपरिमाणमाह परशुराम मं
 उपोष्टगुणः कुंडं कुंडं लोमानुसारतः ॥ ॥ अथ रुद्रवेदि ॥ तत्र
 रुद्रयो लोमस्य ग्रहमखे विकृति त्वादीशान् कोणे कर्द्रवेदिः ग्रहवेदि रपितत्रै
 वेतिकेचित् कुंडस्य प्रागुदिच्यां वा प्राच्यां मुत्तरतोपि वा चतुरस्रं वत्तुं वा
 रं कर्त्तव्यं ग्रहपीठकमिति गोमिलोक्तेः प्राच्यामुदिच्यां वेत्यन्ये अपरे तु य
 हवेदिरेव रुद्रवेदिः अतिरिक्ततत्तत्वे प्रमाणाभावादिति वदन्ति वपंतु
 ४२ प्रलोमं मंत्रलोमत्वान्तां त्रिकी वेदिः तथाच मंडपमध्ये नवमांशं ननु त्र्यपु

भागस्तु अथैकं त्वदेकं वा व्यापिति न्यायेन शाकपुण्याद्युक्तो भयतो नम
 स्कारत्वादिति वा सिद्धिः तत्र प्रथमानुवाकः पंचदशार्च इति पंचदश पंचदशमं
 त्राः द्वितीयं त्रयोदशयजं षीति ता चतः तृतीयं चतुर्थयोः प्रत्येकं सप्तदश
 यजं षि पंचमषष्टयोः प्रत्येकं पंचदशयजं षि पंचमषष्टयोः प्रत्येकं पंचद
 शयजं षि सप्तमे षोडश अष्टमे अष्टसप्तदशानवमे एकोनविंशतिः द्वाद
 ४१ श मे द्वादशार्चः एकादशे द्वादशार्चः त्रीणि वयजं षीति एकोन सप्तसुत्तरं शतं
 मन्त्राः आसीत्यपक्षे द्वितीया अनुवाकमार्भ्य नवमानुवाकपर्यंतं नमस्का
 रादि नमस्कारांतः मेकं यजुरिति शाकपाणिः नमस्कारा येकं जुहु रिति यास्कः
 महर्णवस्तु शाकपाणि विहितमुभयतो नमस्कारत्वं द्वितीयं तृतीयं चतुर्था
 नुवाकविषयं यास्कोक्तं च नमस्कारादि त्वंपंचमादि नवमांतं तथा शिष्टान्चा
 रादिसाह आसीत्यपक्षे देवानां रुद्रेभ्य इति मंत्रशेषस्तदुत्तरमंत्रं चतुष्ट
 येन षष्ठमते जपादो विभागभावाभावाभ्यां नुषंगः अष्टाचत्वारिंशदि भागस्तु
 अष्टावनुवाका अष्टो यजं षीति काशकस्तोक्ते द्वितीया अनुवाकप्रभाती न
 वमांतैरनुवाकैरष्टो मन्त्राः शतनुवाकपुलनंतरं पक्षोक्तो मंत्रविभाग इति
 तत्र रूपजपे दशांशान् लोमानास्ति द्वादशवारं जपाभावात्पवमे कार्शनी
 जपे दशांशान् लोमानास्ति एकादशी नी दशांशान् लोमो एकेनैव लोमः अव

४२ वामदेवमध्योरेतदनंतरं ततस्तुरुषं प्रोक्तमीशानं पंचमं क्रमात् प्रधा
 नमिदं माख्यातं प्रथमावरणे ततः इलेष्वष्टसु नंद्यादिन्युर्वीदि क्रमतो न्य
 सेत् फलफलकयोर्मध्यप्राचीस्याद्यंत्रलेखने आद्येनंदिमहाकाळौ ग
 णेशचक्रमानुक्रममात् अनंतरं भंगिकिरिटिस्कंदोमानुसंज्ञकाः षोड
 शारेततः पमेदिनीयावरणे जयेत् अनंतंचतथा सद्धर्मेशिवचैकपंदुत
 था एकस्तरात्रिमुर्तिचक्षीकंठवामोदुवकं जेष्वश्रेष्ठतथारुद्रं कालकल
 विकरणं बलंबलविकरणं बलप्रमथनंतथा तृतीयावरणे पञ्चवतु
 र्विशदले तथा आणिमामहिमान्चेति काधीमागरिमातथा प्राप्तिः प्रा
 कायमीशितुं वाशीतं चाष्टसिद्धयः ततः परं क्रमेणैव न्यसेद्वाह्यादिदे
 वताः ब्राह्मीमारे श्वरिचैव कौमारिचैश्च वीतथा वाराह्ये शिचचा मुंडा
 चं ठिकाचेति तानुक्रममात् ततोष्टस्वसितां गादिभैरवान्विन्यसेत्पुनः अ
 सिनो गोरुश्वः क्रोधउग्रभैरवः काळभीषणसंहाराभैरवाश्चाष्ट
 कीर्तिताः द्वात्रिंशत्पत्रके पूर्वमवाष्टकमुदाहृता ततो नंतो वासुकिश्च
 तक्षकश्चकुलीरकः कर्कटिकः शंखपालः कंबलोश्च ततस्तथा ततोष्ट
 सुन्यसेधै न्यपुष्टुहेरये मर्जुनं शाकुंतलये भरतं नलं राममीति क्रमात्

ततः कुलाचलानष्टौ इलेष्वष्टसु विन्यसेत् विमवाभिषयो विध्यो माक
 वासायि यातकः मलयो हेमकुटश्च गंधमादनसंज्ञकः चत्वार्यावरणान्य
 वंपंचमावरणे ततः चत्वारिंशदले पमेपंचमावरणे न्यसेत् इद्राद्यष्टौ ले
 कपाटानष्टशुक्रमशोलिखेत् इन्द्रमाश्रियमंचैवानिर्ऋतिवरुणंतथा वायुं
 कुबेरमीशानदले स्यष्टसु विन्यसेत् इद्रादिलोकपाटानामष्टौ शक्ति
 स्तोलिखेत् शवास्याणच वाराहिलिखेत् त्रीनी वारुणी तथा मृगरूपाच
 कौबेरीशक्तिनी च तथाष्टमी ततोष्टनामायुधानि क्रवजादीन्यष्टसु
 न्यसेत् वज्रशक्तिर्दंडखड्गौ पाशाकुशगदा अपि त्रिशुललोकपाटा
 नामायुधानि क्रमादिलिखेत् ततोष्टौ बाहूनायेषामष्टसु क्रतो लिखे
 त् ऐतावंततथामेषमहिषश्चेतसंज्ञितं मकरंचमृगंचैव नरंच वृष
 भंतथा ऐरावताद्योथष्टदिगा जस्तदनंतरं ऐरावतः पुंडरिको वामनः
 कुमरो जनः पुष्पदंतः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिगा जाः भृगुहंतः पुन
 र्दखाः पंचप्रात्मका हरीः इंदं विनय्य पूर्वस्यामाग्नेय्यामाग्निमेव च
 दक्षिणस्यां यमंचैव निऋत्या चैव निऋतिं तथा प्रतीच्यां वरुणं वायुवायव्यां

विन्यसेततः कुबेरचैव कौवर्षा माशा न्यासी माशालिखेत् विरुपाक्षं तु विन्य
 १२ स्पष्टे ह्यग्रेष्व्यामाश्रियोगतः नैर्ऋत्यां निर्ऋते योगे विश्वरूपं च विन्यसेत्
 वायव्या वायुयोगे च तिरवत्पशुपतिं तथा इन्द्रा न्यासधानि गंवने सदिश
 नयोगतः प्राणदिक्कमलो नेख्याः शोषाद्या भण्टहा द्विहि विप्रवर्णश्चेत्त
 पंसहृषफणमंडितं शोषं विन्यस्य सर्वस्यां पूजयेदुषचारकैः तक्षकं चैव
 वर्णवनीलपंचरातैः फणैः युक्तमुत्तुंगकायं च आग्नेयादिरी विन्यसे
 त् अनंता विप्रवर्णं च तथा ककुमवर्णकं महस्त्रपणसंयुक्तं दक्षिण
 स्यां प्रपूजयेत् वासुकीं क्षत्रियेपीतवर्णं सप्तरातैः फणैः युक्तमुत्तुंगका
 यं च नैर्ऋत्यां दिरी विन्यसेत् शत्रुपा लक्ष्मीयवपीतसप्तरातैः फणैः यु
 क्तमावाह्यं वासुकीं पूजयेदंधधूपकैः महापद्मवैश्ववर्णं युक्तं पंचरातैः
 फणैः युक्तमुत्तुंगकायं च वायव्यां दिरी पूजयेत् कवलं श्वद्ववर्णं च क
 ष्यां त्रिशूलफणैर्युतं कौबेर्यां दिरी विन्यस्य पूजयेच्च विधानतः कर्कोटकं
 द्रवर्णश्चेत्त त्रिशूलफणैर्युतं इन्द्रा न्यां दिरी विन्यस्य पूजयेद्विधिवत्ततः ४४
 रूपाटमिंदुसर्वरूपक्येषु विश्रुतं शम्भुना स्वयमारुप्या तभक्तानुग्रहका
 मया कुंकुमागुराकर्षरे भर्जिपत्रेथवापटे लिखितं पूजितं भक्त्या सर्वका

षवदरिः कार्यं कुंडवत दीक्ष्य नेतु ला वत् ग्रहवेदिसु कुंडा दीक्ष्य नादौ
 मंडपांतर्बहिर्वाग्रहमखेतथा विधानात् न च रूद्रहोमस्य नियतं शांति
 रूपं त्वये न ग्रहमवविक्रानितस्यात् कामपस्यापितस्य सत्त्वा दितिवदामः
 गूर्जरपरशुरामौ पितत्रैका वेदिका कार्या यत्तमंडपमध्येतः मध्यस्ते भां त
 रं पावता वन्माना करोक्षयेत्याह महार्णवस्तु कुंडमंडपं त्र्युलिकसंख्याव
 सोर्धारादिचायुतादिहोमवत्कार्यमित्याह अत्र रूद्रयंत्रवेद्युपरिवस्त्रे शि
 ष्याः कुर्वन्तीति तदुच्यते स्कांदे प्रणम्य जमता मीशामुमादेहाईधारिणं
 यंत्रोद्धारमहंवक्ष्ये स्तुक्कानुसारतः मध्येव तं समा लिख्य तन्म
 ध्येव द्वाक्षरं बहिरष्टत्वं प्रततः षोडशपत्रकं च कुर्वीशती पत्रात्वं
 द्वात्रिंशत्पत्रकं तथा चत्वारिंशत्पत्रकं तु वत्तस्य समग्रं पद्मपद्मात्मकं
 वृत्तं चतुरस्रं च भृष्टं सत्वं रजस्तमश्चेति त्रिगुणैः परितो वृत्तं चतुर्द्वारं
 द्वारे द्वे बहिनाग समावृतं रूपाटमिति ख्यातं इव तास्तत्र विन्यसेत् च
 त्वारिंशत्तं वैकैरेव तानामुद्गृतं कार्णिकामध्ये देशे तु रूद्रपंचास्यामा
 लिखेत् नमो भगते रूपायेति तारादिकं न्यसेत् सोपं द्वाक्षरामंत्रः सर्व
 कामार्थसिद्धिः प्रणवादि नमोत्तानि पंचास्यानि ततः परं सयोजनं

रुद्राक्षितु मन्त्रादिस्यात्तिष्ठतु पृथेपि नाकीनितिष्ठतु पुरतः श्रुतीति
 २५ षतुपाश्वयोः शीवशंकरौस्तिष्ठतां सर्वतोवायुस्तिष्ठतु सतो बहिः सर्वतो
 त्रिजालामात्रापरिवृत्तास्तिष्ठतु सर्वांगेषु सर्वदेवतास्तिष्ठतु मारंक्षतु अ
 ग्निर्वीर्यः सूर्यश्चन्द्रमादिदीआपः पृथिव्योषधीवनस्पतयः इंद्रः पञ्जेन्य
 इक्षान आत्मा युर्मन आग्निर्मवाचि श्रित इति यथा लिङ्गमंगानि समुत्पद्येन
 गंधपुष्पाक्षतधूपद्विपैरात्मानं प्रत्याराधयेत् आराधितो मनुष्येत्सं सिद्धिर्दे
 वैः सुरादिभिः आवाहयामि भक्त्या त्वामां गृहाण मरेश्वर अथ वक्तव्यं जायते
 इत्यर्थे नमाराधयेत् आत्मा वहंतु हरयः सर्वतः सन्धेतैरश्वैस्सह केतुमद्भिः
 वाताज वैर्बलवर्द्धिर्मनोज वैरायाहि श्रीं धर्ममहव्या यशर्वी मित्या वा ह्यस
 स्त्रापिते त्वा वाहनं सद्योजात प्रपद्या मात्मा वाहनं गृहाति भवे भवे नाति भवे
 भज स्वयानिति पाद्यं भवो ह्वाय नामयंत्रेण आह्विगा मिश्र स्नानं आह्वि
 गाः आपो हिष्टेः स्नाथाः आयाहिः स्तर्पयामि भवे देव तर्पयामि शर्वदे
 व तर्पयामि इक्षानं देव तर्पयामि पशुपतिं देव तर्पयामि रुद्रं देव तर्पयामि श्री
 मं देव तर्पयामि महान्तं देव तर्पयामि तितर्पयित्वा ज्येष्ठाय नमः सुचमनीयं
 श्रेष्ठाय नमः इति मधुपर्कः कलविकरणाय नमः इति पुष्पाणि सर्वभूतस्मना

मार्थसिद्धिं यंत्रमंत्रमयं क्लृप्तं मारव्या ता देव तेति व पूजनीयं प्रयत्ने
 न तेने देवता मय नाग्नी चोर भयंत न च राजभयं क्लृप्तं यत्रेहं लि
 खितं यंत्रं पूजते विवितः सदाः अथ रुद्रप्रयोगः ॥ देशकालौ संकीर्त
 अमुकफलप्राप्त्या श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं स्वयं ब्राह्मणद्वारा वा मुक रुद्रज
 पकरिष्ये रतिसंकल्प्य तद्गुणतपागणपति पूजनपुण्याहवाचनमात्र
 का पूजनं नास्ति श्राद्धाचार्य ब्रह्मरुत्विग्वरणानि कृत्वा देवा लया दोजप
 समाप्य भद्रकर्णे धिरिति मंत्रं उपप्रविश्य कृतस्या मुक रुद्रजयं स्पृष्ट्वां हो
 न प्रतीमंत्रं पक्षेणावाच्यं त्वा दिशोऽक्षेण वा तिला रव्येण होमं करिष्ये
 इति संकल्प्य गणेशं सं पूज्य सर्वप विविकिरणादि मंत्रं उपप्रतिष्ठातं ग्रह
 व परवत्सु ह्याग्निप्रतिष्ठाप्य ग्रहवेद्यां ग्रहा प्रतिष्ठाप्य रुद्रवेदिस्थं वस्त्रं
 निखितं रुद्रपादे देवता स्थापयेत् ॐ नमो भगवते रुद्राय तत्रैव दिक्षु
 सद्योजात वामे रुद्र अधोरः तत्पुरुषं इक्षानः ततः पूर्वदि नं नी म
 हाकालगणेश्वरः दक्षमः भृंगिदिदि स्वरः उमा चंडीश्वरः इति प्रथमा
 वरण अनंतः सूर्यश्च शिवः वृकपातृ पकरुद्रः त्रिमूर्तिः श्रीकटः वा
 मदेव ज्येष्ठः श्रेष्ठः रुद्रः कालः कलविकरणः बला बलविकरणः ब

यामा त्वा वहं तिया वाह स योजातामिति पुनरावाहयेदित्यर्थः अघोरतन्त्र
 ७५ अघोरेभ्यस्तदिसदाशिवोपित्य ताः सर्वेषां पंचविधस्तथा उक्तमेति अभि
 षकोत्तरब्राह्मणजोवेत्यर्थः तदेतदित्यत्रस्तथाभिषेको विहितस्तत्रैष एव
 विधिरित्यर्थः तेनेति पापक्षयव्याधिविमोकायार्थमभिषेके गंसमार्जनम
 धिकं कुर्यादित्यर्थः अथैकमत्रविधित्त्वं कर्मविपाकसारे उक्तः ॥ १॥

अथपार्थिवपूजाविधिः ॥

॥ तिथितत्वे भविष्ये मन्त्रस्य गोशब्द
 तिउत्तां प्रकां स्पमयं तथा कृत्वा लिङ्गं सर्वस्ववसेत्कत्मा पुनं हि वि वा
 क्षे वित्तप्रदलिङ्गं स्फटिकं सर्वकामदं नर्मदा गिरी जं श्रेष्ठमन्यदापि हिति
 गवत् लिङ्गाकारं तेन नार्पेद्गोपि लिङ्गा नाकारस्य न पूजते तिति तिथितत्वे
 तत्रैव नेह पुराणे आयुष्यान्वलेवान् श्रीमान् पुत्रवान् धनवान् सुखी वर
 मेष्टं लभोद्दिगं पार्थिवं यः समर्चयेत् तस्मात्तु पार्थिवं लिङ्गं तेयं सर्वार्थसा
 धकं तत्रैव वीरवधर्मे वाक्कुका निव लिङ्गा नि कारयेत् पार्थिवानि वसतश्च पूज
 नात्सोपि कर्म ते वांछितफलं तत्रैव कालकौमुद्यां अक्षाद्व्यपरिमाणं न
 लिङ्गं कुत्रचिन्नाः कुर्वतां गुण्यता हस्वं न कदाचि त्पमाचरेत् अक्षोशी ७७
 तिरैतिकाः तेषोऽक्षाद्व्यपरिमाणं प्रधानलिङ्गस्य न वेदिका

याः अगुष्टशब्देनां गुण्यतत्त्वं ग्रंथिरुच्यते अगुष्टं गुलिमानं तु यत्र यत्रो
 परिस्पते तत्र तत्र वृत्तसर्वं ग्रंथिर्भूमि नुयात्सदेति छंदोगपरिशिष्टात् अगु
 ष्टमानं गुलिमानं चेत्यर्थः तत्रैव गौतमः रात्रा उदञ्जुरवः कुर्याद्देवकार्या
 सदेव हि त्रिवाचं न सहाप्येवं श्रुतिः कुर्याद्दुदञ्जुरव सहादिवा रात्रौ च तत्र
 च लिङ्गे विना भस्म त्रिपुंड्रेण विना तृतीया क्षमा कृया पूजितो विमलारोचो तस्या
 तस्य फलं प्रदः तस्मान्महापिकर्तव्यं लेलाटे वै त्रिपुंड्रिकं ओहनं मरुतिरु
 द्राक्षान् प्रसेकमभिर्मंत्र्यमाणां धारयेत् दित्युक्तं तत्रैव पूजाधिका रा
 र्थं पंचाक्षरजप उक्तस्तत्र च भविष्ये अपवित्रः पवित्रो वा सर्वा वस्त्रागतो
 पि वा महापातकयुक्तो वा मन्त्रस्यास्पृजये यथा अधिकारि भवेत्सर्व इति हे
 वो ब्रवीच्छिवः इति स्तथा र्थो यथा पहात् तत्रैव ब्राह्मेया वन्न हायते वा
 र्ध्याभास्करा यनिवेदितं तावन्न पूजयेद्विष्णुशं करं वा महेश्वरं तत्रैव वी
 पुराणे महाहरणसंघट्टप्रतिष्ठा स्त्रानमे वच स्तपनं पूजनं चैव विसर्ज
 नं मतः पूरा ॥ हेरो महेश्वरश्चैव भूतपाणिः पिना क धक् पशुपाति शिव
 श्चैव महादेव इति स्मृतः नामक्रमेण पूर्वोक्तं कर्माणि कार्यानि त्यर्थः पूज
 नमर्थादि प्रतिष्ठा ह्यानपोरं दृष्टार्थं त्वासाठ अणुव यधप्यत्र नामान्येव
 विधियुक्तानि तथापि ध्या त्वा प्रणवपूर्व तु तत्तन्नाम्ना समाहितः नमस्का

रेण पुष्पादि विन्यसेच्च पृथक् पृथक् मिति सामान्यवाक्या नमो त ता ज्ञेया क
 जनेच यथापि शिवनामो तं तथा पितृभ्युक्तं पंचाक्षरो ग्राह्य रत्नं तत्रैव न
 ही पुराणे गोभृहिरण्य वस्त्रादि बली पुष्पा निवेदने ज्ञेय नमः शिवायेति
 मंत्रः सर्वार्थसाधकः प वाक्षर स्प नमो त त्वा भावायु नर्मः शब्दे वक्ष्य
 रत्नं तत्रैव तत्र नमः शब्द स्प दानार्थत्वा सर्वोत्ति नमः शब्दे न तसि
 के विसर्जना सर्ववामा वर्तेनाष्टमूर्ति कृजो क्तान्तत्रैव भाविष्ये शर्वा ये क्षिति
 भर्तये नमः भवाय जलमूर्तये नमः रुद्राय त्रिमूर्तये नमः उग्राय वायु भो
 माय आकाशः पशुपतये यजमानः महो देवाय सोमः इशानाय सर्वे म
 त्तयो षो र ह स्पेताः पूर्वो दि क्रमयोगतः आग्नेयाताः प्रयो मा स्तु वे धांति
 गो शी व यजेत् एता वे धां फलं सार्थः अत्र प्रासिक् भागादि ग्रहण मित्क
 क्तं तत्रैव युक्तं तु रुद्र पृथक् काल सतस्येति अत्र रुद्र स्यात्प्राधिकारः शु
 द्रः कर्मणि यो नित्यं स्त्रीया नि कुरुते प्रियं तस्याहं मर्त्यो शुक्लामि चं ह्रस्वं ज वि
 भाषित नमो ते ना शी वे नैव स्त्रीणां फला विधायते स्वाहा प्रणवसं युक्तं शु
 द्रद्विजः शुद्धो निरयामान्योति ब्राह्मणः शुद्धा तामिया दिति तत्रैव स्कां तु
 त एव प्रैकारण प्रणव निवृत्तिः अथ प्रयोगः अमुक काम पार्थिव लिङ्ग फ

पुनम इति धूपं मनो न्य नाय नम इति शपं मनो न्य नाय नम इति त काळे नैवे
 यं अथाष्टपिर्मंत्रै रष्टौ पुष्पाणि भवा य देवाय नमः शर्वा य देवायः इशानाय
 देवायः पशुपतये देवायः उग्राय देवायः भीमाय देवायः महते देवाय नमः
 आधार्या घोर जनू रूप तिष्ठेते अथैत स्य हिरण्येन मूर्ध्नि कलशे न संतत
 धारां निषि चै न्य धुना सर्पि धाम पसा चेरसे न नारिके रोदके न वा आश्र
 रसे न वा तटला भट्टके न वा नमस्ते रुद्र म न्य वस्त्ये का इशानुवा कां नामेक
 मेकं जपे सर्वेषां पापे पुनरा धयेत् उत्तमा राधने न तदेत कि धान मुक्तं तेना
 भिषिक्तं तेना भिषिक्ते नोदके नाश्या भ्यां पितृनुवा के नास्त्रिंशं भिश्चा पादा
 सं मज्जा साप क्षया धी व्याधि विमोच ना धि जीव ना धि श्री कामः शां काम
 स्तुष्टि कामो मो दा क्षा धी च कुर्या देवं कुर्वता सिद्धि म वा न्योति आचार्य दुक्षिणां
 दाती दुशगाः सवत्साः सुवर्णे भूषिता वृष भेका इरा स्त दला भाय का गां द्या
 दिसां भगवान् चो धाय नः यद्यप्यत्रै क एव मा स उक्तं तथापि पूर्वोक्तं न्यासं
 पंचक पि कार्यं रुद्राणां जप हो मार्चन विधिं व्याख्या स्या म इत्येका पंच न्यासो
 क्तैः अर्चन मभिषेक इति महर्षे वेः आत्मानं प्रसीति स्व शरीरे म न सा क ज ये
 रिसर्थः आराधित इति मन्त्रो मान सा वाहने गंधाहो तुभ्यं वक्र मंत्रः यद्यपि
 मान स फलायां नैवेद्यं तोक्तं तथापि शिष्टाः कुर्वन्ति सस्त्रा पितर इति बाह्य पूजा

षोडशसंस्तसंपुक्तं मंजुपल्लवोज्ज्वलं वसुकोणयुतावेदीमध्ये कुर्यान्निभाग
 तः पक्षकवितारम्पामुध्याये हस्तसंमितां पंचवर्णरजोभिश्च कुर्यान्मंड
 लकं शुभं पंचवर्णवितानं च किंकिणीजाद्यमंडितं आचार्येण समं विपान्
 वरदैर्ष्यसुव्रतान् इत्यान्यां स्थापयेत्कुंभं पूर्वोक्तविधिना हरे वारुण्याच
 प्रकर्तव्यं कुंडलक्षणलक्षितं मूर्तिरेव्याः प्रकुर्वीत सुवर्णस्य पलेन वै त
 र्द्धनतर्द्धनिमहामते अष्टादशभुजादेवीं कुर्याद्वाक्कनामपि पट्टकूलं
 युगच्छत्रौ वेदीमध्ये निधापयेत् देवीसंपूज्य विधिवज्जपं कुर्युर्इतिदिनाः
 शतमहोत्सवं चोत्ते जपे नम्रं न वार्णिकं चंडीसप्तशतीमध्ये सप्तपटो यमुदा
 हतः एकंद्वेयाणीच त्वारिजपे दिनचतुष्टयं सप्तानि क्रमशस्तद्वत्पूजा
 र्दिकमाचरेत् पंचमेदिवसे स्नानं होमं कुर्याद्विधानतः शुद्धविपायं संहर्वा
 तिलान् शुक्लान्यवानपि चंडीपाटस्य होमं तु प्रतिश्लोकं दंष्ट्रां शतः होमं
 कुर्याद्गुहादिभ्यः समिदाञ्चरुक्रमात् शुक्लाङ्गुलीहृतिर्यादिभ्यो दक्षिणां
 क्रमात् कपिलाङ्गानां च मनीश्वरतश्चन्द्रचामरे अभिषेकं नतः कुर्युर्व
 जमानस्य त्रैलोक्यैः एवं कृते मरेशानसर्वसिद्धिः प्रजायते इति **अथ**
सहस्रचंडीविधिः । तत्रैव सहस्रचंडीविधिवच्छण्डविष्णो महामते

राजभद्रोर्मैस्माते जनमारे महाभये गजमारे श्वमारे च परचक्रभये तथा
 इत्यादि विविधैः खेक्षयते गदिजेभये सहस्रचंडीकापाटकुर्याद्धारका
 रयेतेथा जायका स्मृत्तानं प्रोक्ता विंशक्तुश्च मंजुः भोज्याः सहस्रविभेद
 गोत्रातं दक्षिणां दिशो त् गुरवेदि गुणं देयं श्राम्यादु नंतथैव च सप्तधान्यं
 च भक्तानं श्वेताश्वं च मनोहरं पंचनिष्कमिता मूर्तिः कर्तव्या वार्धमानतः
 अष्टादशभुजादेवी युधाविभूषिता आचारितान्द्रुतव्यं सहस्रप्रत्यहं
 विभो शतं वानियते हारः पयः पानेन वर्तयेत् येव यश्चंडीकापाटं सह
 स्तु समाचरेत् तस्य स्यात्कार्यसिद्धिस्तु नात्र कार्या विचारणे एतद्ध
 यं नानुष्ठयं यामछस्य होमाहनशास्त्रत्वेनाप्रा माण्यात् तथा च स्मा
 र्चनिबन्धे कोमरे देवीवाक्यं पानिस्तत्राणि दृश्यते लोके स्थितिविधानि
 च श्रुतिस्मृतिवित्तदानितेषां निष्ठा हातामसा कापालं भैरवं चापि
 यामलं वाममव्रतं एवं विधाना चान्यानि मोहनारव्यानि यानि तु मया
 स्रष्टाश्वै न्यने कानि मोहायेषां भवेन्नेवे तत्रैव पात्रे च कारमोहशा
 स्त्राणि केशवोपि शिवेरितः आहतं यामलं वामं पंचरात्रं तथा व्रतं अ
 थ वैदिकं गुरुनाथनं शौनकः जातवेदसस्येतत्सत्कं सर्वार्थसाधनं ॥

५० आयुःसमोऽसुखं भूमिं दृष्ट्वा नानां पदद्वयं तिचा विप्रस्तुत हो मो
 तसंशयं सत्केनानेन जुहुयात् सुखावधरः शुचिः जपेद्वा नित्यं तमं
 त्रहविष्वाग्नीजितेन्द्रियः पशुपुत्रधनार्थं च प्रलेकं लक्ष्मणस्य स
 वेवामेव देशानां विद्विष्य देवतालयं तस्माद्देवालयं कुर्वन्निद्विष्य फल
 मश्नुते ततः प्राचीप्रशस्तादिगा पीचविशेषतः प्रतीचीवायवीयाव
 श्रव्यासौम्याचदिवाहा यत्राचि त्वाभिचारे चार्चयेत्पि विद्विष्यते कुं
 डेवास्तु हिले वापि हामं कुर्यादितं द्रितः चतुरस्रं भवेत्कुं मेखला द्वयसं
 युतं स्फुटिलाघासभाभा तं यत्तत्र प्रकल्पयेत् महादिजः शुचिं दृष्ट्वा
 तत्सर्वभक्तहिते रतः दुर्गमावाहयेत्कुं मेसायुधाष्टमहाभुजां नीलोत्त
 लदलश्यामां किरीटीयैर्विभूषितां ततश्चा राध्यतां देवीं तस्मिंस्तीर्थो
 द्काचिते आवाहनेन हविषासमीद्विश्वपथकूटथक् मंत्रणानेन जु
 हुयादष्टोत्तरात्ताहुती ततस्त्रिष्टकतचैव होमत्रोषं समापयेत् दुष्क
 प्यधिजपमंत्रमेतश्चासमानितं परादुर्गाचवराहत्वसमादा ससर्वत
 ॥ ॥ इति दुर्गाकल्पः शौनकः अथ वक्ष्यामि सर्वस्य ५०
 स्कारविधिमुत्तमं सिनीवाल्माषौर्णमास्यां पंचम्यां कारयेत्ततः कृतसर्पेव

जां करिष्ये इति संकल्प्य विभूतिरुद्राक्षधारणकृत्वा पथाशुक्लिपंचाक्षरं
 जस्यापुष्पहवोयु तमर्घ्यं सूर्ये देवमर्घ्यं नमोति द्वाहनाय नमस्ति महाहरणं
 महेश्वराय नमस्ति संघट्टने शूलपाणये नमस्ति प्रतिष्ठापनं पिनाकध्वजे नम
 इसावाहने अथ शारहोत्कथ्यानं ध्यायेन्नि संपहेत्रं रजतगिरिनिभं चारुचं
 शिवतरं तोकम्पोज्ज्वलांगं परशुमुगवराभीतिरुस्त प्रसन्नं पद्मासीनं समं
 तास्तेजसममरगणे व्योम्रुतिं वसानं विश्वाद्यं विश्वरूपं निर्विकल्पं हरं पंच
 वक्त्रं त्रिनेत्रं नमः शिवायेति पाद्यार्घ्या चमनीयानि पशुपतये नमस्ति त्वा
 नं नमः शिवायेति वस्त्रयत्तोपवीतगंधालंकारपुष्पधूपदीपनैवेद्यफल
 तांबूलदक्षिणादत्त्वा वेद्यामष्टमस्तूरक्षतादिना पूजयेत् शार्वाक्षिती
 मूर्त्तये नमः प्राच्यां भवाय जलमूर्त्तये नमः इशान्यां रुद्राय अग्निमूर्त्तये नमः
 उद्दिच्यां उग्राय वायुमूर्त्तये नमः वायव्यां भीमाय काशमूर्त्तये नमः प्रती
 च्यां पशुपतये यजमानमूर्त्तये नमः नैऋत्यां महारेणाय सोममूर्त्तये नमः
 दक्षिणस्यां इशान्वाय सूर्यमूर्त्तये नमः अग्नेयां महोदधाय मत्स्योति
 संहारसुद्धाविसर्जनं अथ शतचंडिविधिं रुद्रायामले शतचंडिवि
 धानं च प्राच्यं मानं शृणुष्व तत् सर्वोपद्रवनाशार्थं शान्तं च ऽसिधारभेत्

धोविप्रः पूर्वजन्मनिवायदि स्नात्वा गत ततो ब्रह्मदंडस्यादिज्ञातये व
धंप्रव्यापयेत्यापीवरेलकपुंश्चलुईशवधेह जन्मानिकलेतोहदंडदिज्ञा
तये दद्यात्पापविशुध्यर्थश्रोत्रियायकुटुबिने विप्रायदंडमूत्रंवाह्य
भावेसातिदुपयेत् साक्षादधेकर्मकर्तुमेतदेवप्रदापयेत् निष्कद्वयं
त्रिनिष्कंवानिष्कमेकंकनीयसं अनुमत्यादिकर्तृणानिष्कमर्धतर्ध
कं वित्तशायनकुवीरत्तद्यादिज्ञानुसारतः अनुज्ञांचगुरोर्तथासंस्तु
यान्तदनंतरं प्रियगुत्रीहिगोधूमतिलकपिष्टेनवाथवा कृत्वासर्पकति
तेनसर्पभागसमान्वितं अन्यनवद्व्यमाणेनप्रार्थयेदक्षिणेत्वहिं एहि
पूर्वमर्तेः सर्पआस्थिनिष्ठेसमाविश संस्कारार्थमहं भक्त्याप्रार्थयामिस
मासनः वस्त्रोपवित्तगंधाद्यैरक्षतैः कुसुमादिभिः कर्तृपुष्पाजलीद
त्वाप्राणीपसहरेद्वहिः प्रक्षालीतं त्रीपाणि स्तुत्याचम्योपावेशेद्वि कु
र्यात्संस्कारसंकल्पप्राणायामपुरःसरं यातोपवीतिनाकार्यसपसंस्का
रकर्मसुलौकिकाग्निंप्रतिष्ठाप्यसमिदाधानमाचरेत् ततो ज्ञेश्वरीद्विभो
गेभूमिसंप्रोक्ष्यवारिभिः चित्तिकृत्वाथसंस्तीर्यकुशैराग्नेयकारकैः पर्यु
क्ष्याग्निपरिस्तीर्य परिर्विच्यसमर्पयेत् कृत्वेधमाधानपर्यंतसप्तानासाद्

५१ नादिक आचारचक्षुषी हुत्वा सर्पिषा तु यथाविधिः सर्वं गृहीत्वा यत्ने
न विन्ति मारोपमेत्सुधी अपः स्पृष्ट्वा स्पृष्टं छात्रं गृह्णायात्समीपतः
स्रुवेण जुहुयाद् उपमानो ह्यहो ह्यहो विप्रपर्वस्य जुहुयाद् उपवाह्या वस
मप्रयो आश्रये च स्रुवेणैव वसर्पदेहे निषेचयेत् कनारुचे जले सर्पं
व्याहत्या भुक्ष्य पाणिना आग्नेरक्षेणित्यनया मया याग्निं प्रदापयेत् उप
तिष्ठेत् तत्सर्पं नमोस्तु सर्पं मंत्रतः स्नानतो स्नानतो वा पिबेत्तः सर्पवधो
मयो पूर्वजन्मानिवासं पतंतं दोषं क्षयमयस्वमे इति संप्रार्थ्य नागे ह स्ना
त्वा गत्य ततः पुनः क्षीराज्ये ततश्चाग्निं प्राक्ष्य व्याहृतिं मित्रिभिः हुत्वे
सर्पं जलेनाग्निमभिषिंचेत्ततः परं नास्ति संवय न कुर्यात्स्नात्वा च मय
हं ब्रजेत् कृपाशौचादिकं कार्यं त्रिरात्राष्टुद्विष्यते चतुर्थं हनि संप्रा
प्तसर्पे तं स्नानमाचरेत् घृतपायसमक्ष्ये च द्विजानव्येतुमा नये
त् कर्तृनामपदैर्विप्रानर्चयेद्दक्ष्यमाणकैः सर्पं नंतस्तथाशेषः कापिलो
नाग एव च किंलिङ्गं शंखपातश्च भूधरश्च त्रिकर्तितः पादप्रक्षालन
कुर्यादिभिर्नामपदैः पथक् गंधपुष्पाक्षतैर्घृतपंडिपाद्यैरर्चयेत्तद्विजा

५२ देः शस्यते भूमिरतः कार्यपारिद्वयं विप्राणं मधुरास्वाकृषाया क्षोत्रिय
 स्यतु कृषाय कटुकातद्वेदेषु शस्यते अरतिमात्रैवेर्गर्तस्वतु
 लिसेतु सर्वतः घृतमामशरावस्थं कृत्वा वर्तिचतुष्टयं ज्वालयेत्परि
 क्षार्थं पूर्णतस्तु सर्वं हि अश्वं हितो कर्वादिगृहीया घृणीनामनुपूर्वशः वा
 स्तु सामाहिको नाम हीयते सर्वतस्तु सः शुभः सर्ववर्णानां प्रसोदुष्ट
 हेषु च अरतिमात्रं गतं तु परीक्ष्यं स्वातः परणे आधिकेभ्यः प्रयमानोति नू
 नेतानि समेत्यं काले कृष्टे धवाश्च सर्वजीतानि बापयेत् त्रिपंचसह
 रात्रेण यत्र रोहंति तान्यपि ज्येष्ठोत्तमकानि व्याहर्षज्जीनायेतराभ्यता वं
 चगव्यौषधिजले परिक्षित्वा च सेवयेत् दानहेमाद्रौ मास्ये एकशीति
 पदं कृत्वा रेणुमिकनकेन तुः पश्चात्पिष्टेनानुलिपेत्स्त्रेनालो अश्वं तः
 द्वापूर्वाय तारे स्वाद्वाचैवोत्तरायताः सर्ववस्तुविधिना गेषु विज्ञेयानु
 चकानच पदस्थानपूजयेद्देवानां त्रिशयं च शोचतु वां त्रिशवास्तः
 पूजाः पूजाः श्वांतस्त्रेण द्वा मध्येन वपस्त्रं कंश्चत्वारस्त्रिपदाः स्मृताः
 विशंति त्वकपदिकास्तावंतो द्विपदा स्मृताः नाम तस्तान् प्रवक्ष्यामि
 स्त्रानानि चानि बोधत इति नको नादि सुगन्धजयेक्रमशो नच त्रिखी

चैवाथपर्जन्यो जयंतः दुर्निद्रा पुधः सूर्यसखौ भद्राश्चैव आकाशो वायु
 रेव च पूषा च वितथश्चैव गृहक्षतयमावुभौ गंधर्वो मिगराजश्च मृगः पि
 तृगणस्तथा देवारिकोथ सुग्रीवः पुष्पदंतो जलधिपः असुरः शोषपा
 पौचरो गेहिर्मरुत एव च लङ्काटः सोममयो च अदितिश्च दितिस्तथा ब
 हिर्वा त्रिशदेते तु तदंतश्चतुरः शृणु इति नादि चतुः कोणसां स्त्रितान् पू
 जयेद्बुधः आपश्चैवाथसावित्री जयोरुस्तथैव च मध्येन वपस्त्रं ब्र
 ह्मातस्याष्टैश्च समीपगाः अर्यमा साविता चैव विश्वान् विबुधाधिपः
 मित्राश्वराजयक्ष्मा च तथा पृथ्वी धरः स्मृतः अष्टमश्चापवत्सस्तु परितो
 ब्राह्मणः स्मृतः आपश्चैवापवत्सश्च पर्जन्यो मिदितिस्तथा परिकानां
 तु वगैर्यमेवं कोणेष्वाशेषतः तन्मध्ये तु बहिरिर्विशंतो द्विपदा स्ते तु सर्व
 तः अर्यमा च विवस्वार्थमित्रः पृथ्वी धरस्तथा ब्रह्मणः परितो दिक्षु त्रि
 पदा स्ते तु सर्वतः सूर्यन्याग्निः समादिष्टो मुखे वापः समाश्रितः पृथ्वी ध
 रोर्यमा चैव स्तनस्त्रानमधिष्ठितौ वक्षस्तुलं चापवत्सः पूजनाय सदा बू
 धैः नेत्रयोदिति पर्जन्यो श्रोत्रे दिति जयंतौ सर्वे द्रोवन्दासं स्त्रो तु पूजनी
 यौ प्रयततः सत्ययोगा इत्यस्तु द्वादशैः पंचचपंचच स्त्रश्च राजयक्ष्मा

५२ ववामरुस्ते समास्तिताः सावित्रः साविता तद्वत्संरक्षिणमाश्रितौ विव
 त्वानर्थमिन्नश्च नटरे संव्यवस्थितौ कपाचपापयक्ष्याचस्तयोर्मणि
 बंधने नथैवासुरशोचोचवामपार्श्वसमास्तिताः पार्श्वे तु रक्षणे तद्वत्
 वितथः सगृहस्तः पुर्वीयमां वुधोत्तयो जाचोगंधर्वपुष्पको जंघयोर्ध
 रासुग्रीवोस्त्रिवेस्त्रोदो वारिको मृगः जपशक्तो तथामेद्रपादयोः पितर
 स्तथा॥ बह्विः कोणेनुचाष्टौ तु साध्विभयसंस्थिताः विशंति द्विपदंश्च
 वचलुः वारि परेष्टताः होमास्त्रिमेखलेका कर्माः कुंडे हस्तप्रमाणतपवैः
 कश्मलिलेश्वेवसाविदिः क्षीरवक्षतेः पालाशैः खदिरैश्चापामार्गोद्वरसंभ
 वैः कुशैर्वा भवेव विमधुसर्पिसमानितैः कार्यस्तपंचमिविल्वेविल्वकीजै
 रथापिवा होमांते भक्ष्यमोजैस्तुवास्तुदेवा बलिं हरेत् तद्वदिशेषं नैवेद्यं
 पिष्टं ध्यात्रमेणतु इराकोणे घृतात्क्रान्ति विने विनिवेद्येत् ओदनसो
 सलेष्ट्यासुर्जन्मायघृतान्वितं जयंतायध्वजं पीतं पैष्टं कूर्पे च संसजेत्
 इद्राय पंचरतानि पैष्टं च कुलित्रा तथा वितानकचस्तर्पा यस्तपसक्तुं नथैव
 च॥ ससायसघृतगोधूममत्स्यान्ध्याऽऽश्राय च शकुलीश्वान्तरिक्षाय
 दद्यात्सक्तुंश्च वायवे लाजाः पूष्णे तु दानव्यावितथे चणकोदनं गृह्ण ५३
 तायमघ्नं भयमायपिद्रीरातोदनं गंधोदनं च गंधर्वमघ्नं मेघस्य निदि

न् एवं कृते विधाने वै स र्पसंस्कारकर्मणि सर्पहिसा कृतान्यापासुच्यते ना
 त्र संशयः कुष्ठव्याधिसंयुक्ते सर्वथा भेषजं हि दु आयुसारोग्यमैश्वर्यप्राप्य
 कामानवाप्नुयात् इति सर्पविधिसमाप्तः अथ वास्तुशान्ति
 मास्ते चैत्रव्याधिमवाप्नोति यो गृहं कारयेत्तपः वैशाखे धेनु रतानि जे
 ष्टे स्तथैव च आषाढमत्याना निपशुवर्गमवाप्नुयात् श्रावणे भृत्य
 लाभं वहानि भापयेत्तथा पत्नीनां शोश्विने विद्या कार्तिके धनधान्यकं
 मार्गशिर्षे तथामत्ते पौषे तस्करबोभयं लाभं च बहुशो विद्याग्निं मायं
 विविदिशेत् फाल्गुणं कांचनं पुत्रानिति कालबलं स्यते अश्विनी रो
 हिणी मूल उतरात्रयमैदेवं स्वाती हास्ता नुगधा च गृहं रंभे प्रजास्यते
 आर्द्रासभोमवर्जं तु सर्ववाराः शुभा वहाः वज्रव्याघातश्चलेषु व्यती
 पातातिगड्यो विष्णुभगं उपरिधं वज्रयोगेन कारयेत् मैत्रेयभादे द्वा
 धर्वाभिजितरोहणे तथा वैराजसावित्रे मूहूर्ते गृहमारभेत् चैश्वर्यस्य
 बलं लब्धवानग्रे शुभानि रिक्षिते स्ते भोक्षणपारिकर्तव्यमन्य उपरिव
 र्जयेत् प्रासादेष्टे वमेव स्यात् कूपवापीषु चैवाहि कूर्वा भूमिं परिक्षेत्
 पश्चाद्धारं प्रकल्पयेत् श्वेतारक्ता तथा पीता कृष्णा चैवानुपूर्वतः विप्रा

कांमगाय यावकंदपासिलभ्यः कसुरंतथा रौवारिकेदंतकाष्टपैष्टंगहव
लिनंथा सुग्रीवेफसका न्दधासुष्यंताय पायसं कुशस्तंबेनसंयुक्तं तथा
पमवा रुणो पिष्टहिरण्ययद्वा रसुरायसु रामता घृतादनंच शोषाय गो
धावे पापयक्ष्मणे घृतलडुकां स्तु रौगाय नागे पुष्पफलां चितं भक्ष्यं सु
ख्यायदातव्यसु शोदनमेतः परं भट्टाटस्थानकेद्या सो मायमधुपाप
सं नागाय शालिजं पिष्टं मदित्ये पोलिकास्तथा दितेस्तूपूरिकां रद्या दित्ये
वंवासुतो बालिः क्षीरमापायदातव्यमापवत्साय वदधित्सावित्रे लडुकां न्द
द्यासु मरीचं कुशोदकां सवित्रे गुडपुषाश्च जयाय घृतचंदनं विवस्वते पुन
रद्या प्रक्तचंदनपायसं हरितालौदनं रद्यादि शाय घृतसंयुतं गुडोदनं तु
मित्राय रसाय घृतपायसं आमं पक्वतथा मांसं देयं स्वाहा जय क्ष्मणे पृथ्वी
धराय मांसानि कूष्मांशानि च रापयेत् शर्करापायसं रद्या र्यमो पानमेव
च पंचगव्यं यवाश्चैव तिलका क्षुतं हविश्चरं भक्ष्यमोक्षं च विविधं ब्रह्मणे
विनिवेदयेत् एवं संपूजिता देवाः शालिं कुर्वन्ति ते सदा सर्वेषां कान्चनं रद्या
प्राप्तुणे गां पयास्विनी राक्षसी नाबलिर्देया मांसोदनं समान्वितः मांसोदनं
घृतपमकं सरहाविषा चितं शान भागमाश्रित्य चरक्यै विनिवेदयेत् मा
सोदनं सरधिरं हरिद्रोदनमेव च आग्नेयीदिशमाश्रित्य विदुर्ये विनिवेदयेत्

६धो हने सरधिरं मत्स्यखंडे श्वसंयुतं पीतरक्तं बालिद्या मृतना यासुरा
 शसी वायव्ये पापराक्षस्यै मत्स्यमासं सुरासचं पायसं वापि दातव्यं स्वनाम्ना
 सर्वतः क्रमात् नमस्कारानुयुक्ते न प्रणवा येन सर्वतः ततः सर्वे धिस्ना
 नं यजमानस्य कोरयेत् द्विजांस्तु पूजयेत् इत्थं याये चान्ये गृहमागताः एतद्
 स्तुत्रमनं कृत्वा कर्म समाचरेत् प्रासादं भव नो म्याने प्रारंभे परिवर्तने
 जीर्णोद्धारतथास्थाने तथा गृहनिवेशने द्वाराभिवर्तने तद्दत्तासादपरिवर्त
 ने पुरवेशे प्रवेशे च सर्वे दोषोपशान्तये वास्तुयत्रामनं कृत्वा ततः सूत्रेण
 वेष्टयेत् राक्षोघ्रपावमानेन स्तुतेन भवनादिकं नृत्यमंगलवाद्यचक्र्या
 द्वाभ्युपवाचनं अनेन विधिना यस्तु प्राप्ति संवत्सरं बुधः गृहे वापतने कुरु
 र्गोत्रसुः स्वमवाप्नुयात् गृहोक्तं होमाविधिना बालिकुर्म कुर्यात् प्रासाद
 वास्तुशामने च विधिर्वक्तुः अत्र पौराणवास्तुशांतेः स्वस्वगृहात्कवा
 स्तुशांत्या समुच्चयो विधीयते संतर्पयेद् द्विजवरानथ भक्ष्यभोजैः शुक्ल
 वरः स्वमवनं प्रविशेत्सुरूपं कृत्वा गतो द्विजवरानथ पूर्णकुंभद्वयक्षता
 अले पुष्पफलोपसो भीरुसाहिरण्यवसनानिलथो द्विजेभ्यो मंगल्यं शांति
 नित्यं सगृहं विशेष नारदसंहितायां अकपाटममाकृन्नसस्तु बली
 भोजनं गृहं न प्रविशेत्छिन्नं सस्ते बालिभेदं दामाना पशुमाकरोहितत्

५५ राजपद्माच त्वारः सुराश्चैकपदेश्वराः ब्रह्माणः पूर्वतो हि सुत्रिपदुश्चाम
 राअभी अर्यमाच विवस्वाश्चामित्रः पृथ्वी धरं क्रमात् स्वस्वस्थानेषु दे
 वेषु स्थापितेष्वीदृशत बेंत् कोणेषु पंचषवे वचतुष्वेकपदाः सुराः प्रा
 गारिदिके द्विपदाः पंचपच यथाक्रमे ब्रह्मण पूर्वतो वायुपुषाच वितथे
 स्तथा गृहः सतः पितृपतिगंधर्वो भजराकः मृगपितृगणः धीरास्तथा
 दोचारिका हयः सुग्रीवः पुष्पदंतश्च नृताधीशो नीशां वरा शेषपा
 पश्चरोगो हि मुख्यो मल्लाट एव च सामे माया हिसिदिनिदा त्रिशं मराः स्मृ
 ताः आपश्चैवायच सश्च जयोर अस्तथैव च मध्ये नवप्रहो ब्रह्मा तस्मै
 तस्य समापगाः प्रागाप्यं नरितो देवाः परितो ब्राह्मणस्मृतः अर्यमास
 वितथैव विवस्वा नुविबुधाधिपः मित्रेथरा जयस्था च तथा पृथिविधरः
 क्रमात् ॐ वसो षमः पंचच त्वारिंशत्सुरोत्तमाः स्तलैव स्तानं नामानि
 ब्रह्माण सहितान् न्यसेत् वास्तुशो वास्तुमंत्रेण गंधपुष्पाक्षतादिभिः
 आदिपदेन दूर्वादि वास्तुमंत्रेण वास्तुशो दूर्वा रध्य क्षताभिपूरितिनार
 द्संहितोक्तेः प्रणवेनावर्षे द्वापि अथ वा स्वस्वनामि शुक्लवस्त्रयुगं
 द्यारूपक्षिपफलेः सह अष्टपे भूरि नैवेद्येर्वाद्यैः सह सपर्ययत् तंबुलं

चततो रद्यादेवेभ्यश्च पृथक् पृथक् इत्वा पुष्पांजलीं कर्त्ता प्रार्थयेद्वास्तु
 परां वास्तुपुरुषं नमस्ते स्तुभूताप्याभिरनप्रभो मद्गृहं धनधान्यादि
 समृद्धकुरु सर्वदा शतैः प्रार्थयत तोहया इक्षिणामर्चकाय च विप्रेभ्यो
 भाजनं इत्वा स्वयं भुजात बंधुभिः पुरंयः कृतं ते सम्यक् वास्तु पूजा प्रयत्न
 तः आराग्यपुत्रपौत्रादि धनं धान्यं लभेत्तुरः वास्तु पूजा मकत्वा यः प्र
 विशेन्न वमदिर रागोत्रा नां विधा नृक्षेत्रान् श्रुते सर्वसंकटात् बोधा
 यनः अथातो गृहं शांतिं कर्मे गृहं दृष्टि मिच्छन्मासीमास्तु नायतो सत्वत्स
 रे आहूय प्राणपक्षे पुष्पं नक्षत्रे गृहं शांतिं मारभेत्पामार्गं पलाशशमी
 चिरिघोडु वरसदाभद्रमुक्ता नृणमिदं वत्साच गृहं संमर्ष्य मानो महान्त
 मानस्तो करमि पंचगव्यं नर्भुमुष्टिना संप्रोक्षति यत्तदं भयापहे स्वस्ति
 हाविशस्पतिरिति द्वाभ्यां कण्डुष्वपाजः प्रासितिं न पृथ्वीमित्येते नानुवाके
 नासि हार्थान् प्रकीर्ष्य वास्तुमध्येथ देवयजनो ह्येखन प्रभसाग्निमुखा क
 वापका जुहोति वास्तो ष्य नरति द्वाभ्यां मथा आहुती रूपं जुहोति वास्तो
 ष्यते ध्रुवास्तुणेति वाडिरनुष्ठुदसं सावित्र्या सहस्रं जुहुयात् सिद्धक
 लभति सिद्धमाधेनु वरप्रदानं ब्राह्मणान्नै नपरिविष्य पुण्याहं स्वाति न्य

५६
 द्विमिलिवाचयातैवप्रयुजानस्यबहवः पुत्राभवन्तिवाधाः प्रहीयन्तेमहा
 व्याहयश्चतनगृहलिनदुष्टिणोनतस्करसर्पराक्षसापिशचावाधन्तइति
 हस्मापिबोधायनः नारदसंहितायां स्नानागारदिशिप्राच्यामात्रेध्याप
 वकाळयः याम्पायाशयनंगेहंनैर्ध्याशस्त्रमंदिरं प्रतीच्याभोजनंगृ
 हंवायव्यांपशुमरं भांडागारंत्तरस्यामिशान्यां देवमंदिरं वाशिष्टसंहि
 तायां स्वगृहात्यश्विमेभागेपितस्वाग्रजमंदिरं गृहवाद्यागृहस्तंभाः समी
 कार्यान्नित्रपटेर्वापित्तणैपत्रैश्चनक्षत्रैर्गर्गः दारं प्रयत्नात्कर्तव्यं सर्व
 द्वारप्रातिष्ठितं परकाणैः परद्वारैः पनात्कृष्टितं नात्नी नीचकुश्रोत्सेधं
 यथास्तुतिः भित्तिः पक्वेष्टकाभिर्वाहारणाप्यथवा मृदा कार्या श्वनासमा
 रस्तंभैपरुमैः कूपवृक्षादिभिश्चैव हतं द्वारं निरर्थकं राजतोभयमत्क
 ओरातिनीचैस्तुचारतः विनाशश्चातिविस्तीर्णसंवृतचातिचक्रुधा
 अतिप्रमाणे रात्रिर्द्रौमत्यत्वे व्याधितोभयंजिह्वेतर्था विनश्यंति कुटिले
 ऋणवद्भवत् कुक्षिले कुक्षिरो गस्यात्कुक्ष्यं कुक्षिपीडिता कूपरेष्ठानं
 वासिष्टसंहितायां ऐश्वर्यपुत्रहानि श्वस्त्रीनाशोनिधनंभवेत् संपष्ट ५६
 लुभयं सौरव्यं पुषिः प्रागादितः क्रमात् कूपे कते मध्यमे तु धनतानिश्च

वाशिष्टः कथा शुक्रचामतोकांविप्रा न्युज्यानयतः पूर्णकुंभ हर्म्यरम्यं तार
 णस्त्राग्नितानैः स्त्रीभिः स्मृगीगीतवाद्यैर्विशोच नारदसंहितायां मृत्वेष्टिकां
 स्वर्णरत्नधान्यशैवलसंयुतां गृहमध्ये हस्तमात्रगतेन्यासापवित्र्यसेत्
 वाशिष्टसंहितायां निर्माणेमंदिराणांच प्रवेशोत्रिविधोपि वा वास्तुपूजाचक
 र्तव्या तस्मात्तां कथयाम्यतः गृहमध्ये हस्तमात्रसंमतानंदुलोपरि एकांशं
 तिपदं कार्पतिलैस्तुल्यमुशोभनं एकदिशि पश्चाः पंचचत्वारिंशत्सुरार्विताः
 द्वात्रिंशद्वास्तुतो वक्ष्यमाणान्श्र्यां तस्त्रयो रत्रा तेषां स्त्रानानि नामानि वक्ष्या
 मीश्वरकोणतः तत्राग्नित्रां मुकोणस्तु तत्सौ चैकपदेश्वरः तस्याद्वितीयः
 पर्जन्यश्चासौ वैकुण्ठेश्वरः ततश्चार्कससौरव्यभद्राश्च द्विपदेश्वराः आ
 काशवायुपरतैः क्रमोदकपदेश्वरौ वप्राच्या नवसात्वात्वेव मेवा न्यदिक्षि
 च आद्या वे सावेकपदो द्विपदपंचमध्यगाः पृष्ठाध्वष्टौ यमाताः स्युरमरा
 याम्यमागगाः आध्रौ चांसा विरूपद्वौ द्विपदाः पंचमध्यगं अष्टौ कीर्तगणा
 धीराः पापानामर्षिमेसुरा आद्यंतौ सावेकपदो द्विपदाः पंचमध्यगाः रा
 गादिदितं तसुराः सप्तसौम्यशिदिशि क्रमात् तत्राधस्तु चतुष्कोणेष्वी
 शानादिषु चक्रमत् आधिसावित्राविजयस्त्राश्चैकपदेश्वरा मध्येन वप
 रौ ब्रह्मा तस्यै ज्ञानादिकागगाः आपवहो मसविता विबुधाधियसेत्तकः

५७ कोणेषु विशंतु भूतलेना गा लो कपा लाश्च सर्वतः आस्यिनट्टे वातिष्ठं
 तु आयु बलकराः सरेति शंकु नरो पयेत् प्रासादादौ गृहपरिच्छानेन
 त्रिर्दशः ततः शकुपार्धे रशा नोदि आग्निभ्योऽप्यथ सर्वभ्यो येनान्ये तत्स
 माश्रिताः तेभ्यो बालिप्रयच्छामि पुण्यमोहनमुत्तममिति माषधत्तबालि
 नत्वा वेधुपरिवस्त्रे कुंकुमादिना सुवर्णजं रजनादिना लोकाया ज्ञाताये
 नमः यशोवत्यैः कांतायेः विशानाये प्राणवाहिन्ये नंदायैः सुभद्रायैः
 सुरथायैः एतैर्नामभिः पश्चादांभाः प्रातस्ताड्य कृत्वा संस्था अंगुलद्वयां ता
 लादृशरेखाः हिरण्यायेनमः सुव्रतायै लक्ष्म्यै विभक्त्यै विमलायै प्रियायै
 जपायै ज्वालायै विद्याकायै इत्यायै एतेर्दक्षिणारेभा उदगं ता प्राक् स
 स्थादृशरेखाः कृत्वा कुंडे स्थितिं वाग्निं प्रतिष्ठाप्य दक्षिण चेपां सांग्र
 हात्सं स्थाप्य तं दीशान्यां च नृशं वसं स्थाप्य वास्तुमं उदरे प्रतिमादौ देव
 ता आवाहयेत् इशानकोणपदे वास्तोः शिरासी शिखिने नमः शिखि
 नमा बाह्याय तदक्षिणनेत्रे पञ्च तदक्षिणपदे तपस्विमपदे वदक्षिण
 श्रोत्रे जयंतं तदक्षिणपदद्वये दक्षिणां सेकुली शायुधं इतदक्षिणपद
 द्वयं दक्षिणबाहौ स्तुवं तदक्षिणपदद्वये दक्षिण बाहवे वसत्यं तदक्षिण

पदद्वये दक्षिणकूपि भूतं तदक्षिणोपरि स्थितै कपदे दक्षिणप्रवाहाच्चा
 काशं तदक्षिणां ग्रेय कोणपदे दक्षिणप्रवाहावे च वायुं तत्पश्चिमे कप
 दे दक्षिणमणिबंधे पृष्ठं तत्पश्चिमपदे तदुत्तरपदे च दक्षिणपार्श्वे वि
 तथ तत्पश्चिमपदद्वये दक्षिणपार्श्वे एव गृहस्थं तत्पश्चिमपदे द्वयं दक्षि
 णेरौयमं तत्पश्चिमपदद्वये दक्षिण जानौ गेधवी तत्पश्चिमपदद्वये दक्षि
 णपार्श्वे वेगेहस्थं जघाया भंगराज तत्पश्चिमपदे स्थिते कपदे दक्षिणां
 विष्णुग तत्पश्चिमनेत्रे लकोणपदपादयोः पितृन् तदुत्तरे कपदे नामास्ति
 चिदौ वारीकं तदुत्तरं पदे तत्पार्श्वे च वामजं घायां सुग्रीवं तदुत्तरं प
 दद्वये वामजानौ पुष्पदंतं तदुत्तरं पदद्वये वामपार्श्वे असुरं तदुत्तरं प
 दद्वये वामपार्श्वे एव शोषं तदुत्तरं पदद्वये कपदे वाममणिबंधपापं तदु
 त्तरं वायव्य कोणपदे वामप्रवाहौ रोगं तत्पार्श्वे कपदे वामप्रवाहावे च
 अहिं तत्पार्श्वपरिक्पदे तदक्षिणपदे व वाहूर्परे मुखं तत्पार्श्वे दक्षिणे
 वामबाहौ भद्राटं तत्पार्श्वे दक्षिणे वामबाहवे वसोमं तत्पार्श्वे दक्षिणे वा
 मांसे सर्पं तत्पार्श्वे दक्षिणे वामश्रोत्रे अरिति तत्पार्श्वपरिक्पदे कपदे क वा
 मनेत्रे इति तदक्षिणो शिखिपदाधः कोणपदे मुखे आपं आग्नेये वायुप

५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००
 १०१
 १०२
 १०३
 १०४
 १०५
 १०६
 १०७
 १०८
 १०९
 ११०
 १११
 ११२
 ११३
 ११४
 ११५
 ११६
 ११७
 ११८
 ११९
 १२०
 १२१
 १२२
 १२३
 १२४
 १२५
 १२६
 १२७
 १२८
 १२९
 १३०
 १३१
 १३२
 १३३
 १३४
 १३५
 १३६
 १३७
 १३८
 १३९
 १४०
 १४१
 १४२
 १४३
 १४४
 १४५
 १४६
 १४७
 १४८
 १४९
 १५०
 १५१
 १५२
 १५३
 १५४
 १५५
 १५६
 १५७
 १५८
 १५९
 १६०
 १६१
 १६२
 १६३
 १६४
 १६५
 १६६
 १६७
 १६८
 १६९
 १७०
 १७१
 १७२
 १७३
 १७४
 १७५
 १७६
 १७७
 १७८
 १७९
 १८०
 १८१
 १८२
 १८३
 १८४
 १८५
 १८६
 १८७
 १८८
 १८९
 १९०
 १९१
 १९२
 १९३
 १९४
 १९५
 १९६
 १९७
 १९८
 १९९
 २००
 २०१
 २०२
 २०३
 २०४
 २०५
 २०६
 २०७
 २०८
 २०९
 २१०
 २११
 २१२
 २१३
 २१४
 २१५
 २१६
 २१७
 २१८
 २१९
 २२०
 २२१
 २२२
 २२३
 २२४
 २२५
 २२६
 २२७
 २२८
 २२९
 २३०
 २३१
 २३२
 २३३
 २३४
 २३५
 २३६
 २३७
 २३८
 २३९
 २४०
 २४१
 २४२
 २४३
 २४४
 २४५
 २४६
 २४७
 २४८
 २४९
 २५०
 २५१
 २५२
 २५३
 २५४
 २५५
 २५६
 २५७
 २५८
 २५९
 २६०
 २६१
 २६२
 २६३
 २६४
 २६५
 २६६
 २६७
 २६८
 २६९
 २७०
 २७१
 २७२
 २७३
 २७४
 २७५
 २७६
 २७७
 २७८
 २७९
 २८०
 २८१
 २८२
 २८३
 २८४
 २८५
 २८६
 २८७
 २८८
 २८९
 २९०
 २९१
 २९२
 २९३
 २९४
 २९५
 २९६
 २९७
 २९८
 २९९
 ३००
 ३०१
 ३०२
 ३०३
 ३०४
 ३०५
 ३०६
 ३०७
 ३०८
 ३०९
 ३१०
 ३११
 ३१२
 ३१३
 ३१४
 ३१५
 ३१६
 ३१७
 ३१८
 ३१९
 ३२०
 ३२१
 ३२२
 ३२३
 ३२४
 ३२५
 ३२६
 ३२७
 ३२८
 ३२९
 ३३०
 ३३१
 ३३२
 ३३३
 ३३४
 ३३५
 ३३६
 ३३७
 ३३८
 ३३९
 ३४०
 ३४१
 ३४२
 ३४३
 ३४४
 ३४५
 ३४६
 ३४७
 ३४८
 ३४९
 ३५०
 ३५१
 ३५२
 ३५३
 ३५४
 ३५५
 ३५६
 ३५७
 ३५८
 ३५९
 ३६०
 ३६१
 ३६२
 ३६३
 ३६४
 ३६५
 ३६६
 ३६७
 ३६८
 ३६९
 ३७०
 ३७१
 ३७२
 ३७३
 ३७४
 ३७५
 ३७६
 ३७७
 ३७८
 ३७९
 ३८०
 ३८१
 ३८२
 ३८३
 ३८४
 ३८५
 ३८६
 ३८७
 ३८८
 ३८९
 ३९०
 ३९१
 ३९२
 ३९३
 ३९४
 ३९५
 ३९६
 ३९७
 ३९८
 ३९९
 ४००
 ४०१
 ४०२
 ४०३
 ४०४
 ४०५
 ४०६
 ४०७
 ४०८
 ४०९
 ४१०
 ४११
 ४१२
 ४१३
 ४१४
 ४१५
 ४१६
 ४१७
 ४१८
 ४१९
 ४२०
 ४२१
 ४२२
 ४२३
 ४२४
 ४२५
 ४२६
 ४२७
 ४२८
 ४२९
 ४३०
 ४३१
 ४३२
 ४३३
 ४३४
 ४३५
 ४३६
 ४३७
 ४३८
 ४३९
 ४४०
 ४४१
 ४४२
 ४४३
 ४४४
 ४४५
 ४४६
 ४४७
 ४४८
 ४४९
 ४५०
 ४५१
 ४५२
 ४५३
 ४५४
 ४५५
 ४५६
 ४५७
 ४५८
 ४५९
 ४६०
 ४६१
 ४६२
 ४६३
 ४६४
 ४६५
 ४६६
 ४६७
 ४६८
 ४६९
 ४७०
 ४७१
 ४७२
 ४७३
 ४७४
 ४७५
 ४७६
 ४७७
 ४७८
 ४७९
 ४८०
 ४८१
 ४८२
 ४८३
 ४८४
 ४८५
 ४८६
 ४८७
 ४८८
 ४८९
 ४९०
 ४९१
 ४९२
 ४९३
 ४९४
 ४९५
 ४९६
 ४९७
 ४९८
 ४९९
 ५००
 ५०१
 ५०२
 ५०३
 ५०४
 ५०५
 ५०६
 ५०७
 ५०८
 ५०९
 ५१०
 ५११
 ५१२
 ५१३
 ५१४
 ५१५
 ५१६
 ५१७
 ५१८
 ५१९
 ५२०
 ५२१
 ५२२
 ५२३
 ५२४
 ५२५
 ५२६
 ५२७
 ५२८
 ५२९
 ५३०
 ५३१
 ५३२
 ५३३
 ५३४
 ५३५
 ५३६
 ५३७
 ५३८
 ५३९
 ५४०
 ५४१
 ५४२
 ५४३
 ५४४
 ५४५
 ५४६
 ५४७
 ५४८
 ५४९
 ५५०
 ५५१
 ५५२
 ५५३
 ५५४
 ५५५
 ५५६
 ५५७
 ५५८
 ५५९
 ५६०
 ५६१
 ५६२
 ५६३
 ५६४
 ५६५
 ५६६
 ५६७
 ५६८
 ५६९
 ५७०
 ५७१
 ५७२
 ५७३
 ५७४
 ५७५
 ५७६
 ५७७
 ५७८
 ५७९
 ५८०
 ५८१
 ५८२
 ५८३
 ५८४
 ५८५
 ५८६
 ५८७
 ५८८
 ५८९
 ५९०
 ५९१
 ५९२
 ५९३
 ५९४
 ५९५
 ५९६
 ५९७
 ५९८
 ५९९
 ६००
 ६०१
 ६०२
 ६०३
 ६०४
 ६०५
 ६०६
 ६०७
 ६०८
 ६०९
 ६१०
 ६११
 ६१२
 ६१३
 ६१४
 ६१५
 ६१६
 ६१७
 ६१८
 ६१९
 ६२०
 ६२१
 ६२२
 ६२३
 ६२४
 ६२५
 ६२६
 ६२७
 ६२८
 ६२९
 ६३०
 ६३१
 ६३२
 ६३३
 ६३४
 ६३५
 ६३६
 ६३७
 ६३८
 ६३९
 ६४०
 ६४१
 ६४२
 ६४३
 ६४४
 ६४५
 ६४६
 ६४७
 ६४८
 ६४९
 ६५०
 ६५१
 ६५२
 ६५३
 ६५४
 ६५५
 ६५६
 ६५७
 ६५८
 ६५९
 ६६०
 ६६१
 ६६२
 ६६३
 ६६४
 ६६५
 ६६६
 ६६७
 ६६८
 ६६९
 ६७०
 ६७१
 ६७२
 ६७३
 ६७४
 ६७५
 ६७६
 ६७७
 ६७८
 ६७९
 ६८०
 ६८१
 ६८२
 ६८३
 ६८४
 ६८५
 ६८६
 ६८७
 ६८८
 ६८९
 ६९०
 ६९१
 ६९२
 ६९३
 ६९४
 ६९५
 ६९६
 ६९७
 ६९८
 ६९९
 ७००
 ७०१
 ७०२
 ७०३
 ७०४
 ७०५
 ७०६
 ७०७
 ७०८
 ७०९
 ७१०
 ७११
 ७१२
 ७१३
 ७१४
 ७१५
 ७१६
 ७१७
 ७१८
 ७१९
 ७२०
 ७२१
 ७२२
 ७२३
 ७२४
 ७२५
 ७२६
 ७२७
 ७२८
 ७२९
 ७३०
 ७३१
 ७३२
 ७३३
 ७३४
 ७३५
 ७३६
 ७३७
 ७३८
 ७३९
 ७४०
 ७४१
 ७४२
 ७४३
 ७४४
 ७४५
 ७४६
 ७४७
 ७४८
 ७४९
 ७५०
 ७५१
 ७५२
 ७५३
 ७५४
 ७५५
 ७५६
 ७५७
 ७५८
 ७५९
 ७६०
 ७६१
 ७६२
 ७६३
 ७६४
 ७६५
 ७६६
 ७६७
 ७६८
 ७६९
 ७७०
 ७७१
 ७७२
 ७७३
 ७७४
 ७७५
 ७७६
 ७७७
 ७७८
 ७७९
 ७८०
 ७८१
 ७८२
 ७८३
 ७८४
 ७८५
 ७८६
 ७८७
 ७८८
 ७८९
 ७९०
 ७९१
 ७९२
 ७९३
 ७९४
 ७९५
 ७९६
 ७९७
 ७९८
 ७९९
 ८००
 ८०१
 ८०२
 ८०३
 ८०४
 ८०५
 ८०६
 ८०७
 ८०८
 ८०९
 ८१०
 ८११
 ८१२
 ८१३
 ८१४
 ८१५
 ८१६
 ८१७
 ८१८
 ८१९
 ८२०
 ८२१
 ८२२
 ८२३
 ८२४
 ८२५
 ८२६
 ८२७
 ८२८
 ८२९
 ८३०
 ८३१
 ८३२
 ८३३
 ८३४
 ८३५
 ८३६
 ८३७
 ८३८
 ८३९
 ८४०
 ८४१
 ८४२
 ८४३
 ८४४
 ८४५
 ८४६
 ८४७
 ८४८
 ८४९
 ८५०
 ८५१
 ८५२
 ८५३
 ८५४
 ८५५
 ८५६
 ८५७
 ८५८
 ८५९
 ८६०
 ८६१
 ८६२
 ८६३
 ८६४
 ८६५
 ८६६
 ८६७
 ८६८
 ८६९
 ८७०
 ८७१
 ८७२
 ८७३
 ८७४
 ८७५
 ८७६
 ८७७
 ८७८
 ८७९
 ८८०
 ८८१
 ८८२
 ८८३
 ८८४
 ८८५
 ८८६
 ८८७
 ८८८
 ८८९
 ८९०
 ८९१
 ८९२
 ८९३
 ८९४
 ८९५
 ८९६
 ८९७
 ८९८
 ८९९
 ९००
 ९०१
 ९०२
 ९०३
 ९०४
 ९०५
 ९०६
 ९०७
 ९०८
 ९०९
 ९१०
 ९११
 ९१२
 ९१३
 ९१४
 ९१५
 ९१६
 ९१७
 ९१८
 ९१९
 ९२०
 ९२१
 ९२२
 ९२३
 ९२४
 ९२५
 ९२६
 ९२७
 ९२८
 ९२९
 ९३०
 ९३१
 ९३२
 ९३३
 ९३४
 ९३५
 ९३६
 ९३७
 ९३८
 ९३९
 ९४०
 ९४१
 ९४२
 ९४३
 ९४४
 ९४५
 ९४६
 ९४७
 ९४८
 ९४९
 ९५०
 ९५१
 ९५२
 ९५३
 ९५४
 ९५५
 ९५६
 ९५७
 ९५८
 ९५९
 ९६०
 ९६१
 ९६२
 ९६३
 ९६४
 ९६५
 ९६६
 ९६७
 ९६८
 ९६९
 ९७०
 ९७१
 ९७२
 ९७३
 ९७४
 ९७५
 ९७६
 ९७७
 ९७८
 ९७९
 ९८०
 ९८१
 ९८२
 ९८३
 ९८४
 ९८५
 ९८६
 ९८७
 ९८८
 ९८९
 ९९०
 ९९१
 ९९२
 ९९३
 ९९४
 ९९५
 ९९६
 ९९७
 ९९८
 ९९९
 १०००

वास्तुनः तस्यात्म्याविचार्यार्थकूपं कुर्याच्च बुद्धिमान्न तत्रैव पुत्रा
 गात्रोक्तिलकशमीव कुलचपकाः शरीरपीप्यलीलापिबुमंजं
 पामराः बंधकपगपनससरोजगृहमल्लिकाः मल्लिकापाटलीजाति
 नारीकेलस्तण्डुमाः एते गृहांगणे वृक्षाः सर्वसामंगलप्रदाः पक्षिक
 ध्रुवसौदो गृहस्योत्तरतः शुभो न्यग्रोधो दुबराश्वत्थाः प्रागादिबुधुध
 प्रदाः अगास्तिमातुलिगा रथहरिश्चकलीस्तुषगस्य यं प्रजाता अव्ये
 तेः स्वशोकप्रदाः अथपितृकनो मातृमातृसारी वास्तुशांतिप्र
 योगः गृहप्रवेशो पूर्वदिशि गृहारंभादौ सप्तो यजमानो देशका लो
 स्यत्वा स्य वास्तोः शुभसा सिध्यर्थं स न वयं मखां वास्तुशांतिं करि
 ष्यति संकल्प्य नृगले नगणे शपु जा पुण्याह वाचनमात्रकापुज
 ननादीश्राद्धाचार्यैस्त्विग्वरणानि कुर्यात् अल्लिजश्रुत्वारः नत आ
 चार्यो यदत्र संस्थितामिति चे मंत्राभ्यां भूतप्रेतपिशुनाद्या अपक्रामंतु
 राक्षसाः स्त्रानादस्या द्रजं त्वन्यत्वीकरोमि भुवं विमामिति च सर्वपा
 पि कीर्यपंचगव्येन सर्वगृहं प्रोक्ष्य हस्तपितृकुंडं स्त्रुडितं वाक्यं तत्त
 वं तस्यैस्तदिशान्यां बहस्तमि न वेदिद्वयं कला दशानवे देशानां दि

५९ चमाध मक्तबलीनरुद्यात् तत आचार्यादयः समुद्रजेष्टाद्यादिवेदिकै
 सुरास्वेत्यादि योरागैश्चमंत्रैर्यजमानं सपत्नीकं शान्तिकलशोदकेनाभि
 धिच्यं सर्वेष्वध्याभिरनुलिप्य स्नापयेयुः ततो आचार्यो ब्रह्मस्त्राने सुरु
 पां भूषितां स्त्रीरूपां पृथ्वीध्यात्वा ॐ धाराये नमस्ति मंत्रेण प्रहस्य जपेत्
 सर्वदेव प्रयं वास्तवस्तु देवमयं परमिति ततो गृहं प्रागादिना स्त्रीरूपा
 पावमानेन स्तुते नराक्षो घ्रेव चेष्टयेत् छिनस्तुत्रे शुभां ततो दुग्धपूर्णया
 चसस्तनं कुम्भा तथैव स्तुत कृये न धाराद्वयमाविच्छन्नं कुर्यात् अथ यज
 मानो गृहस्था ने ये आकाशपदे जानुद्वयमच ईदं स्वात्तंगो मयेनापति
 प्यशुक्लं चैव पुष्पाक्षितादिभिरुत्तमं स शास्त्रादिसप्तवी जानिद्वयोदुनं च
 प्रक्षिप्य न च वृंभंज ७ पूर्ण शुक्लैकपुष्पयुतं गंधादिभिरुत्तमं हस्तद्वयेना
 दाय जानुभ्यामवनीगता ॐ नमो वारुणा ये तित्त जले नगते पूरयेत् त
 त्रावर्ते प्रक्षिप्य पुष्पे बोधं ध्रुवे शुभं वै पुराः ये त्व शुभं ततो भान्नेर्भित्तपे
 टिकायां सप्तवीजद्वयोदुनं शैवालपुष्पाणि प्राक्षिप्य पूर्वस्त्रापितं वृषवा
 स्तुतर्क्य मंगलघोषेणा नीयत स्यां संस्त्राप्य गंधादिभिः संपूज्य प्रार्थयेत् ५९
 दाम्पाकृजितोसिमया वास्तो होमायै रचनैः शुभैः मसी एपाहिविधेनादे

हिमे गृहं जंसुखं वास्तुपुत्रं नमस्तेस्तु भूवाध्याभिरतप्रभो मङ्गहे धन
 धान्यादिसंस्तुं कुरु सर्वदेति ततः पेटिकामाच्छाद्य तास्मिन् तर्त शनैर्निक्षि
 पेदनेन संमंत्रेणा सत्रौल सागरा पृथ्वी यथावहासी मूर्धनि तथामां वहक
 त्माणसपत्नततिभिः सहेति गर्ते च तथैव भद्रापरिते मृदु अधिष्य उत्तम
 साम्ये मध्यमं न्यूनं त्वे त्वधमफलं विद्यात् गर्ते परिभूयै गामये नो पति
 प्यशुक्लं गंधपुष्पाक्षितैर्भवेत् ततायेः पश्चिम त आचार्ये संपूजात्
 कतां सवत्सा गा वासायुगं वदुक्षिणां रत्ना ब्रह्माविंभो यथाशक्ति रत्नाय
 हाणां श्रीरव्यादि वास्तुदेवता नां च पूजां कृत्वा क्षमोप्य उलिष्टयां तु देवोति
 विसृज्याचार्य हस्ते प्रतिपाद्या त्रिसंपूज गच्छ गच्छेति विसृज्य ब्राह्मणेः शान्ति
 निपाटयित्वा ग्रहादीनां श्रीरव्यादीनां च मासार्थं प्रत्येकं स्त्रीनेकैकं य
 थाशक्ति वा ब्राह्मणान् संभोज्या श्रीवो गृहीत्वा सुहृद्वतो भुजीत एव प्रथ
 मो हि वास्तु शान्ति विधाय द्वितीये हि गृहप्रवेशं कुर्यात् सवेष्टं नवजल
 पूर्ण पल्लवोपेतं हृदी युनं सुधा लिप्तं वस्त्रवेष्टितं संपूर्ण पात्रसफलं कल
 शमंजली नागहीत्वा यजमानो ब्राह्मणाच्चितः स्तुत्यघोषेण गृहं प्रावि
 श्य प्रधान गृहमध्ये धान्योपरितं कलशं स्थापयेत् ततो गृहस्थे पा

६० धिपुण्याहं वाचयित्वा ब्राह्मणान्संस्तुभो जायते त्राशिवो गृहीत्वा सुह
 सुतो भुंजीत इति दिनकरभट्टकृतेशांति सारे वास्तुशांतिप्रयोगः ॥
 अथ दृष्टरजो दर्शने शांतिः ॥ ॥ राजो दर्शने वै त्रयष्टा वाट भाद्रप
 द्कार्तिकपौषप्रतिपद्युक्ती अष्टमी द्वादशमासिक्ता पापवारभरण्या शत्रु
 व्याघ्रोवा पर्वी ज्येष्ठा मूलपूर्वाषाढापूर्वाभाद्रपदाव्याघातगंडातिगंड
 श्रुतवैधतिव्यतीपातपरिचपूर्वार्धनशान्तिधाविभक्तदिनां त्रयभागान्त्रि
 संध्यापापकर्मसंक्रांतिदुधदिनरविचंद्रोपरागाशौचजीर्णारुणील
 वस्त्रपितृपरागृहा अशुभा अत्र होष बहुते एवं शांतिं कार्यं प्रभूतदो
 षे परिदृश्यते तन्मुष्यं तदा शांतिकर्म कार्यं मिति वासिष्ठसंहितोक्तेः प्र
 भूतदोषे वैधव्यानिः संतति लापारके इति केचिदर्थमाहुः ग्रहणे चुरजो
 दर्शने दोषैकत्वपिशंतिः ग्रहणे चंद्रसूर्यस्य प्रस्तुतिर्विजायते व्याधीषी
 ज्ञातशस्त्रीणा माहौलु च्छुलु दर्शनादिति शौनकेन निरपेक्षस्य निर्मितत्वा
 त्तेः तत्र शोतिर्विद्वते कृते पिशांतिके श्रुतं कालीनरजो दर्शनावधिसं
 गो न कार्यः विसर्जयदेव तदेकशय्यावद्दर्शने मुत्तमेति वासि ६०
 षोक्तेः शांतिरुक्ता तेनैव वेदुष्टे दिनवोदकुं भसलिलैः सचं त्रितैरा

लाहुनिभिश्च आधिदेवताप्रसुधिदेवता विनायकादीन् चतुः संख्याभिः
 समिति लाजाहुतिभिर्द्विस्व्यादिपंचचत्वारिंशदेवता अष्टसहस्राष्टशलाष्टा
 विंशत्यष्टान्यतरसंख्याभिः उदुंबरसमितिलाजाहुतिभिः त्रिस्व्यादिपंचच
 त्वारिंशदेवता अष्टसहस्राष्टशलाष्टा विंशत्यष्टान्यतरसंख्याभिः उदुंबर
 समिति लपायसा आहुतिभिर्वीस्तोष्यत इति चतसृभिः सृभिः क्रमेण अ
 नंतरात्तसंख्याभिर्वीस्तोष्यत इति चतसृभिर्वीस्तोष्यते ध्रुवा स्तूणा
 मिसनवाचक्रमेण पंचैकान्यतरसंख्याभिर्वीत्वाहुतिभिः स्तादी जाहु
 तिभिर्वीचरक्यादी नष्टे चतुर्न्यतरसंख्याभिः समिति लपायसा आहु
 तिभिः शोषणस्विष्टकृतमित्यादिनिर्वापपूर्वकमज्यभांगतंकुर्यात्
 यजमानोऽप्यसांगंकुर्यात् होमान्ते आचार्यः स्विष्टकृदादि प्रायश्चित्त
 तहोमान्ते कृत्वा दिक्पातनवग्रहस्तोत्रपालेभ्यः सदीपभाष भक्तबलि
 नृत्वा भुङ्क्ते निमित्ति पूर्णाहुतिं जुहुयात् वैश्वानरो येदं प्रणीतानि न
 यनादिकर्म शोषसमाप्य वारत्तमउलपश्चिमेदेवो शिखिने एष पायसबली
 नमस्ते वां त्रीस्व्यादिभ्यो बली नृत्वात् तानि प्रधत्त पुतपायसेन क्ष
 त्रिया हो वक्ष्यमाणैः पक्षैस्तदलभे पायसेनेति ततश्चरक्यादिभ्यस्तथै

६९ लांघनं भुवनेश्वरीं न्यसेत्तत्रांशुं शणी च पूरुं आचार्यः पूजयेद्वाग्याग्राय
 न्यामं च सारया शृङ्गाणी पूजयेद्देवीं शिंशणी मौसु नारिषु क्रमेण पूजयेद्
 शमिं स्यात्तु भवय अवाह नोदिस के के रूप चारेः प्रपूजयेत् तन्मध्ये
 संस्पृशान् कुंभे मंत्रेण भुवनेश्वरी अपरायत्री महोष्ठीं स्तुतुं च जपेत्ततः
 स्पृशन् चैक्षिणं कुंभं भालिगेका जपेत्तु च त्वादिस्तुतुं स्तुतुं निचतुर्मं त्रोट
 राणी च संस्पृशान् तत्तं कुंभं श्रीं स्तुतुं संस्पृश्या शंभु इति श्राद्धिस्तुतुं
 च तत्रैव स्पृशन् जपेत् कुंभं श्वपश्चिमे देवो शांतिं त्रिमं तमाचरेत् इक्ष्वा
 क्रिस्ति त्रिगो धर्मैः पापसंनद्यतेन च तिस्रामि श्वैर्वदुर्वीभिरेकैका चतु
 तिर्भवेत् अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा गायत्र्यैव तु होतव्यं ह
 विरत्र चतुष्टयं एव कारादि शृङ्गाणी र्योर्हि माना स्तीति केचित् ततः स्वि
 ष्कलं हुत्वा समुद्राहर्षिस्तुतुं संतप्तमा मधारां तापणी हुतिमथाच
 रेत् अथाभिषेकं कुर्वीत प्रक्षिप्य कुंभास्थितो द्रुक्ः अपो हिति न वधिः स्तु
 त्तेन च ततः परं शंभुं गतये नैव पावमानैः क्रमेण तु उभये शृणुव
 च न स्वास्ति हा विद्रा कया त्रैपंथ्य केन मंत्रेण जालवे सये कया समु
 द्रजेष्वादि सादित्राय तं च त्रिभिः क्रमात् रमा आपतये नैव देवस्य त्वेति ६९

मन्त्रतः मंत्रेणाथ तमी शान्तु मन्त्रे रश्मि रसथ तमुष्टु हिति मंत्रेण भुवनस्य
 पितरं तथा पाते रश्मि मन्त्रेण शिवसंकल्पमन्त्रतः इत्यादि पंचमंत्रै
 श्वैवाभिषेचयेत् धेनुपयास्विनी ह्या सयार्थी यच भवणेः सक्षिण्यन
 म्बुहं प्रयादुद्रजापिने महाशांतिप्रजाप्याथ ब्राह्मणान् भोजयेत्तत इति
 अथास्य तपितु कतः प्रयोगः देवका कौस्यत्वा मपप त्याः प्रथमरजो
 शो ने मुकुटं मासादिस्तुति न सकलारिष्टानि रासद्वारा श्रीपरमेश्वरी
 सार्धं सग्रहं मंवा शोन कोक्तां शांतिं करिष्ये शतिसंकल्प्य गणेशपूजनपु
 ण्याहवाचने मातृका पुजननां दी श्राद्धाचार्य ब्रह्मर्षि ग्वरणानि कुर्यात्
 अति जेश्वाद्यो घट च त्वारो वा तत आचार्यो गृहे शांते शोतद्विष्टिजो
 त्तरेयो श्वपरायोरिति भस्मि स्पृश्यानुपधः संवदन शतिश्रेण प्रमाणं श्रीहि
 णां शी रो त्रपे क्त्वा तत्र कुंभं मा कलशो धिति स्थापयेत् सर्वत्र मंत्राव
 त्तिः ततः प्रसुव आपशति नवर्चस्य स्तुतुं सिंधुसिंघे प्यमेधानयो ज
 गती कलशे क्त्वा क फरणे विनियोगः प्रसुव आपशत्यादिया प्रवतरस्य व
 सिष्टे नमः शकरी विनियोगः प्रावत गंधद्वारा पितृनिव्यपि गंधया ओ
 षधी रिति सर्वे विधाः औषधयसमिति यवान् ततो मध्ये कुंभे यव त्रीहिति

६२ तत्र प्रावकं गुग्गुलुम कमुहान् क्षिप्रा गाय त्र्याङ्गुलं रकुशाङ्गुली रक्तौषधं चपक
 बिल्वविष्णुक्रांता तुलसी बर्हिषं त्रं त्रपुष्पी राता वर्यश्वगधां निरुतिरुक्त
 पातसर्वपापा मार्गपलाशपनसजीवक प्रियंगु गोधूम श्रीलक्ष्मणधु
 रुधधनपत्रा नीलोत्तमसितरक्तपीतकुरं कुरुजाववाभद्रकमु
 स्तकारयानि धात्री राक्षोषधानि सर्वाणी यथासंभववाह्यपेत् ततः
 त्रिषुका उदितिर्दुर्वाः अश्वत्थे वृत्तिपंचपल्लवान् स्योना पृथिवीति सप्त
 मृदायाः फलिनीति फलानि सहिरलनीति हिरण्यरूपरति हिरण्यं चक्षि
 पेत् युवासुवासा रतिसूत्रेण वाससा वा कलशकंटान् वेष्टयित्वा गंधा
 क्षतादिभिः कलशानुभूषयेत् ततः कलशत्रयोपरिते नैवक्रमेण सो
 वर्णं राजतकां स्पृश्येताम् स्पृश्येत् वैष्णवं बभ्रुं स्पृश्येत् वायवादि पुरितां पात्रत्रयं
 पूर्णद्वीति निधाय तत्परिधेत् वस्त्रं त्रयं न्यस्य तस्मिन् च नदिनाष्ट रत्ना
 नि कुर्यात् तत्र मध्ये मेगाय त्र्याविश्यामि त्र्यो भुवनेश्वरी गायत्री भुवने
 श्वर्या वाहना दो विनियोगः ॐ तत्सवितुः भुवनेश्वरी मावाह या मीति
 यथा शक्ति सुवर्णा निर्वृतां भुवनेश्वरी प्रतिमा मग्न्युत्तारण पुर्वे स्थापयेत्
 तद्दक्षिण कुंभोपरि वस्त्रे रक्षाणी वेषा कपिरिक्षाणी पत्ति रक्षाणा वाहने वि

पथैः स्नानं पापतुरं समेव कलशैः कार्यं समद्विजकैः ऐशान्यतो ग्रेम
 यमंडले च परिष्कृतं नैऋतं जुहुयाद्ब्रह्म युग्मांश्च तौ तौ वासि मि त्रमाणा
 गार्थानि संज्ञा वृत्तसहस्रसंख्या शत प्रमाणान्मथ बाधते त्रींशु भां यदैव्या
 हतिमिस्ति लेश्च ततः सूरान्धमिसुरान्धित्वा संतर्पयेत् ब्रह्मवर्णं व
 र्णैः प्रयोगपारिजाते शौनकः सार्त्तवानंतु नारिणां शान्तिवक्ष्यामि शौ
 नकः पंचमोत्ति चतुर्थं च ग्रहातिथ्यपुरःसरं शौण प्रमाणधान्येन श्री
 हिगात्री त्रयं भवेत् कुंभत्रयं न्यसेत् शौतनुवस्त्रादि वेष्टितं पूरयेत्ती
 र्थं सति लेः प्रतिकुंभं पृथक् पृथक् सक्तेनाथन चवन प्रसुच आपश्य
 थ अर्चायाः प्रवतस्तद्वा हाय भ्यावततः क्रमात् मध्ये कुंभे क्षिपेत्
 घान्य मोषधानि च रेम गुंरु बरः कुरुगाङ्गी राजीवं चर बिल्वकाः विष्णु
 क्रान्ता चतुलसी बर्हिषं राखपुष्पिकां राता वर्यश्वगधावनिर्गुति स
 र्वपदं अपामार्गः पलाशश्चपनस्य जीवकस्तथा प्रियंगु वश्वगोधूम
 श्रीरुशोश्चक्षुवच क्षीरंधधिचसर्पश्चपत्रतथोसलं कुरं कुरुत्रयं
 गुजावचा भद्रकस्तका धात्री रक्षोषधानि हयथासंभवमाहरेत् मृति
 श्वोषधादि नित तन्मंत्रेण प्रक्षिपेत् कुंभोपरि न्यसेत् सात्र कास्यं मृदे बु

१२ स्विष्ट कर्तुं प्रायश्चित्तं होमां तं कृत्वा दिव्या लनवग्रह भुवने श्वरी राणी
 २५३ २५३ नृपा लभ्यो माव भक्त्य ली स्त नृपं नै ईत्वा समुद्रा हृदि रिति लये न प
 र्णा हुनिं तु त्या मणी ता विमो कारि कर्म शेष समाप्य सर्व कलशो र्के न धन
 न व वस्त्रं यजमान ता दृशी व भावी सा विगर्मिष्वि चेदेतै र्म नैः आपो हि वेति
 न व मर का वि द्यत र से का नि मिष्टं दे वे ति उ म उ म यं श्रु व च नः स्वास्ति
 हा वि शः अं व कं जा न वे दे से समुद्र जेष्ठा रति च त स्त्र चापं ता मि ति ति स्रः
 मा आ प र ति ति स्रः दे व स्य त्व सा प स्तं व शार वा ग ता त्त्र यः त मी त्रा नं त्व म ग्रे
 रूः त मु ष्टु हिः भु व न स्य पि त रं या ते रूः य ता श्र त श ति षट् ३ दे त्वा य ष भ व
 य मि ति पंच सु ना त्वा म मि षि चं ति ता द्य श्व पौ रा णा पु ज मा नो त्रि मा चा र्या हि
 श्र स पं ज्ञा चा र्या य धे नु रू जा पि ने स र क्षि ण म न द्वा र ब्र ह्म त्ति भा य धा रा ति
 भू य सी च क्षि णा द्या ते त तो भु व ने श्व र्या दी नां ग्र हा णां चो त्तर रू जा क लो
 ति ष्ट यां नु दे व ग णा श ति वि स्र सा चा र्या य प्र ति पा धा त्रिं स रू ज ग द्य ग छे ति
 वि स्र ज्ञां तिः पा ट पि त्वा भु व ने श्व र्या दी नां ग्र ही णां च त्री त ये त्री स्त्री च क्षि णा
 भो जा पि ता भुं जी त ॥ इ ति दृ ष्ट र जो दर्श न शां तिः ॥ रु रु शां ति व्पार व्या स्या
 मा स्ति थि वा र न क्ष त्र ल ग्न हो ष शां ति र्थ च लु र्थ हि पं च मे ति वा शां ति स्तानं

प्र कु र्वा त दे वा ल ये गृ हे वा प्र ष्ठा श्र म धा न्यै स्त र्धे स्त रु ले स्त र्धे स्ति र्धे
 श्व रा ति मा नं च तुर स्त्रं कृ त्वा म ध्य ना ति न मु ह्यि कु री द्वा मिः प्र ति छा य त र्धि
 तं नु वे ष्ठे तं कुं भ नि धा पा पो वा र म र्म र्म मि ति स्ये ते ना नु वा के ना लि गा मि श्र कु
 भ सु रू केः पू र पि त्वा कूर् व मं न धी य पं च प ह्नि वा न्यं च त्व क नि क्षि प्य न व र तं व न
 व व स्त्र यु ग मे ना धा प ना ति के र फा ते ना पि धा य वि त्त्र प ह्नि वै श्र क्त प ह्नि वै श्वा
 व की य पु रू ष पुं री द्या का सं ध्या त्वा गंध पुष्प धूप दी पे कुं भ म म्प च्चा थि श्रो
 त्रि या श्रं ब रु श्र ता न ष च तुरो वा ब्रा ह्म णा न्वा र ण प र्व मा म्प च्चा चा र्य व ते कुं
 भ म चा र म्प वै श्व री गाय त्री स रू स्वा ष्ट कं द्रा ता ष्ट कं वा व र तो गाय त्री च वे
 द्वा दी ना पो हि ष्ठा म यो भु व र ति ति स्र मि हि र ण्य व र्णः शु च यः पा व का स्त्रे क
 मा शी र्वा द्पु रा स रं स्ना प ये पु स्त तो ना रि पं च ग र्वा प्रा श यि त्वा शु चो दे शे
 स्त्र ति ष्ठ क ल्म पि त्वा स्व गृ सो क वि धा ने ना ग्री मु र्वा तं कृ त्वा वि ष्णु स त्के
 न द्रा ता ष्ट क स र्वा पा प ता न्ना सा मि धो हु त्वे वं ब्र ह्म स त्के ना नं रू रू रू रू
 के ना नं तेषां म ष्टा द्वा क लो था पु ष्य हो म घ त स त्के ना नं न हु त्वा त तो न
 क्ष त्र हो मं त न्म त्रे णं त स्य च लु र्वा क त्वः प र्व व त्सा मि द्वा जे स्यं व कं
 प जाम रू रू ति ति ति हो मं द्रा ता ष्ट क्प रु ती रू प जु हु या त्स्वि ष्ट क ल म्प ती ति ति

६४ माधनुवरप्रदानादथदक्षिणं दद्यात्वा वा पायवे शवतस्ततो नारीदोषा
 न्मुच्येन स्यात् भगवाचो धायनः अथ कन्याया बालवैधव्यरेतुलक्षणग्र
 तयोगशास्त्रे मार्कण्डेय बालवैधव्ययोगे तु कुंभप्रातिमादिभिः कृत्वा तन्मं
 ततः पश्चात्कन्यो दहेति चापरे तत्र पुनर्दोषाभावउक्तो विधानस्वते
 स्वर्णी दुर्गप्यलानां च प्रातिमाविष्णुस्त्विणी तया सह श्रावितो हतु पुनर्क
 त्वं न जायते सूर्यासुणसंवादे विवाहात् सर्वकाले च चरुतारा बलान्विते
 विवाहोक्ते च पंथन्या कुंभेन सह बोद्धेत सन्नेन वेष्टयेत् सश्चादशतंतु
 विधानतः कुंकुमालंकृतं देहेतयोरेकांतमंदिरे नतः कुंभचनिः सार्यप्र
 भञ्जसालीलाशये ततो भिषेव वनं कुर्यात् संचपष्टववाभिरिभिः वंभप्रार्थ
 नात्तत्रैव वरणां गच्छरूपाय जीवना नां समाश्रयपतिं जीवय कन्यायाश्च
 रं पुत्रसुरवं कुरुते विष्णु वरादेव कन्याया लयः सुखतः ततो लंकारवत्त्रा
 या वराय प्रतिपादयेत् शतिकुंभविवाहः श्रुतिदानमपि तत्रैवोक्तं ब्रा
 ह्मणे साधुमामन्यं संपूजयिष्यते तस्मै ह्यादिधानेन विष्णो मूर्तिच
 तुर्भुजां शुद्धवर्णसुवर्णेनावेत्त शस्त्राथवा पुनः निमित्तां सचैरां रां खच
 ऋगदाचक्राज्जसंयुती दधानो वाससीपीते कुमुदो सलमाही नीं सह ६४

निउत्तरकलेशोपरि इत्यादि विश्वामित्र इत्या गायत्री इत्या वाहने विनि तत
 उक्तमंत्रैः पूजा कुर्यात् ततो मध्यकुंभ आचार्यो वृत्तसह स्रमष्ट शतं वा
 गायत्री जप्त्वा श्रीं सत्कं जपेत् तत एकोऽन्यं विष्णुदक्षिण कुंभे रुद्रसत्का
 निजपेत् तानि च कुरुशये तिन व शमास्तथाय तव स इत्येकादश आन
 पितारि निपंच इत्या मास्तथाय स्त्रिध च न शति वतस्त्र आबोरा जानमिसे
 काल मुष्टु ही से का मुवनस्प पितरं न्यं व क पिति अथा मा न्योऽन्यं विगुतरं
 कुंभे एकादश व निमित्तां शत्रु इत्या ग्री ति सत्कं च जपेत् तत आचार्यः
 कुंभपश्चिमे ग्री संस्तुप्यत ही शां न्यां न वग्रहा हीस्त तन्मत्रै राघाह्यो उ
 शोपचारैः संपूजयत्तदा शा न्यां प्राग्वत् कुंभ संस्तुप्य तत्र वरुणमावा
 स्य चाधानं कुर्यात् चक्षुषी आजेने संतमुक्ता न वग्रहान् मत्सेक मष्ट
 संख्याभिः समिति का साहृतिभिरधिदेवताः प्रसधिदेवताश्च चतुः सं
 ख्याभिः समिति काहु तिभिर्भुवनेश्वरी मष्टा सह स्या दशतान्यनरसंख्या
 भिर्द्वीतिलामिश्रगोधूमपायसा साहु तिभिर्दोषणासिष्ट कृतमि सादिह
 र्णपात्रनिधानां तं कृत्वा गोडु धपायसं श्रपावित्ता जभागांतं कुर्यात् त
 तो यजमानो दक्षिण तठप विष्णुस्य सागं कुर्यात् आचार्यो होमानंतरं

६५ प्रसूय विमलतोममाग्नि कउदते नानुधीपरां यासः सपुष्पक
 शारेकमर्कगुत्तमं समानयेत अर्ककम्पाप्रधानार्थमाचार्यकम्पये
 युवा अर्कसोत्रेधिमागल्यतत्रस्वस्मादिवाचयेत् नांशिश्राद्धे हिरण्ये
 नअष्टवर्गमपूजयेत् पूजयेन्मधुपुष्पैर्नवरविप्रस्यस्ततः यतो
 पवीतवस्त्रं वहस्तकर्णदिभूषणउष्णीषगंधमात्मादिवरायास्मै प्रदाप
 येत् अर्कप्रदक्षिणं कुवन्तपेन्मंत्रमिम्बुधः प्रमप्रीति करायेयं मया स
 द्यपुरांतना अर्कजो ब्रह्मणा सृष्टा अस्माकं प्राति रक्षं तु पुनः प्रदक्षिणी
 द्युपनिमन्त्रेणानेनमंत्रवित् नमस्ते मंगले देवि नमः सार्वतु रासजे नहि
 मां कपपादे विपत्नी त्वमेव रागता अर्कत्वं ब्रह्मणा सृष्टः सर्व प्राणी हि ता
 यच वक्षणाभादिभूतस्वदेवानां प्रीतिवर्धन तत्पीयो दारजपापं मृत्यु
 चाशुचिनाशाय तनश्चकम्पावरुणं त्रिपुरसंकुमुच्यते आदिससविता
 चार्यः पुत्री पौत्री वनपुत्रिका गोत्रं काश्यपस्य क्लृप्तो क्लृप्तो क्लृप्तो क्लृप्तो
 मरुतेर्क निराक्षेप स्वास्ति सत्कमुदीर्यन् आत्रीभिः सहितैः कुर्याद्वा
 र्यप्रमुखदिजेः अथाचार्यसमाहवाविधातन्मखाद्यतां प्राति रक्षततो
 होमंगृह्योक्तविधिना चरेत् अर्ककम्पा मिमां विप्रयथाशक्ति विभूषितां गो

आयशर्मणे तुभं रत्ना विप्रसमाश्रय दानमंत्रः दानमंत्रः अजलक्ष
 तकर्माणि कृत्वा कंकणपर्वकं यावत्येवावृत्तं सृजता वदं प्रवेष्टयेत्
 स्वशार्वोक्तेनमंत्रेण गायत्र्या वाथवाजयेत् पचीकृत्य पुनः सृजस्वध
 बन्धातिमंत्रतः ब्रह्मा मातिमंत्रेण सृजस्व रक्षां प्रकल्पयेत् कस्य पुर
 तः पश्चादक्षिणोत्तरतः सत्पाकुं भाश्च विक्षिपेत् यथा दामे वादिचतुष्टये
 सवस्त्रं प्रातिकुं चमंचत्रिः सृजेणैव वेष्टयेत् हविशगंधसंयुक्तं पुरवेष्टी
 तलजल प्रातिकुं भस्महाविष्णुसंज्ञपरमेश्वरं पायाध्यादिनिवध्यं कुर्या
 भामैवमंत्रवित् पुनः प्रदक्षिणं कृत्वा मंत्रमेतमुदाहरेत् मया कृतमि
 दं कर्म स्थावरेषु जरायुणा अकर्षित्या ननोदेहितं सर्वं सत्तु मर्हसि रक्त
 कां शांतिं सत्कानि जप्त्वा तं विस्तजेत् पुनः गोयुग्मं दक्षिणं दद्याद्वाचार्याया
 चभाक्तितः तरेभ्यां कितः इतरेभ्योपि विविधेभ्यो दक्षिणं वापि शक्तितः
 तत्सर्वं गुरवे दद्यात्तु पुण्याहमाचरेत् शौनकः तृतीये स्त्री विवाहे तु स
 प्राप्ते पुरषस्य तु आर्कं वाहं वक्षामि शौनको हविधानतः अर्कसंनि
 धिमागल्यतत्रस्वस्मादिवाचयेत् नांशिश्राद्धं प्रकुर्वीत स्त्रुडिते च प्रक
 ल्पयेत् अर्कमभ्यर्च्य सौर्याविगंधपुष्पाक्षतादिभिः सौरी आळुष्मेनेति

स्वयं बाल कृतस्तद्वदस्त्रमात्म्यादिभिः शुभैः अर्कस्योत्तरदेवे तु समत्वार
 १६ अणतया एतपार्ककन्या उल्लेखनादिकं कुर्यादाधारं तमत्तः परं आ
 ज्ञातुतिवजुं तु यासंगोभिरनंयैकपा यस्मै ताकामकामाये सेतयर्चन
 तः परं व्यस्तमिश्च समस्तोपिस्ततश्चास्तिष्टकं इवेत् परिषेचनपर्यंतम
 याश्चेत्यादिक्रमात् अथ प्रयोग शुभदिने श्रीमो ग्रीष्माच्या मुदीच्या वा
 र्कसमीपंगत्वादेवाकाको संकीर्तममभावि ततीयमानुषी परिणयन
 स्पशुभतासिध्यर्थमर्क विवाहं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपुजनपु
 ण्याहवाचनमात्त का पूजननां हि श्राद्धचार्यवरणानि कुर्यात् ततो व
 शोर्कपुरतः स्तिष्ठत्सर्पं प्रार्थयेत् त्रिलो वासी सप्तश्रृणायया महितो
 रवे तृतीयो द्वाहजदोषं निवारय सुखं कुरु ततो र्क वक्ष्ये छापा सहितं स्तुत्यं
 म्मा कृष्णेनेति मंत्रेण शोऽशो पचारैः पूजयेत् तत्र वस्त्रदानकाले वस्त्रे
 ण तं तु मिश्रार्कमो विष्टयेत् अभिषेके आपो हि वृत्तादयो मंत्राः तत आ
 चार्यो वरं मधुपर्कयज्ञोपवीत वस्त्रभूषणोष्णीषं गंधमात्रैः पूजयेत् ततो
 वरोर्कं प्रक्षिणीकुर्यात् मम प्रीती कराये यमया सखा पुरातनी अर्कजो ६६
 ब्रह्मणा सखा अस्माकं प्रति रक्षतु इति जपेत् पुनः प्रक्षिणं कुर्यात् न

क्षिणं च तारां द्यान्मंत्रमेतु मुदीरयेत् यन्मया प्राची जनुविन्दुं सापतिस
 मागयं विषोपविषशस्त्राये ह तो वापि ति वि डित्तया प्राथमानं महाद्यौरं
 ये शसौ ख्य धनापहं वैधव्याप्यति दुःखेथ नाशाय सुखलब्धये बहुसौभा
 ग्यलब्धये च महाविष्णोरिमां तनुं सौवर्णी निधिता शम्भ्या तुभ्यं संप्रदेदि
 ज अनया याह मस्मी नि निवारं प्रजपेदि ति एवमास्ति तितस्पोक्षि गृही
 त्वा स्वगृहं विशेत् ततो वैवाहिकं कुर्याद्विधिदाना मगीदुःशः अथार्क विवा
 ह माह्वे कश्चपः उदरे इति सिध्यर्थं तृतीयां न कदाचन मोहो
 रज्ञानतो वापि परिगच्छे तु मानुषीं नश्यसे व न संदेहो गगने स्पवच
 नं यथा सगृहे चतुर्थो दिवि वाह्यर्थं तृतीये र्क समुद्रहत् आदित्यदिवसे
 वापि हस्ते र्क्ष्वाशानैश्चने शुभदिने वा पूर्ववत् कुर्यादर्क विवाहं कं ब्राह्मे
 ग्रामा ह्याच्या मुदीच्या वा सपुष्यफलसंयुतं पीक्ष्य पञ्चतो धस्ता स्त्रं हि
 कादिपथाविधि कृत्वा कं पुरतः स्तिष्ठत्सर्पं प्रार्थयेत् द्विजोत्तमः त्रिलो क वा
 सितसप्तश्रृणायया सहितो रवे तृतीयो द्वाहजदोषं निवारये सुखं कुरु
 त तत्राधारोपदेवेशं छाया साहितं रवि वस्त्रैर्मालैस्तथागधैस्त
 न्मन्त्रेणैव पूजयेत् तन्मंत्र आह्वयनेति चतुर्थदिवसे तीर्तपर्ववत्ता

दापिता अंगां गात्संभवसि ह्युपाधि जायते आत्मा वै पुत्रनाभासिस
 जीव शरः शस्ते तन्मन्त्राणां गाद्गादित्यनन मूर्धनि निरवधायतं श्रीभुं
 स्त्रापयेत्ततः पुण्याहं वाचयेत्तथा ब्राह्मणे वेदपारगैः अत्र स्वशारवोक्तः
 मार्गेण पुण्याहं वाचनं कुर्यादिति केचित् पुण्याहं वाच्यं मात्रं वाचयेदित्यप
 दितः क्रमात् यथाशक्ति धनं दद्यात् ब्राह्मणेभ्यस्तदापिता ततो होमं प्रकु
 र्वीत स्वस्वशारवोक्तमागतः होमं होमं संबध्युर्होमनादि होमस्य वक्ष्यमाण
 त्वात् उद्देखनादि कंकवा चामभागान्तमाचरेत् होमस्ये शानदिभोगेधा
 न्योपरिशुभघटं होमस्य होमदेशस्य पंचगव्यं घटे स्त्राप्यति त्वां स्तत्र वि
 निक्षिपेत् क्षीरदुग्धमकषायंश्च पंचरत्नानि क्षिपेत् कषायो निर्वासः व
 स्त्रयुग्मनसं छाद्य गंधादिभिरथाचरेत् विष्णुवरुणमभ्यर्च्य प्रतिमां च वि
 धानतः प्रतिमां रूपप्रिसर्गः यतश्चादिभिर्मन्त्रैः कुंभं स्पृश्यामि मंत्रयेत्
 यतश्चेति षष्ठे च स्पृश्यामि आश्वलायनेन यतश्च मया महर्षि च सक्त
 शोधमिति षष्ठे वस्योक्तत्वात् इधिममा पुनरेन होमं कुर्यात्सुयततः युक्त
 मिति भावेत् इधिममा ज्ञानां योगेनेत्यर्थः आपो ह्येति तिसृभिरप्युमे
 सोमस्यर्थः तद्विष्णो परमं पदं देवक्षीभ्यामिति सूक्तं नः ऋग्मिराभिः प्रत्युच

मस्तु मंगले देवी नमः सवितरात्मजे नाहि मां कृपया देवि पत्नी वं मे इहा गता
 अकलं ब्रह्मणः सर्वप्राणिहिताय च वक्ष्यामि मादिभूतेस्तु देवानां प्री
 तिवर्धनः तृतीयोदाह जं होमं मस्तु च शुनो विनाशाय शतिजपेत् ततः कन्या
 प्रणयेत्वाचार्यं प्रार्थयेत् ततः आचार्यः कान्त्यपावसारं नै ध्रुवेति त्रिप्रव
 राचिकोत्पपगोत्रोत्तमा आदित्यस्य प्रपोत्री सार्वभुवोत्री ममा मुकत्रार्म
 णः पुत्री अर्कनाम्नी कन्या अमुकामुकप्रवरान्विता मुकगोत्राया मुकप्र
 पोत्राया मुकपोत्राया मुकपुत्राया मुकनाम्ने वराय दास्ये इति वागदानं कुर्या
 त् ततो वरः मुरुर्त्तैर्कंकनानि रक्षिष्यस्वास्ति नो मिमीतेति सूत्रपठेत् तत
 आचार्यो वागदानं वक्ष्यात्तत्र आचार्यः समामर्कं कन्या तुभ्यं संप्रदेनममोति वरह
 स्ते जलं रत्ना अर्ककन्यामिमा विप्रयथा शक्ति विभूषिता गोत्राय शर्मणे तु
 भ्यं रत्ना विप्रसमाश्रयेति पठेत् तत आचार्यो वरस्य कंकण बंधं सूत्रेण क
 त्वा कंकन्या प्रतिनिधित्वेनाक्षतारोपणं तदुक्तं मंत्रैः कुर्यात् वरोप्य कंत
 दुक्ते मंत्रे रक्षता रोपणं कुर्यात् ततो वरोगाय न्यर्च्य सूत्रेण पंचक तक्षा
 वक्ष्यते न सूत्रेण बहसामेति मंत्रेण स्कंधे बधीयात् ततो वर आचार्यो
 वार्कस्याष्टदिक्षु अष्टौ कलशान् स्त्राप्य कलशकंदो च सूत्रेण चावेक्ष्य ह
 रिश्च विक्षिप्य सर्वत्रेदं विष्णु रिति विष्णु संप्रसा कोत्रे प्रीतिं प्राप्तिं दद्यात्वा

तत्र प्रधानं हो आपोहिष्टेति तिसृभिः अप्सु मेरुत्प नयाच प्रसूचमष्टत्राता
 षावित्रासष्ट संख्याभिः विष्टुतद्विष्टोरित्युचो सावतीभिः वक्ष्यमाणमक्षीभा
 मितिसूक्तैर्नष्ट च तावतीभिः गृह्यतावतीभिर्द्विधमध्वा माहुनिभिश्चोषे
 णास्विष्टकृतापित्यादि आस भागसं कृत्वा अरिचा न्यां नुभं संस्थाप्य तत्र
 पंचगव्यं तिला नूतीति नक्षीरमुपकषा पांश्चानि क्षिप्य वस्त्रपुग्मेन संछा
 द्या पूर्णपाधोपतित द्विष्टोरिति विष्टु प्रतिमां कृतत्वा पापमिति वराण प्रति
 मां चाभ्यर्च्य कुम्भस्य द्वा वक्ष्यमाणमंत्रान् जपेत् पतस्ते निष्ठणां कण्वः
 पुत्रप्रणाथस्तोषार्हतः प्रगाथश्चंद्रः सतोमिच्छिते हृदि मध्यामे हेमि कु
 र्यात् तत्र मन्त्रः अपोहिष्टेति तिसृणां सिद्धादिप आंतरिष्ट अपोगाव
 श्री॥ अप्सु मे मेधा विष्टिरापोरनुष्टुप् तद्विष्टो मेधातिष्ठिर्विष्टुर्गीय
 श्री॥ आक्षीभां तरुनिष्ठणां व विष्टु पक्ष्महारनुष्टुप् पृथगे न वग्रह
 मंत्रैश्च हृत्वा कमाक्षी घं सपापयेत्याहुति गोमुख प्रसवप्रयोगः अथ क
 ष्यचतुर्दशी जान शान्ति पारिजाते मदनरत्ने गर्गः मदिरस्थं सुरवासि
 नं गर्गक्षिनि वरं शुभं नमस्कृत्वा तु पप्रच्छ शो न को मुनि पुंगवः शान्ति
 कर्माणि सर्वाणि त्वत्तो जानाम्यहं पुरा अधुना श्रोतुमिच्छामि कृष्ण पक्षे
 चतुर्दशी॥ दिवा वा च दिवा रात्रौ प्रसूते किं फलं वरं कृष्ण पक्षे चतुर्दशी प्र
 सूते फलं वदेस्यथः कृष्ण पक्षे चतुर्दश्या प्रसूते षट् द्विधं फलं चतुर्दशी

६९

च षड्भागं कुर्यात् रात्रौ शुभं स्युतं द्विती पं पि नरं हंति तृती पमातरं तथा
 चतुर्थे मातुलं हंति पंचमे वशनाशनं षष्टे लुधनहानि स्यात् सात्मनो वंश
 नाशनं तस्यास्त सर्व प्रयत्नेन त्रांति कुर्याद्विधानतः आचार्य दण्डयादि
 मान पुत्रद्वार समान्वितं॥ सर्वतं कारसंयुक्त सर्वतक्षणसंयुतं प्रसाण
 माषिताश्चैव स्वास्तीवाचनपूर्वकं इशाधिदेवता तस्या कर्षमात्र सुव
 र्णतः तदुर्ध्वेन वा कुर्याद्वि तद्रा व्यविजितैः तस्याश्च तुर्य्याः सं
 बधिनी प्रतिमामाह प्रतिमा कारयेज्जंभोः सर्वतक्षणसंयुतां षष्ठमेन
 समासी नं वराहाभयपाणिनं॥ शुद्धस्फटिक संकाशं श्वेतमात्मा वरात्वि
 तं अंबकेन तु मंत्रेण पूजा कुर्याद्विधानतः स्थापयेत्तुलारुक्माश्चतु
 र्विष्टुपथा विधिः आग्नेयामारभ्य स्थापनं आग्नेय कुम्भमारभ्य तत्रै
 र्दशानात् पुण्यतीर्थं जतोपेतान् धान्यस्योपरि विन्यसेत् तन्मध्ये
 स्थापयेत्कुम्भमारभ्य तत्रै र्दशानात् पुण्यतीर्थं जतोपेतान् धान्यस्यो
 परिविन्यसेत् तन्मध्ये स्थापयेत्कुम्भान् विष्टु समावृत्तं पंचमस्तव
 रतानि पंच त्वक्ष्यं च पञ्चवान्॥ पंच धान्यसुवर्णं च ततन्मंत्रैर्विनिक्षि
 पेत्॥ शतो धानि निक्षिप्य श्वेतै वस्यैश्च वेष्टयेत्॥ सुराणि व पुण्या
 णी श्वेतानि परिवेष्टयेत्॥ सर्वे समुद्राः तं सरितास्तीर्थानि जलदानः॥

७० आपात्तु ॥ यजमानस्य पुरितस्तयकारकाः आवाह्यवारुणैर्मंत्रैरनेन
वविधानंतः वक्ष्यमाणैर्वीरुणैर्वर्चसां ॥ अने नोक्तेन समुद्रहीत्वसर्थः
इममेवरुणेन नयात हायामी सचातथा ॥ त्वभो अन्नरसन यासत्वत्र
शति मंत्रतः आग्नेयकुम्भमारभ्य पूजां कुर्याद्यथा क्रमात् आनो भद्र
स्व्यस्तुक्तं च भद्राग्नेश्च स्तुक्तं ॥ जप्ता पुनष्टस्तुक्तं च कुड्मुद्रं च क्रमा
ज्जपेत् ॥ इश्वरस्याभिषेकचग्रहपूजांच कारयेत् ॥ ईश्वरस्य पूर्वस्त्रा
प्तितेश्वरं प्रतिमायां रसर्थः पूजा कर्म सुनिर्वर्त्य होमं कुर्याद्विधानतः ॥
हस्ये शान्तौ गभागे कुंडं कुर्याद्विधानतः ॥ कुर्याद्धारपर्यंतं स्वष्ट्योक्तवि
धानतः ॥ आधारान्तं होतृपावक्षुषोन्भवतत् समिदाज्जघ्रश्चे वाति
लमाघाश्च सर्व वैः वै सर्वपैः साहि सोत्म्या सर्वपाणां पथकद्रव्यं त्व ॥
समिधो विद्धि नाष्टि ॥ अश्वस्तु पृष्टि पाठाश्च समिदिः स्वादिरेः शुभौ ॥ अष्टौ
तर सहश्रं वा अष्टौ ब्रह्मराते तु वा ॥ जप्या विब्राती मे ते श्व होमं कुर्यात्
थक्कृथक् ॥ यवकेन मन्त्रेण तिळा न्या हतिभिः क्रमात् ग्रहा एवंचरो
तव्या अस्य हुक्त विधानतः ॥ एवं क्रमेण होतव्यं होम शोध समापये
त् सर्वालंकारयुक्तानां त्रयाणामभिषेवन त्रयाणां मानापि तृष्वा
जानां च क्षुर्गः कलशै रारिः द्यहत्कुम्भसमानचितं द्यहत्कुम्भः शनाष्टि

चाष्टाविंशतिसंख्यया॥ अत्र कावचसंख्यं वा इधिनध्यायं संयुतं॥ आ
प्तसादिग्रहणवहोमत्कुर्यात्समन्त्रकं ग्रहाणां च होमं इधिमध्याग्नेन स न
पः॥ अन्यथा पुनर्दध्यादिग्रहणवैष्णव्यपिने रत्तिगोमुखप्रसवविधिः अ
थप्रयोगः देवाकाशो संकीर्त्यास्यबालकस्याभूकवत्सवो सति सान्विता
दिष्टनिरसनद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं गोमुखप्रसवकरिष्ये इति संकल्प्य गणे
शप्यन् आचार्यं वक्ष्यात्॥ आचार्यश्चेतवर्णपंकजमध्ये पथाशक्तिकीर्ति
क्षिप्यते वक्ष्यनिधावपश्चरैरुक्तवस्त्रं निधापतीत्यान्वि कीर्य प्राङ्मुखत्वा
शुनिधाय सूत्रेण श्रुत्वा श्रुत्वा श्रुतमेवे गोमुखं मानीय प्रसवं भावयि
त्या॥ विष्णुर्यो निमित्तस्स क्तेन मिलिते न पंचगव्ये न त्रीशुं स्नापयित्वा गवां मं
गेष्टिति मंत्रेण गवां भागेषु सर्वांगेषु वा स्पृशेत् विष्णो श्रेष्ठेनेति त्रीशुमां
दायमात्रे दद्यात् मातापित्रे पितामात्रे इत्या वस्त्रमपसार्य पुनर्मुखमीक्षेत
तत आचार्य त्रीशुपंचगव्ये न आपो हिष्टेति तिस्रभिरपि विचेत्॥ जलः
पितृ अंगा दंगा संभवेति त्रीशुमूर्ध्वानि त्रीरवर्षा पामात्रे इत्या स्पृशेत् गोमुख
प्रसवकर्मणः पुण्यं भवन्तु पुत्रवंतु इत्युक्तं मान्वा च इत्या गामाचार्या यद्
त्वाग्रहप्रीत्यर्थं प्रसेकं गोवत्तत्र स्वर्णधान्या निदत्वा यथा शक्ति श्रवसी इ
क्षिणा इत्या ततः आचार्यो अंग्रिग्रहाश्च प्रतिष्ठाप्यान्वाधानं कुर्यात्॥

त्वशीर्षिकुरुशपोतिस्तुक्तानि क्रमेण जपेत् ॥ नतो ग्रिग्रहाश्च प्रतिवाप्य
 न्वाख्यात् ॥ अत्र प्रधानं च यकं अथ ह्यहोरात्रिकं सप्तमिदाजच
 सर्वपयुततिमात्रैः प्रत्येकमष्टसहस्राष्टसहस्राष्टशनाद्याविश्वस्य
 तत्सख्यया च यकमिति मंत्रेण प्रजापतिं सप्तस्तव्याहृतिभिस्तीक्ष्णव्येण
 पर्वसख्यया यहानयहयतो च्छ्वयेण सधैव संख्यया शोधेण स्विष्ट
 व्रतमिसादिषकीं दानां तैश्चानाष्टिगते श्वेतुष्युत्तरोदके र्त्रहकल
 शास्त्रैर्न चापि विच्युः ॥ यजमाना वा परिधाय सपरिवारो ह्यंस्तुमि
 त्याजमवलोच्य सदृक्षिणं दृष्ट्वा पूर्णहृतिं तुला व्रतहो मादिकर्षस्तस्य
 समर्प्याचार्याय सोपस्करागं च त्र्ययुगं च दत्त्वा आर्त्तग्नौ दक्षिणं दत्त्वा
 ब्राह्मणाभोजयेत् ॥ ॥ इति श्रीमन्नारायणभट्टसुनरामकृष्णभट्ट
 सुतदिनकरभट्टविरचितः कृष्णचतुर्दशीशान्तिप्रयोगः ॥ ॥ अथ
 सिनीवाकीकुरुशान्तिः ॥ कुत्सादिशान्तेर्नंदीशान्त्या समुच्चयः पाफ
 र्कमावास्या सा सिनीवाकी योत्तरा सा कुरुहर्षा पर्वस्तमि यादभ्युदित्यादि
 तिसान्तिविरिति वक्ष्यं च श्रुत्वा सोमः प्रयोगपरिजाते उत्तरगार्ग्यः
 सिनीवाकां प्रस्तुतास्याधस्य भाषां शुस्तथा गजश्वामहिषीथैव
 शक्रस्यापि श्रियं हरेत् ये सति सकलाश्चानो स्वप्नसारतोपजीविनः

वर्जयेत्तान शेषास्तु पशुपक्षिमृगपटिकानां सिनीवाका कुरुहर्षा
 तिशेषः कुरुप्रसुतिरत्यर्थं सर्वशेषकरिस्तथा ॥ यस्य प्रस्तुतिरेतेषां तस्या
 पुंर्यननाशनं ॥ कुत्सामपि पक्ष्यादिप्रसवानि विष्णुः सर्वगं जसमस्तत्रो
 पस्कप्रबलो भवेत् ॥ शान्तिविना विशेषेण परित्यागे विधियसो विशेषण
 उत्तमपक्षेण शान्तिं कर्तव्यां विना परित्यागः वरात्तत्तमपक्षेण शान्तिस्त
 रा कियत्कालं सागं कृत्वा शान्तिः दुर्कनये साह ॥ परित्यागप्रशान्तिं
 कुर्याद्वामानुविचक्षणः मदनरहे तु तत्कालं तक्षणात् नतिपाटः
 तदः शक्रश्च पितरः पूजां स्पृष्ट्वा वताः क्रमात् ॥ कथमात्रसुवर्णेन त
 धार्धेन वा पुनः अथवा श्रुत्वा तः कुर्याद्विज्ञातं विवर्जितः प्रतिमां
 कारयेत् ॥ भोश्चतुर्भुजसमान्वितं त्रिशूलखड्गवरदाभयहस्तां पथाक्रमा
 त् स्येत वर्णश्चैतपुष्पाश्चैतावरवस्त्रितां च यके नमंत्रेण पूजा कुर्या
 यथाविधिः इत्युत्तुर्भुजो वज्राकुशचापः ससायकः वज्राकुशचा
 पेः सहिताः सायकापस्येति विग्रहः रक्तवर्णा गजास्तु यत इति मंत्रं
 तः पितरः कृष्णवर्णाश्च चतुर्हस्ता विमानगाः यक्षस्तत्रकं मंडलं भय
 स्पेवधारिणः गतुक्षस्तत्रेति वा पाटः यचेरुशति मंत्रेण पूजा कुर्यादुनं
 तं मदनरहे तु ये सत्या इति मंत्रेण तिपाटः तास्मिन्पक्षे ये सत्या सोहवि

७२ रक्षति मंत्र आग्नेयी दिशामारभ्य कुंभः कोणे पुर्वे न्यसेत् तन्म
 ध्वेस्त्यापयेत् कुंभशतच्छिद्रसमानि न॥ तेव्येव पंचगव्या दित्तन्यं त्रै
 श्वनिक्षिपेत् ॥ चतुर्थिः सार्धं कृत्वा कृत्वातिः कर्तव्या कुर्यात् छिद्रं स
 स्ति शक्तं ॥ शांतीः पाठेदित्यर्थः गोदानं वस्त्रदानं च सुवर्णचोर्वरा
 शुभां ॥ इति गोदानं निचोका निक्षीरभाजं गुडस्तथा ॥ गोदाने दिशानां
 तर्गतत्वादारुपमनुष्ठानं आजावेशनमेतानि तन्मन्त्रे श्रुत्वा
 तत्समिदाजचराहोमं तिलमाषैश्च सर्षपैः तिलमाषाणामेकं द्रव्यत्वं
 समिध आह अश्वत्थं क्षुपा लाश समिद्रिः स्वादि रैः शुभैः अष्टौ
 त्रशतं मुख्यं प्रत्येकं जुहुयात् तद्विजः अथ केन मन्त्रेण तिलान्यास्यति
 मिः पुनः मुख्यमित्युक्तेरधिदेवतादे अष्टाविंशत्यां दिग्भ्यः संख्यया
 होमः चतुर्थिः कलशे युक्तं बह्वकुंभ समन्वितं शांति वत्सकल कार्यमभि
 धेकं चकारयेत् कार्यं कर्तव्यमभिधेकं चतुर्दशी शांतिचकुर्यादित्यर्थः
 पितृमातृद्विश्वनां च अभिषिच्य तु वास्तुनेः षष्टिद्वितीयां शंकरस्या
 भिधेकं चकुर्याद्ब्राह्मणभोजनं अन्येषां चैव सर्वेषां ब्राह्मणानां च तर्पणं
 यथाशक्त्या नुतारेण दिजवाचनपूर्वकं ब्राह्मणास्तर्पयिष्यति प्रश्नवा

७२

३ः धौ तावराणी धत्वा धकुर्याद्दत्ता वलोकने ॥ पूर्णं हुतिं च जुहुयात्
 जमान समाहितः तत्सर्वपरया भक्त्या श्रवणानि च दृश्येत् सर्वलंका
 रसयुक्तां सवत्सागा पयास्विनीं ॥ प्रातिमां वस्त्रपुष्पं च आचार्यापनिवे
 दयेत् ॥ ईश्वरं श्रीतये शक्त्या कुर्याद्ब्राह्मणभोजनं ॥ एवं यः कुरुते शांतिं स
 वै पापैः प्रमुच्यते ॥ ॥ इति चतुर्दशी शांतिविधिः ॥ ॥ अथ प्र
 योगः ॥ ॥ नामकरणं पूर्वशुभेने अस्य बाळकस्य कस्य चतुर्द
 शी जन्मसूचितारिष्टनिरसनक्षता परमेश्वरसार्धं कस्य चतुर्दशी जन्म
 न शांतिं करिष्ये इति संकल्पः ॥ गणेशाय नमः ॥ जापुण्याह वाचनं नाही आक्ष
 र्यार्पतिं गवर्णानि कुर्यात् ॥ षड्वागचतुर्दश्या द्वितीयं नृत्तीया शयोरुस
 तौ गोमुखप्रसवोपि ॥ तत आचार्यः सर्वपात्रिकीर्य भूमि प्रोक्षणे श्रेयी
 मारभ्य विरिदिधुच्यतुः कुंभान्धेव शतच्छिद्रं संस्त्याप्य तत्सर्वं प
 चमृदुः पचपष्ठवान् पंचरत्नानि पचत्ववः पचधान्यानि सवर्णं शतौष
 धानि निक्षिप्यान्निभिर्वस्त्रैर्मालादिभिश्च वेष्टयित्वा पूर्णपात्रोपरि कर्ष
 तदूर्ध्वं धत्वा तत्प्रातिमां अथ कपिति संपूज्य सर्वसंश्रुति कुंभमभि मंत्र
 पकलशममे वरणे निनै नृते तत्वापामिति वायव्ये त्वं ओ अग्ने रति र
 शाने सत्वं नरति वरणं संपूज्या त्रेयादिकलशे ध्या नो भद्रा भद्रा अग्ने सर

७६

शुभावहः प्रतीयमक्षपादुत फलं तदेव धार्यते चतुर्थशुभत्वं
 वामाभिप्रायभावाद्यपादुत जोहं निपितरं चाद्वितीयं मानं चतुर्ती
 कोर्थाभ्युहं तुदीपतः फलतदेव सार्वर्षिप्रतीयत्वं सपादुत रति
 कश्यसहितोक्तैः प्रथमेपितुर्नेष्टोद्वितीयेमात्तुस्तृतीयेधनं धा
 न्यस्य चतुर्थेकुतरोकावहः स्वयं पुण्यभागस्यादितिकातीयपति
 त्रिष्टात्र यत्तुवासिष्टेन तौरीयजः शुभकरः फलमेतदेव वै नो
 मतो भुजंगधियस्य तवस्य सर्वमित्युक्तं तदुपि बालपरं अभक्तमूल
 मिसाहुर्नान्तं तत्र विवर्जयेत् वृहन्मंतुना त्वन्यथोक्तं ज्येष्ठात्
 घटिकाधतुमा लादौ घटिकाधकं तयोरनर्गता नाऽअभक्तं म
 लमुप्यने वृहभारदेनाप्येन्यथोक्तं अभक्तमूलगंगं तनाडिका नां
 चचतुष्टय तत्रैशत्यघटिद्वयमूलजघ्नमेव च गंगतस्तु गं
 गतास्त्रिविधो सेयो नक्षत्रतिथिना नगः नवमवचतुर्थस्येकं
 धीपरतो गगाः अस्वार्थः अश्विनीतो नवम आश्वेष्टा ततो ज्येष्ठा
 रेवती तत्सघटिके परतो द्वापमघान्तो मूलं तेनो अश्विनी तद्वा दौ घ
 टिके एवं चतुर्गगजंतः एव प्रवैति सभति पंचमाते षष्ठा दौ चैकघ
 टिका निधिगजंतः एव मेधप्रभति चतुर्थीते पचमा दौ च अर्धाधधटि

७६

कालमगजंतः तदुरतमा लायां पौष्ठाश्विन्योः सार्वर्षिर्द्वयोश्च
 पञ्चज्येष्ठा मूलयोरनराळं तद्गजंतं स्या अनुनीतिकं हि वात्रा जन्मो वा
 हृका लेपनिष्ठं ओतीनिर्बधे पूर्णनेरव्ययोस्तिथ्योः संधिनीज
 घपंतथा गजंतं मूलं जन्मपात्रो द्वाह प्रतारिषु कुनीरासिहयोः का
 टचापयो मीनमेवयो गजंतं मंताराळ स्यात् घटिकाधं प्रति प्रहं ज्यो
 तेनिर्बधे तु नक्षत्रगजंतं मन्थोक्तं सार्वर्षिं पौष्पतेष्टसषगजंतं रां
 साभसधेयः तदग्रे भेलापपादाभा नां गजंतं सज्जकाः उत्तरगार्ग्य
 न्यथाक्तः अश्विनी मध्यमलादौ द्विषद् नवनाडिका रेवती सार्वर्षा
 काले मासाश्चक्रुसायकाः साप्रतयिकास्तु चतुर्नाडिकपुवगजंतं
 शांतिचूर्वति गजंतं फलमुक्तं रत्नसंग्रहे सर्वेषां गजं जाना नां परित्या
 गोविधीयते वर्जयेद्दर्शनं तेषा तत्र घाण्यासिकं भवेत् तीर्थक्षिगंते
 पितृमातृनाशो नष्टे तु संधौ तनयस्य नाशः सर्वेषु नो जीवति हंति
 बध्नं जावेत्सुनः स्याद्दुष्टवारणाश्चः अत्रेकचिरनुभुक्तमूलं जान
 स्या जन्मपरित्या गोवास माष्टकाद्दर्शनं चाशांति काकरणे एव तत्करणं
 तन्नो भयमिसाहु अन्ये तु सागो वा मूलं जानस्य स्या दृष्टांष्टा तद्दर्शनं
 मिति शो नकोत्तरभुक्तमूलं जानस्य स्या दृष्टांष्टा कुन शांति करणे विद्

ॐ श्रीं शान्तिं श्रुत्वा गपक्षे विहितं प्रसूतगो जाताति च विस्मृतः निर्वर्ष
 स्तनशान्तिं स्मरन् गपक्षे दृष्ट्वा नासंभवेन गोमुखं प्रसवसंभवात् अ
 भगजंतोत्यतौ गंतं शान्तिं स्तनभक्षत्रं शोतेर्गजतसमान्यविहि
 त्तादीनामिव कोदस्तिथिगंतं न द्वाह नक्षत्रे धेनुस्त्यते शति सतदि
 हितगोदानादेश्वसमुच्चयः अत्रत्यागविधानेन स्वत्वस्थापापात्या
 तर्केन त्यजत्वा सौसजने दानाथत्वाभावात् सहादि प्रसवमूल्य प्रसू
 तस्य दानं न भवति तिकेचित् तत्र सागविधाने त्वेव त्वापाये प्रमाणा
 भावात् अतश्चात्रत्यजतिना जंन्यर्शनात्ता बोवा जानकर्मार्थाभावो
 वाविधेयो न स्वत्वाभावः अन्यथैतस्य जेष्टस्य पितृराणाधिकारो न
 स्यत् अतएवाजन्त्यागपक्षे समाष्टकार्शुनेवा अन्यद्वारा जात
 कर्मार्थिकारणं मध्ये वा कृत्स्निकदृष्टं न शान्तिपूर्वस्वयंत कुर्यात् अगस्या
 गपक्षे पिदानादिभवत्येवेति एतेन सिंहाद्युसभगवादीनामपि दानं
 सिद्धं पुण्यं त्वं न्यभवत्प्रसाजस्तान् मृतोसत्रं प्रति गृहीतुं न्या
 गशान्तिकादिनं प्रसूतिकावे स्वत्वाभावनमूला सत्रपुत्रत्वाभा
 वात् मूलमध्ये प्रतिगृहेपि न शान्तिकं चानुसते विविधाश्चेष्टाफ
 लमुक्तं मर्धास्यनेत्रागुगं च बाहुरुजो तु उपपद्यते हि देहभागः ॐ

कर्मसंपूर्णता वाचनवाक्यत्वसर्थस्तु भगव्योक्तसिनीवाली कृत्
 शान्तिविधिः अथप्रयोगः देशकालौ संकीर्त्यास्य बाळस्यासिनीवाली
 जन्मसुचितसकलारिष्टनिरसनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सिनीवाली
 जननशान्तिं करिष्ये इति सकल्यगणेशपूजनपुण्याहवाचननाहीश्रा
 द्वासर्गविंशतवारणानि कुर्यात् कुलांतुद्रकूपदेन संकल्मे तन आत्मा
 र्यसर्वपापानि कीर्य भूमिं प्रोक्ष्य आग्नेयीमारभ्य विदिष्टुचतुरः कुंभान्म
 ध्ये शान्तिं संस्तुय चतुर्धुपंचगव्यपंचमत्स्यचरत्तपंच त्रैपंचधा
 न्यसुवर्णानि निक्षिप्य शान्तिं प्रार्थय पत्रो परिकर्षतर्धार्धकाली ता
 रुद्रप्रतिमां संपूज्य तदक्षिणतो यतश्चैनाद्रप्रतिमां मुतरतश्च पेचैह
 इति पितृप्रतिमां संपूज्य चतुर्धु कुंभेषु वरुणं पूजयित्वा शान्तिः पठेत् त
 तोयजमानो दानानि कुर्यात् गवामंगोक्षितिगां शरणं सर्वलोकानां
 ह्यज्जायारक्षणे परं सुवेदाधारिवरत्रयं मतः शान्तिं प्रयच्छमे वासः हि
 रण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुण्यफलमनतः शान्तिं ति
 प्रयच्छमे हिरण्यं सर्वभूताश्रया भूमिर्वराहेण समुद्रता अनंतस्य
 फलदा अतः शान्तिं प्रयच्छमे भूमिं ततो ददातानानि कुर्यात् तानानि व
 गोभूतिं लहिरण्याजवा सो धान्यं च

७८ तत्र ह्यणं क्रूरचेतसापिनि॥ व्यनीपात्ता दौनत्रिपिनकशांतिग्रहमण
 योः समुच्चयः तत्रापि स्वतन्त्रचक्रप्रयोगतावा। यत्तु तत्तत्प्रकरणेषु न
 ग्रहप्रवर्धधाने तदेकं प्रयोगतानियमार्चमिति केचित् अन्ये त्वेगस्ये
 कप्रयोगतापि न्यायादेव जिह्वतग्रहप्रवर्धप्रहमवांतरविधि
 यत इत्याहुः॥ ग्रहप्रवर्धस्य च सर्वशान्तिघुर्वागला सारप्रयोगे पि पूर्व
 ग्रहलोमः पश्चात्तत्तत्प्रधानहामरति॥ ॥ अथ मूलशान्तिविधिः
 ॥ ॥ शोभनकः अथातः संप्रवक्ष्यामि मूलज्ञाताहितावचशान्ति
 मिति शेषः॥ मातापित्रोर्धनस्यापि कुलज्ञानिहितापच॥ त्यागो
 वामूलज्ञानस्य स्याष्टदृष्टाष्टासुरीनां॥ अभुक्तमूलज्ञानानां प
 रित्यागा विधीयते॥ अर्द्धीनां वापि पितुः सन्तुतिश्चेत्समाष्टक
 पर्वच उहिलुर्त्तयं मूलजातुफलबुधे॥ जातस्य वा दशाह तु जं न्य
 र्क्षवाशुभदिने॥ अत्र केचित् शुभदिनपदवाद्वाहादि विरोधेण
 मिति नस्य तत्र काळविधानमिति वदन्ति॥ अन्ये तु दिनपदस्य वा
 दशाहपदान्तगतस्य वाहः पदस्य पौनरुत्प्यापत्ते स्य तत्र काळ
 विधानपिसाह समाष्टके वा दशाहे कुर्याद्वा शान्तिमादृशान् अ
 भुक्तमूलोत्तमौ समाष्टकादृशान् पक्षे समाष्टकानन्तरं तादृश

मूलज्ञानौ सौ वा दशाहे वेत्तव्यः मदनरत्ने वा दशाहे रानि पाटः
 अन्यथा पौनरुत्प्यापत्तेः यदैव शान्तिकं कुर्यात्कर्म तत्र प्रचक्षते॥
 सुमेसु समेषु पुण्ये देशे तु मंडपकारयेद्बुधः पुण्यभिर्मन्त्रिते स्तोत्रैः
 शोक्षितायां क्षितौ ततः तत्रोद्भूतेषु सुष्ठु क्षणरत्नं व्रणविवर्जितं
 अकल्पमूलनिर्गन्तुपुरयेभिर्मन्त्राभसानिर्गन्तुप्रक्षाकीत॥ वस्त्रा
 बउडीतं कुर्यात्सुरये तीर्थवारिणा॥ कूर्चहेमसमाशुक्तं च तपस्वस
 युतं॥ स्वास्ति कोपविन्यस्य क्षीरिद्रुमं सपल्लवैः॥ शोणश्रीहीश्च नि
 क्षिप्य दृशान् चानिधाययेत्॥ पंचरत्नानि निक्षिप्य सर्वविधिसमन्वि
 तं॥ अर्चनं गंधपुष्पाद्यैः श्रीरत्नं च स्पृशान् जपेत्॥ कुभस्पृशान् कुरु
 जपेत्॥ इत्युच्यते॥ अत्र यत्कर्माशोपरि रुरुप्रातिमां कजविद्याजपः
 कर्तव्यः तत्कृत्वत्प्रतिमां तस्मै स्यात्प्रयत्न इत्यामे दृशान् तत्त
 त्रकेचित् सर्वविधिसमन्वितं मन्त्रितमित्युक्तेः सर्वविधीनामपि पूज
 त्वा माहस्तात्रिर्मल॥ षडंगसहितसम्पत्तं जपेद्भुक्तं संख्यया॥ बह्व्या
 रुरुसत्तैर्वीर्येण रुरुसमभिः॥ एकादशाष्टत्रिंशे कसंख्यया शक्तौ
 जपेत्॥ इयं सख्या सत्केषु सा स सुच॥ तत्राप्रतिरथं सत्के व्रतं रुरु
 वाकं॥ अप्रतिरथमाशुः शिशो न रति॥ शान्तरुद्रनुवाकस्त्वमेव

७९ इति। लक्षा मंत्रतथा पुण्य राक्षो घ्नं च स्पृशे जपेत्॥ पुनर्वा मण्ये का इशवा
 रं जपः अथ कं जपेत्सम्यग्गच्छेत्तरसहस्रं कं॥ एकवारं तथा जापी पावमानिः
 स्पृशे जपेत्॥ जपश्च पंच कुभाश्च द्युपवात हला भतः पूर्वोक्त १५ कं कुंभो
 वक्ष्यमाणो द्वितीयकः यत्ने पंच सेव ससकुभा इति केचित् अन्ये तु पूर्वो
 क्तः कुभो मध्ये रशानादिकोण चतुष्के च त्वा रशति पंच वक्ष्यमाणः
 षष्ठ्यस्तारुः कश्चप सहित पातु॥ तत्रात विरु स हितं कुभं पंच कस्तु
 र्कं॥ रशानादि चतुष्कोणेष्वप्रणा जने परिताना॥ पूर्वोक्त इत्यसं
 युक्तान् लक्षणपये इत्थं वर्णकान् रशानादि बहकुभं लक्षणपये स्तुतुका
 परि॥ कोत्यायन पोरि शिष्टे लु कुंभ द्यमुक्तं॥ द्वितीयो रकुभं कत्वा चतुः
 प्रस्त्रवण संयुक्तमिति॥ कुंभ द्यपक्षे पि चतुर्विंशति स्तुतुः कुतो भिन्न
 एषा निर्मृति स्त्राप न च तत्रैव॥ चतुः प्रस्त्रवणे च पूर्ण पात्रो परित्रा
 तं मूला नि नीधाय सामान्य प्रासव रुणं पूजयेत्॥ तदुक्तं कात्यायने
 न॥ द्वितीयो रकुंभ कत्वा चतुः प्रस्त्रवणं संयुक्तं तदुपरि स्थान् मूला नि
 धारयेत्॥ वंशपात्रे भूत्वा वस्त्रे वधोति पंच कुंभ पक्षे पि पध्य कुंभो परि
 शत मूलानि॥ तस्य कुंभ चतुष्टय सहित स्य चतुः प्रस्त्रवण स्थाना
 पत्रत्वात्॥ तस्कुंभातिरिक्तेषु वराण पूजा निर्मृति श्रुतुर्विंशदुक्तं

वाणारिनेत्रुतमुक् श्रुतिनागरु रूषणं द्रुपंचा शीरसः क्रमशस्त्वन।
 द्रुः राक्षसि तृतीयो मातृनाशका मात्रि पारता पितृभक्तो बली द्रुमागी
 भोगी धना क्रमात् पाद फलं तु पूर्वमुक्तं॥ जेष्टा फलमुक्तं ब्रह्मयामिका जे
 ष्टादौ जननी माता द्वितीय जननी पीता तृतीये जननी आतास्य स्य
 माता चतुर्थके॥ आत्मानं पंचमं हंति षष्ठे गोत्र क्षयो भवेत्॥ सप्तमे चोभ
 यकुल जेष्ट आतर मष्टमे॥ नवमे स्वश्वरं हति सर्वस्वं दशमे शके॥ न
 क्षत्रविशेषेणापि फलमुक्तं चासि प्रसादे॥ चित्रा त्पार्दे पुष्पमध्ये द्विपादे प
 र्वाषाढा धि दृष्टपादे तृतीये॥ जानपुत्र श्रोत्रा माता पित्रो भ्रातरं वाळ
 नाशः सर्व नक्षत्रेषु फलावधि स्तत्रैव॥ द्विमासं चोत्तरा होषा पुष्पे ये वत्रि
 मासिकः पूर्वाषाढा ष्टमे मासि चित्रा षाण्मासि कं फलं नवमासं तथा श्वे
 षा मुष्टे चैवा ष्टवर्षकं॥ जेष्टा पंचदशे मासि पुत्र दर्शनवर्जिता॥ यत्र तु पा
 दजाता होष मात्रं श्रुपते न शास्त्रिकं तत्र ग्रह मखः कर्तव्यः तथाच
 वासिष्ठः व्यतीपाते गृहानिः स्यात्परिचे मत्स्य मादि शो न भवेत्ततो फिद
 हानि स्यात्त्रष्टे द्वावंधनां व्रजेत्॥ मत्स्ये समस्त नाश स्यात्तु कुच नाशो
 धुतो भवेत्॥ विक्रतां गे वही ने च संध्या याग भयो रपि॥ पूर्वण्ये पि प्रसूतो
 च सवोरिष्ट भयप्रदः तद्वत्सदृश जल स्तथैव च॥ तस्मात्त शान्तिं प्रकुर्वी

८० कैर्वात्रीहितुलैः चतुर्विंशतोपेनं शुद्धैर्वाकर्णिकाश्चितं तस्योप
 रिन्त्यसेसात्रं सुवर्णवारोप्यमेव वा ॥ पात्रकलशं ॥ शुद्धवस्त्रेण संछाद्यत
 त्रमलानि निक्षिपेत् ॥ मलानि तत्रात मलानि विष्णुक्रांतासह देवानुध
 सीतत्रातावती ॥ मलानि मामि गृहीयात् सर्वलाभे विशेषतः तस्योप
 रिन्त्येसेसात्रमिति यदुक्तं तत्र विशेषमाह ॥ स्थापयेत्कर्णमध्ये वस्त्रगंधा
 यत्कृतं कूर्चं तेषां जलोपेतं कुंकुमौ वधि संपुनः ॥ वस्त्रपरिन्त्येसे विद्वान्
 मलनक्षत्रदेवता अधिप्रासाधे देवो च दक्षिणोत्तरयोः क्रमात् ॥ अ
 धिदेवयजेद्वादौ जेष्टानक्षत्रदेवतं ॥ तथा प्रसविषाद्यनक्षत्रजयेदेव
 तां शुभां ॥ उत्तराषाढा नक्षत्राणां अनुराधा तत्तुर्चयेत् ॥ येषां क्षिप्रानेष
 पंतं पूजयेत्स्वस्वनामतः ॥ भूमिस्थचतुर्विंशतिरुलेषु पूर्वदक्षिणार्धे च
 तुर्विंशतिनक्षत्राणि स्थातानीत्यर्थः ॥ नक्षत्रदेवता स्थाप्या इतिकेत्येत
 लिगोक्तेश्चैवमंत्रश्च प्रधानादिभ्यः पूजयेत् ॥ प्रधानमंत्रश्च ॥ माघपुण
 श्येतीमंत्रेण निष्कृतिचार्ययेत् तदुक्तिकथं संहितोक्तः पंचामृतं न संस्ना
 प्य आवासाथ समर्चयेत् ॥ उपवारेः षोडशभिर्वर्षा यंचोपचारकैः ॥ रक्त
 चंदनगंधाद्यैः पुष्पैः कक्ष्यासितादिभिः मेषशृंगान्दिभिर्धूपैर्घृतदीपै
 र्गन्धैर्वचः ॥ सुरापोतिमासाद्ये नैवेद्ये श्वोदनादिभिः मह्यमांससुरादि ८०

निब्राह्मणानां विवर्जयेत् ॥ सुरास्त्राने प्रदानये क्षीरं सैधवमिष्टितं पा
 यसंलवणोपेतं मांसस्त्रानं प्रकल्पयेत् ॥ उक्तमया पलाभे तु यथा लाभं संप्र
 पयेत् ॥ पुष्पांतं तु समाम्यर्चयेत् ॥ कुर्याद्यथाविधिः ॥ पुष्पां नक्षत्रमित्यर्थः नि
 र्वापप्रोक्षणादिति च नोः कुर्याद्यथाविधिः ॥ हविर्गृह्णतस्मादिति च नैर्वा
 वक्तुं चाकुनेत् ॥ माघपुणः परापरेति यत्ने देवीति वा पुनः पायसं घृतं संश्रिपि
 श्रुत्वा नैवेद्योत्तरं शतं ॥ सविदासचरुन्यश्वाच्छक्तिः संख्यया तु नेत् ॥ ७८
 धिदेवतयोश्चैव तु दुयास्वस्वमंत्रतः ॥ चतुर्थ्यं नैर्वा मोक्षे श्वस्वाहा नैः स्व
 स्वमंत्रकैः ॥ नक्षत्रदेवताभ्यश्च पायसेन तु होमयेत् ॥ स्वस्वमंत्रकैः नाम
 मंत्रैरित्यर्थः कण्ठ्येति पंचदशभिर्जुहुयात्कसरं ततः ॥ अत्र रश्मिरिति
 ग्रहणात्तु प्रसंच होमः ॥ पत्रत अमुकसूक्तेन होमः कर्तव्य इत्याह्वांतं
 पथात्रैव श्रीसूक्तेनैति तत्र सूक्तेनैव होमः कर्तव्य इति पुनः ॥ संप्रदायस्तु
 प्रसूच होम इति ॥ गायत्र्या जातवेदसे त्रैव्यं ब्रह्मपितृक्रमात् ॥ १
 अत्र कर्मादिसूक्तेरेतं सूर्यं तं कराचयः ॥ उत्तरं अवक्ष्यमाणं समिदा च वन्य
 यः मंत्रक्रमस्य पादादेव सिद्धिरिति चेत् ॥ सीरापुजनिनामग्निं वात्सा
 ष्यसाग्निमेव च ॥ तामग्निवर्णां तपसा ज्वलंति वैराचनी कर्मफलं पुजुष्य
 दुर्गादेवी शरणमहं प्रपद्ये सुतरसितरसेन मः ॥ क्षेत्रस्य पतिं नागणा नाम
 मिहं ततथैव च ॥ एतं सूर्यं तं कसा रा न्यप रसपरे ॥ सख्या तु वक्ष्यमाणं श्री

सूक्तेन तथा विद्वान्समिदाञ्च यत्नमात्र ॥ अथोत्तरांशे विधिः अष्टाविंश
 तिभिः क्रमात् ॥ अष्टाष्ट संख्या वापि जुहुयाच्छक्तिनो बुधः तत्रः सोमेन
 यस्तु जुहुयात्तु योराचतुर्गतात्तमाञ्च याने रतेति मंत्रतः सुवेणे जु
 हुया द्वाजमहाव्या हतिभिः क्रमात् ॥ माहाव्या हति राहपाशारः सक्षेपा
 पासजद्रा साससेमाव्या हतिः पुरा भर्भुवः स्वर्मरुजनस्तपः सत्त
 तथैव च ॥ अधोस्त्रिस्तोमराप्रोक्ताः सर्वत्र प्रातिपोजयेत् ॥ शंख
 रक्तभर्भुवः स्वर्मरुहोजनस्तपः सत्वमिति माहाव्या हत यत्साह बो
 धायने न तु भारग्न पचेति मंत्रचतुष्टयं महाव्या हत रत्नं चतु
 र्गतीता होमस्तदेव होमः कुत्वा सिष्टव तं पश्चात्सायश्चित्ता दुतीतु
 नेत् ॥ आचार्यो यजमानो वा द्वात्रिंशो पूर्णहृति कुनेत् ॥ समुद्रादूर्ध्वं
 सूक्तेन प्राजापत्यं च तथा ॥ पूर्णहृती सभोति मंत्रैः पूर्णहृति
 तुनेत् ॥ होमस्तोमसमप्याध्वान्निमारोपयेद्बुधः जातमण्यनिक्षे
 पेन वग्रहविकृतिस्वादास्मात्ताम्रिपक्षत्रवाहो समारोपः लोकिका
 त्रिपक्षेन समारोपः कुभाभिर्मंत्रणं कुर्वाद्दक्षिणे नाभिर्मर्शयेत् ॥
 मत्स्यप्रशमनार्था यजपेयं बकं शनैः ॥ रुद्रकुंभोक्त मार्गेण रुद्रमंत्रं
 स्पृशन् जपेत् ॥ रुद्रकुंभं स्पृशन् पूर्वोक्त रुद्रादिमंत्रं जपेत् ॥

भपुवपुजः जपस्य पंचकुंभारस्तुक्तेः सर्वेषु पूर्वोक्त मंत्रजपो वा शोति ज
 पो वा कार्यः ॥ कुंभद्वयवस्त्रमाह ॥ श्रीरुद्रस्यैककुंभश्च सर्वस्तुक्ता नित्तत्र
 तु ॥ तथा न्यच शुभं कुंभपूर्वोक्ते ते लक्षणे युतं ॥ चतुः प्रस्त्रवणं कुर्यात्सचव
 ऋतथैव च वस्त्रावगुंठितं कुर्यात्स्त्रयेतीर्थवारिण्या ॥ परस्तात् समाह
 त्तमात्रपत्रवसंयुतं गजाश्च रथ्या वल्मीकः संगमान् रुद्रगोकुलात् ॥
 राजद्वारं प्रदृशां प्रदृशाना यानि क्षिपेत् ॥ कुंभस्य नैर्ऋते देवे होमस्तु न
 प्रकल्पयेत् ॥ गोमयातेपिते देवे कुर्यात्स्त्रिंशुमुत्तमं ॥ मंडपपक्षेपि स्त्रं
 छिद्यमेव ॥ मंडपमुपक्रम्यैव स्त्रं छिद्य विधानात् ॥ कृत्वाग्निमुखं पर्यंतं
 उल्लिखति स्वशाखतः ॥ आग्निमुखमाग्निस्तुपने कर्णपात्रनिधानां त
 कृत्वा फजा समारभेत् ॥ फजां तनसामग्री तस्या वक्ष्यमाण तात् ॥ नक्ष
 त्रदेवेता रूपं सुवर्णेन प्रयत्नतः ॥ निष्कृमानेन चार्धेन पादेनाथ स्वरा
 क्तितः ॥ प्रनिमालक्षणे नैर्ऋतं कारयित्वा विचक्षणः यद्वा मत्स्यं सुवर्णं
 स्पृष्ट्वा परत्वा प्रकृजयेत् ॥ संस्परेत्त्रिंशुति त्रया मंसुमुखे नरवाहनं ॥ र
 क्षोधिपं स रुद्रं देव्याभरणं भूषितं ॥ ओति निबध्नेत्स तं रुद्रमुक्तं ॥ मूक
 रूपं विधानं श्वेतकुण्डलात् ॥ न ॥ खड्गखट्वधरं चोयं दिभुजं च दधानं
 मिति ॥ प्रातिमाफज नार्था य वस्त्रयुग्मं प्रकल्पयेत् ॥ पंचकंकारयेद्भूमोर

८२ हाथवस्त्रप्रतिमांस्तत्तदुक्ताश्चक्षिणा ॥ श्रीरुद्रजापिनदेय ॥ कथ्यो
 न ह्यन्यपत्ततः तत्तुभवत्प्रतिमांतस्येतयात्मयत्नतः इतरेभ्योपि
 विप्रक्षेपः शक्त्यास्याश्चक्षिणा ॥ अक्षिगाभ्यश्चर्थः उक्तात्ताभेततो
 दद्यात्ताचार्यब्रह्मक्षालिजं तत्तन्मन्त्रं प्रेक्षातव्यं शक्त्या वाथ प्रसापये
 त ॥ उतमयक्षेणमूर्त्तौ दायें तव्यं तदुक्तावधमयक्षेणेत्यर्थः आचार्या
 यचपक्षदन्तदुर्ध्वं ब्रह्मणे भवेत् ॥ सरस्याप ब्रह्मणेर्धमातिगयश्च तदु
 र्ध्वकं ॥ मुख्यक्षिणाया अभावे आर्धक्षिणं मनो ॥ शोतिर्निबधत्वेन
 शतमूलहामोघा म्रानः प्रच्छादनोर्णवस्त्रादिस्था हेतुचकांचने ॥ द्वा
 नांते लेमयेक्षिप्रः सर्वमूलानित्तत्रैव रतिदेवताचात्रमूलमेव आ
 शीश्च तेभ्यो गृहीयात्प्रणम्याथ क्षमापयेत् ॥ द्वा एनं पायसादिब्रा
 ह्मणान्भोजयेत्तुं अन्नाभेसतिपंचाद्वैश्वदेवैकं तदुक्ता भतः सर्वश
 तेश्वपवम ब्राह्मणे रात्रीस्तथा गृहीक्षमापयेद्विप्रात्रिभ्यः प्रीय
 तापिति विधानचरिते स्मिंस्तत्ततः शान्तिर्भवेध्वं ॥ गङ्गतेष्वेव क
 र्त्तव्यं पुष्पार्थतक्षदेवत् ॥ पुष्पार्धपुष्पस्नानमंत्रैः स्तपनं पितृथः
 अतरेव शोतिर्निबधं ॥ पुष्पस्नानोक्तमंत्रैश्च स्नापयेदंपतिदीप्ति ८२
 पितृक्तं ॥ मदनरत्ने तु पुष्पार्धं स्ववमेव त्विति पाटः ॥ ॥ इति शौनका

यमूलशान्तिविधिः ॥ ॥ शतमूलानि देवतामनो हरे पुराणं सप्त
 त्रये ॥ बहिरिषिखा हरिश्चोता सहदेवी २ पुनर्नवा ४ शरपुरवा ५ वरा
 हिच ६ काकजया ७ सुखक्ष्मणा ८ त्रुंबिका चैव कुर्वधु १० कावलीका
 ११ कर्कोटिका च १२ कर्पूरी १३ चक्राच १४ श्वेताको १५ व्याघ्रपात्रीका १६
 सरति १७ वाश्वगंधाच १८ मुशली १९ गीरीकर्णिका २० इवारा २१
 प्यपामार्गः २२ शखपुष्पी २३ कुरीमारिका २४ शङ्खकीच २५ थगधा
 ती २६ निर्गुडी २७ देवताकीका २८ वट २९ शमी ३० तथापुष्प ३१ पा
 लाशो ३२ श्वलपुवच ३३ कृतश्चो ३४ पुबरो ३५ जव ३६ नदी ३७
 क्षाथ ३८ वेतलः ३९ पुत्रागो ४० आर्जुनो ४१ शोका ४२ बकुलो ४३
 ममंतकस्तथा ४४ शोका ४५ स्ताल ४६ स्तमालश्च ४७ पाटल ४८ शतप
 तीका ४९ मधुकश्च ५० तीरावश्च ५१ श्रीवक्षो ५२ शृतीक्ष्व ५३ व
 ला ५४ चातिबलाचैव ५५ पाटनागा बलातथा ५६ जातीच ५७ व
 पुलश्चैव ५८ केतकी ५९ कर्दुली तथा ६० मालुकीगी ६१ जयती
 च ६२ पवना ६३ पुत्रका तथा ६४ शोणपुष्पा ६५ तथाकुम्भि ६६ श्री
 पण्ठी ६७ समस्तथा ६८ चंपकः ६९ पत्रकचैव ७० तथाकाच नपु
 ष्विका ७१ सिद्धेश्वरीच ७२ राजवृक्षो ७३ बरि ७४ धवस्तथा ७५
 कुंश्च ७६ मुचुकुंदश्च ७७ गोतीक्ष्वा ७८ शरकुंजा ७९ शक्तिमीक्ष्वा

८३ बीजमूली ८२ ब्राह्मी ८३ वालकी तथा ८४ अंगराज ८५ अधोपुष्पी
 ८६ मल्लिका ८७ वाट रसकः ८८ तरंगिणी ८९ गुडूची ९० निशा
 तथा ९१ वानमालिका ९२ वायुची ९३ काकजंघा ९४ बर्बरी ९५ तुलसी
 तथा ९६ कुशः ९७ काश ९८ श्वेदमूल ९९ तथा सर्वपल्लवं १०० अ
 लभे चोक्त वक्षणां सहस्राणां समाहृतं ॥ सर्वेषामलभेयथा लाभमा
 हरेदित्यर्थः अथ तेषामध्ये दशभाषयानामादि ॥ मयूरक्षिखा विष्णुक्रांता
 सहदेवी ॥ गरुडपुत्री सरफोका वराही कंठमसी लक्ष्मणा लोकी वैदि १०
 कपुती करेबु खुरसा ॥ चकवड श्वेता कीहैसी रुदंति असगंधा मूसरि
 कोरैया २० इंदोरु निविट चिरा ॥ शंख पुष्पी धिउकुवारि शाळे गंधप्र
 सारनी ॥ मेउजीरे वदली वरामी ३० पाकरि परासपी पर आंबा ग
 ठरी जामानी धनवहेरा वेतस नागबे सराकोह ४२ अशोका वीत
 सरी बाघाण भोरा शण्ड तमाका पाउरि सेवन्ति मरुवा सिरासि ५० वे
 ठा कुटाइ बडिकराइ वरि पारक करि पाटि गुरस करी चंवेती बकुल
 केवरा ६० केरा विजउर वैजैति अजवारि पुडिमा गमाज केवुभाक
 भारी दोना चंपा ७० पप्रकाष्ठा पीतकरुसरैया भुस्वपा वडी वैरि चि
 रो जीधव कुंदा गोभी मुहुं ८० अनार अम्ले वेतस ब्राह्मी और मे

तत्राप्येयं मंत्र्यबकस्य ज्ञातवारमेव जपो न सहस्रवारं धूपतिपंच
 नैवेद्यं कुंभयुगे निवेद्येत् कुंभयुगे रुद्रकुंभे निष्कृति कुंभे च ॥ प्र
 सादयेत्तत्तदेवमभिषेकार्थमाह्वयत् ॥ निष्कृति रुद्रं च ॥ तास्मिन्का
 ते ग्रहास्तेष्वं कर्तव्यं भूति मिच्छता ॥ पृथक्प्रज्ञास्तं ते नैव नक्षत्रेभ्यः
 सहैव वा ॥ गृह्णातिथ्य गृह्णतः तेन मूलत्रायास्मिन्ना ॥ नक्षत्रेभ्य
 मूलशान्तिः अभिषेकविधि वक्ष्ये सर्वाचार्यैरुदीरितं ॥ भद्रास नो
 पारिष्यस्य यजमानस्य ऋत्विज ॥ सप्तपुत्रसमेतस्य कुर्युः सर्वभिषेच
 नं अक्षाभ्यामिति सत्त्वेन पावमानानि मिरेव च आपो हि द्येति नव
 भिरापयिष्येद्येन वा ॥ मदनरत्न तु यत इत्येव न चेति पाठः सहस्राक्ष
 त्वय नापी देवस्य त्वति मंत्रकैः शिव संकल्प मंत्रेण वक्ष्यमाणेभ्य
 मंत्रकैः वक्ष्यमाणमंत्राश्च प्रयोगे वक्तव्याः तच्छ्रयो रभिषेकं तु स
 र्वतोषोपशान्तिं संप्रवक्ष्यामि प्रदुहितं मंगलानां च मंगलं ॥ वस्त्रां त
 रित कुंभाभ्यां पश्चात्तु स्नपयेद्बुधः ॥ ततश्चुक्रां वरधरः शुक्रमाव्या
 तुलेपनं ॥ यजमानो दक्षिणो भिस्तो हृदये दाली गार्दिका नृपधेनुपय
 स्विनी दद्यात्तयार्थाय सवत्स कानिर्भूति प्राप्ति मां वत्स कुंभं हेमन
 दापयेत् ॥ वस्त्रकुंभो निष्कृति संबधि नो ॥ हेमस्वतंत्रयथाशक्ति

८५ वातिः मध्यम कुंभे सुवर्ण निर्मितां रुद्रप्राप्तिमां अंबकमिति मंत्रेणा वा
 सुप्रजयेत् अस्य वासिष्ठो रुद्रो नुष्टुपूतन एव त्रुलिकुंभं स्पृष्ट्वा रु
 द्रेकादृशीनी जपेद्यदिया जुषोय प जमानः बह्वचश्चेत्तत्वारिरुद्रस्तु
 निष्ठं रोगश्चेत् रुद्रसामानि ॥ अत्र राक्षस एकादृशाष्टात्रिंशे कसंख्या
 ग्राह्या ॥ केचित्तत्तः सर्वसाधारणो बह्वचश्चो गयोस्तुस्तु सामो
 र्यवस्त्वैताविकल्पस्त्याहुः कुरुशयेति नवचं स्पृष्ट्वोरः कण्वो रुद्रो गा
 यत्री जपेद्विनिष्कोगः इमारुद्राय तवसे रत्येकादृशार्चणा कुत्स रुद्रसं
 व्याघ्रा नेव जगत्सोने द्वे त्रिष्टुभोजये आपे परिनिपंचतु च स्पृष्ट्वा समेदा
 रुद्रा त्रिष्टुप् इमा वै रुद्रायो रध च न इति चतुस्रणा वासिष्ठो रुद्रस्ति
 त्त्रो जगत्सो त्पात्रिष्टुप् जपेविः आयो राजानवा मेद्वोरुद्रस्त्रीष्टुप् तद्
 अष्टुमुष्टुलीभो मोत्रा रुद्रस्त्रीष्टुप् भुवनस्यापि तरत्राजित्वा रुद्रस्त्रीष्टुप्
 अंबकं एकादृशा नां रुद्रसात्रा वामदेव मधीः रुद्रो देवता आघस्य त्रि
 ष्टुप् ततश्च तुर्णा गायत्री ततश्च पाणा त्रिष्टुप् ततश्च पाणा मुरुति
 छजयेविः तत एकं कृत्वा विष्णु मध्यकुंभे अंबकमिति स वृत्तसं जपेत्
 अन्येषु नुष्टुपेणा ॥ आशुः किं ज्ञान इति त्रयोदशं च स्पृष्ट्वो प्रतिरथ अ
 धिः रुद्रो देवता चतुर्था धरुत्पलित्त्रिष्टुप् छः अंसा तुष्टुप् जपेविः
 तमने रुद्रस उवाक स्पृष्ट्वा वात अ धिः अष्टमा रुद्रो जगत्ति विनि

गरीया अधहुला गंतिनी अरुस सेवार ॥ गुरु १० हरदा सता व
 री। बकुचा कौवा टोटा ममरी तुळसी। कुश का कुश। सरिसो। सर्वे
 धधिगणश्च तत्रैवोक्तः मुरा मां सा वचा कुश रो ले यं रजना द्ययं सति
 चंपक मुस्ता च सर्वे धधिगणः स्मृतः एका गज टमा सी। वेखंट को
 वृम नासिका हलदि ॥ इतरु हलदि। कचो रा चंपा। मोथा। कात्यायनेन
 तु शतमूल मध्ये हात्रिंशं मूल युक्ता अन्यान्यं प्रतिषिद्धानि यानि
 कानि आस्याणी लक्ष्मं। प्रतिषिद्धानि च ते नैवोक्तानि अथातो मूल
 विधिं व्याख्यास्यामः रूपक्रम प्रधाना निम्नलानि वक्ष्याम्यष्टादश
 माष हिरण्य ममूल सप्तधान्या प्रथमा कार्ध्या सारदेव्य पराजिता वा
 लापाटा शंख पुष्प धातु पुष्पी मधुयादि काचक्रां कीता मयूर शिखा
 काक जंघा कुमारिका ध्ये जी वलपामार्ग भंगरा जल क्षणानुल
 क्षमणा नाति व्याधयतश्चक्रम ईकसिद्धेश्वरा श्वलो दु बरपा लाश
 रुद्र वटा कर्कट री रोहि न कशा वरि शमी त्यादि मूल शो तं फ रयित्वा त
 स्मि त्रिषिद्धानि मूल निवक्ष्यामि वैष्णव तं निबक्रं बरा जवक्षो क्षण
 लप्रिया सुदुषि कपिष्ट को विहारश्चेष्टा त विभीत कशा मूल तिरल तु
 सर्वकटि कि व र्ज तं त्रामिषे कं कुपापितुः त्रीशो र्जन्या रेव स्पृष्टे

ता। त्वष्टा। वायुः। इन्द्राग्नी। मित्रश्रुति। न तो लोकपालाना वासु नैर्ऋते। त्रीं स्था
 पनं कृत्वा तद्दिशान्नेन वयं ह्यंस्तुतः। न न्यत्रैरावासा न्नारुधात् चक्षुषीभाजे
 नेतं न सुक्ता न वयं ह्यंस्तुतः। न न्यत्रैरावासा न्नारुधात् चक्षुषीभाजे
 देवताः लोकपालान् विविनायकारिभ्यः प्रसक्तममुके संख्याभिः समि अर्वाग्ना
 तुतिभिः निर्ऋतिप्रतिद्वय मष्टात्तरात्तसं व्यापिर्धृतसंमि अर्वाग्ना संसमि जाम्
 चर्वाहृतिभिः इन्द्रमपश्चि प्रातिद्वय मष्टा विज्ञानि संख्याभिः अर्वाग्ना संसमि जाम्
 मिहाम् चर्वाहृतिभिः विश्वेदायाश्चतुर्विंशतीरेषता अष्टाष्टकसंख्याभिः २
 क्षोत्तुणं कणुवृत्ति पंचदशभिः प्रत्यक्ष मष्टाष्ट संख्याभिः कनरातुतिभिः सविना
 रं दुर्गाभ्यंयकः। ऋत्वि कृत्स्नं तिं दुर्गा। वास्तोष्पति आग्नी क्षेत्रा पिधियति मित्रा
 वरुणो आग्नी पुना। अष्टाष्ट संख्याभिः कसरातुतिभिः श्रियदिरण्यवर्ण मिति
 पंचदशभिः प्रातिमं च मष्ट संख्याभिः समिहाम् चर्वाहृतिभिः सोम मयो दुश
 वारपाय सातुतिभिः इन्द्र चतुर्हृतीनामेन आग्नी वायुस्तर्प चाग्नेन शोषेण स्वि
 ष्टकत्त मिसादि कर्णपात्र निधानां तं कृत्वा। च स्वमन्त्रे निर्ऋसादि कजाकुर्पाग
 तत्र वनं पुण्यां रक्तचंदनां कृष्ण सुभाणी पुष्पाणी धूपो मेघश्च गन्ध आम्
 शीपः नैवेद्यं पुनश्चात्तरात्त पोतिकाश्च प्राप्नुयन्त्य सुता स्त्राने सैध वामिभित्तं
 क्षीरमां सरस्वतीने चण पुनः पापसं। इन्द्राग्नी वाग्नी ननु सति संभवे मुख्यमेव
 पुना वै नैवेद्यं। पूजा समाप्य अनाधान क्रमेण सक सरत्त ननु अपादिहा
 जभागां तं कुर्वन् न तो यजमानः सर्वदेवता उद्दिश्य साग कुर्यात् न तो अ

सिक्क सहित आचार्यो जुहुयात्। न पथा न वयं ह्यंस्तुतः। न न्यत्रैरावासा न्नारुधात् चक्षुषीभाजे
 नायकारिनां तन न्यत्रैः समिहाम् चर्वाहृतिभिः प्रसक्तममुके संख्याभिः समि अर्वाग्ना
 पावमन्त्रैः क्रमेण द्वय चतुष्टयं ह्यंस्तुतः। न न्यत्रैरावासा न्नारुधात् चक्षुषीभाजे
 चर्वाहृतिभिः इन्द्रमपश्चि प्रातिद्वय मष्टा विज्ञानि संख्याभिः अर्वाग्ना संसमि जाम्
 मिहाम् चर्वाहृतिभिः विश्वेदायाश्चतुर्विंशतीरेषता अष्टाष्टकसंख्याभिः २
 क्षोत्तुणं कणुवृत्ति पंचदशभिः प्रत्यक्ष मष्टाष्ट संख्याभिः कनरातुतिभिः सविना
 रं दुर्गाभ्यंयकः। ऋत्वि कृत्स्नं तिं दुर्गा। वास्तोष्पति आग्नी क्षेत्रा पिधियति मित्रा
 वरुणो आग्नी पुना। अष्टाष्ट संख्याभिः कसरातुतिभिः श्रियदिरण्यवर्ण मिति
 पंचदशभिः प्रातिमं च मष्ट संख्याभिः समिहाम् चर्वाहृतिभिः सोम मयो दुश
 वारपाय सातुतिभिः इन्द्र चतुर्हृतीनामेन आग्नी वायुस्तर्प चाग्नेन शोषेण स्वि
 ष्टकत्त मिसादि कर्णपात्र निधानां तं कृत्वा। च स्वमन्त्रे निर्ऋसादि कजाकुर्पाग
 तत्र वनं पुण्यां रक्तचंदनां कृष्ण सुभाणी पुष्पाणी धूपो मेघश्च गन्ध आम्
 शीपः नैवेद्यं पुनश्चात्तरात्त पोतिकाश्च प्राप्नुयन्त्य सुता स्त्राने सैध वामिभित्तं
 क्षीरमां सरस्वतीने चण पुनः पापसं। इन्द्राग्नी वाग्नी ननु सति संभवे मुख्यमेव
 पुना वै नैवेद्यं। पूजा समाप्य अनाधान क्रमेण सक सरत्त ननु अपादिहा
 जभागां तं कुर्वन् न तो यजमानः सर्वदेवता उद्दिश्य साग कुर्यात् न तो अ

८० ततोदिभ्यालेभ्यो न व ग्रहे साविनायकादिभ्यो निर्भुतये रं राया आरुशय
 क्षेभपा लायं सदीप भाष भक्त बली नरपात् । तत आचार्यो यजमानो साफ
 णी कुम्भं जुहुयात् । तत्र यत्राः समुद्रादुर्मि रित्य कार्द्री च स्प सस्य गौतमे वा
 मदे वो ग्रीष्मिष्टु पूजा जगति पूर्णा हुति होमे वि॥ प्रजापते हिरण्यगर्भः प्र
 जापति स्त्रिष्टु पू पूर्णाः । पूर्णा र्वि विश्वदेवोः शान अनुष्टु पू पूर्णाः सप्ताने अ
 न्न सप्त वाना ग्रीष्म ती पूर्णा । ततः प्रणीतानि येने नादिकर्म शोधं समाप्य चतु
 र्भुज मध्ये वार्त्ति नं कुम्भं दक्षिणतः स्पृष्ट्वा च्यव कर्मि ति शानवारं जपेत् । यातु
 जुषश्चैव जमानस्तैस्तारो कार्द्री नीमपि बहु चश्चेद्भुक्त्वा नि साम
 गश्चेद्भुक्त्वा सामानि अथर्वणश्चेत्त अवकं मंत्रमात्रे अथवा एका द्वाष्ट विद्ये
 क संख्य पातक जपः शान्त्यवकं जपश्च सर्वेषां । ततो स्तुतिर्भूति चण्योपवा
 रैः संस्तुत्य च्यवकं माधुण रत्नपुस्तकप सर्वकृत शोभं पात्रा चरे गृहीत्वा सार्व
 गाचार्यो यजमान सर्व विधाभि रनुक्ति सा गंध तन च वस्त्र त धाम तो धृत
 न पयश्चा लघुत्र । तस तीमुप वैश्य वक्ष्यमाणे मंत्रै रभि रभिषिचेत् । नेच
 अक्षाभ्यामितिषग काश्यपो विरहायक्ष्यना शानो नुष्टु पू आभे श्री तिष्ठ
 देवोति सप्ता नावासिष्टाधिः अधा नां च पाणाम त्रिदेवता तत अनु
 णी विश्वे देवा अधा गायत्री द्वितीया नुष्टु पू ततास्ति स्त्रो गाय भ्यो सेवेन
 नुष्टु पू भौ अभिः । अपो हिष्टोति न वचं स्यावरिषः सिंधु दीप आधो गाय

उत्तम ग्रे रसस्य चामदेवो ग्रीष्मिष्टु पू जपे रक्षो हण धिति पंच विशर्वसा
 गी रसः पायु राग्रीष्मिष्टु पू चतस्रा सा नुष्टु पू जपे । अत्र संख्या पूर्वोक्ता श
 ॥ त्त्वा प्राप्ता चतुर्थे तुपवमान धिनि सखत्वा । यदा एते वा मपि रूकुं भ एव
 जपः चतुर्थे तु शांति जप शति ॥ पंच कुभा संभवे कुं भ हृयं वा ॥ आस्मिन्पक्षे
 राकुं भे रूरादि जपः अन्वस्मिन्क वरुणमा वास्य शांति जपः अधवापं
 चकुं भ रूणने एक एव वतुः प्रस्मवणः तत्र मध्य कुं भ कार्य मध्ये मुरवो कुं भ चतु
 ष्य कार्या णि चतुर्षु प्रस्मवणे पुततः पूर्व स्थापि तत्कुं भो वरुणश्चतुर्विंश द
 यपक जप चवर्णैः शुक्ल तदुलपिष्टे नवा कत्वा वर्णी कायां मंत्रवत् । कुं भं
 संख्यो स्थाप्य गंध दारा धितं नं कृत्वा शान्त मूला नितर ला मे विष्णु क्रो तां सत
 रे वी तुलसी शाना वरीः कृशा न कुं भ च प्रक्षिप्य सा नुष धारी सारि पूर्व ण
 पात्रे निधानां तं कत्वा परिव त्रेष्टु तं कत्वा कर्णि कायां मोघु न शरी निष्कृत
 धं तदुर्ध निर्मितानिर्भूति मांप च मत्तस्त पिता संख्य प्यत दक्षिण तं रूवो मष्टु
 धुं चं रां शो गायत्री तीक्ष्ण तदुत्तरं तश्च अष्टु मे मेधा तिथि रापो नुष्टु पू रस्यः
 स्थापयेत् । ततः प्रगादितः चतुर्विंशं ती पुभुमी स्थाप्ये च उत्तरा वाका धनुः
 धानानि नक्षत्राणि तदेव ना वारखापयेत् । ताश्च । वीश्चेदेवाः विष्णुः । वस
 वः वरुणः वरुणः अजे कपात् । अहिर्बुध्नः । पूषा । अश्विनो । यमः । अग्निः
 प्रजापतिः सोमः । रुद्रः । अरिनिः । बृहस्पतिः । सार्याः । पितरः । भगः । अर्यमा सवि

असह्यनुष्टुभोपयमाचर्धमा नासाहमी प्रतिष्ठा अभिआपदेति ह्य
स्पस सर्वपोविभेदेवो अनुष्टुप् सहा क्षणोति प्राजापसो यक्ष्यना शनोप
क्षयलान्निष्ठुप॥ ततः पासौ बन्धधरा देवो महेशो गजवाहनः मूल जातशिरो
रक्षिमातापि भोर्व्यपोहतुः योसौ शक्तिधरो देवो तु त भुञ्जेव वाहनः सप्तज्ञि ह
भेदेवो म्निर्म होषव्यपोहतुः योसौ उदैधरो देवो धर्मो महिषवाहनः मूल
जाताशी शोर्षव्यपोहतु यमो यमः॥ योसौ त्वउधरो देवो निर्मृतिराक्षसा
धिपः प्रशामय तुमूलो स्पदोष गगंतसंभवं॥ योसौ पाशधरा देवो वरुण
भोजले श्वरः नक्रवाह प्रवेता नोमूलो ह्य अव्यपोहतुः योसौ देवो मग
ह्वाणो मानतो मगवाहनः प्रशामय तुमूलो स्पदोष बा तस्य शांतिरुः यो
सौ देवानिधिपामि देवः खड्ग भद्राजिवाहनः मातापि भोः शिशोश्चैव मूल
दोषव्यपोहतु योसौ निधिपश्चपानि देवः पीनाकी वषवाहनः आश्लेषा म
लगंतं दोषनाश्रयपोहतु विन्येशः क्षेत्रयो दुर्गा लो कपालानवय हास
पदोषप्रशामनं सर्वकुर्वतु शांतिदाः सुरास्त्रा भाषोषि चालि सादि पिश्यापि
सिन्धु तच्छपोः शयुर्विश्वेदेवाः शक्तिरभिः ततो रूद्र निर्मृजिकलशो देवे
नाना न्येन चक्रातश्चि मन्तर्धा याभिषि लोय जमानो धौतवा ससाधलाया
यी हीनसंपुमाचार्याय सवत्सांधेनु ब्राह्मणे वष रूद्र जातिने वक्ष्य नद्राह न्द्र
तिगयो यथा शक्तिरक्षिणां भयसो वदुत्वानिर्भृत्सा हीना मुत्तरफुजां विधाप
उनिष्ट अभ्या रयां तु देवगणा इति विसृज्य संकल्प कर्तव्यमाचार्य सत्कृतं

८८
कारयेत्वा यस्य स्पृशेत्पित्वा कर्म संपूर्णं तां वा चार्पित्वा कर्मे श्वरार्पणं कृत्वा सु-
हृदो भुञ्जीतेति ॥ इति मन्त्राणां प्रयोगः ॥ अथ कश्यपसंहिता
कोमलजननशांतिविधिः इष्टानभागे पूर्ववत् उत्तरे वा स्वसप्ततः ॥ मंडपंचलु-
रस्त्रचचतुर्हस्तप्रमाणतः चतुर्धरसमायुक्तं तोरणायै रत्नंकृत्वा गोमयेना-
नुलिखेतुचतुरस्रे व मंडपे ॥ पूर्वोक्तक्षणे पे नकु उमीशानतो बहिः सुवर्णे
नतस्थार्धेन वा पुनः तथा विता नुसारेण प्रतिमां निर्द्भूते शुद्धीः उडुवरबटाश्च
एषां भ्रूलवसपद्यवं ॥ श्लौषधी मूलशं खनचरता निमृत्तिकां पंचामृतं
पुंसदीजकुंकुमगोरुचनफलं ॥ कुम्भांसी हरिदेहे मुसां त्रीछे यचदुने ॥ एवा-
चकारं कुमुदास दोषधो हरो बहिः ॥ गजाश्वरथावलीकिसंगमच्छानसंभ-
वहरगोराजनगरधारतश्चाष्टमंत्रिकां तिलमाषत्रीहीपवाग्ने धूमानी प्र-
पंगवः वृणक्ते सहितेश्चाष्टौ सद्विजाख्यानि सर्वदा ॥ ब्राह्मणः श्रोत्रि पाश्चाटो
कादृश लथषो उशः लतस्ता तरयेत्कर्ता स्वास्ती चाचन पूर्वकं इष्टानादिचतु-
ष्कोणे श्वद्रणा न्नक हरितान् ॥ पूर्वोक्तद्रव्यसंपुक्ता स्थापयेत्तुल्यवर्णकान्
शलाखि द्रुमवेत्कुंभ स्थापयेत्तुंदुलो परि स्थापयेन्मंडपमध्ये खड्गचर्मियदुर्वि-
ण मोक्षणश्चेति मंत्रेण निर्द्भूतिचार्ययेततः शुक्राक्षितां चरैः षोडशोपचारां
श्च कारयेत् ॥ रुधि मध्ये क्षतैः कुंभाचस्त्रै स्तालिंगं मन्त्रकैः गंधपुष्पैः सधपा-
यै रचयेत्कुंभकुर्वकेः स्त्रेण मशो भद्राभग्रे सूक्ते न भाक्तिनः आनी भद्राज-
ने नैव पुतष सूक्ते न चार्चयेत् ॥ मन्त्रप्रजामी सद्यै वाक्यस्याचार्य को जपेत् ॥

ॐ अहो विचेद्रा लोकपालाश्च पूजयेत् । स्वगृहात्कविधानेन कुडुमि स्था
 पयेत्ततः । प्रजापत्य तये स्वाहेति मुखाने जुहुयात्पुष्पा मूला यस्मात् । प्रजाप
 तये स्वाहेत्यपहोमे मंत्रौ । पलाश समिदा ज न तने नाष्ट सहस्रकं । अथवाष्टे
 तत्रान्न प्रत्येकं जुहुयात्ततः मूला प्रजामित्यष्टमिर्विक्रमं न द्वयेन च । सावि
 त्रसौम्य नैर्ऋत्यमंत्रैश्च संभवैः समिद्रिश्च तित्त्रीती नुत्वा व्याहृतिभि
 स्ततः पूर्णाहुतिं च जुहुयाज्जपा दीनां च पूर्वकं ततो मंगलघोषैश्च स्नान
 कर्म समाचरेत् । अथ पादेषु पुनर्गते त्रयाणामभिषेचन । इतरत्राग्निगोम
 तुराभिषेकं च कारयेत् । धारायत्वा बहत्कुम्भं शत छिद्रं समाहितः ततः कु
 र्यादनेनैव लुक्कर्मणानिर्ऋतिः प्रियता मिति वाचयेत् । आचार्याय वषट्कोहपि
 उद्घातसदृशिणं । आचार्याय ब्राह्मणेभ्यो दद्यात् । अन्त्या च दक्षिणं श्रोत्रिपाय
 विद्वांस्य ब्राह्मणाय वदुषिने । वस्त्रा लंकार संयुक्ता धेनुं दद्यात्स यास्विनीं प्रा
 ण्मणे भोजयेत्स श्वा इव लोभ विवर्जितः कुरुते शांतिं कं यस्तु गतं सो वा प्रमुच्य
 ते । एतत्सर्वं सर्पभेषि समानं किंचिदुच्यते । सर्पेभ्यः स्वाहेति मंत्रं मुखाने जुहु
 यान्नतः आश्लेषाभ्यः स्वाहा दृष्टुकोभ्यः स्वाहेत्यपहोमे मंत्रौ । इह सर्वेभ्यस्त
 ष्ठौ वाक्पैः कार्यं तु पूर्ववत् । नेषायास्ती कच्छुषी अथुसर्पश्च देवताः नमो अस्तु
 सर्पेभ्य इत्यपचाराश्च कारयेत् ॥ अथ च विधिः स्तेनिरियपरः तद्विषयमंत्राग्निमु
 खं युक्तं त्वात् ॥ ॥ इति कर्मपादोक्तो मूलाश्चैव शांतिविधिः अथ शौन

८९ कोक्त आश्लेषा शांतिविधिः ॥ ॥ आश्लेषा या तु जाता तां शांति
वक्ष्याम्यतः परां मात स्प दादशा ह्येव शांति गोमं मया च रेव । असंभवे तु ज
न नक्षत्रे अन्यस्मिन्वा शुभदिने । स्नातो भंगदिपि स्नासि चरयेतु द्विजो
नमान् । अस्ति कस्य मूलवत् विभवे पंच पुंभा स्तु द्वयं वानदुःख भतः
कुंभद्वयं स्पृष्ट्वा स्य व्यचरत्ता मोवे लक्ष्मण मात । देवता स्थापने चेत्कमेकं
स्तथापि मन्त्रेण । चतुर्विंशं ह्येव परिग्रहान् देवता स्थापनार्थमेको द्विजश्च
तुः प्रश्रवणः मूल क्षौत्ति प्रकारेण कुंभे निक्षिप्य पूजयेत् । चतुः प्रश्रव
णोपचरत्तादि चतुर्विंश ह्येव च शात मूलानीत्यर्थः । गोमये पाले पिते
हो धीत्वा येः परितो मिते । पंकज कारयेत् अचतुर्विंश ह्येव चित्तं
तदुत्ते कारयेत् यद्वा लपीत मिनासितैः कार्णिकाया न्यसेद्गी री नृचाप
येत्तेषु कुंभकं आकलत्रां वि स नया कलत्रा स्थापनं शुभं । इममे गंगोति
मन्त्रेण करयेत् तीर्थ कारिण्य कुंभ च गंध वत्स्रा येत्त तन्मन्त्रे फल फल जये
त् ॥ पा पालि नी रित्तन पाक्षि पट्ट लो वधी रिकान् । कुंभापरि स्त पूत्रे तु
आश्लेषा प्रातिभां जपेत् । निष्क निष्का धि पादै र्वा का रार्थि सा स्वशक्ति ।
नस्तु र्वा न्नरनक्षत्रे निक्षिप्ये नर षो र्य जत् । रक्षा दाशा न पयं त मित रक्षा की
पूजयेत् । नक्षत्र देव ता रति के र्ति त् मूलोत्ते न विधानेन कुंभयो रपि मन्त्रेण ८९

१०

हति उत्तर पूजा पापार्थ मंत्रमाह। सर्पाधीशानस्तम्भनागानां च गणाधिपं महा
णार्धमपादुत सर्वरिष्टप्रशान्तये। मूलनक्षत्रवृत्त्यर्थात्सर्वगतोऽस्वनायकः आ
श्तेषामूलगं ज्ञातरो घमाश्रुच्यपो हति स्वेवमहुः येषामूलगं जन्तूनां निवित्रा
मे पुवमनापि रतिशो नकोक्त आश्तेषाशांतिविधिः शोतिनिबन्धे तु विशेष उ
क्तः नागप्रतीकान्ति कुर्यात्सौवर्णा पलमानतः अथवा राक्षितः कुर्याद्द्विद्रायं
विवर्जयेत्। कुरुहाय प्रचेत्त सशक्तिमंत्रं विप्रो वतः नैवेद्यं त्या भिषं वास्ति पूजा हुन
कतिः समाअयुतं त्वनसं प्रति लैः सा जैः प्रधानैः ब्रह्म वक्षस्य समिधः शत
मष्टोत्तरं सुभा रति। अथ प्रयोगः द्वादशाहे जन्म क्षेप्वासी चाश्रमे हनि गोमुख
ग्रसवं कलायजमानः कलाभंगो देशकाळो स्पृष्ट्वा स्व बाळस्य आश्तेषा जन्य
र्हस्यचित्तपित्रा परिष्ठादि शांति द्वारा परमेश्वर प्रीत्यर्थं आश्तेषा जनन शांतिक
रिष्ये रतिसंकल्प तदंग तया गणे प्रापूजन पुण्याह वाच नमातृ कापु जन नाहि
आधाचार्यादि वरुणानि कुर्वन्। तत्र भ्राता जोषो चेतारो वा तत्त आचार्यो
स्थिर कर्मण्या चार्प कर्म करि व्य इति संकल्प्य तत्रै रत्र सांख्य तपि निसर्ष पान्ति
कीर्य आपो हि ष्टति मंत्रैः कर्म भूति प्रोक्ष्य रशान देशो पंच वर्णः स्वास्ति कं वि
रन्य तत्रै कं कलशं स्थापयेत् श्रीहयो घोष प्रमाणः आपो हि ष्टे ति त्वे
न पंचगव्यं न च क्षिपेत्। ततो विभवे तस्या त्कल शाश्वतु र्मुक्षि चतुरः क
लशा न् स्थापयेत् ततः पूर्ण पात्रो परित्यक्त्व सौवर्णं रुद्र प्रणि मात्रं

यकमिति मंत्रेणा वाधुः प्रयेत् अस्व वासिष्ठो रुद्रो नुष्टु नत एकस्विकुं
मंस्यष्टा रुद्रैका रात्री नी जपेत् यदि पाजुषो यजमान वस्तु चश्चेत्तत्ता रि
रुद्रस्तुक्तानि छंदो गश्चेद्गुरु सामानिस्तुक्तानि माभ्यो एका द्वा त्रि च्छेकं सं
ख्याया ह्या केवितु रुद्र सर्वसाधारणो बद्ध च्छंदो गयोस्तुक्तानि माभ्यो रुद्रे
ण सरविके ल्प रत्याहु । रुद्रमे वात्रीष्टाः कुर्वन्ति रुद्रस्तुक्तानि तु कुरुशये ति
घोरः कण्वो रुद्रो गापत्री । रपा रुद्राय त वस श्लेषा द्वा दश च्छेकस्तु रुद्र अघा
न व जगत्सो स नुष्टु भौ ११ आते पितरिति पंचद्वी र्वस्य गुत्सप दौ रुद्रा त्रिष्टु
१२ रपा रुद्राय स्थिर धन्व न राति च त सणा वासिष्ठो रुद्रो जगत्सो त्या
त्रिष्टु १३ आ वो रा जान वा म दे वो रुद्रा त्रिष्टु १४ न मुष्टु हि भो मो ची रुद्रा त्रि
ष्टु १५ भुवनस्य पितरश्च रुद्रा त्रिष्टु १६ अं ब के वासिष्ठो रुद्रा नुष्टु
तन स्त्र्य ब क मिति मंत्रमष्टौ तर सर स्त्रं पा वपा नी श्रम ध्य कुं भे ज पेत् त
तः प्राक्तुं भे आशुः शि शानू रति त्रयो दश च्छेकस्तु रुद्रो प्रातिरथश्च
षिः रुद्रो देवता बहस्य नि त्रिष्टु पञ्च द्वा त्रिष्टु दक्षिण कुं भे त्व म ग्रे रुद्र
इत्यनु वा कस्य हव्य वाटश्च षिः आ ग्या त्या रुद्रो देवता जगत्ती छंदः पश्चिम
कुं भे रक्षा गो रसस्य वा म दे वा त्रि त्रिष्टु १७ उतर कुं भे रक्षो हणं मिति पंच
वि दश च्छेकस्तु अंगि रस पा यु त्रिष्टु पञ्चाश च्छेकस्तु रुद्रो नुष्टु भः अत्रापि कवोक्त

संख्या रात्मा प्राप्ता पंचकुंभासंभवे चतुः प्रत्यवर्णं पंच वक्त्रं कुंभं स्थापयि
 त्वासंर्वतत्रैव कुर्यात् ततः कुंभोत्तरश्चतुर्विंशदलं पंचजं पंचवर्णः कृत्वा
 कर्णिकायां कलत्रं स्थापयेत् तत्र याः फलिनी रिति रतो वधाः क्षिपेत् ततः
 पूर्णपात्रोपरि सर्पं प्रतिमायाश्चेष्टा प्रतिमा नभास्तु सर्वेभ्य रसा काटयेत् त
 तः सर्पा रक्तस्त्रिनेत्रश्च द्विभुजः पीतवस्त्रकः फलकासिधरस्त्रीक्ष्णोऽप्युष्ण
 भरणभूषी नराति सर्पध्यात्वा तदक्षिणे तोयहस्पतेऽहस्पतिः मद्रो बहस्पतिः क्षिप्र
 इति प्रतिमायां बहस्पतिधावासे उत्तरश्च उदीरः नाशं खः रज्याक्षिप्रज
 नेन प्रतिमायां पितृनावास्तु भागादितश्चतुर्विंशति पंचकदम्बपुष्पीमां रभ्य
 पुनर्वसुपर्वतं नक्षत्राणि तदेव नावा आवाहयेत् भगः अर्यमा सविता स
 वः वायुः स्यान्नि मित्रः इन्द्रः निर्ऋति अपः विश्वेदेवाः विष्णुः वसवः वरुणः
 अजै कपात् । आहिबुध्न्यः कृषा आश्विनो यमः आग्निः प्रजापतिः सोमाः रुद्रः
 आदितिरिति ततो लोकपालानां वास्तु परार्थानुसमये न कांजनु समये न वापू
 जयेत् तत आचार्योऽग्निगृहाश्च प्रतिष्ठाप्य न्वाध्यातुः । अत्र प्रधानं न वग्रहान्
 प्रसेकममुकसंख्याभिः सामिच्य वीजाहुतिभिश्च रधिदेवताः प्रत्यधिदेवता
 श्चाप्यमुकसंख्याभिः सामिच्य वीजाहुतिभिः विनायकादि न लोकपालाश्च प्रसे
 कअप्यमुकसंख्याभिः सामिच्य वीजाहुतिभिः प्रधानदेवतां सर्वान् प्रतिष्ठय मन्त्रो
 तसंस्तसंख्याभिः धत्त समिधपाय समिति पि दा ज च वीहुतिभिः बहस्पतिं ५१

रुद्रावां रुद्रकुंभे तु पूर्ववच्छेषमाचरेत् पंचामृतस्नानादि सुतादि नैवेद्यां
 तमित्यर्थः नमो अस्तु सर्वेभ्यः रुद्राणां प्रतिरित सव्योऽस्तु त्रिनेत्रश्च द्विभु
 जः पीतवस्त्रकः फलकासिधरस्त्रीक्ष्णोऽप्युष्ण भूषितः पुवंध्यात्वा त
 तोभ्यर्च्य तोम कर्म समाचरेत् । कर्तुः शारवोक्तमार्गेण आचार्यमाथवाच
 रेत् । मूर्त्वां तं कर्म निर्माय तवि राधाय शास्त्रतः रुद्रं सर्पभ्यो जुहुयात् स्थाधि
 प्रत्यधिदेवतां रुद्रं हविः अष्टोत्तरशतं वाथ अष्टाविंशति मेव च । रुद्रं नक्ष
 त्रवच्छेषं तोम कर्म समाचरेत् । पूर्णं तु तं न कर्माणि कृत्वा संपातकं रुद्रा कुं
 भे जनेषु प्रक्षिप्य अभिषेकं मथाचरेत् । पूर्णाहुतं पितृत्वा रुद्रकुंभादेः पु
 नरादिजयो नास्ति । पारपुत्रसमये न स्य यजमानस्य कर्षवत् । अभिषेचने
 धाचार्योऽग्निभिः सहितः स्तनः अभिमंत्री त कुंभोदिरभिषेचनमाचरेत्
 तथा पौराणं पंचैश्च पञ्च वै रभिषेचयेत् । आश्चेषाश्चक्षुजान् तस्य मातापि
 मोर्धनस्य च । भ्रातृ सातिकुलस्त्रानां रोषं सर्वव्यपो ह तु । यो सो वागीश्वरो दे
 वां नाम अधिदेवो बहस्पतिः मातापित्रो दिशोश्चैव गंजं त च व्यपो ह तु पि
 तरः सर्वभूता मां रभे तु पितरः सहा सर्पं नक्षत्रजा तस्य वित्तं च ज्ञांति वा
 धवान् ॥ एवं कृतो अभिषेके तु सर्पशान्तिर्भवति ॥ ततः शुक्लाः वरधरा
 यजमानः सुहृद्वितः दक्षिणाभिस्ततो वि प्राच्छन् वचनं प्रतोषयेत् । भुक्त
 वसुधांश्च विभेभ्यः स्वीकृष्य दक्षिणगृही १ रुद्रेन विधानेन सर्वैरिष्टव्यपो

यन्नीकसरं क्षे चस्य वामदेवः क्षेत्रपालो नुष्टुप कसरं गृणाना जपदामिभिः अव
 रणो गायत्री कसरः । अग्निहूतं पुरो धरत्यस्य अंगि रसो विरूपो मी गी यत्री क
 सरं हिरण्यवर्णमिति दुर्गं च सत्यस्य आनंदकर्मैः विहीते पुरा सुता नु
 ष्यः श्रीदेवा ता आध्यास्ति स्त्रो नुष्टुमः चतुर्थी प्रस्तार पक्षि चमि क्यो नि
 ष्यभो । ततो ष्य च नुष्टुम अंसा प्रस्तार पक्षि होमविः । प्रत्यवस विष्टु ज वर
 नेष्ट रा ता ष्य विष्टु स ष्य नात मंख्य या नुष्टु यात । ह न सोम विष्टु तस्य
 स्य न गार्थः सोमास्त्रिष्टु पायसं १३ त्वमः सोम वीधतो गोपा इति च मंत्रः त
 भः सोम सुक्रतु रिति वा । अनयो रे सं विमदः सोम आस्तार पक्षि याने त्रे नि
 कश्य पो १५ स्वरा उ नुष्टु प चतुर्ग ही तं । ततः स्त्रुवेण व्यस्त व्याहृति भिरा ज
 हुता सिष्ट कदादि प्राप्य श्वे त हो मां ते हि क्पा ले भ्यो न वग्रहे भ्यो विना य कादिभ्यः
 सर्वे भ्यो ष्ट हस्य तया पी त्भ्यो रु शय क्षे च पा लाय च सप्त हि प मार्ध भक्त ब की
 नृष्ट्यात् तत आचार्यो यजमानो वाचतुर्ग ही तेन वा द्वा गृही तेन वा द्वा
 र्ग ही तुति जुहु यात् तत्र मंत्राः समुद्रा दुपि रिते का द्वा र्च स्पस्त कस्य गोत
 मो वामदेवो मी त्त्रिष्टु प अंसा जगती पूर्णा हुति होमे विनिः प्रजापते हि र
 ण्य गर्भ प्रजापति त्त्रिष्टु प ॥ पूर्णा दुर्ग वी श्वे देवा रा त नुष्टु प नुष्टु प पूर्णा ।
 सप्त ते अग्ने सप्त या मा धी जगती पूर्णा एते पूर्णा हुति हुता प्रणीता विनयना
 दि कर्म शेषं समाप्य तद्दत्ता श्व प चोप चारैः संपूज्यै बकं मोधु पुण्ड्रक म

स्थाप सर्व कुत्रालं शो दकं चान्तरे गृहीत्वा सत्वि गाचार्यो यजमानं सर्वो घ
 धी भिरनु क्ति तां गां धत्त न व वस्त्रां समु त्रां तसली चामिषि च येत् अक्षी भ्यामिति
 षणां कस्यो पो विष्टु राय क्ष्य नो रा नो नुष्टु प अभि त्रिभिष्टु देवे ती सप्तानां वा सी
 ष्टः श्रुषिः अथानां च पाणा मग्नि देव ता ततश्च तुर्ग वि श्वे देवाः आधा गाय
 त्री द्वितीया नुष्टु प ततस्ति स्त्रो गाय यां ते दे अनुष्टु भो अभि अपो हि वे ति न
 व र्य स्या वरिषः सिधु हीर । अथो गाय त्री से दे अनुष्टु प ततस्ति स्त्रो गाय त्री
 से दे अनुष्टु भो अभि अपो हि वे ति न व र्य स्या वरिषः सिधु भो पंचमी
 वर्धमाना समुद्रो प्रातिष्ठा अभिः आपर दे तस्य सप्तर्ष पां वी श्वे देवा अनुष्टु
 प सत्त्वा क्षेणे ति प्रा जापत्यै धि क्ष्य ना वा नाय क्ष्य ला त्रिष्टु प देवस्य त्व
 साप स्त वे शारवा ग तै त्रिभिर्मंत्रैः यज्ञा यत शति षण्यं प्र जापति र्म नास्त्रिष्टु
 पूतनः पो सो वज्रधरो देवो महे शो गज वाहनः सार्व ज्ञा त त्रिष्टो रोषं माता
 पि त्रो व्यपो ह तु पो सो शक्ति धरो देवो हुन भु अश्व वाहन सप्त जिह्व श्व
 देवाग्निः सार्व ज्ञो व्यपो ह तु पो सो रुद्र धरो देवो धर्मो मही घ वाहनः सार्व
 ज्ञा त त्रिष्टो रोषं माता पि त्रो व्यपो ह तु ॥ पो सो रुद्र धरो देवो त्रिष्टो की र
 क्ष साधिपं प्रशास्य तु सा पौ सं रोषं गजं तसं भवे यो यो सो वा शधरो देवो
 वस्त्रा श्व जये श्वर नक्र वाहः प्रवे नानो सा पौ षा घ व्यपो ह तु पो सो दे

१३ यो जगत्ताणो मारुतो मगवाहनः प्रणमयतु मासा पौर्णमासीं पवामा स्पर्श
 तिः यो सोविधिपतिर्देवः खड्गधारी वाहनः मातापित्रोः शिशोश्चैव सा
 पत्न्यो व्यपोहतु यो सोपशुपतिर्देवः पीनाकी वधवाहनः आशेषाष्ट
 कगंडं तदोषमाशु व्यपोहतु विन्दोः क्षेमयो दुर्गा लोकपालानव
 यहा सर्वतोष प्रणमनं सर्वकुर्वतु शांतिः आशेषाष्ट जातस्य
 मातापित्रो धनस्य च भ्रातृसातिकुलरत्नानां शोषयै सर्वव्यपोहतु यो
 वागीश्वरो नाम अधिदेवो बहस्पतिः मातापित्रोः शिशोश्चैव गंडं मस
 व्यपोहतुः पितरः सर्वभूतानां रक्षतु पितरः सदा सर्पनक्षत्रजानस्य वि
 त्तं च साति बांधवान् सुरास्ये सादिभिश्चाभिषिच्य तद्योः शंयुर्विश्वे
 देवाः शङ्करो भपिततोऽस्त्रसंपकण्डशोकेनान्येन च शतछिद्रमंतर्धी
 याभिषिक्ता यजमान आचार्य पथेनु ब्रह्मणे वधमंस्तृजापिने कश्चम
 नश्चाहंस्तप्रतिपांचयुति ग्धोपथा शक्तिरक्षीणां रत्ना सर्पजामुत्तरा
 जनविधाय तास्रपात्रे पशुपुष्पादियुक्तमर्घ्यं गृहीत्वा सर्पाधीनामस्तु
 भ्यं नागानां च गणाधिपः गृह्णाण्यर्घ्यं मया हस्तसर्पारिष्टप्रशान्तये रत्नं
 रत्ना उत्तिष्ठेति विसृज्य संकल्पं पर्वकमाचार्य हस्तप्रतिपाद्याग्निसंकल्पं गच्छ १३

तश्च प्रातिपद्यमष्टा विंशति संख्याभिश्च तसंवि श्रपायसतामिदा जप्यं कुर्यात्
 भिर्भगवित्तुर्विशंति देवताः प्रत्येकं मष्टसंख्याभिः पापसातुतीभिः रक्षोहं
 कष्टेति पंचशक्तिभिः प्रत्येकं मष्टसंख्याभिः कसरा तुतिभिः सवितारं दुर्गाय
 वक्रं कुर्यात् कस्तुति दुर्गा वास्तोष्पति आग्निक्षेत्राधिपति मिश्रा वरुणो आग्नि
 पुता अष्टाष्ट संख्याभिः कसरा तुतिभिः त्रिपं हिण्य वर्णाधिति पंचशक्तिभिः
 प्रतिपंच मष्टसंख्याभिः सामिदा स चर्वा तुतिभिः सोमत्रयो रश संख्याभिः पा
 यसा तुतिभिः संचंचतु गृहीतेना जेन आग्नि वायु सूर्य वा जेन शोषेण स्विष्ट
 कृतमि सादि कर्ण पात्र निधानां तं कृत्वा पायस कसर चरन् श्रपायिता जप्या
 गां न कुर्यात् ततो यजमानो रक्षिणतः सर्वा देवता उद्दिश्य सागं कुर्यात् ततो
 भुवि कुर्यात् सहित आभाया यो लोप कुर्यात् ततश्चा नवग्रहानधिदेवता प्रत्येकं
 देवता विनायकायाः लोकपालांश्च ततश्च त्रैलोक्यं सर्पयो बहस्पतिपति तथ
 श्यतत नमो त्रैलोक्यं चतुष्टयं दुःखा भगवित्तुर्विशंति देवयो अष्ट संख्यायुक्त
 गुधान् कण्ठेति पंचशक्तिभ्यो नमो वामदेवो रक्षो हा त्रिष्टुप् कसरलो
 मो विनि गायत्र्या कसरा जानवे स कश्यपो दुर्गा त्रिष्टुप् कसरं चं बकं वासि
 षो रुद्रो नुष्टुप् कसरं सी राघु जतां तस्य बुधः सोम्य अग्निः अग्नि कस्तु
 तिर्देवता गायत्री छंदः कसरं नायाग्नि वर्णा सोमि दुर्गा त्रिष्टुप् कसरं वास्तो
 ष्यते वासिष्ठो वास्तो व्यातीस्त्रिष्टुप् कसरं आग्नि काण्डो रंधानिधि राग्निर्ग

५४ पंच वक्षकषायांश्च पंचपल्लवकात्तथा सुवर्णं कुशहूर्वांश्च शतौषधिवि
निक्षिपेत् । पूजयेद्धारणे मंत्रैः कुम्भान् सममयतनः । त्वं ओ अग्ने जपदाप्तौ स
त्वनोपि द्वितीयकं इमं मे गंगे तृतीये च तत्वा पापिचतुर्थके ॥ पूजयेद्युश्च व
स्त्रायैश्च तुरः कलशानपि । पूजयेत्पुरितं बहुवचना दत्तं कर्तृकापजा
जपं कुर्युः प्रयत्नेन मंत्रैरेषि द्विजोत्तमाः । आनो भद्रा जपं चाहो भद्रा अग्ने द्वि
यकं तृतीयं पुरुषसूक्तं कुर्यात् चतुर्थकं आचार्यो मूलमंत्रेण जपं कुर्याद्वि
शेषतः इदं सूक्तं रुद्रजाप्यं जपेत्सर्वकं जयं ततः इदं संपूजयेद्वेदं वरुणं कुं
भसंस्थितं । सुसंकल्पविधौ न लोपं कुर्मत्ततश्चरेत् । समिद्धिर्ग्रेस वक्षस्य
शानमथोत्तरत्तथा । अथोत्तरं सरस्वतं कृमि तिलकं मिष्टाः सर्पिषा च तुण्डे च
मूलमंत्रेण वाग्यतः । तुने साप्यचने नैव यत्तदभयेति च तिलान् व्याहृति
भिर्दत्त्वा शान शानमथोत्तरं पृथक् भार्यादीशु समोपेतं यजमानं विशोषतः
अभिषेकं प्रकुर्वीत सूक्तैर्वीक्षणं संतिनेः । समुद्रजेषु द्विपिमंत्रैरपि यमेव रूप
स्तथा योः शाने साहिपिमंत्रैरभिषेकं समाचरेत् । शोतिनिबन्धे तु घोषशं
साहिपिमंत्रैरिति पाठः । तन्मंत्राभाहारणं वे प्रासीकः । आभिषेकं निवृत्तौ तु
यजमानः समाहितः शुक्लां वराणि धत्वा धकुर्यात्तासा वज्रोक्तं तपस्तपेति
मंत्रेण चित्रं शस्त्रं देववा देवता पुरतः । स्थित्वा धत्पृथिपनिर्वचकं ह्याच्चाच

मनसं प्रकृता ब्रह्मार्थं तथैव च न पत्नोऽसुरनाथाय न मस्तुभ्यं शचीपते ॥
 तान्नाह्वयथा दत्तगंडगावप्रशातये आचार्यं क्रुत्विगा दीनो करितं यत्कलं
 शुभं ॥ तद्धालुतल्लेखं सम्पद्वेशय निवेदयेत् आचार्यीदृभिः कारितं यत्क
 म्येतज्जुन्यं शुभमाचार्यादिभ्यः प्रति गृह्येष्टाय समर्पयेत् आचार्यीपचगा
 र्प्यात्ससीलाचपयास्त्रिनी रत्नवर्णवस्त्रदुतासर्वालंकारभाषिता ॥ कञ्च
 युग्यपिधानांच यथाविभवसारतः पक्षगधर्वसिद्धेश्वरकजितोत्तिशची
 पते ॥ इति नाने देवेशगंडगोघविनाशाय अनेन गार्हपत्यादिसर्थः अष्टोत्त
 रशतसंख्यकुर्यात् आलंगभोजनं ततोपि दक्षिणां दत्वा प्रणीपत्यक्षमा
 पयेत् अज्ञानादधिवासानो वै कस्मादाधनस्य च यन्त्यनामिति रिक्तं वा
 तत्सर्वक्षंतुमर्हसि इति ज्येष्ठानक्षत्रज्ञांति विधिः ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ ॥
 गोमुखप्रसवकलुदेशाकालौ संकीर्त्य अस्पृशिशोर्ज्येष्ठाजननस्तत्त्वितस
 क्कालिष्टनिरसनदारा श्रीपरमेश्वरकीर्त्यर्थं ज्येष्ठाजननज्ञांति करिष्ये
 तिसंकल्प्य गणेशपूजापुण्याहवाचननादि श्राद्धाचार्यहोत्राणां तिकु
 र्यात् तत आचार्यः सर्वपविकीरणभूमिप्राक्षणे कलामतिपोरिति भूमि
 स्पृष्ट्वा आधायः सामितियवान्भूमौ निक्षिप्य आकालशोचिनि कलशं संस्था
 प्य त्राळीतुलैः कलशं परयित्वा कर्ण्यद्वीति कर्ण्यान्निधाय तदुपरि कर्षेत

तर्धर्धिकाज्जिजापिप्रतिपापिशये होमस्तत्ततिर्मन्त्रेणवाग्यतः पूजये
 न पूजायांचवत्त्रयं दद्यात् तत्तत्तत्ततिर्मन्त्रेणवाग्यतः पूजये
 जयेत् तत्तः पूर्वदिक्कुरुतुरः कुम्भान्मध्ये चराधिस्तत्तत्तत्ततिर्मन्त्रेण
 पंचगव्यपंचामृतपंचरत्नपंचमृत्ति कापंचदक्षकषायपंचपल्लवसुवर्ष
 कुशह्वः शतौषधीश्च दत्त्वा वस्त्रयुग्मनवेष्टयित्वा वरुणमावाह्य पूजये
 त् ॥ पूजायांचवत्त्रयं दद्यात् तत्तः पूर्वकलशं त्वेभोभामे इति मन्त्रेण
 क्षिणसत्वेनोभये इति पाश्चात्समुद्रमेष्टेति उत्तरं सममेगं गे इति मन्त्रेण
 त्रयेत् ततोऽतिशुभं तु कुम्भेषु भानोभस्तत्तत्तत्ततिर्मन्त्रेण
 प्रमत्तजयमंत्रजयपुः वासोमि मूर्तिश्च प्रतिष्ठाप्याचा दद्यात् ॥ अत्र
 प्रधानं रं पलाशमपि दामचरुये रष्टशतसंख्यपारं य होमस्तत्ततिर्मन्त्रेण
 मन्त्रेण प्रजापतिं निलक्ष्ये गावश्च तत्तत्तत्ततिर्मन्त्रेण
 मित्यादि होमकांते रं प्राये होमस्तत्ततिर्मन्त्रेण
 ब्रह्मते पूर्णाहुति पूर्णपात्रविमाकं च दत्त्वा वरुणस्तुतैः समुद्रमेष्टेति
 चतुर्भिर्ममेवरुणे सनपाद्योः शांतेति चाभिविचेत् ॥ यजमानो ह्यंस्तु
 पमित्यामपरलोक्यतु पात्रसदुक्षिणं ब्राह्मणा यद्वेत्संप्रज नमस्ते
 सुरनाथाय नमस्तु भ्यं शकीपते गृह्णाद्यं मया दत्तं गतं होषप्रशंतये

सुत

गच्छति विसृजयथा शक्ति ब्राह्मणा भोजयित्वा शांतिं जपं कारयि तासु ह्य
 तो भुजीत ॥ ॥ इति श्रीमन्मारायण भट्टारामकृष्ण भट्टस्य जपनकर
 कृते शांतिस्तोत्रे भाष्ये शांतिप्रयोगः ॥ ॥ अथ जेष्टाशांतिविधिः
 ॥ ॥ गार्गः घटिकैकाचमेभ्रांते जप्या दौघटिका ह्यं तपोः संधिरिति
 जेयं श्रीशुगंतु सपीरित् ॥ प्रथमे च द्वितीये च सेष्टक्षेत्रे च तृतीये के पादत्र
 ये जात नरो जेष्टो व्यात्र प्रजायते जेष्टो व्यापाद जातस्तपितुः स्वस्य च ना
 शनः जेष्टक्षेत्रे कन्यका जाता हं गिरीध्रधवाग्रज सुदिने शुभ नक्षत्रे
 चं रतारावकवित्ते ॥ सुतकांते तथा युष्मात्त जेष्टा शांतिविधानतः
 वज्रांकुशधरं देवं मेरावतगजावितं कुर्याच्छीपातिरम्य देवैरं सुरना
 यकं कर्षमात्रसुवर्णेन कर्षार्धेनाथपादतः तद्विधानप्रकुर्वीत वित्तशा
 ष्वनकारयेत् ॥ शान्तिस्तुलसं पूर्णकुम्भस्योपरि पूजयेत् ॥ रस्तये होमस्तत्त
 ततिर्मन्त्रेण वाग्यतः गंधपुष्पैः धूपैर्दिव्यैर्नाभक्ष्यनिवेदनैः पूजये
 द्विदिनादिप्रनोक्तपात्रगणान्वितं ॥ रत्नवस्त्रह्यो धूपैर्दिव्यैः तन्मनाः सुरना
 यकं ॥ तत्र संस्थापयेत् कुम्भान् चतुर्दिक्षु विशेधतः तन्मध्ये स्थापयेत् कुम्भं
 शतच्छिस्तमान्वितं ॥ पुण्यादकसमायुक्ता च त्रयुग्मे नवेष्टिता न कुम्भेषु
 विन्यस्य क्षामान्यं पंचगव्यं मंत्रकं पंचामृतपंचरत्नमृत्तिकाः पंचसंख्यकाः

इत्यर्थं इत्वा आचार्या यदिभ्यो लोमादिजं न्यश्रेयो गृहीत्वा तद्विद्राय समर्प्य
चार्याय रक्तवर्णा चस्त्रद्वयं युता सपरिक्रान्ताणा पक्षिगंधर्वसिंहेभ्य युजिते
सिन्धवीपते। दानेनानेन इवेन गंडहोषविनाशयेति मंत्रेण दद्यात् तत्
उत्तररक्तजां विधाय विसृज्य प्राप्तिमां इत्वाग्निं विसृज्यात् तत्र ब्राह्मणा भोज
यित्वा तेभ्यो यथा शक्तिरुक्षिणां इत्वेष्टं प्रार्थयेत्। अताना हाथवासानां वै
कलादाधनस्य च यन्मनमतिरिक्तं चान्तर्मुखं मुहुरितीति ॥ इति ना
रायणसुतश्रीमद्रामकृष्णभट्टसुतहिनकरभट्टचलो जेष्टाश्रांतिप्रयोगः
अथ वृद्धगर्भोक्तैश्च नक्षत्रजननश्रांतिविधिः एकस्मिन्नेव नक्षत्रे आत्रो
वापित्रपुत्रयोः प्रसूतिश्चतयो र्मत्तमं वेदेकस्थानि श्रय। आत्रो भ्रातृ
भगिन्योरित्यर्थः पितृपुत्रयोः पित्रोर्नक्षत्रे पुत्रदुहित्रोर्यदि प्रसूतिरि
त्यर्थः। तत्र श्रांतिं प्रवक्ष्यामि सर्वाचार्यवरये सर्वचतुसंधिजो तमा
त् पुण्याहवाचयित्वा तु श्रांतिर्कर्म समाचरेत् अग्रे राशिनदिक्तागे
नक्षत्रप्राप्तिमां सतः तत्तदक्षोक्तमंत्रेण पूजयेत् तस्य शो परि। नक्षत्रमंत्रा
वसिष्ठप्रक्तकात्यायनपरिशिष्ट उक्ताः अत्र नक्षत्रं तदेव तांच पूजये
त् वक्ष्यामि शोतिनिबंधवचनात् रक्तवस्त्रेण संछाद्य वस्त्रपुष्पे
नवेष्टयेत् स्वशारवोक्तेन मार्गेण कुर्याद्दग्निं मुखं ततः अनेनैव तु मंत्रे

गुरुनेरयोत्तरशतं तत्तदक्षोत्तेनेत्यर्थः प्रत्येकं सप्तैकमात्रैः प्रायश्चित्तं
 तानिमेवच॥ आपिषकतनः कुर्यात्तुभार्यः पितृपुत्रयोः पितृपुत्रेणेरित्यत्र
 पितृग्रहणमुपलक्षणं यत्रक्षेत्रजन्मतेनसहसाकस्यामिषेकरत्यर्थः
 वस्त्रालंकारणेदानेशचार्यंरुजयसुनः॥ भद्रंविद्वांसिणोदुधाम्नामत्र
 यसुवर्णकं॥ देवताप्रतिमादानं धान्यवस्त्रादिभिः सह॥ यानशव्यासना
 दानीनयादोषशानये॥ भोजयेद्भ्रातृणान्सर्वान्वित्तशोधविवर्जितः
 ॥ ॥ इत्येकनक्षत्रजननशान्तिविधिः॥ ॥ अथप्रयोगः॥ ॥ माता
 पितृनक्षत्रासुतौ गोमुखप्रसवंकृत्वा भ्रातृनक्षत्रोत्तौ तमकृत्वादे
 शकालौ संकीर्त्यास्पृशेत्तौः पित्रादिनक्षत्रोत्तौ सति सचिंतसकृत्करीष्य नि
 रसनेद्वाराश्रीपरमे प्रीत्यर्थं पित्रादिनक्षत्रं॥ जननशान्तिकरिष्येति सं
 कल्प्य गणेशपुजापुष्पाहवत्पूजनंदिश्राद्धाचार्यं लिख्य रणा नि कुर्यात्
 भद्रंविजयश्चत्वारः तन आचार्यः सर्वपात्रैर्कीर्य भ्रातृं प्रोक्ष्या ग्म्या यतना
 दीशान्यांकलशं संस्थाप्य कर्णपात्रौ परिजनमक्षप्रतिमा तदक्षमंत्रेणक
 जयेत् पूजापात्रैकरत्नवस्त्रैश्चेत्तंच वस्त्रपुष्पंदुधान्॥ ततोऽग्नित्रय
 श्वप्रतिष्ठाप्या न्वादक्ष्यात् अत्रप्रधानअमुकनक्षत्रं तदेवता चसमिच
 वीजैः प्रत्येकमष्टशतसंख्य पादोषेण सिद्धकृतं पितृसादि बलीदानं तेष

शौलक्ष्मी शौलसुते स्वरो ॥ इति व ह्याणी पातेन व रना यो पुनः पुनः ॥ ततः
 स्वर्गह मागत्य ब्राह्मणा भोजयेत्सुधिः तोषयेद्दक्षिणादाने यथाशक्त्वा
 वरानने एवं कृते विधाने तु विन्धना शोभवे श्रवं ॥ १ ॥ अथ शौनकोक्तो
 व्यतीपातादिशांतिविधिः ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि शौतकः शांतिमुत्तमं
 कुमारजन्यकाले व्यतीपातश्च वैधाति संक्रमश्च रवेस्तत्र जातो हारिश्च
 रक ॥ संक्रमशब्देन संक्रमकाली स्तुर्वाः पराश्च षो घटिकादिघृते
 धात्रिंशदंडैः संपूर्ण सूर्यमंडले स्फुराश्वं तर प्रवेशात् ॥ गोमुख प्रसवं
 कुर्याच्छास्त्रे कुर्यात्त्रय छातिः ॥ अपाभिषेकदाने श्वलो मा हृषीविषतः ॥ गृ
 हस्पृक्पूर्वाभागे गोमयेना तु लिप्य च अलेकृत स्य रशो मुक्ती हिराक्षीं
 प्रकल्पयेत् ॥ पंचशोणपित्तं धान्यं तर्द्धं तु दुलेन च तर्द्धं तु नितै कुर्यात्
 न्योन्योपरिकल्पयेत् ॥ इत्यग्नि तपराशौ तु आष्टपत्रं तीखेत् सुधः पुण्या
 हं वा चर्या त्वा तु आचार्यं कण्ठं यासुरा । राशी कल्पना कूर्व । पंचागा भूष
 णं रक्षा स हवस्मा गुणीयकं ॥ राशौ प्रतिष्ठितं कुभ मत्रण समुनो हरि ती
 यो रवेन संपूर्ण समुद्रो षधियलुवः सगव्यगधरत च वस्त्र पुग्मेन वेष्टये
 त तस्थोपरि न्यसेत्प्रातः स्तुध्य वस्त्रेण संयुतं । प्रातिमां स्थापयेद्दीमान्सधि
 प्रसधिरैव ता । चक्षुः सा कृति पार्श्वे मध्ये वैधाति मर्चयेत् वैधाति तद्देवता ५८

नरुति प्रणीता विमोदिको वकृत्वा कलत्रा जले नाभिषि च्याचर्पाय वस्त्रा
तं करणाञ्जलिगभश्चमाषत्रयपरिपितसुवर्णदुलो तरफजाकृत्वा प्राति
मां विस्तृज्याचार्या परस्ते प्रातिपाद्या चार्पाय यथाशक्ति धान्यचस्त्र मानशय्या
सुनोनिदत्ता चार्येहितोभोजयेदिति ॥ ॥ इति श्रीमभारायणभट्टसुत
रायकृष्णभट्टसुतदिनकरकृते एकनक्षत्रजननशांतीप्रयोगः अथ ओ
तिनिबंधोक्त एकनक्षत्रशांतिविधिः समानभयदुर्देवी पीतापुत्रौ वसौ
राः पाणिन्यौ वास्य बध्वात्तदापूर्वस्य नाशानं ॥ एकास्मिन्नैव नक्षत्रे पु
त्रयोः पितृपुत्रयोः प्रसूतयोर्धर्मस्य भवद्देवस्य निश्चयः विधानं तत्र कर्त
व्यं जन्मनक्षत्रफजनं । नक्षत्रदेवता पूजा ताधि प्रत्यप पूर्वकं यस्य च
क्षस्य यस्यां दक्षिणां विधिं मंत्रेण तत्र तस्य विधातव्यं मक्षदेवतनुष्ट
ये । स्वर्गलोक्तविधाने महव न तत्र कारयेत् । भक्त्या हरिहरो देवौ स्व
र्गरूपमयो शुभौ । तत्र मूर्तिदानमत्र विधिधस्यास्य विश्वस्य पितर्ये वि
श्वतो मुखौ । प्रीयंतां मूर्तिदाने न देवौ हरिहरा बुभौ । दानं होमदिधेः प
श्चादनादत्वं पिषेचन । अपिषेचनपूर्वा वलिप्रफजास्युताशिवे वत्तो
भिगम्पगोवीं दक्षालिनोश्चानिकेतनं तूर्णाणां च निनानेन जपघो
षेण पार्वति पूजाविधिः समाप्तैव सर्वोपस्करसंयुतं प्रार्थयेद्देवदेव

चरेत् सर्वशान्तिव्यहोम ततः सिष्टकृतहुता अभिषेकचकारयेत्
समुद्रजेष्टासुक्तेन आपोरिक्षेत् न चैन च ॥ अक्षिभ्यां मिति सुक्तेपाव
मानाभिरेव च ॥ अथ च केन उत्सुर्यं आप्यायेत्वेति मंत्रतः सुरास्त्रा मिति
पंचेण अभिषेकं समाचरेत् ॥ आचार्य पूजयेत् सश्चाद् स्मरन् मागुतीपूकेः
गोदान वस्त्रदानं च हेमदान विशेषतः ॥ तद्दोषशमनार्थाय आचार्या
यप्रदोषयेत् प्रच्छादनपटं दद्यात् ततः शान्तिं भविष्यति जापकेभ्यो ब्राह्म
णेभ्यो हृदिणाभिश्च तोषयेत् ॥ जापकेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः दीनाधेयपणे
भ्यश्च प्रदधाद्भूरिहृदिणां ब्राह्मणेभ्यो न शानसंख्याका न्निष्टात्रेभ्यो
जयेत् अतान् ॥ तान्तालिजश्चेत्यर्थः बंधुभिः सह भुञ्जीत यथाविधिवत्
सारतः एवं यत्कुरुते मर्षो नैव दुःखमवाप्नुयात् इति शौनकायेव्यती
पातादिशान्तिविधिः ॥ ॥ अथ प्रयोगः ॥ ॥ गोमुख प्रसवं क
त्वादेशे कालौ संकीर्णस्य शिशो वैधातिजननस्य चित्तसकलारिष्टनि रस
नक्षरा श्रीपरमेश्वर प्रीत्यर्थं वैधातिजननशान्तिककरिष्ये इति संकल्प
येत् व्यतीपातादौ तु न संकल्पः व्यतीपातवैधत्यो क्रमादौ हि न पाने
शान्तिद्वयं पुनश्च सप्रधान्या इपरत्र सर्वप्रधान्यात् पदानुव्यातीपाते
संक्रमास्तदा व्यतीपातामायास्याश्चाद्वत्तत्र तनोगणे शपूजनपुण्या

सुदं सुवेधातिशान्तौ एवमेव व्यतीपातशान्तौ संक्रमणस्य वा भानोरुत्तर
तोत्तरमाग्निदृष्टिणां तोयजेत् ॥ निष्क्रमाग्नेयार्धेन पादेनापि स्वशक्तिः
प्रतिमांकार्येदिमांस्तत्तद्गुणैरुत्तिना अंगप्रतिमांस्वप्येतन्मानं प्र
क्षिमापूजनार्थं यवस्य पुष्पनिदयेत् अधिदैवं भवेत्सूर्यश्चंद्रः प्रसधि
दैवतं सुवेधातिशान्तौ तत्तद्व्याहृतिपूर्वेण तत्तन्मंत्रेण पूजयेत् ॥ अथ
केन मंत्रेण प्रधानप्रतिमां येज्यते ॥ अंगत्वेप्यनेनैव पूजा उक्त्यर्थे इति मं
त्रेण सूर्यपूजा समाचरेत् प्रधानत्वे गत्वे च ॥ अपि सवेति मंत्रेण सोमपूजा
समाचरेत् ॥ उच्यते यैषोऽशामेयं द्वापंचोपचारकैः अर्चितं गंधपुष्पाद्यैः
पुष्पैर्नैवेद्यसमपूर्यते ॥ यत्संजये न मंत्रेण प्रधानप्रतिमां स्पृशन् अष्टो
त्तरसहस्रं ता अष्टोत्तरशतं तु वा अष्टाविंशतिं नावाथ पूज्या त्वस्य श
क्तिः सर्वसौरप्रजाप्याथ सोमार्थं सोमं मंत्रतः आनोभरेति सूक्तं च
भद्रा आग्नेश्च सूक्तं जपच्च षोऽसं सूक्तं अथ कं मतः परं कुंभं स्पृश्या चतु
र्दिक्षु जप कुर्युस्तथा त्रिजः चतुर्दिक्षु वत्वारि सूक्ता नीत्यर्थः केवलं एकैक
स्य जप इत्याहुः कुम्भस्य पश्चिमे देवे स्तुतिस्तोत्रे प्रकल्पयेत् स्वर्गलोक्त
विधानेन कारयेत्स सूक्तान्तः अथ केन मंत्रेण सप्तिहा जप चतुर्दशनेत्
अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टोत्तरशतं तु वा ॥ अष्टाविंशतिं वा कुर्यात्स्वस्य शक्त्य
नुसारतः सूर्यचंद्रयो प्रधानतोऽस्य सर्वव्या यत्संजये न मंत्रेण तिलहोम समा

हवाचननांरिआकाचार्यसिग्वरणा निवृत्तत् ततआचार्यःसर्वपानि
कीर्षभांतिप्रोक्ष्य पूर्वभांगोमयनोपलिप्य तत्र पूव शोणमित्त कीहिरा
श्रीक हातदुपरिसार्धशोणद्वयमित्त तदुक्ताश्रीकृत्वा तदुपरिसपादशो
णमित्त तिलश्रीकृत्वा राश्रीमस्तकं समंकृत्वा तत्रपंचर्षोरष्टदलंकृत्वा
तत्कर्णिकायांकुंभप्रविष्टाप्य तीर्थजयेना फुर्यतत्र सप्तमतिकसर्वेष
धोपंचपल्लवपंचग व्योव गधयचरता नि प्रक्षिप्य वस्त्रपुग्मेनावेचैश्य
पूर्वपात्रेचानिधाय तदुपरिस्तक्ष्म कीर्ष्येव तास्त्रापयेत् तत्रचैधातिशां
तोत्र्यबकमितिमंत्रेणमध्येरुद्रं नक्ष्त्रिणत उत्सर्ग इतिमंत्रेण सूर्यमूत्त
रजश्चाप्यायस्वेतिसोम । व्यतीपात सक्रय गानौ तु उत्सर्ग इतिमध्ये सूर्य
तदक्षिणतो निरुत्तपि साग्रीमुत्तरतः अबकमितिरुद्रं ॥ सर्वत्रमंत्राया
हति पूर्वकापूजा विधाय रुद्रप्रतिमास्पृशत्त मृत्युजयमंत्रपष्ट सहस्रा
ष्टशताष्टविंशतिसंख्य पायवाशक्तिजपेत् ततः सूर्यप्रतिमां स्पृशेत्
अग्नेरुसंस्तु सवसौरमत्रान् जपेत् तचगंडयत्यपि त्रित्रयोर्दूर्ध्वस्थ
सूर्यकण्वपुत्रः प्रस्कण्वो नवाद्या गाय त्र्योसाश्च तत्रोन्मुखं चित्रदेवा
नार्पेतिषलुष स्यागिरसः कुत्सास्त्रिष्टुपूरंदमित्रमितिद्वयो वथो दीर्घत
मास्त्रिष्टुपूरं स शुचिषदित्येकस्या गो नमपुत्रो वायदेवो जगता नि य
त्वा सूर्ये त्येकस्या भार्गवपुत्रो न्नि रनुष्टुप यदध सूर्ये त्येकं स्या उत्सर्ग इति

तिसृणा उद्देति सार्धं च तसृणा उदुसदृशं तमिति तिसृणा येना वरुणी वासिष्ठ
 स्त्रियु ५ उदुसदृशं तमिति बृहती शीर्ष्ये रतिसलो बृहती तत्र द्वादशैति पुर उ
 ष्टिका वणं हा जेसीति द्वयोः भृगु पुत्रो जय दुर्गीः पूर्वा बृहती उत्तरा सतो
 बृहती नमोषि त्रस्य सूर्यो नोदिव रतिपंचर्वस्य सूर्य पुत्रश्च श्वर्गा यत्री वि
 भ्राडू हति च तसृणा सूर्य पुत्रो वि भ्राडु गती वि भ्राज पिसा स्तारु पंति आय
 गौ रति न च स्य सार्प रा सा अषिका गायत्री सर्वेषा सूर्या देवतां ततः सो
 म प्रातिमां स्पृश भाष्याय श्वस्ते जहो व्यतीपान संक्रमशां तो पूर्व सूर्य ज
 प स्त नो मृत्क जय जयः आग्नि जपो नास्ति ततश्च तुदि सुद्रा वि जः कुंभं
 स्य आ नो भरेति सुभरा अग्ने रिति सूक्तं पुरा षसुक्तं च बकं पुत्र च जपे पुः
 के वि लुपु ष स्यादिति पुके के सुक्ता मिति वदति तत आचार्यो ग्रीहे ग्रीध्रि
 ति ध्या ध्या चा ध्यात् ॥ अग्ने प्रधानं रुद्र जेष्ट सहस्राष्ट शतान् पत्तरसंख्या पा
 समिदा जवरुद्र व्येण सूर्य सोमं च अष्टा विंशति संख्यया तैने वद्रव्येण व्यती
 पात संक्रमयोत्क सूर्य रुद्र संख्यया तै रुद्रो वाष्टा विंशति संख्यया मृत्यं ज
 पतिल रुद्र व्येण अष्ट सहस्राष्ट शतान् अष्टा विंशत्यभ्य तर संख्यया श्रोषेणा स्विष्ट
 वृत्तमित्यादि ॥ बलिदा मां ते फूर्णा हुतिं ब्रुवा समुद्रमष्टा रति सूक्तेन आ
 पो हि षे तत्तृचेन अक्षी भ्यां मिति सूक्तेन पावमानोपिः प्रधानो गेदेवता ॥

मंत्रैः सुरास्तस्यादिपौराणैश्चापि विचेषुः ततो यजमानो विधेकं च
स्त्रमाचार्यो यद्वत्वा स्त्रीबालयुक्ता रूपं रूपमित्याजमवेक्ष्य तेषां त्रं
सदृष्टिणं ब्राह्मणाय दत्त्वा चार्यो यच्च स्त्रद्वयं गां हेमां गुलीयकं पथा
शालिसुवर्णं प्रच्छादनं पदं च दत्त्वा ॥ अत्रिगभ्यश्च पथा शालि रि
तोधिकी मन्येभ्यश्च रिदृष्टिणं दत्त्वा तत्र फज्जं कृत्वा विसृज्य आचार्य हस्ते
प्रातिपद्याग्निं विष्ट जज्ञत्तं ब्राह्मणान् अत्रिजपमोजयेति ॥ ॥
इति श्रीमन्मारायणभट्टसुतश्रीमन्मारायणभट्टसुतश्रीमद्दामकथ्य
भट्टसुतस्मिन्करभट्टयुक्तोक्त्यतीपातादाशान्तिप्रयोगः ॥ अथ गर्गोक्ता
नक्षत्रगणतन्त्रातिविधिः ॥ ॥ अश्विनी मघा मूला दौत्रिषट्कन
चनाडिकाः ॥ रेवतिसार्वत्राक्रां तेषां सप्तश्रुतसप्तयकाः ॥ प्रकारां
तरेण गंडान् मातुः ॥ अश्विनी मघा मूला दौत्रिषट्कनाडिकादितयं तथा ॥ रेव
ती सार्वसंक्राते नाडिकादितयं तथा ॥ अश्विनी मघा मूला नां पूर्वा
र्धं बाध्यते पिता ॥ पूषा हि नृकपश्चार्धं जननी बाध्यते त्रीशोः पितृ
द्वयश्चादिवाजातो रात्रिजातस्तु मातृहा ॥ दिवाजातो दिवापती तगंडां

ज्ञात इत्यर्थः ॥ एव रात्रि ज्ञातं आत्मध्वक्संध्ययोजा लो नास्ति गंजे नि
 रामव ॥ सर्वेषां दं दं ज्ञाता नो परिधागो विधीयते ॥ वर्जयेद्दर्शनश्राद्धं
 वत्तत्र षण्मासिकं भवेत् ॥ तस्य श्रान्ति प्रवक्ष्यामि सोममंत्रेण भक्तिमा
 न् ॥ कांस्यपात्रं प्रकुर्वीत प्रलेः षोडशभिर्नवं ॥ अष्टाभिर्विचतुर्धि
 र्वाद्वाभ्यां वा शोभनं तथा ॥ तन्मध्ये पापसंश्रान्तेन वनीतेन परितः ॥ रा
 जतं चंद्रमचैतुसितपुष्प सहस्रकैः ॥ दैवतः क्षौम वा सास्तु शुक्लमात्म
 वरार्चितः ॥ सोमो हविर्तिसंचित्य आप्ताय स्वेति पूजयेत् ॥ जपेत्सा
 हस्रकं मंत्रं श्रद्धानः समाहितः ॥ एषा देवदक्षिणा विष्णो गं उहोषं प्र
 ज्ञातये ॥ शुक्लवागीश्वर चैव तान्त्रपात्र समान्वितं ॥ गं उहोषोपश्रान्त्य
 र्थ एषा देव विद्महे शुचि ॥ ॥ श्रान्ति गंजं तं श्रान्ति विधिः ॥ ॥ जोतिर्नि
 बंधे तु ब्रह्मपुराणे क्त्वे नैता नवश्च कान्यदित्वा ॥ कुकुमचंदनकु
 ष्ठगोराचनमधा पिवा ॥ घृतपर्णेषु कुंभेषु चतुर्विधं श्राद्धं प्रकृपात्
 सहस्राक्षेण मंत्रेण चात्तुर्विधं स्थापयेत्ततः ॥ पितृ युक्तं देवा ज्ञातमान्
 युक्तं तु रात्रिजं ॥ स्नापयेत्पितृमातृभ्यां सध्यो रभ्यां रमि ॥ कांस्यपात्र

धृतैः कूर्णैः गङ्गादोषो पश्यन्तये ॥ सहिरमौलिकं त्रंस्वं श्वेतवस्त्रं युगं शुभं
यजुर्वेदविदे दद्यात्तु गङ्गादोषापनुत्तये ॥ दद्यात्तुं हि रण्यं च ग्रहोऽपि प्र
जपेत् ॥ आयुर्वेदिकं रजसा कुर्याद्वा स गतर्पणं ॥ तिथिगङ्गादोषोऽर्गः
तिथिगङ्गादोषेन उद्वाहं नक्षत्रे धेनुं रुच्यते ॥ काचनं त्र्यम्बकं गङ्गादोषो वि
नश्यति ॥ ॥ इति गङ्गा तं शांतिविधिः ॥ ॥ अथ प्रयोगः गोमुख
प्रसवकत्वाद्देवकाद्यैः संकीर्णं स्यात्तिथौ रसुकं नक्षत्रं गङ्गां तोषति
स्तुतिस्तुति कळारिष्ट निरसनं द्वात्रिंशदपरमेश्वर श्रीसर्वं नक्षत्रं गङ्गां
तशांतिं करिष्ये इति संकल्प्य तद्गङ्गा तया गणे नृप राजा पुण्या हवाच न
नादीश्राद्धानि कत्वाचार्यवत्वात् शुक्लः क्षौमवस्त्रं मातृं स्वीयेत् ॥ त
तः आचार्याः सर्षपविकिरणं प्रोक्षणे कत्वा सोऽश्वि रष्टाभिश्चतु
र्भिर्द्वाभ्यां वोपलैः कास्यपात्रं कत्वा तस्मात्पसेनं कृत्वा ॥ तत्र नवनी
लपूरितं शंखं पर्वकं यं निधाय तन्मुखं राजतीन्वं इति प्रतिमां माप्यायेत्
ति अथ अधोमुखं चरणं प्रस्तुतं शांतिविधिः ॥ नारदः अधोमुखं प्र
वक्ष्यामि मातापि त्र्योर्मयि ॥ तद्दोषपरिहारार्थं त्रिगंतिं वक्ष्यामि ते सदा

पुण्याहं वाचयित्वा तैश्च नुसंचक्ष्म पूर्वकं ॥ कुंडं वा स्तुं तिलं कुर्यात्तद्देशे
 स्थापयेद्द्वंद्वं ॥ कुंभत्रयं प्रतिष्ठाप्य ॥ प्रातिमां हं परस्मिणी ॥ सोमपित्रं
 चतुस्त्वापेकले शो परि ॥ आवाह्य स्थापये गीर्दिधानतः ॥ षोडशो
 पचारैः संपूज्य ॥ अधिप्रयोगः ॥ देशकालौ संकीर्त्या स्ववातस्य चर
 णजननस्तत्तुल्यतसकला रिष्टनिरसन द्वाराश्री परमेश्वरी ध्वनि
 रणजनननुशालिकरिष्येति संकल्प्य ॥ ग्रे पुरवः ॥ पुनर्देशका
 लौ संकीर्त्या ॥ पुण्याहं वाचनं च नुतिं ग्वरणं कुर्यात् ॥ ततः आचार्यः
 सर्वपात्रिं कीर्त्य भूमिं प्रोक्ष्य कुंडं स्थापित्वा द्वा पूर्व प्रदेशे कुंभत्र
 यं संस्थाप्य पंचगव्यं पंचपल्लवान् पंचरत्नानि चानिधिप्य वस्त्रं
 युग्मेन वेष्टय ॥ आपो हि वेति तृचेनय तरु इति समुद्र ज्येष्ठ इति
 एकमपि पंच्य पूर्ण पात्रे निधाय वस्त्रं पूजयेत् ॥ ततः प्रातिमां अ
 ष्पुत्रारणं कुर्यात् ॥ ततः मध्यकुंभे तदं आवाह्य तद्दक्षिणतः
 इंदुलतमं सोमं आवाह्य पूजयेत् ॥ ततोऽग्निं ग्रहां श्वं प्रातिष्ठाप्या
 न्वाह्यात् ॥ अन्नप्रधानं नवग्रहाश्च अमुकस्वयेण रुद्रं रुद्रं सोमं १०१

समिचवीजद्रव्येण सुशोषेणास्त्विकृतमिव्या अपु कसरव्या अष्टो
तरुतात्ताष्टाविंशत्यनमसंख्यापिः श्रुत्वा त्वाजभागांतक
त्वापात्रासहने कुर्यात् ॥ कलशसमीपेन्द्रालिगे नस्तत्तजपेयुः आ
नो भद्राशत्रुश्री आयुष्यं वचस्प पितिसूक्तं पठेत् ॥ स्त्विक
हादिबालिदानां तं फणादुतिं हुत्वा त्वामशेषं सभाष्यं वापयिष्यथाश
क्तिरुक्षिणां धेनुदयात् ॥ ततो हंपसो रमिषवे कुर्यात् ॥ समुद्रमेष्टा आ
पोहिष्ठा यतरेति त्र्यंबक पितिमंत्रेण अभिषेकं कुर्यात् ॥ आजावे
क्ष्णं ॥ पित्रादिनामुत्तरफजां विधाय विसृज्या चार्या यप्रतिपायांश्च
विसृज्य यथाशक्ति ब्राह्मणाभ्योजयित्वा शान्तिसमापयेत् ॥ इति अ
धोचरणप्रसमनैः कुर्यादित्यर्थः प्रीयतां भगवानीशोऽश ॥ पिनाकीस
र्वतोमुखः ॥ तवमूर्तिप्रदाने नमयपाद्यं विनाशाय ॥ देहाकरालवद्
नोनीलांजनसमाकृतिः रित्कसिक्तगदापाणीर्मर्त्यर्मायास्तु सर्वदा ॥ हा
नमेवंविधैर्मन्त्रैः यथाविधिसमाहितः गोभूतिरण्यवस्त्रैश्च आभार्य
फजर्पे फजयेत्सुधी ॥ एवं कुर्याद्विधानेन विषहोषः प्रशाम्यति ॥ १॥

इति विषय इति सूत्राति ॥ अथ ग्रहणजननशान्तिः ॥ नोनकः
 ग्रहणे चंद्रसूर्यस्य प्रस्ताति परिजायते ॥ व्याधिपीडातदा स्त्रीणां मा
 दोलुक्लुदुर्नात् ॥ इह संजायते यस्तत्तस्य मत्फर्नसंशयः व्या
 धिपीडाचद्विद्वंशोक्श्रकल्लो भवेत् ॥ शान्तितेषां भवद्व्यामिन
 राणीहितकाम्यया ॥ यास्मिन् दक्षविशेषेण ग्रहणं परिजायते ॥ त
 त्स्य नाधिपं रूपं तु वर्णेन प्रकल्पयेत् ॥ अक्षाधिपस्य रूपमित्य
 र्थः ॥ यथा वा तस्य नुसारेण विवक्षाधनकारयेत् ॥ सूर्यग्रहणे सूर्य
 रूपं हिरण्येन स्वास्तिशान्तिः ॥ चंद्रचंद्रग्रहे धिमान्नरजलेन विज्ञे
 यतः ॥ रातुस्तस्य प्रकुर्वीत नागनैव विचक्षणः ॥ नागेन सीतसेन
 शुचौ देशे प्रयत्नेन गोभयेन प्रक्षेपयेत् ॥ तस्यापरिन्पसेद्धिमान्न
 वं वस्त्रमुद्रो भनं ॥ अयाणां वैवस्त्रपाणा स्थापनं तत्र कारयेत् ॥
 रक्ताक्षरं रक्तगंधं रक्तपुष्पावराणि च ॥ सूर्यग्रहे प्रदत्तव्यं सूर्यप्री
 तीकराय च ॥ प्रीतीकराणां येत्यर्थः ॥ श्वेतवस्त्रं श्वेतमात्मं श्वेतगंधा

नुत्तेपनं ॥ अथ ग्रहे प्रदानव्यं च हृषीती कराय च ॥ राहा वने वै वहा तव्यकथ
(पुष्पादीनां च ॥ इधान्नक्षत्रनाद्यापश्चेतवस्त्र श्वेतमाज्य श्वेतगंधानु
लेपनं ॥ सूर्यसंयुक्तये हीमानाच्छेनेति मन्त्रतः ॥ अथ ग्रहे तथास्य
गायत्र्या यत्वेति मन्त्रतः ॥ स्वर्भानारिति मन्त्रेण राहुं यत्रे न पूजयेत् ॥ ए
वं संपूजयैः कीमान्सपिदि श्रार्कसंभवेः ॥ सूर्यग्रह इत्यर्थः च ग्रहे च
पालाशैः सपिदि जुहुयात्तरः ॥ पूर्वपि जुहुयादि मानराहोः सप्रीणे
नाय च ॥ सपिदि ब्रह्मवक्षो देवैर्धाय जुहुयाद्धुधः ॥ आज्येन वारण
चैव तिलैश्च जुहुयात्तरः ॥ अथ इत्यर्थः पंचगव्ये पंचरतैः पंचत
पंचपल्लवैः जकैरोषध कट्वैश्च सहितैकस्रो दकैः अपिषेकं
प्रकुर्वीयजमान प्रयत्नतः ॥ मन्त्रैर्वीरजैः सभूतैरापोहि षादिपिस्त्रि
भिः ॥ इममे गंगे यरतस्तत्वा यापिति मन्त्रकैः ॥ अपिषेके निवृत्ते तु यज
मानः समाहितः ॥ आचार्यो पूजयेत् सश्चात्सु शान्तो विजितेन्द्रियः त
स्यैव दद्यात्प्रयत्नेन भस्म्या प्रति कलित्रयं ॥ गान्धे वदक्षिणां दद्याद्यजमा
नः समाहितः ॥ इत्यष्टं ग्रहणं ज्ञातानां सर्वा रिष्टा विनाशनं ॥ कथितं

७२

भार्गवेणोद्गोनेकाय महात्मने ॥ ॥ इति ग्रहणप्रसूतिशान्तिः ॥ ॥
 अथ कात्यायनोक्तं यमलजननशान्तिविधिः ॥ अथातो यमलजनने प्रा-
 यश्चित्तं व्याख्यास्यामो भार्यागोदीप्तीमही धीवउवाविकर्तिप्रसवेत्याय-
 श्चितीभवेसर्णेदशोहेचतुर्णाक्षीरयक्षाणां कषायमुपसंहरेत्तुक्षव-
 टोदुंबरश्चलुशायीदेवदारुगोरसर्षपास्तेषामपि श्लिष्योहिरण्यं हवीं क-
 राम्रपक्षिवैः कलशान्प्रपूर्य सर्वोषधीनां रं पत्नीस्नापयित्वा आपोहि-
 ष्ठेति तिसृषिः कृपानश्वेन इति दाम्प्यां पंचद्वेण पंचवारुणेनेदुपापः प्रव-
 हते दद्याद्ययितिसनापयित्वा लंकृत्य तौ दर्भेषु उवेश्य न त्रमाततं स्था-
 लीपाकाश्रपयित्वा जभागो विष्टुज्जातुतीः पूर्वोक्तैः स्नपनमंत्रैः स्था-
 लीपाकस्य जुहोत्यग्नये स्वाहा ॥ सोमाय स्वाहा ॥ पंचमानाय स्वाहा ॥
 वकाय स्वाहा ॥ मातृताय स्वाहा ॥ मरुत्यः स्वाहा ॥ यमाय स्वाहा ॥ तकाय स्वाहा ॥
 मृत्यवे स्वाहा ॥ ब्रह्मणे स्वाहा ॥ नयास्वीष्टकृते स्वाहेत्याचार्या यत्परं त्वा ब्रा-
 ह्मणानभोजयित्वा स्वास्तीवा व्याधी ॥ ॥ प्रातेशूय शान्तिर्भवतीति ॥ अ-
 नं विद्वंतीप्रसवेदित्यस्य यमलौ जमयेदित्यर्थः ॥ तथोपक्रमान्तरं ॥ इति च कु-

७३

तत्र नाशायनिष्ठानि चारुणार्थं ता द्यो ते नकारस्तन्मोरेरुक्तामेव
 प्रसवायपारितारार्थेनिसमुच्चयेते ॥ ॥ इति यमलजननशायीविधि
 अथ संहतजननशायीविधि ॥ ॥ पामेदंतजन्यनिवाला नां लक्षण
 तानि बोधमे ॥ उपरि प्रथमं यस्य जायंते चाद्रीश्वेदिजाः इतैर्वासह्य
 स्पस्या ज्जन्यभार्गवसतम ॥ द्वितीये च तृतीये च चतुर्थे पंचमे तथा यं
 दांताश्च जायंते मासे चैव महर्षयः ॥ मातरं पितरं वयि स्वादे सत्मानमे
 व वा ॥ तत्र शान्तिप्रवक्ष्यामि तामैनि गहनशृणु ॥ गजपृष्ठगतं व्यालेने
 स्तं वारुणापयेदिजः इतभावे लुधयस्तकाचने वावरासमे ॥ सर्वोपधैः
 सर्वगधैस्त्रीजै पुष्ये फले संधा ॥ च च गव्ये नरैश्च मृत्तिका मिश्र
 भार्गव ॥ स्नापयेदित्यन्वयः स्त्रोती पाकेन धातारफजयेत्तदनंतरं
 च लुधं तनाम्ना सव द्वादुतिः सप्तारवात्रुक् तव्य तथा ब्राह्मण भो
 जनं ॥ अष्टमहनि विप्राणा तथा द्यात्रहसिणा ॥ स्त्रोती पाकोपि सप्त
 हं कर्तव्ये इति केचित् ॥ कांचनं रजनं गाश्वपुवलाधनमेव च ॥ ॥
 इति संहतजननशायीविधिः ॥ ॥ अमुत सागरे त्वत्प्रचदइति शान्तिस्तुता

१०४

तत्रैव बहूः स्यान्तिः बालानां पश्य मे मासि षष्ठे मासि ततः पुनः इत्ता य
 स्य च जायते माता वा प्रियते पितृ ॥ बालकं पीयूते तत्र स्वयमेव न सं
 शयः ॥ इति धिष्ठो रूधता क्ता नाम श्वशुरसायि धी ततः ॥ जुहुयादष्ट शतं
 प्रातः समंत्रेण तु मंत्रवित् ॥ धेनुं च दक्षिणा दद्यात् ततः संपद्यते शुभं
 यनुजोतिर्निवधे अष्टमादिषु मासेषु इतो स्नानं शुभाकरमित्युक्तं
 तत् अतः पूजा स विज्ञानं बहु व्रीहिणा नवमादिपरं ॥ शतिषष्टाष्टममा
 सयो इतो त्योतिः शतं तिः ॥ साधारण्येन प्रकारं तमुक्तं पृथग्पुत्राणे
 इतजन्मानि सामान्ये शृणु स्नानं मतः परं ॥ सामान्ये निविरे ॥ भद्रा समी
 र्णा ॥ समा रणो वायु पर्वतां श्रुत धारव्या तानु वदेवं च केशवं ॥ एतेषां
 मेव जुहुयाद्भुतमानो यथाविधिः ॥ ब्राह्मणा नालु शतव्या यथा शास्त्रिणां
 च दक्षिणा ॥ ततः स्वस्वकले बाल मासने कपवेशयेत् ॥ पूजा श्याविधया
 नार्यो ब्राह्मणाः सुहृदस्तथा ॥ अथानेकं त्रांति ॥ ॥ त्रांति सर्वस्वे ॥ ॥
 सुतत्रये सुता चेत्सुतत्रये वा सुतो यदि ॥ मातापि चोः कुलस्यापि तदा १०४
 निष्टं मरु इवेत् ॥ ज्येष्ठेनाशोधने हानिर्दुःखं वा सुमरु इवेत् ॥ जानस्ये

का ॥ इडा हेवा वा ह्नाहे शुभदिने आचार्य मृत्ति जोकेता ग्रहयज्ञपु
रः सरं ॥ अस्मविष्णुमहे श्रोत्रं प्रतिभाः स्वर्णतः कृताः ॥ फजयेत्तान्यराक्षी
स्त्रं कलत्रोपरिशालितः ॥ पंचमेकत्रास्त्रफजयेद्गुडसंख्यया ॥ स्त्र
सूक्तानि चत्वारि शान्ति सूक्तानि सर्वशान्ति ॥ तत्संख्यया स्त्रसूक्तानि
जपेदित्यर्थः ॥ आचार्यो जुहुयात्तत्र तस्मिन् ज्वाति त्वांश्चरं ॥ अष्टोत्तरस
हश्रं वा शतं वा त्रिंशत् तं तु वा ॥ देवताभ्यश्चतुर्वक्त्रं ॥ दिव्यो ग्रहपुरः स
रं ॥ अस्मादिमैत्रैरिंद्रस्य यत्तरं द्रमयाभत ॥ ततः ॥ विष्टकलं तु त्वावलीं
फर्णाहुतिततः ॥ अथैकं बृंह्यस्य कृत्वा चार्यो प्रफजयेत् ॥ हिरण्यं धे
नुरकाचमृत्तिजां दक्षिणां ततः ॥ आज्यस्य वीक्षणं कृत्वा शान्तिं पाठेत्तु
कारयेत् ॥ इति त्रिकशान्तिः ॥ अथ सिरादि प्रसृतं वादिनांति ॥ ॥
अद्भुतसागरे नावः भानो सिंह गते चैव पश्य गौः सं प्रसृत्यते ॥ महणं
तस्य निर्दिष्टं धनुषा सैन्यं संशयः ॥ प्रसृतां तत्क्षणादेव सांगां विप्राय
दापयेत् ॥ ततो होमं प्रकुर्वीत षट्तालमधुसर्षपैः ॥ आहुतीनां वताका
नाभयुतं जुहुयात्ततः ॥ व्याहृतिपितृभ्यः सोपवासः मयलेन दधादि

१५

प्रायस्सिद्धिं ॥ वस्त्रयुगमं वचैवसु वर्णं च प्रहापयेत् ॥ इष्टैव तमत्रेण
 तनः शान्तिर्भविष्यति ॥ अथर्ववेद परिशिष्टे ॥ माघे बुधे च पक्षिषीश्च
 वणे वडवादिवा सिंहे गावः प्रसूयन्ते स्वामिनो मत्स्य दायकाः ॥ अत्र त
 दुक्ता भूतास्त्वा शान्तिकर्तव्या ॥ ॥ इति सिंहदि प्रसूत गवादिशान्तिः
 ॥ ॥ इति दिनकर भट्टकते श्रुति सार जनन शान्तयः समाप्ताः ॥ अथ
 व्याख्यानं ॥ ॥ शान्तयः ॥ ॥ सार ग्राह्य क्रिया काल गुणोत्तरे ॥ ग्रहीधनव
 ती नाम गृह्यते जात याचकं ॥ क्रिया कालोत्तरे तु प्रथमे हानि गृह्यते
 बालकं वाकनी ग्रहीत्युक्तं ॥ नारायणीये तु पापीनी ग्रहातिपाटः
 ग्रीवाया पृष्ठाया च ललाटे श्रवणे मुखे उदरे जयाति गात्राणि आत्मा
 रचन गृह्यते ॥ माजिष्ठा धातु कालो धरि ताले च चरं न ॥ एतैः प्रलेप
 येद्वाले ततो मुच्यते स्थापति ॥ भोगं दद्यात्तु मातृणां सर्वकालं विचक्षणः
 गंधमाक्ष च कृशर सुरा मासयथेष्टया ॥ भोगवती सर्वकालसंध्याये
 निमित्तानं तरं चोति मदन रत्ने ॥ तत्रैव नारायणीये ॥ मत्स्य मास सुरा
 भक्ष्य गंधास्तु धूपदिपकैः ॥ वती हरेरित्यर्थः तत्रैव क्रिया कालोत्तरे

१५

लेपनधातु की लो ध्रुपं जिष्णुता कचं हुनेः धूपयेन्महिषा क्षणततोपु
चतिसाग्रही बली दाने विशेषस्तत्रैव प्रयागसारे ॥ कंठश्च करंजश्च
विभीलो निष्पद्य च ॥ अश्वघोषं दुर्वरो चैव श्लेषालकवटो तथा ॥ मातृ
वक्षाः क्रमेणोक्ताः पूर्वा हीना तद्दिग्गताः तेषामेकं समाश्रित्य बलीं
दद्याद्यथोहितं ॥ प्रातिस्नृतं प्रत्यहं प्रतिवक्ष्यमायि वा ॥ स्फुटमुद्युम
देहा ॥ ब्रह्माज्ञायामनुक्तायां प्राक्प्रोक्तानानुसारता ॥ यत्र वारोचते
तत्र मातृण्यं बली मातरेत् ॥ ब्रह्मानी राजनां तं बली मिति विधिवद्वा
लमाहूय तत्र सस्य त्रयादिः संपन्नो ग्रीवासीसकुसुमे रक्षते भूमिपिता हि
सायैव क्ताया विधिवदुपाति तेस्तत्र गतेः सुमंत्रै कुर्या रक्षा समिप्य
क्षणापि वदितुं पां निदुष्टयहर्तिः ॥ निराजनमंचो नारायणीये ॥ ब्रह्मा
विष्णुश्चरुश्चैवैवैव वणस्तथा ॥ रक्षंतु त्वरि संवाळ मुंच फुपारकं ॥
तत्रैव काळगुणोत्तरे ॥ पलाशाश्च कृष्णकृष्णौ दुर्वरपद्मवाः पंच
भागः सप्तौ स्येवां वा कानां हातिकारकः प्रयोगसारे तु ॥ पलाशो दुर्वरा
श्च विष्णुश्च न्येदे ग्रोधपद्मवा ॥ कथिते न कषायेणे परिषिंचे तत्रा नये
परिषिंचनमभिषेकः ॥ पूर्वोक्त बली दानानुत्पनादि कर्म सुमन्नरत्नैव

नारायणीये ॥ चण्डोस कर्णवनि तो ॥ त्रिनशो पति स ना सार्धशशी वचं
 ॥ ३॥ रुफं दुःखि रो तो म नुरेषह न्या काल परं ह्युस जयादिकर्म ॥ ३० ॥ त्वस्व
 दुर्गरत्नं तु पदस्याह ॥ सार ग्राहे त्रिया काल गुणोत्तरे ॥ ग्रही तु माहि की
 नाम गृहते तु हि रात्रिकं ॥ का स श्वासा र्ति मा न्या लो गात्र सं कोचते तदा
 अपा मार्ग मु शी रं च पि प्यती वीज कंतथा ॥ अजा क्षीरेण सं पिष्यं व्य
 त्त तो बालं प्र लेपयेत् ॥ गवांश्चं गेश्व के रौ श्वन खैश्च धूपयेत् छि श्वं ॥ भो
 गं द्या च्च मातृणां ततो मुचंति साग्रहि ॥ भोगो गंधादिः पूर्वोक्तः ॥ एव
 मग्रेपि ॥ घटा ली साया ग्रही नाम गृहते चान्नि रात्रिकं ॥ अंभ ते श्वस लेवा
 लोरोहिते व मुहुर्मुहु ॥ नोन्धी लपति गात्राणि ॥ आतारं च न गृहते ॥ गो
 दुनं गजं दुते च तथा चै के कराजितं ॥ अजा क्षीरेण पीष्टानि तत्ता बालं प्र
 लेपयेत् ॥ धूपयेत् निंब पत्रैश्च सितसर्वपसंयुते ॥ लेपितं धूपितं बालं त
 तो मुचंति साग्रहि ३ ॥ का कोटी साग्रहि नाम गृहते चतुरात्रिकं ॥ फेन मु
 ह्म ते वा आरि राश्वै व निराक्ष ते ॥ उद्देयानि गात्राणि रोहि से व मुहुर्मुहु ॥ ग
 जं दुता हि नि यो कि स र्षपैः सप्त भाग वैः ॥ गो मुत्रेण तु पिष्टानि ततो बालं प्रले
 पयेत् ॥ सर्वपै निंब पत्रैश्च नख के रौ श्व धूपयेत् ॥ भोगं द्या च्च मातृणां क

१०७ मुहुश्च नमते बालं मुर्धनि श्वसते सदा ॥ रोदित्वे वाप्य विभ्रात भूमी
शुद्धिं ददात्यपि ॥ चंदनं च वचा कुष्ठं तमसि सर्षपाः ॥ उदकेनैव पिष्ट
नित्तनो बालं प्रलेपयेत् ॥ धूपं नर नरवे साधितथा वानरसो मभिः ॥ मा
तृणां भोगनैवेद्यैः त्रीशु मुंचति साग्रही ॥ रोदनी साग्रही नाप गृण्ठ
ते दृश रात्रकं ॥ नीको सटसु वणां भो बालो भवति वर्णतः दिवारो इति
रात्रौ वग्रध्रगंधे श्वजायते ॥ रक्तं तु जायते मूत्र सुष्टु गंधसपत्रितं
कुष्ठसर्जसे वै वचा सर्षपसंयुतं ॥ उदकेन च संपिष्ट ततो वाक् प्र
लेपयेत् ॥ धूपयेन्निबपत्रैश्च समर्मा स्याच्चक्षुःक्षया ॥ भोगदद्यात्
मातृणां मासवं कौरवोदने ॥ दिनत्रयं बली दद्यात्वा चैव प्रलेपयेत्
अपि मासेषु ॥ यूननां शीखिनीनां मृगं हले मासं जातकं ॥ तथा गृ
हीतमात्रं स्तकाकारा वं प्रमुचति ॥ दिवारात्रौ च श्वसति गृध्रगंधश्च जा
यते ॥ सरत्तं स्रवत मूत्रं च क्षुभ्यो नैव पश्यति ॥ तेन सामयते निसंकुमा
रा बली कांक्षिणी ॥ पायसं त्रिविधं दद्यात् सांसं चैव चतुर्विधं ॥ रक्तं

स्माधे समपासवं ॥४॥ ग्रसनी साग्रही नामगुह्ये पंचरात्रिकं ॥ शृजं
धत्ते श्वसने वाक आका वाच निरीक्षते ॥ मषश्च गंच वां को ध्रुव हारिता तं
मनः शीला ॥ अजा मूत्रेण संपिप्लव नो बाल अलेपयेत् ॥ भोगं ६४ यात्र
मातृणां ततो मुचति साग्रही ॥५॥ के लारि साग्रही नामगुह्ये तेष उरात्रिकं
हस्तोपादौ च क्षिपति हस्तैश्च पुनः पुनः ॥ मुक्षते रोहते बाल आहारं च न गृ
ह्यते ॥ गजदंत गुग्गुलं च राजसर्प स युतं ॥ पिष्ट्वा च घृतसं पुक्तं लतो वा
ले प्रलेपयेत् ॥ भोगं ६५ यात्र मातृणां च पुचति बालकं ६॥ मुक्त के शी
ग्रही नामगुह्ये स परात्रिकं ॥ मुचये वधतो नाहं काक वदुते स ए
जायते फूति गंधश्च बालको नात्र संशयः ॥ कुष्ठं च वाव चात्रै ह नृणां
गमूत्रेण पेययेत् ॥ एतैः प्रलेपयेद्वा लं धूपो व्याघ्र नर वस्यव ॥ भोगं ६६ या
त्र मातृणां ततो मुचति साग्रही ॥७॥ गृह्यते चाष्ट रात्रि यही नामत्रि
द्विका ॥ अती वश्वे सने बालो गृह्यमाणत्करोति ॥ निरीक्षते दिशश्चै
व जिह्वा लोपने स एलेपनं नुव चाहि सुत शुभैः सह सर्षपैः ॥ भोगं ६७ या
त्र मातृणां ततो मुचति साग्रही ॥८॥ सानु मयी ग्रही नामगुह्ये नव रात्रिकं

पुष्पं तल्लो गंधं वस्त्रं दद्याच्च पातकं ॥ मत्स्यमांसं सुराचैव ॥ हिंस्रमां
श्रित्यक्षिणां ॥ अधः करं जवदक्षस्य मध्यान्तं बलीमा हरेत् ॥ पाय
सान्द्रियुक्तं बली दद्यादित्यर्थः ॥ धूपं गोदंतनखजं दद्यात् शृंगसम
न्वितः ॥ क्षिपकं तिलतैले नमस्तुवाचं बली हरेत् ॥ स्नापितं धूपितं
वा जंतुं पुचति साग्रहि ॥ यत्नना कुचुयानामगृह्यते च विमा
सिकं ॥ नया गृहीतमात्रस्तु जायते काचन प्रमः शीतला कीच
गात्राणि सिधते वापि नितराः श्रीवाच पृथक् वक्त्रं मुखं च परिशु
ष्यति ॥ क्षीरं पिबति विस्त्रधलत् क्षिणा देवर्षे इति ॥ तंत्रुलेः पंचवर्ण
स्तु बलिं दद्यात् समाहितः ॥ पुष्पगंधाश्च वस्त्राणि कृष्णान्येव प्रक्षप
येत् ॥ धूपयेन्नितं पत्रैश्च कुसुमं लघुतेन च ॥ क्षिप हितिलतैले
न बली पूर्वण क्षपयेत् ॥ एवं कृते तु सार्वी बा जमुच्यति तत् क्षणा
त् ॥ पूतना गामिती नाम गृह्यते सा त्रिमासिक ॥ नया गृहीतमात्रं
स्तु वा लोरो इति निश्चितं ॥ श्रवणं च पुरिव श्रानि शोभय तो भवेत्
मधुगंधश्च भवति गो गंधश्च क्वचि क्वचित् ॥ ॐ न क्षीरशाकं च य

१०८

परात्रयोऽमेव च ॥ सत्तु वास्तुल चर्णस्य चिदित्तु वदुपयेत् ॥ धूप
 देसर्षपेदानेन नततो मुंचाति साग्र ही ॥ फलना नैव गला नाम चतुर्थे पा
 सिगृह्यते ॥ तथा गृहीतमात्रे सुकपले दक्षिणे कोरे ॥ क्षीरिपवाति वि
 श्रद्धरावं मुंचति दारुणं ॥ श्वेतवर्णं शरीरं च मुखं च पूरि शुष्याति ॥ फल
 गंधं भवेत्तस्वगात्रं चैवाळकस्य मु ॥ नमंत्रा नोपधत्तस्य बलीतत्र न का
 रयेत् ॥ वर्तितव्यं च निस्नेहं परि जीवति वान वा ॥ ४॥ फलना कुंचनीना
 मगृह्यते पंचमासिकं ॥ तथा गृहीतमात्रे सुजायते कांच न प्रमः ॥ सी
 दंति सर्वगात्राणि मुखं च परि शुष्याती ॥ क्षीरिपि चर्ति वि श्रद्धे रोहसेव
 मुहुर्मुहुः ॥ ॐ हुने पोली कात्रावं सस्य मा मा नि कारयेत् ॥ पका नपो
 लीकाचे वस्वसि कास्य मकां सथा ॥ दक्षिणादि त्रिमासि त्र्यमध्याह्ने च
 की माहारेत् ॥ एते बलीदानेन नततो मुंचति साग्र ही ॥ ५॥ फलना पंच
 जानाम षण्मास गृह्यते शि शुं ॥ तथा गृहीतमात्रे सुरो हसे च मुहुर्मुहुः
 ज्वरश्चावे विधत्तस्य कुक्षिं श्ले व जायते ॥ मासो न सुरा मास सक्तु नि
 हान सक्तु वस्तथा ॥ मयूर कुर्कुटं मासं बली विविधमेव च ॥ पुष्पैर्गंधै

१०८

एकान्नं बर्णीतरेत् ॥ एवं कृते विधाने तु ततो मुच्यते साग्रही ॥ कुमारि
सेदनी नाम गृह्यते च द्विवाषिकं ॥ तया गृहीतमात्रस्तु उवरेण परिपीयते
॥ प्रवते शोणी तं विद्यामन्त्रं रक्तं च जायते ॥ स्फुरते दक्षिणे हस्तो रोहि
सेव पुनः पुनः पञ्चकेसरसंकाशं गात्रं तत्र प्रजायते ॥ तेन सारयते नि
सुकुमारी वरुणी कांक्षिणी ॥ गुणान्नं कसुरामासं सिंदुवां च पोली कां
चुल्लाषदधिसंयुक्तं तिलचूर्णं तथैव च ॥ पिष्टमूर्तिं बलीं कृत्वा पर्वस्यादि
निवाहरेत् ॥ धूपं येन धूपेनैर्द्विषद्वैवाकं ततः ॥ पलाशाश्च ह्य
कपिष्टा विद्वो दुर्वरपक्ष्वा ॥ पंचभंगः स्मृतश्च धवा लानां हिलकार
क ॥ त्नापीतं धूपितं बालं ततो मुच्यते साग्रह ॥ कुमारि धनरा नाम गृ
ह्यते च त्रिवाषिकं ॥ तया गृहीतमात्रस्तु च दक्षिणां मेव प्रयाति ॥ सीदति स
र्वगात्राणि ज्वरः शोषश्च आयते ॥ कं पले वा महस्तश्च आहारश्च नरोचते
ॐ हनं कुरारामां संमह्यानां च सुरासवं ॥ कल्पा च दधित्वा जांश्च फ
लानि कुसुमानि च ॥ फले तु प्रति मां कृत्वा बलीं तत्र मक्षपयेत् ॥ धूपं म
यूरपिष्टैश्च मृगरोमनरेवै स्तथा ॥ ततः पंचभंगेन रामो चैव बलीं हरेत्
उत्तरां च दिशं गत्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ तत्र कृत्वा बलीं भूत्वा बली

११० कर्म समाचरेत् विधीमन्तं त भूत्वा हिततो मुचंति सा ग्रही ॥ न च तुर्व
 धिकं बालं तु चमला नाम गृह्णते ॥ तथा गृहीतं स्नुज्वरेण परितृप्यते ॥
 सीदंति सर्वगात्राणि श्वसन्ते पुनः ॥ काश्ये तस्यैव स्नेन गंधमास्म च
 कीतं ॥ धारास्तपनं पंचभंगेन मेघशृंगेण धूपनं ॥ यथा सिद्धवतीं क
 त्यापर्वस्यां द्वितीयापयेत् ॥ व्यकीर्णनाभिं दृक्त्वा ततो मुचंति सा ग्रही ॥ ४
 कुमारीवर्तनी नाम गृह्णते पंचवार्षिकं ॥ तथा गृहीतमात्रं स्नु अंधो भव
 ति बालकः ॥ सीदंति सर्वगात्राणि मुस्वचपरिशुष्यति ॥ मूत्रप्रसवते नित्यं
 त्रसते वयुर्मुहुः ॥ पायसं शर्कराक्षीरतिलपिष्टं सुरासवः ॥ पक्कापक्का
 निमासानि हृदि मज्जन्ते तथा ॥ धूपयेत् ३ नैकेनैः सर्पैश्च समाचरेत्
 स्नापनं पंचभंगेन तिलैस्तैलेन दीपकं ॥ सप्त रात्रि व्यकीर्णत्वा ततो मुच
 तिसा ग्रही ॥ ५ ॥ कुमारी यमुना नाम गृह्णते षष्ठवार्षिकं ॥ तथा गृहीत
 मास्नुरो हिति ॥ श्वरदास्यं हंसते दिवारो यो आहारश्च नरोचते ॥ मत्स्य
 मांसं सुरामासपायं संकृत्वा राहृदि ॥ फूपकान् पौलीकाश्चैव गंधमास्मा
 नुलेपनं ॥ स्नापनं पंचभंगेन तिलैस्तैलेन दीपकं ॥ गवाशृगेण धूपं च गो
 राचमनं चैव तथा ॥ चतुःपंचशुचि भूत्वा त्रिरात्रं वा व्यकीर्णयेत् ॥ एवं क

स्तथा दीपे बली न स्यात् प्रकल्पयेत् ॥ एवं बली वीधाने न ततो मुचं निसा
ग्रही ॥ फलनाशितलानामगृह्णते सत्यमासिकं ॥ अस्फोटपतिगात्रापी
नशालारं न गृह्णते ॥ मासो ह्यने सुराशा कं कुत्मा ष्यतिलस्तथा ॥ चक्रका
निचपिष्टानि कुसुमं विविधं तथा ॥ एकरात्रिं बली दद्यात्ततो मुचं निसाग्र
ही ॥ ५ ॥ फलनाशितलानामगृह्णते चाष्टमासिकं ॥ तथा गृहीतमात्रस्तु वा
द्यो मुखं तितल क्षणात् ॥ स्फोटकाः सषपाकारा ज्ञायन्ते तत्कलेवरं ॥ स्वन
ते कं पते वैव मुखं च परिशुष्याति ॥ एवं हि लक्षणं ज्ञात्वा बली तत्र न कार
येत् ॥ नमंत्रं नौषधं तस्य वा लकस्य सामान्ये तद्ग्रीवित्तलस्य सं दहे वि
नाशोऽस्ति संशयः ॥ ८ ॥ शिशुमासे न न वये गृह्णते कुंभकर्णिका ॥ तथा गृ
हीतमात्रस्तु ननु क्षणादेव छेदिति ॥ दुर्गधैकतेशरीरस्य ज्वरो भवति दाहः
क्षीरं पीबति विश्रब्धं तौ मुखे भवति निःस्वनः ॥ कशारा मस्य मासं च क्षीर
मोदनयेव च ॥ कुत्मा ष्यतिलञ्चर्णच पुष्पगंधादि ज्ञानेन ॥ पूर्वोद्दिष्टं समा
श्रित्य मध्याह्ने बली माहरेत् ॥ एवं कृते तु विधिना ततो मुचं निसाग्र ही ॥
फलनापकं ज्ञात्वा पशुहं दशमासिकं ॥ तथा गृहीतमात्रस्तु च शुभं नैव

१०५ पश्यति ॥ उदे जयति गात्राणि आहारच नरोचते ॥ नुदनं कृशं रारक्तं
 मस्य मासं तु रासवं ॥ घंटा श्रौवपताकां च सत्तुपि वृचकारयेत् ॥ उत्तरं
 दिशामाश्रित्य मध्याह्ने बर्फी माहरेत् ॥ १० ॥ गृह्णात्येकादशमासिरा
 क्षेप्सीनामपत्तना ॥ तथा गृहीतमात्रस्तु धरण्या किंचिन्नपश्यति ॥ नमं
 भं नोषधं नस्य न बर्फी कार्यत बुधैः ॥ तथा गृहीतो जावे अतनो मे विस्म
 यो मरणम् ॥ ११ ॥ पत्तना च पट्टनाममास द्वादश जयते ॥ तथा गृहीत
 मात्रस्तु रोहिते च पुरुषु दुः शोदनं इधि कुत्माषं तिलचूर्णं तथैव च ॥ त
 जाश्रयका श्रौव सर्ववलेन कारयेत् ॥ पूर्वदिशामध्याश्रित्य मध्याह्ने
 बर्फी माहरेत् ॥ अनेनैव विधानेन सर्वेषां बर्फी माहरेत् ॥ अथ वर्षतु
 गृह्णाति वार्षिकं बालं पत्तनापापकाराणि ॥ तथा गृहीतमात्रस्तु धरण्या
 पत्तनं ध्रुवं ॥ नोन्या कथयति गात्राणि रोहिते च पुरुषु दुः ॥ दृष्टमेवैव ग
 त्राणि जाहारश्च नरोचते ॥ गुग्गेन सुरापास कुत्माषं फोळीका इधिति
 सर्पिडं च तज्जाश्रयं गंधमाजसु गंधवत् ॥ धूपयेत् आपि गोईतैः कैशैश्च
 नखमयुतैः स्नपनं पंचमगेष्टुं नालिजने ले नदीपक्वं ॥ पूर्वदिशामध्यासाय

साविधानेन व्याख्यं च असंशयः ॥६॥ कुमारिजातवैश्वानरतत्त्व
 वार्षिकं ॥ तथा गृहीतं चालंतु रूपेणैवोपलक्ष्येत् ॥ मुसुते च विचारो
 आहारश्च नरोचते ॥ कृत्वा रायस्य मांसा निपायसंघतमिच्छितं ॥ इति क्षा
 रं मधुन धातुपकांश्च विज्ञोषतः ॥ कुत्रैवास्तरणं कृत्वा तिलहोमं च कार
 येत् ॥ ॐ कृष्णादिभिर्भुजवतिराजनास जुहोतवालेकं मूत्रं श्रोत्रं ओ
 मरहोषहर स्वाहा ॥ सर्वग्रहाणां दुष्टानां हतव्यं सर्वविधानवत् ॥ धूपं सर्व
 पक्षपेन पंचरात्र तु होमयेत् ॥ ततो मुचलिसा चालं सर्वहोषेभ्यश्च चक्रं
 मारीचकीतानामगृह्यते चाष्टवार्षिकं ॥ तथा गृहीतमात्रं स्तुवा लोको
 तिगर्जति ॥ आस्फोटयति बाहुभ्यां जसते च पुनः पुनः ॥ पायसं कसराभ
 तं कक्षमाषं स्वस्तिकास्तथा ॥ रत्नं पुषा नृपस्य मांसं इधिगंधाश्च क्षीपकं ॥
 धातुचटवृक्षस्य मूले वा तास्यं ॥ ३ ॥ धूपं च कृष्णमासीत्यात्पवं मु
 चालिसाग्रही ॥ ॥ अथ हि नमास वर्षग्रहहमणी ॥ ॥ रावणः ॥ समे
 रं कूलद्वयमति कायाभारविधिपैकं करप्रमाणं ॥ त्रिकोचनांश्च कपोल
 पाणी जटाधरां रुद्रतनुं धानां ॥ भुजंगं कृष्णभासीतो ज्वलां गीर्धं गीकता
 शौनकायकामला न्यला ॥ अत्र मूर्त्तौ समावाप्त्य रुद्रसर्वग्रहाधिपं ॥ स्मरं

दिक्कृतनायुक्तं फलजयेच्चानामिभिः विरच्य तांतु तैश्चर्यैश्चतुरस्रं करद्वयं
तत्र संख्याप्यकर्वस्या तानंदयं विधिचरेत् तत्र नमं मे विधिने श्वनानोप
करणादिभि ततः सोपरकरा तांतु तानि क्षिपेच्चतुष्टये ॥ रूपामास्तु मय
रा ॥ पिच्छबृहती निर्मात्मा पीडांत कत्व आसी विषदे वा विदुषच वा केडाहिति
मोकि कैः नागेद्विजहिं गुष्टं गमरिचेस्तु मे श्व धूपः कृत ॥ स्वं दोन्माहपिशा
च राक्षससुरावेडा उवदधस्ततः ॥ मदन रत्ने कुमारतने ॥ द्वितीयेदिवसे मा
से हापने वा सुनंदन ॥ गृह्य त्वाति फलना बा ॥ योगी नी स्वस्त ना पिवा ॥
ततो भवेज्ज्वरः पूर्वः सकोचो हस्तपादयो ॥ इत्ता अस्वास्तानि शानि मील पति
चक्षुषी आहारं च न गृह्णाति दिवा रात्रि च रोहिनि आक्षिरो गच्छेन च भवे
दीति पुनः पुनः कृशत्वं च प्रजायेत रसेत छि शुद्धक्षणां त एव स्थपिष्टे न
विनिर्मापाथ पुत्रीका अयो रुद्रा धजा दीपा स्वास्तिका पवतो कर्देना ॥ प्रस्तभ मा
ण पीष्टे नारीका पपाश्च मह्यका ॥ मांसं चेत्यनदा विलपश्चि मायां दिव्री क्षि
पेत् ॥ पश्चिमाया च संध्यायां मत्तद्धादि नमयं द्वितीय दिनादि ग्रह गृहीतेषु
प्रथमादिनादि गृहीत वत् ॥ धूपश्चान ब्राह्मण भोजनादिकार्य पिति मदन रत्ने ॥ ३ ॥
तृतीयेदिवसे मासे वर्ष चारुत नाभिधा ॥ गृह्य या योगी नावा कृततः पूर्व ॥ १११

पंचमदिनादिप्रभृतिचतुर्थदिनाद्युक्तो धूपोपिकर्तव्य इति मदनरत्ने ॥ षष्ठे
 हनि तथामासे हायने चापि बालकं ॥ राकुतिर्नाम गृहीपातदनेतरं ॥ ज्वर
 गुहेजनगोत्रे शोषः श्वासोत्सृष्टतथा ॥ कासस्य हस्तिपादाक्षिसंकोचं
 श्वेतिलक्षणं ॥ तदुलप्रखपिष्टे न विनिर्मायथापुत्रीकां ॥ कष्टमोदनध्वजाः
 पंचकृष्णाः स्वास्तीस्तीकपंचकः कष्टमेवाथ मरुपाश्र्वपापेसंदुग्धमेव
 च ॥ मासंचाफपकास्तथाप्रखपिष्टविनिर्मितं ॥ अपराण्णे पश्चिमायां
 निक्षिपेद्वलिपुत्रीकां ॥ पुत्रीका कर्तव्यत्वापलले शूलपाचिता ॥ मरुपाः
 पर्यटिकाश्चैव रक्तंचप्रखसंमितं ॥ उदीच्यां कर्तव्यं संध्याया बलीर्दिवा ॥ प्रशां
 लया ॥ अत्र बलीदानं योर्विकल्पः ॥ १६ सप्तमे दिवसे मासे वर्षे वा शुक्लरेव
 ती गृह्णाति फलना बालं ततः स्यात्तथमज्वरा ॥ गात्रभगोथविद्वेष आहा
 रकरोपरोदने ॥ प्रखसंमितपिष्टे न सम्यक् कृत्वा थपुत्रीका ॥ सप्तध्वजाः स
 त्पुट्टिपाः स्वास्तीकासप्तवैतथा ॥ पुष्पाणि मरुपा मासांच भक्तवैत्स्यग्राह
 रेत् ॥ १७ ॥ अष्टमे दिवसे मासे वर्षे वा क्रमते क्षिप्तं ॥ विगलिकानामधेया
 फलनास्पतनी ॥ गात्रभेदो नरुदितरोदननेत्रमीलनं ॥ जिह्वा शोषः
 त्रीरस्फोट आहारद्वेष एव च ॥ तदुलप्रखपिष्टे न पुत्तली कारयेत्ततः ॥ पा ११२

पसंमधुसर्पिश्चक्षीरकाजाश्च बालुकीः गुग्गुलमेवमांसंच तथा पर्याटि
 का अपि ॥ ध्वजादीयाश्च चत्वारो गंधानां नाविधा अपि ॥ सुमनासी चरक्ता
 नीत्येवमत्रोदितो बलीः ॥ अमुसमाहरेत्सर्वसंध्यायां दक्षिणादित्री ॥ कष्टाव
 र्थां वक्ष्यमाणमत्रेणानेन संयुतः फलाप्यनेनैव ॥ अष्टमीग्रहणमुपलक्षणं
 ॥ १८ ॥ नवमे दिवसे वर्षे हायने चापि बालकं ॥ गृह्णाति मदनानास्ती फलना तदु
 नंतरं ॥ ज्वरछर्दिर्घ्नाध्यानं कासश्वासश्च कृत्वा ॥ गात्रभगश्च मूलंच चि
 स्तान्येतानि बालके ॥ प्रखमात्रेण पिष्टन विनिर्माय च पुत्रीका ॥ ओदनं म
 र्मुमांच च पर्यटिचक्षु मूलकं ॥ निक्षिपेत्सर्वसंध्याया मुत्तरं स्यात् बलीं क्षी
 रित्रीमंत्रस्तु ॥ ओ नमो भगवते वासुदेवाय हुं फट् स्वाहा ॥ १९ ॥ दशमे दिव
 से मासे हायने वाथ बालकं ॥ फलनारेव ती नाम्नी गृह्णीया बालकं ततः
 ज्वरश्छर्दिः श्वासकासो शूलवेसे तदीरितं ॥ प्रखप्रमाणपिष्टे न पुत्रीका
 तत्र कल्पयेत् ॥ अष्टमं गले खवेत्तत्राबीजवक्षस्वकंटेकैः ॥ गुडोदनंच
 सर्पिश्च ध्वजानां पंचविंशति ॥ स्वास्तीकां नामदिपानां पंचविंशतिरेव च ५
 चत्वारि रक्तपुष्पाणीत्येतद्दक्षिणादिगातं ॥ संध्यात्रये वक्ष्यमाणमत्रेणाने
 न निक्षिपेत् ॥ २० ॥ नमो भगवते वासुदेवाय हुं फट् स्वाहा ॥ २० ॥ एका

२१३ इति दिने प्राप्ते हायने फलनार्थिका ॥ गृह्णीति बालकं पश्चात् ज्वरस्तस्य प्रजायते
 अत्र वैषोमुखे शोषो गात्रभंगश्च रोदनं ॥ उर्ध्वं हृष्टिरपीत्येतल्लक्षणं तद्गृह
 ष्टिशो न पुत्री कामावपिष्टे न रविता शुक्लमोदनं ॥ पुण्याण्यपि च शुक्लानि ध्व
 जानां पंचविंशति ॥ स्वास्तीकानां प्रदीपा नां पंचविंशतिरेव च ॥ एतत्सर्व
 यमाशापसंध्यायां प्रातराहरेत् ॥ ॐ नमो भगवते वज्रहस्ताय ॐ फ
 लस्वाहा ॥ ११ ॥ ॥ इति दिवसे मासे वर्षे वा फलनार्थि शुभं ॥ अत्र तारव्या प्र
 ष्ठातिज्वरः स्यात्प्रथमं ननः रोदनं सर्वं सांतं रक्तं ननं रक्तनेत्रं ॥ रोमांच
 स्ताप इत्येतत्सर्वं तत्पलक्षणं ॥ तदुक्तं प्रष्टुपिष्टे न कृत्वा तत्राध्यात्र
 कां त्रयोदश स्वास्तीकाश्च ध्वजादीपा त्रयोदश ॥ अत्र पामस्य मासे न
 तथापि पटिका अपि ॥ एतत्सर्वं तद्विषयं सांक्षिप्यं मंत्रेण निक्षिपेत् ॥ ॐ नमो
 भगवते नारायणाय नमः ॥ पुष्टं सत्वा नां फलस्वाहा ॥ १२ ॥ अथ त्रयोदशा
 दिवर्षं शांति ॥ मदनरत्ने प्रयोगसारे ॥ वर्षे त्रयोदशे बालगृही गृह्णीति प
 ष्ठीणी ॥ तन्वेष्टा किं लक्षणं ज्वररोदनहासन ॥ शास्त्रोद्न सुताभा सम
 त्पुत्रं जमावपायसैः दद्यात्कसरप्रोक्तैर्मध्यो ह्येति दिनं वली ॥ पिबेत्त्रा
 भ्यं जपे सप्तं स्तनो मुच्यते साग्रही ॥ वर्षे चतुर्दशे बालस्वच्छं एतां मतो य

ज्वरो भवेत् ॥ प्रष्टु प्रमाणपिष्टे न पुत्रिकां कारयेत्तत्ता ॥ रक्तोदनं ध्वजो
 रक्तः स्वास्तीको रक्त एव च ॥ रक्तपुष्पं रक्तगंधं स्तथा रक्तानुलेपनं ॥ प
 ष्ठीमापांच संध्याया मुदीच्या निक्षिपेद्बली ॥ चतुर्थे हनि मासे च वर्षे गृह
 ष्ठाति बालकं लुपमंडनिका नाम फलनार्थं यो गीता ॥ भीषणाख्यात त
 त्तस्य जायते प्रथमं ज्वरः ॥ गात्रभंगो स्थिति र्मध्वे चैव र्ण्यं वाक्षिमीलन
 वैकथं शपामताश्वासः केषा रुचिरिती गितं ॥ तिलपिष्टं मये ॥ कृत्वा पुत्रि
 कांती त्रिकं टकैः ॥ अष्टांगं रचयेत्पुष्पं पुक्तं शुक्लध्वजोर्नुन ॥ स्वास्ती
 कोर्धं प्रष्टु सिद्धं भक्तं तावदुपकाः ॥ त्रिसंध्यं पश्चिमाश्यां च बली ॥
 प्या स्य ततः तावत्तु अर्धं प्रष्टु ॥ गोशृंगं सर्पं निर्मो कं लभुन निबप
 त्रकं ॥ मनुष्य के दामा जरितो मात्या जधत्तं तथा ॥ एते श्वधूपयदेके
 निक्षिपेत्संध्याय पिवा ॥ एकस्मिन्नेव दिने बली ॥ १४ ॥ पंचमो दिवसे मास
 वर्षे वा फलनार्थि शुभं ॥ विंशति कारव्या गृह्णीया सधमं जायते ज्वरः हि
 क्काश्वासश्चक्षुः च गत्रभंगो रुचिस्तथा ॥ तदुक्तं प्रष्टुपिष्टे नानिर्मया
 थोलु पुत्रिकां ॥ शुक्लोदनध्वजाः पंच स्वास्तीकाः पंच वो ज्वकाः पंच रोषार
 शुक्लानि कुसुमानि च चतुर्दश ॥ अपराह्णे वक्ष्यते पश्चिमाया दिक्षिपेत्

स्थापयेत्ततः॥ कार्णिकायां सुसंस्थाप्य ध्यात्वा देवं समर्चयेत्॥ तर्पणं
 च स्नानं धूपं रक्तधूपं पहारकैः॥ आरक्तवर्णकुम्भचपंचभिः पल्लवैर्बुधं
 शुक्लवस्त्रस्वर्णरत्नशोभधसंनिभं॥ मस्तु च गव्यसर्पिजफलैश्चोदु
 शान्तिं॥ देवस्य कर्तव्यं स्थाप्य जलमंत्रैः समर्चयेत्॥ तत्संस्थाप्य रजि
 लेवान्निविधिवत्स्थापयेत्ततः॥ मुखान्नेज्जुहुवाहुक्तव्येणाष्टसहस्रकं
 उक्तव्येन तनत्रेष्टमन्त्रां तौ वक्ष्यमाणेन॥ तिलहोमव्याहृतिभिर्व्यो
 तनमहस्रकं॥ पुराणहृतिचतुष्टयात्संस्थाप्य जपितकर्वकं॥ ततः शुद्धो
 पविष्टस्य रोगिणः प्राश्नुवत्येव॥ मंत्रपुनैः कुम्भजले राज्ञि गेवरि मं
 त्रकैः मार्जनं कारयेत्ततस्त्वस्य कसंकेतमर्चयेत्॥ नीराजनवशुद्धा
 त्साफ्जा रक्षणं समागतं॥ देवं तु ताशानं भक्त्या प्रणम्य प्रार्थयेदिति॥
 अमृतोदचधिष्णुनायनस्त्रं कर्त्ता स्रक्तः रोगादस्माच्चमारक्षत वक्ष्या
 श्रुधिष्ठपयाः॥ इति प्रार्थितनास्थात्प्राप्तिमां वस्त्रं संयुतां॥ दक्षिणं स
 हितं भक्त्या आचार्यो यकुटुबिने॥ ब्रह्मणे च यथाशक्त्या ब्राह्मणान् भो
 जयेत्ततः॥ कृत्वा नक्षत्रफलं चालिधिवासरयोरापि॥ सर्वान्कोमानवा
 मोति रोगी रोगात्समुच्यते॥ इति विधियुतां वक्ष्यमाणान् नक्षत्रां तिलक

य

त्वातिथिं शांतिं च लुप्यादित्यर्थः॥ आश्विन्या मुष्टितो व्याधिर्न वरात्रेण मुच्य
 ति॥ देवस्य त्वेति मंत्रस्य गम्यं श्रीकाश्यपोष्विनो॥ श्वेतवर्णसिंधाफर्णकुं
 भाभोजधरो यथक्॥ चंद्रोत्पलपुष्पाजं गुग्गुलूचगुग्गुमिषो॥ क्षीरलेडु
 कभोक्ता सैसधक्षीरवक्षत्रा॥ आमं गुग्गुलुश्च धूपः॥ गुडः क्षीरं कुक्कुटं
 नैवेद्यं॥ सपिधो होमस्त्वयित्यर्थः॥ एवमेवैषिष्टव्यं॥ गुडोदनबत्नीद
 घाद्विषैः सार्द्धं निशामुखे॥ भरण्या मुष्टितो व्याधिराचिरात्त्रिधनप्रदः
 मासेन मुच्यते यथा देवस्य कुटिलागतिः॥ अथ कस्य तु मंत्रस्य चोक्ताः
 छंदविदेवता॥ गंधागतः करवीरपुष्पं धूपश्च गुग्गुलुः आमदीपंच
 सर्वेषां नैवेद्यं गुग्गुलुन॥ पाशार्द्रधरो रक्तधातुमधाक्षतैर्हविः॥ महि
 षीनाय कारुतुः कसरात्रबत्नीहरेत्॥ वक्ष्यमाणेन बत्नीसम्यक्प्रद
 पयेत्॥ कृतिका मुष्टितो व्याधिः पूर्वाश्रमेण मुच्यते॥ सुक्लुवाभयव
 रः सुवषवाहनः मेधातिथिर्जसाग्निः पुनस्तु मासितस्य च॥ चंद्रं न पृथि
 कापुष्पं घृतदीपः सगुग्गुलुः॥ नैवेद्यं तिलमाषात्रवटकाद्येन संयुतां गु
 जेदुनं हविस्तत्रपायसेने बत्नीहरेत्॥ रोहिण्या मुष्टितो व्याधिर्द्वितीया
 श्रमेण मुच्यते॥ नमो ब्रह्मण्यमंत्रस्य गायत्रीविधिरीश्वरः शुक्लः कर्मगु

सुधैश्च सक्तभयवरप्रदा॥ चंद्रनं कमलपुष्पघृतदीपः सगुग्गुलुः
 नैवेद्यपायसंसाजं सर्वदा तैर्हविर्भवेत्॥ रधीक्षीरघृतक्षौद्रशाखत्रे
 मबलीहरेत्॥ चंद्रभेचो हितो व्याधिः पंचरात्रेण मुंचति॥ गदावरपा
 तीश्च श्वेतो सौरथवाहनः॥ नवोनवोभवसे स्पृश्या गायत्री गीतः शोभी
 चंद्रनं कुमुदपुष्पं दृष्ट्वा गपायसोदनं॥ नैवेद्यं मण्डकाक्षपघृतक्षौद्रसमन्वि
 तं॥ शार्करादिभिश्चेण शुक्लात्रेण बलीहरेत्॥ आर्या मुष्टितो व्याधिः
 धिरक्षिरासात्रिधनप्रदः मासेन पुचत्यथ बाह्वस्वकुटिलागतिः॥ शुद्धि
 स्फटिकसंकाशाः प्रसन्नवक्त्राभयवदः॥ नमः शंकरोत्पत्य बहूनी शो
 चिधिर्भूषिः॥ चंद्रनं सौरभं पुष्पदृष्ट्वा गं मायसोदनं॥ समधा जं हविस्तत्र
 दध्वादन बलीहरेत्॥ पुनर्वसौ भवेद्वाधिर्न वरात्रेण मुंचति॥ कमंडलु
 क्षस्तत्रेधा र्भस्वकुम्भवभस्वदा॥ अरिर्तिर्द्यौश्च मंत्रस्य त्रिभुवो इह जि
 रितिः॥ हरिस्तु कुमुदं गंधः पुष्पसेवति कारया॥ धूपो मलयजं पिष्टं
 ताम्रपीतवर्णकं॥ घृता तं तु हविः॥ पीतात्रेण बलिहरेत्॥ पुष्पे स
 मुष्टितो व्याधिः सप्त रात्रेण मुंचति॥ पीतो हंडकमंडलुक्षस्तत्राभवोद्य
 तः बहस्पते परितस्य त्रिभुवो वागिरात्रुषिः॥ कुकुमवारिजं पुष्पं नै

ही॥ गृह्णाति चेष्टा तत्रास्या छोणी तश्च वणं तथा॥ श्रुत्वा च नाधिदेवो स्या
 स्तत्र नास्ती प्रातिस्त्रिया॥ वर्षे पंचदशे बालं गृही गृह्णाति वारुणी॥ तत्रेदं
 वेष्टितं विपाज्वरो निद्रा विरस्तता॥ कुल्लाघ कसरा फपयो निका पायसा
 सवैः सयुगः कैर्बलि स्यात्स्त्री रात्रं वा विधुपयेत्॥ चंद्रने नाड्यसंयुक्तं त
 तो मुंचति साग्रहि॥ षोडशे वत्सरे बालं गृही गृह्णाति दुर्जया॥ तत्रेष्टा हस
 नं कोपोपास्या मीतिवचोमुहुः॥ कुल्लाघ कसरा फपति लपिष्टा नफला कुक्कु
 दं ध्या सह बली दद्यात्सा व्यादित्री दिनत्रयं वर्षे सप्तदशे बालं गृही गृह्णाति
 बालुकी कासश्चासौ च विज्ञेयौ तत्र नास्ती प्रातिस्त्रिया॥ संवत्सरगृहास्ते ते कु
 मारिपदपूर्वकाः॥ रतिः॥ ॥ अथ रोगोपशान्तिं प्राप्तिं वादी वृत्तं हिताय॥ ॥
 रोगशान्तिं प्रवक्ष्यामि रोगार्तो नां शांतिं दिनां॥ बली कृत्वा गहो मे श्वरजप
 ब्राह्मणभोजनैः पास्मिन्धिष्ठोयं यदा नृणां रोगः संजापते सदा तर्हि द
 व्यफुजा कर्तव्या नदीश्च रसुतुष्टये॥ सुवर्णेन प्रभाणेन तर्ह्यर्द्धेन वा पु
 नः॥ धिष्मेश प्रतिमा कल्प्या यथाविज्ञानुसारतः॥ रक्षा न्यामथवा प्राच्यां
 मुष्टिर्वादित्री संलिखेत्॥ नुतुलो पर्यष्टलपमगो मयपंडले॥ पंचाश
 तैश्च सालिकैस्तनयैः पथक् पथक्॥ स्नाप्य कल्पोक्तमंत्रेण प्रातिमां

११६ लात्रे स्याच्छात्रेन बली हरेत् ॥ हस्ते ससुष्टितो व्याधिर्न वरात्रेण मु
 चति ॥ उरु समिति हि रण्यस्तू पो गा यत्रादिति जपेत् ॥ तत्तु गंधं कुकुमं च पु
 ष्यराजीवसंज्ञकं ॥ गंधगुगुलधूपोत्रे नैवेद्यं घृतपायसं ॥ मधुपुष्पनिष्ठा
 जात्रं हविः सहितं हविः ॥ गुग्गुलुमपिष्टोत्रेन बली हरेत् ॥ विना
 यामुष्टितो व्याधिर्न वरात्रेण मुचति ॥ चित्रं देवानां पितृस्य त्वष्टा विष्णुपुत्रि
 तामरः प्रहस्तत्रा भयकश्चित्रवर्णः ॥ शिवेरतः सवकुमागर्गधः ॥ कुसु
 मचित्रवर्णकं ॥ नैवेद्यं मोक्षकासात्रं चित्रात्रं सचते हविः ॥ तदत्रेन बली
 हस्तसर्वरोगाय तु तप्यं ॥ स्वासर्धं चोष्टिते व्याधिः सर्वदा निधनप्रदः ॥
 एकविंशच्चतुः पंचमासे र्वापि विमुचति ॥ सनः पितोति मंत्रस्य गायत्री मत्
 हुं गीराः ॥ खड्गचर्मधरः कृष्णगंधः कृष्णगर्भः ॥ पुष्पस्य नक्रं धूपं च
 हनागस्य गुग्गुलुः ॥ नैवेद्यं पायसं साहविस्तेन बली हरेत् ॥ द्विद्वैवभे
 वे व्याधिर्मसे नैकेन मुचति ॥ इन्द्राग्नी आगतापि ति गायत्री वा स्य चैव हि
 मधुच्छंदोऽश्वी शमी नयोऽर्धानि च पूर्ववत् ॥ मित्रभेवोष्टितो व्याधिर्न
 वरात्रेण मुचति ॥ मित्रस्य चर्वणी इति गायत्री चास्य चैव हि ॥ अविर्हिरण्य
 स्तूपारव्यस्तत्राग्नित्रोधि देवता ॥ द्विभुजः पद्मभस्त्रसंस्थितः कुकुमं

पुत्रिकारख्यं पुष्पधूपं च चरुनं ॥ नैवेद्यं पायसं साहविः कर्तुं बल
 यं ॥ बलीस्तत्र प्रहस्तयोर्मधुशर्करपायसं ॥ घृतपूरकमावात्रे मुद्गरधे
 अस्तं युतं ॥ जेष्यायामुष्टितो व्याधिर्मसरेव न संशयः ॥ अथ वा पासमे
 कं वा मुचयेव न संशयः ॥ इन्द्रचरुति मंत्रस्य गायत्री शो गीराऽश्विः ॥ त्र
 स्तु पूर्ववत् धूपं चरुं कुसुमं शुभं ॥ कर्पूरधूपो नैवेद्यं चित्रात्रं सुमनो
 हरं ॥ हविस्तु सतपं कं मधुकं सुपायसं ॥ विचित्रं पुष्पं गंधेन रथ्यत्रे
 न बली हरेत् ॥ मत्तभेवोष्टितो व्याधिर्मसार्द्धं नाविमुचति ॥ खड्ग
 चर्मधरः कृष्णः कर्नातवदनः प्रभुः मोक्षणास्पृश्यायत्री घोरकंठ
 धनिर्ऋतिः गंधः कृष्णगरं पुष्पपद्मनी तो सध शुभं ॥ भूपकृष्ण
 गरुमाषि मिश्रांतमुपहारकं ॥ तदेवात्रं हविस्तत्रभाषात्रेन बली ह
 रेत् ॥ वारिभेवोष्टितो व्याधिरो गीणो निधनः प्रदः विमुचत्ययि वा मा
 सेर्द्विषड्च सप्तभिः ॥ आप्यायस्वोति मंत्रस्य गायत्री पद्मयोजनं
 सुवर्णं द्विभुजो पद्मपाणिर्गंधस्तु चरुनं ॥ पद्मशौले यधूपोत्रं नैवेद्यं
 घृतपायसं ॥ हविर्मस्तु र्द्विषड्च तदत्रेव बली हरेत् ॥ विविश्वभेवोष्टी
 ष्टितो व्याधिः सार्द्धं मासेन मुचति ॥ विश्वेदेवास इत्यस्य गायत्री विश्व

देवता॥ कमउत्तमभयांभोजवरस्यकुशासनः॥ चंदनं कपलं पुष्पं धूपः
 सद्यत्तगुग्गुलुः॥ नैवेद्यं पायसा ज्ञानं हवि रथ्येतदेव हि॥ समिद्धिनि
 तुलै सार्द्धं तत्रैव बली हरेत्॥ श्रवणे चो हितो व्याधिर्देश रात्रेण मुंच
 ति॥ अतो देवेति मंत्रस्य गायत्री पञ्च जो हरिः॥ पितांबरः कृष्णवर्णः शं
 खचक्रगदाज्यजं॥ चंदनं मालती पुष्पं धूपं कर्पूरगुग्गुलुः॥ द्वाव्त्रये
 षड् सोपेनं भक्ष्य भोज्यादिभिः सह॥ नैवेद्यं हविरथ्येतसायसेन बली ह
 रेत्॥ वसुभे चो हितो व्याधिर्देश रात्रेण मुंचति॥ भायतामिह मंत्रस्या
 नुष्टुप व्यासो वसुस्ततः॥ आप व्याणधः शुद्धो गंधकर्पूरचंदनं॥ वा
 रिजं गुग्गुलुधूपो नैवेद्यं घृतपायसं॥ हवि श्यो दुबं सार्धं हुतपायस
 संयुतं॥ त्रुका फपमध्यापति तपिष्ट बली हरेत्॥ वातणे वो हितो व्या
 धिरक्षरात्रेण मुंचति॥ राममे वतण इत्यस्य गायत्री कण्व वारिपः नागपा
 द्वाधरः श्रीमात्रवरल विभक्तिः॥ मकरुजो गुर्गंधः पुष्पं चक्रमलो
 सुले॥ कर्पूरं चंदनं धूपो नैवेद्यं घृतपोलिका॥ हवि रथ्येत सार्धं धि
 रात्रेन बली हरेत्॥ अजयभे भव व्याधिः सर्वरानिपतः प्रहः अधिवा
 यतु भिन्ना सै र्वि सै र्वी विमुंचति॥ वामपादुकरं भस्मां माकारोत्तर

वेद्यघृतपायसं॥ मंडका गुडं संयुक्तमेतदेव हविर्भवेत्॥ समं उक्चलात्रेन
 बली तत्र प्रक्षपयेत्॥ अश्लेषास्तु हितो व्याधिर्देश रात्रेण मुंचति॥ न
 मो आसीति मंत्रस्य हविरात्रि सर्पराट्॥ मधुवर्णो भोगयुक्तः॥ खड्गचर्मरः
 शुभः॥ सुकुं कुगुत्तगंधैः पुष्पवागास्ति संभवं॥ घृतं गुग्गुलुधूपोत्र नैवेद्य
 क्षीरसर्पिषो॥ हविः साजं सुदध्य च दध्यो हून बली हरेत्॥ पितृमेवो
 हितो व्याधिरक्षी रात्रिधनप्रदः॥ अथवा सार्द्धं मासेन धुम्रोदं उपवित्रध
 वः॥ आयं नुनास्ति निचो स्प जगती पितरो ज्वसः॥ चंदनं चपकं पुष्पं धूपः
 सद्यत्तगुग्गुलुः नैवेद्यं घृतपिष्टात्रं तिकात्रं सद्यत्तं हविः सानिकात्रं
 च मुग्गुत्रं बली च पितृभूये॥ पूर्विकात्रं न भे व्याधिरर्धमासेन मुंचति
 भगवत्भगवानि सस्य त्रिष्टुप भगो विधिः पद्माभयकरः पद्मवर्णसिंहा
 सने स्थितः चंदनं मालती पुष्पं विज्य धूपो घृतो हूनं॥ नैवेद्यं शर्कराफ
 पलं दुका भिश्च संयुतं॥ घृतादनं हविस्तत्र पायसेन बली हरेत्॥ अर्च
 यार्धं भवे व्याधि र्धमासेन मुंचति॥ पद्मवर्णः पद्मसंस्थः पद्मगर्भसमुद्भ
 तः अर्धमापाति मंत्रस्य अर्धमात्रिष्टुप ज्वजः॥ कर्पूरं खड्गं सुगंधः पु
 ष्यधूपकसंज्ञकः घृतगुग्गुलुधूपोत्र नैवेद्यं घृतपायसं॥ होमस्य घ

फाणी माया भवे व्याधिः स्त्री रात्रेण मुचंति ॥ चं स्तुतेव ता तत्र दध्वा एन
 बली हरेत् ॥ भोगवारे भवे व्याधिः क्लेशाय परणाय वा ॥ कुजस्तु रेवता
 तत्र रक्ता भेन बली हरेत् ॥ बुधवार भवे व्याधिः सप्त रात्रेण मुचंति ॥
 बुधस्तु रेवता तत्र मुहुरात्रे न बली हरेत् ॥ गुरुवार भवे व्याधिः पंचरा
 त्रेण मुचंति ॥ गुरुस्तु रेवता तत्र हरिः सत्रं बली हरेत् ॥ भगुवार भवे
 व्याधिः सप्त रात्रेण मुचंति ॥ भगुस्तु रेवता तत्र हरिः सत्रं बली हरेत् ॥ रा
 निवार भवे व्याधिः सार्क न विमुचंति ॥ शनिस्तु रेवता तत्र माघात्रे न
 बली हरेत् ॥ पंच रात्रा दिषु गीत बली हरेत् ॥ द्या तद्दिश्वरे ॥ यो बली कुरु
 ते सम्यग्गामी रोगात्मुच्यते ॥ आधान निधनं प्रसन्ननाश्रय विपत्करे
 क्षेत्रे जनि ते व्याधिः क्लेशाय च ॥ अश्लेषा र्क्षी कर्वाय मवतण मत्तच्छत्र
 नारा नक्ताः सुधी रक्षां स्फुरिन्नातिषिषु चरति विजा र्क्ष्वारे सुषेधां
 रोगाः संजायते ते यमकर्म मत्स्य गता पुनस्त्येव चं रज न्य न्यस्य त्वं बुधु
 व्यवैय भवन गते मल्ल लये च राशौ ॥ ॥ रतिदिन कर भूत कले शां
 तिसारे व्याधि न क्षत्रांतपः ॥ ॥ अथ ज्वर शांतपः ॥ ॥ भगु
 नरते जात्रे पप्रोक्तं क्षत्र परिपूने ॥ अश्विन्यां ज्वरो सति श्वेत दश

दिना निपीडा ॥ नीलो सप्त पुष्पैः फजा ॥ गुग्गुलु धूपः क्षीर लडुकं नैवेद्यं
 देवस्य ह्वेति फजामंत्रः क्षीर वक्ष सायि स्वाधान र्व्यं ॥ गायत्र्याष्टोत्तरं
 त्वा रध्यो एनं बली हरेत् ॥ एकादशदिना दारभ्य पंचविंशतिदिनां तेषु र्क्षी
 स्यात् भरण्यां ज्वरो सति श्वेत नृत्यः सेरे हो वा गुग्गु फस्यं नैवेद्यं ॥ कृष्ण सुरभि
 पुष्पं ॥ महिषाक्षो धूपः ॥ अथ बक भित्ति फजामंत्रः घृत मधु निळा होम
 व्यां गायत्र्याष्टोत्तरं शतं यमाय जुहुयात् ॥ एकविंशतिदिनां तेषु र्क्षी
 स्यात् ॥ अति कायां ज्वर श्वेतं बदिना निपीडा ॥ घृतो एनं नैवेद्यं ॥ कृष्ण
 का पुष्प फजा ॥ सर्पि धूपाः पुनंतुमा देव जना इति फजामंत्रः ॥ सावित्री जा
 ष्टोत्तरं शतं घृतं रध्यो एनं बहु र्क्षी हत बोधेण बली हरेत् ॥ पंचदिना
 दारभ्य पंचविंशतिदिनां तेषु र्क्षी स्यात् ॥ रोहिण्यां ज्वर श्वेतदिना नित्री
 णी नव वा पीडा ॥ क्षीरात्र नैवेद्यं कमल पुष्प फजा ॥ सरलो धूपः नमो
 ब्रह्मण इति फजामंत्रः ॥ घृतं सर्व धान्या निच होम र्व्यं ॥ सावित्री जाष्टोत्तर
 शतं तुला क्षीरात्रे न प्रजापतये बली हरेत् ॥ त्रिदिना दारभ्य नवदिनां तेषु
 सुरवा स्यात् ॥ मृगाशी रासी ज्वर श्वेतं सत्र दिनं पीडा ॥ पायले नैवेद्यं ॥ कुमुद
 सत्त पुष्प फजा ॥ दशा गो धूपः नवो नव शति फजामंत्रः मुद्रति न पंचग

व्यहोमः ॥ सावित्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा मुहूर्तं तैश्च शय वलीं दधात् ॥
 पंचदिनाहारभ्य नवदिनां ते सुखी स्यात् ॥ आर्यां ज्वरश्च नृत्सर्दिना
 येकत्रिंशत् पीडा ॥ सोऽलकं नैवेद्यं ॥ धन्तरपुष्पं फला ॥ अगस्त्यः
 नमः शंभवेति फलामंत्रः मध्याह्नो मः ॥ सावित्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा
 पायसा नैव रुद्राय वलीं दधात् ॥ पंचदिनाहारभ्य नवदिनां ते सुखी स्यात्
 ॥ पुनर्वसुज्वरश्चेत्स सदिना नि पीडा गुणोऽनं नैवेद्यं माहिका पुष्पं फ
 ला ॥ मलयोजो धूपः अदिति घोरादिति फलामंत्रः घृतं तु लक्ष्म्यं ॥
 गायत्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा अदिति पे गंधं मा लोऽनै वलीं दधात् ॥ स
 दिनाहारभ्य स सावित्र्यां तिरिनां ते सुखी स्यात् ॥ पुष्पे ज्वरथेत्स सदिना नि
 पीडा ॥ खंडमंडका नैवेद्यं ॥ मल्लीका पुष्पं सरोतं च पशु गुर्धप ॥ बृहस्प
 ते अतिविमंत्रः ॥ घृत पायसं ॥ सावित्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा गंधमा
 ल्या हानै वृहस्प ते वलीं दधात् ॥ दिनत्रयाहारभ्य स सदिनां ते सुखी स्या
 त् ॥ आर्यां ज्वरश्च नृत्सर्दिना नि पीडा पायसं नैवेद्यं ॥ अतसी पुष्प
 फला ॥ घृत मंडा धूप ॥ मधुवाता मंत्रः ॥ रावि घृतात्क वत्रा नै वलीं दधात् ॥ ग
 यत्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा सक्तं नै ना गाय वलीं दधात् ॥ नशांतिश्चेत्सर्दि

दयं ॥ प्रसार्य प्रांजलीः साक्षात्पश्यं चित्तं पालितं ॥ इमांश्चिरस्य ज
 या शयत्री चतुराननः ॥ कुंकुमं चंदनं गंधं पुष्पं चैतानि संभवं ॥ धूपं
 द्रातोषधीमिश्रा नैवेद्यं दधि पायसं ॥ हवीः कुष्मांड खंडं स्याद्ध्यत्रे
 न वलीं हरेत् ॥ अरिर्बुध्ने भवेद्याधिः सार्द्धं मासे न मुच्यते ॥ नैमल्लो
 रुद्रसस्य सर्वतत्रैव संस्थितं ॥ गंधश्चंदनं कर्पूरैः पुष्पं पशोः सक्तं
 शुभं सावित्र्य गुग्गुलुर्धूपो नैवेद्यं घृत पायसं ॥ मुहुमाघनी कान्ता
 अवेयं त्रीणि भवं हवीः ॥ पूषा चरवता त्रोजवर्णा भोजः धरः शुभः
 रक्तचंदनं गंधोऽत्र पुष्पं मंदारसंज्ञकं ॥ धूपस्तु गुग्गुलुः सार्द्धं नैवेद्यं घ
 त पायसं ॥ हविस्तदेव सजलं दध्यत्रे न वलीं हरेत् ॥ भूतेऽनु सतो
 यस्या ह्ये ग नाथ महाज्वरः ॥ रागोऽस्या अमंत्रा क्लृप्तं गृही त्वो नमं वलीं
 प्रतिपद्युः क्लृप्तो व्याधिर्द्वादिना हे न मुच्यते ॥ आग्निस्तदेव तात त्ररुद्रा
 रा त्रै वलीं हरेत् ॥ द्वितीयायां भवेद्याधि पंचरात्रेण मुच्यते ॥ त्रसातुदे
 वता तत्र पायसे न वलीं हरेत् ॥ तृतीयायां भवेद्याधिसप्त रात्रेण मु
 च्यते ॥ कामस्तु देवता तत्र घृता नै वलीं हरेत् ॥ चतुर्दश्या भवेद्या
 धिर्द्विष्टो वादि मासकैः ॥ मुच्यते देवताः सर्वाः पिष्टा त्रै न वलीं हरेत् ॥

ते सुखी स्यात् ॥ चित्राया ज्वरश्चेदि नानि पंच पीडा ॥ मोक्षं नैवेद्यं ॥ जपापुष्प
 फला दशां गो धूपः चित्रं देवा नामिती पंच ॥ जलापि श्रद्धं तं चित्रा दनं श्रव्य
 सावित्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा तद्वेद्यतामि श्रमुर्देवकी दद्यात् ॥ सप्तदिना द्वा
 रभ्या विंशं ति दिनानि ते सुखी स्यात् ॥ स्या न्यां ज्वरश्चेत्सा विदि नानि पीडा ॥ दधो
 दनं नैवेद्यं ॥ इमं न पुष्प फला ॥ श्वेता गत र्धपः स नः पिने वेति मंत्रः धत्ता क
 यवा द्वा सावित्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा गंध पुष्पे ण वायवे बली दद्यात् ॥ द्वा
 दिना द्वा रभ्या च त्वा रिंशं दिनानि ते सुखी स्यात् ॥ विंश यां ज्वरश्चेद्विंशं ति दि
 नानि पीडा ॥ गुडं नैवेद्यं ॥ वैधक पुष्प फलाः देव द्वा र्धपः ॥ नाना रंशं श्री
 त फलामंत्रः ॥ पुं धा दनं च तं द्रव्यं सावित्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा पयो पि श्राने
 गंधमा लौ विंश ग्रीभ्यां बली दद्यात् ॥ द्वा दिना द्वा रभ्या विंशं ति दिनानि ते सु
 खी स्यात् ॥ मेष्टा यां ज्वरश्चेन्मृत् सः संदेहो वा ॥ पंच दिना नि पीडा ॥ चित्रो
 दनं नैवेद्यं ॥ पटला पुष्प फला ॥ क फरा गत र्धपः इहो वो शति मंत्रः ॥ ध
 त स्तरणं द्रव्यं ॥ सावित्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा गंध पुष्पे ण शं प बली दद्यात्
 न शानि श्वेद न्य तां गतिं गच्छतीत्या श्व लाय नो मां इत्यश्व ॥ मूले ज्वरश्चेन्म

सः संदेहो वा दिनानि ॥ द्वा पीडा ॥ मत्स्य मांस सुरा पो ली का नैवेद्यं ॥ रक्ता
 शोक पुष्प फला ॥ मेघ शं गो धूपः ॥ मो क्षु णः परा पश शति मंत्रः संध त के
 मूले द्रव्यं ॥ सावित्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा नि र्ज त पे पायसा नेन बली दद्यात् ॥ क
 कीषा ण यां ज्वरश्चेत्सवं ॥ विंशं ति दिनानि पीडा ॥ मं का नैवेद्यं के रार पुष्प फ
 ला ॥ मनः शि त्रा धूपः अपो रि ष्टे ति मंत्रः ॥ रक्त शाली द्रव्यं सावित्र्याष्टोत्तर
 शतं तु त्वा वरुणा य पायसा नेन बली दद्यात् ॥ चतु र्दिना द्वा रभ्या विंशं ति
 दिनानि ते सुखी स्यात् ॥ उत्तरा षा ण यां ज्वरश्चेद्विंशं ति दिनानि पीडा पंच भक्षं
 नैवेद्यं ॥ पंच वर्णः पुष्पैः फला ॥ ल सा धूपः विश्वे देवा स आग ते ति मंत्रः
 ध तं स स्र की खं नि द्रव्यं ॥ सावित्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा विश्वो भ्या देवे भ्या
 यसा नेन बली दद्यात् ॥ एका द्वा दिना द्वा रभ्या विंशं ति दिनानि ते सुखी स्यात्
 श्रवणे ज्वरश्चेन्मांस द्रव्य पीडा संदेहो वा द्वा र्धपः राध त मं का नैवेद्यं ॥ जा
 ति पुष्प फला ॥ द्वा गो धूपः अतो देवा रति मंत्रः ॥ रक्त तुल्ये द्रव्यं ॥ सावि
 त्र्याष्टोत्तरशतं तु त्वा गंध पुष्पे ण विश्व वे बली दद्यात् ॥ मा तां ते वत्स रां ते
 वा सुखी स्यात् ॥ धानि द्या या ज्वरश्चेत्स द्वा दिना नि पीडा ॥ पायसे नैवेद्यं ॥
 शत पत्र पुष्प फला ॥ गुग्गु ल र्धपः आय तां मिह देवा रति मंत्रः चित्रा दु व

रास्यष्टसमिधोऽव्य सावित्र्याष्टोत्तरशतं हुत्वा घनमिष्टमुहैर्वसुभ्यो बली
 दद्यात् ॥ दशदिनादारभ्य पंचदशदिनां ते सुरवी स्यात् ॥ शत नारायां ज्वरश्चेद्दश
 दिनानि पीडा ॥ घनमंडका नैवेद्यं ॥ जलोऽवफजा ॥ कर्पूरागधपः सममेव
 पोति मंत्रः ॥ असंलुहजलोऽवपुष्याणि ॥ सावित्र्याष्टोत्तरशतं हुत्वा वे
 रुणावपायसा नेन बली दद्यात् ॥ षष्टदिनादारभ्य दशदिनां ते सुरवी स्या
 त् ॥ उत्तरा भाद्रपदायां ज्वरश्चेद्दशसहितोऽनं नैवेद्यं ॥ पंचजपनाणि पुष्यं
 घनधूपः विष्णुर्पो निमित्ति पूजामंत्रः ॥ घनपुनमाषमुद्रास्यं ॥ सावित्र्या
 ष्टोत्तरशतं हुत्वा गंधपुष्याणां ह वै ध्याय बली दद्यात् ॥ रेवसां ज्वरश्चे
 द्दशदिनानि पीडा ॥ तिलतुलपिष्टं नैवेद्यं ॥ मंदारपुष्पफला ॥ गुग्गुलधूपः
 हंसः सुविषदिती मंत्रः ॥ घनानकलसं हित कर्पूरी फलानि च ॥ सावि
 त्र्याष्टोत्तरशतं हुत्वा गंधपुष्यादिभिः फलैः बली दद्यात् ॥ पंचदिनादारभ्य
 विशांतिदिनां ते सुरवी स्यात् ॥ ॥ शतिदिनकरभट्टकते शांति सारे ज्वर
 नक्षत्रशांति ॥ ॥ अथ पंचकमरणदिशांतिः ॥ ॥ पंचकेचन
 क्षत्रपंचकसार्धं चतुष्टयं वा ॥ कुर्यान्मदा कृत्वा संग्रह मंतका वायानं
 मृतस्य हनं गृहगोपनच ॥ शय्यात्विनानमिह वासवपंचकज्ञे लेविद

ने परणो स्यात् ॥ पद्यायां ज्वरश्चेन्मत्स्यः ॥ एकविंशतिदिनपीडा वा घृत
 फरकं नैवेद्यं ॥ पंचकपुष्पफला ॥ गुग्गुलुधूपः ॥ पितृभ्यो स्तोत्रमिमं
 च ॥ घनमधुमिश्रतिळाक्षतवटपत्राणि ॥ सावित्र्याष्टोत्तरशतं
 हुत्वा घनतिलैः पितृभ्यो बली दद्यात् ॥ नशातिश्चेद्दशदिनां ते मत्स्य
 फर्वायां ज्वरश्चेद्दशदिनानि पीडा ॥ पंचदशवा पीडा ॥ रत्नैः मात्स्योऽनं नैवेद्यं ॥
 प्लित्वा फलधूपः ॥ अर्यमणं तु देवमिति मंत्रः ॥ घनपिपंशु उऽव्यो ॥ सावि
 त्र्याष्टोत्तरशतं हुत्वा गंधपुष्पेन सूर्याय बली दद्यात् ॥ षष्टदिनादारभ्य
 ष्टदिनां ते सुरवी स्यात् ॥ उत्तरायां ज्वरश्चेद्देकविंशतिदिनानि पीडा ॥ क
 शरं नैवेद्यं ॥ श्वेतकरवीरफला ॥ बिल्वफलधूपः ॥ येन्येति मंत्रः ॥ तिल
 माषसार्धं वीहियवद्रव्यं ॥ सावित्र्याष्टोत्तरशतं हुत्वा तैरेवार्पण्यो बली
 दद्यात् ॥ अष्टादशदिनादारभ्य एकविंशतिदिनां ते ज्वरमोक्ष ॥ हस्ते ज्व
 रश्चेन्मत्स्यसदेहो वादिना निपंच दशपीडा ॥ अक्षप नैवेद्यं ॥ रत्नकरवीर
 फला ॥ दशां गोधूपः ॥ उडुसमिति मंत्रः ॥ इधितं द्रव्यं ॥ सावित्र्याष्टोत्तरश
 तं हुत्वा गंधपुष्पेण बली दद्यात् ॥ पंचदशदिनादारभ्य एकविंशतिदिनां

१२२ कलाधानिष्टार्धमेतद्वक्ष्ये पंचकं ॥ त्रेचलं तं सदा हृष्य मशुपे स हर्कर्मणी भव
 वस्य च समीपे तु क्षेप्तव्याः पुनस्तत्तदा ॥ र्भविवास्तु च त्वारम्भं क्षिप्रं भविमं
 त्रिताः ततो दाहः प्रकर्तव्यस्तैश्च युतलकैः सह ॥ स्तनकांते तत्तत्पुत्रैः का
 र्यशालिकपोषिकं ॥ पंचकेषु मृतो यो वै न गतिं लभेत्ततः ॥ तिलश्चैव बहिर
 ण्यं च तमुद्दिश्य घृतं हरेत् ॥ तत्रैव ब्राह्मे ॥ धनिष्ठा पंचके जीवो मृतो परिक
 थं वना ॥ त्रिपुष्करे वाप्य भले कु मजासाये ध्रुवं ॥ तदुनिष्ट विनाशार्थं वि
 धानं समुत्तिर्यते ॥ र्भणिणां प्रतिमाः कुर्याः पंचोर्णा स्तत्र वेष्टिताः पर्वपिष्टे ना
 तुलि सात्ताभिः सह च वंदेत् ॥ त्रेतदाहः त्रेत सखः त्रेत भविष्य ॥
 त्रेतहर्ती पंचमस्तु नामान्ये तानि च क्रमात् ॥ अत्र प्रातिमागंधमात्मा चैरे
 लंकृत्य प्रथमां शवस्य शिवासी द्वितीया नेत्रयो स्तुतीयां वायु कुक्षी चतुर्थां
 नाभौ पंचमीं पादयो र्वस्य तदुपरि नतामभिघृतं तु त्वा पुनर्भविष्य सोमं च
 यक्रेमि तिमं च भां प्रत्येकं तावदाहं तु वा हरेति भवः ॥ स्तनकांते ततः पुनः कु
 र्यांति कपोषिकं ॥ काश्यपा ब्राह्मे तं तैलं वीक्ष्य रथादि जन्मने ॥ ब्रह्म
 विष्णुमहे शं वरुण प्रीतये नतः साधु मुन्य वयी हि प्रियं ग्वादिश्रयछाति
 स्वर्गं दानं तत्र जाप्य लक्ष्मो मादि नार्चनं ॥ गो भूदानं वडं शो न कुर्याद्दोषो

पद्मांतयो ॥ अपरा कथं ॥ धनिष्ठा पंचक मृतं पंचर ता धित मुरवे ॥ प्रास्यातु
 तिचयं तत्रु नेह वयामिति ॥ ततो निहर्णं कुर्या दोषस्या ग्रे विधिः स्मृतः ॥
 शतरं निरवने देव जने वा प्रतिपादयेत् ॥ तत्रैव नीलकंठिरकं नीलं पद्मरागं
 च मोक्षिकं पंचर ताभिर्दु प्रोक्तं माधिमिः पर्वशरीरिभिः ॥ र त्वा नां वाप्यभावे
 तु स्वर्णं कर्वा धिमेव वा ॥ सुवर्णस्याप्यभावे त आर्जं सवविचक्षणैः ॥ धानि
 ष्ठाया विरोधमाह बोधायनः ॥ वासवे मरणं च त्वा हरे वापि पुनर्मतिः
 सुवर्णं रक्षिणां दधोत्त कस्य वस्त्रं पथापि वा ॥ ॥ अथात्रिपुष्करादि
 शांतिः ॥ ॥ मदनरले गर्गः द्वित्रिपुष्करयोगे नुभातिर्मत्येत रावहा
 हने मरणे चैव त्रिगुणस्यास्त्रिपुष्करे ॥ खनने व्येव मेधस्यादेतये शोपशां
 तये ॥ तिलपिष्टे र्वै र्वीर्य शरीर तत्पकारयेत् ॥ श्रुर्पे निधा यात्तं वृ सारह
 ये तै नु को परि ॥ दाहं त्र माह बो धायनः ॥ अष्टा त्वा मित्रेण ॥ तिलापिष्टं
 प्रदाहरेत् ॥ द्वित्रिपुष्करयो र्विषि त्रिभिः कथ्ये व्यपो हाति ॥ देव तमनो हरे गातडे
 त्रिपुष्करे त्रयः कुर्याः पुनर्लक्ष्मो द्विपुष्करे ॥ मृतस्य च समापे तु स्त्राव्याः
 पिष्टमयास्तनः ॥ कार्यं दाह स्तनसाय स्तनकांते तु शांति कं क ता गा
 श्वहिरण्यं च रथा हृतं च शार्ङ्गं नः ॥ तत्रैव त्रेतखंडे ॥ त्रिपुष्कर मृतं दद्या

सोत्रं मुत्तमपेक्षया ॥ द्विपुष्करे च गो युग्मं ततो दाहो न दोषकृतः ॥ अथ त्रि
 पादांतिः ॥ ॥ अपरांके ॥ पुनर्वसुत्तराषाढा कृत्तिको नरफाल्गुनी
 पूर्वाभाद्रपदशरवाचसेयपेक्षा त्रिपादम ॥ त्रिपादुर्ध्वमनेन दहिरण्यशक
 लेमुखे ॥ तस्य पिष्टमयं कुर्यात्पुस्तुवमैतयंततः ॥ होमप्रतिपुखं कुर्या
 त्तथा वतवपापि ति ॥ कर्णाय संचकार्पा संकुसुमं प्रातिपाद्य च ॥ त्रिपा
 ससग्निं संकुर्वा इव नौवान्य मुस्तजेत् ॥ मरणं च तौ भद्राः स्वर्गस्योक्त
 विधानेन ॥ कल्याणं स्थापनं ततः ॥ अन्वाधानं निर्वपणं देवतां तं तथा
 हुति ॥ यमाय धर्मराजाय मत्सवे चानकाय च ॥ वैवस्वताय काकाय सर्व
 भूतक्षयाय वा ॥ ओं बुधाय रूद्राय परमेष्ठिने ॥ वृको दराया च त्राय चित्र
 गुहाय वैष्णवाय विधिना श्रवणं कृत्वा तु एवैका माहुतिं हुतेत ॥ कृष्णा
 गां कृष्णवस्त्रां च हेमानीं कृष्णमानीतं ॥ एषादिप्रायश्चित्ताय श्रीतो भव
 तीयेयमरति ॥ इयं शांतिः ॥ पंचकार्पा साधारणी ॥ विधानमाकायां ॥ धानि
 ष्टपंचकेषांश्च देवताश्च त्रीपुष्करे ॥ नाः फज्जास्तप्रयत्नेन मत्रैस्तद्धि
 गसंज्ञकैः तिथि वारौ च नक्षत्रां त्रिपुष्करं ति स्मृताः ॥ सर्वेषां मापितेषां
 तु मयो देवाः प्रकीर्तिताः ॥ ये पारुतः श्रमं च वासं फज्जा विधिवद्बुधैः ॥ ॥ ॥

इति परतोच सुदेवता धर्मादिति देवतमनो हरोक्तेः मरणमप्यपि व्यावह
 त्रिपुष्करेपि मरणं दाहावनिष्टे ॥ त्रिपादं मरणमात्रं ॥ ततश्चिपित्तं ॥ ति
 विधिषु तथा निर्दिष्टा ॥ त्रिपुष्करमाह भुपाठवल्लभः रविमंभौमवारे भ
 शातिथिषु त्रिपादकेधिष्ठे ॥ योगास्त्रीपुष्कराव्यो द्विपादके यमलना मा
 स्यात् ॥ रत्नकोशोत्तु गुह्यमौममं देवारे भद्रायां विषमपादुर्ध्व ॥ योगास्त्रीपु
 ष्करो यं द्विगुणफलो मपकथ्ये द्विगुणं गर्गः पंचके पंचगुणि तं त्रिगुणं च
 त्रिपुष्करे ॥ यमले द्विगुणं सर्वं तानि च ध्यादिकं भवेत् ॥ तत्र पंचक मरणे
 तदुत्तरं तदेव वा दाहः कार्यः कुंभाभा नास्ति ते चंद्रे मरणं यस्य जायते ॥ पं
 चकानंतरं कार्यं तस्य दाहादिकं खलु ॥ अथ वा तद्दिने कार्यं दाहस्तु विधि
 पूर्वकमिति मदनरत्ने प्रत्यानूपंचकाभ्यंतरे नैव कार्यं दाहादिका क्रिया ॥ पु
 नर्मत्तमया तस्मात्सचको नंतरं भुमेति देवतमनो हरेणास्त्रा ॥ तत्रैव का
 री कार्या ॥ सद्यो दाहादिकं कार्यं पंचक क्षमि तस्य च वक्ष्यमाण विधानेन प्रा
 यश्चित्तपुरःसरं ॥ चत्वारः पुरुषा दुर्भमयाः शवसमापतः ॥ तन्मत्रैर्मन्त्रि
 ताः स्थाप्यास्ततो दाहस्ततैः स ॥ स्तनकांते तु पुत्रायैः कार्यं शांतिं कमु
 क्ववत् ॥ कास्यपात्रं घृतं दद्यात्कुर्याद्ब्राह्मणतर्पणं ॥ मदनरत्ने गातये ॥ आहो

तामउपांतः क्षमातले॥ मध्ये चतुःपदं यो ममंडल वेदिकास्थले॥ द्वादशैव
 केवायुमंडले यो मे वेष्टीत॥ विज्ञांशकोत्पकं वा तिमंडले यो मवेष्टीतं भवि
 खिलान्मंडलं चेष्टीमहिमंडलमाप्तिं॥ सा त्वाधिपमंडलेन चरिष्टुकुंड
 चतुष्टयं॥ प्राग्रेखामध्यमकुंडं द्वावैकांशमानतः॥ तथैव कुंडद्वयं च
 दोषं हिष्टुप्रकल्पयेत्॥ पूर्वोक्तस्य क्षणोत्पेयैव स्वतः च प्रसंयुतं॥ तोरण
 धेनकस्य विज्ञानं वेदिकोपरि॥ आशीषो वाचनं कुर्यात्सम्पत्कसंकेतप्रक
 र्वकं॥ अतुल्यजो वरयेत्पश्चात्तत्तुर्विज्ञानसंख्यकान्॥ वेष्टामध्ये मी
 क्षतममाचार्यतं प्रकल्पयेत्॥ मधुपर्कदिक्कत्वा तत्तत्कार्ये नियोजयेत्
 ग्राहणान् च तुरोहोत्तरे कुंडेषु विनियोजयेत्॥ द्वारेषु जापकान् धौवट्
 संख्यान्॥ जायकात्॥ गंधपुष्पादिकंगत्वा तत्तत्कार्ये प्रयोजयेत्॥
 ब्रह्मणः पंचविंशत्युजयेत्तथाविधिकारयेत्तु सुवर्णेत गजवक्त्रं
 चतुर्भुजं॥ अक्षमाका परश्च उषवीजं उधरं क्रमात्॥ वाहनायुधव
 णीरिसर्वेषां कथितं पुरा॥ तस्मात्तथाविप्रलेख्यं तदुपधीमही॥ तत्रो
 दंतिः प्रचोद्यात्॥ वामदेवोत्ततद्वयोऽश्विः करो सौमगायत्री गजव
 क्रोस्यदेवता॥ बुधशकं चतुर्द्वारे पूर्वोक्तस्य संपुसं॥ लिखेष्टलंप्र

धेरिकात्तुलोपरि॥ गजवक्त्रं कर्णिकायां लोकपालान्दलेषु च॥ गणेश
 शंकरयोर्मध्ये पमपष्टदललिखेत्॥ आदित्यादिग्रहास्तत्रैकजयेत्सर्वव
 तक्रमात्॥ गणेशाय पमयोर्मध्ये पंचकोण प्रकल्पयेत्॥ तत्र पंचमहा
 भक्तान् च ये सर्ववत्तदा॥ गणेशां तु पयोर्मध्ये त्रिकोणं मंडलं लिखेत्॥
 तत्रार्चंष्टभुजमहिषासुरमर्दिनी॥ गणेशो मयोर्मध्ये चतुर्लं मंडलं
 लिखेत्॥ तत्रार्चंष्टपयतेन चाश्विनी देवता द्वयोः एतान्यामचयेत्स
 म्यकमंडले प्रगवात्मकं॥ स्तणपुतसक्तं चतुर्वेदादिमंत्रकैः प्रणव
 स्यश्वाषिष्ठं दारेवता कथिता पुरा॥ तत्तद्वर्णं गंधपुष्पैर्वत्तधत्तेश्वरीप
 कैः सम्पत्कत्वा पंचराणी रक्तवस्त्रैर्गजाननं॥ प्राकुंडं यजवक्त्रस्य पंच
 भक्तस्य कंतत्तदुर्गकुंडं प्रतीच्यां च उष्टुमंडलं सक्तं देवाधिनेकु
 उंचयत्तलोमादनः परं॥ हिक्कुं हिष्टुहिक्कुलोमः कर्तव्यः स्वस्वमंत्रकैः
 सगृह्यविधिना कुंडे त्वापयेत्तु तादातं॥ पुरवांते स्वस्वकुंडे चतुष्टया
 तत्तुखाहुतिपाकादासामिदाभाजैः पथगणोत्तरदातं॥ गृह्यं चैसामि
 दिश्वहोमं सर्ववत्तचरेत्॥ चतुर्दिष्टुचतुर्वेद्यानायणपरादिजा॥ आदिने

वारुणेः स्तुतेः कवीलशा वापराश्वेते ॥ वैवेधविधिधात्रेन बहुधा वै स
 मर्पयेत् ॥ तां कृत्वा निव नो दधातां ति पावन पूर्वकं ॥ एकात्रे विरात्रं च
 न वरात्रे पथापि वा ॥ अने न विधिना कुर्यादिव भक्तो ॥ जिते प्रियः ॥ तिलहो पंखा
 हतिभिस्सहस्रं चाष्टसंयुतं ॥ एवं प्रातिदिनं सम्यक् ॥ ३ श्री ह्रीं भिश्च यथा
 पुरा ॥ संकणे दिवसे कर्त्तव्यं कुर्यात्सुगुहं तितनः ॥ संकणो दधेः कर्त्तव्यं
 जानामा मर्जयेत्ततः ॥ अलंकृत्य पुत्रसम्यग्गंधमुष्पादिभिस्त्वनः ॥ तुत
 त्रोधं ततो दधादौ पनाये विंशजं ॥ दोषशास्त्रे पंचदुर्गारुसं पुतुषे स्तुत
 कं ॥ पंचब्रह्मादिभिर्मन्त्रैर्गजशाना सुमार्जयेत् ॥ गृहीत्वा सुकृतं तेभ्यो
 दक्षिणां वसमर्पयेत् ॥ आचार्यो यत्नतो दधात्रीष्काणां मेकविंशतिभ्यो
 देहं भित्तरेभ्यश्च यत्ने षास्व शाक्तैः ॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्सश्चास्वयं
 भुञ्जीत वधुभिः ॥ एवं यः कुरुते स सम्यग्गजशानं ति नृपो तमं ॥ सर्वाकामान्
 वाप्नोति गजवर्षिनुभनुसः ॥ अथाश्वशानं तिः ॥ ॥ भूयते र्यस्य संस
 श्वाः स एव वीजयी रणे ॥ श्रीमान् स एव चलुस्मात्कार्यमश्वाभिरक्षणं
 कुर्यात्स्वा हृदयसंघाते जायते बहवो रजः ॥ पदापदा रजन नमश्चान्

थेरस्पयधकृपजा विधानव्या मनी विधिः ॥ होमं वविधि बन कुर्यात्सश्च
 रामनोत्ति ॥ सामान्यं च हविस्तेषां साजं पायसभुतमं ॥ मंत्राभावे च गायत्री
 पाठादपः समिधस्तथा ॥ होमं ते यजमानस्य च दधादपि च नं ॥ तद्विहीतं कृत्वा
 ये सश्वा दधादना निभारिकाः ॥ तद्विहीनारायणप्रीत्यै मंचकं च सत्तलिकां ॥
 वृषगजं च महिषं कोहं तान् च ॥ राजतं ॥ एतान् विष्णुं च पितृभिः ॥ ॥ गति
 दिनकरभट्टकले रपाति सारे पंचकादि पूरणविधिः ॥ ॥ अथ गजशानं तिः
 वारीष्टं संहितायां ॥ यस्याः सोगजाः संति न दुधीना विजयधरा ॥ तस्या इजाः
 कक्षनीयाः पोषणीयाश्च सर्वदा ॥ कक्षमनं पोषणं तेषां गजवक्रप्रसादतः ॥
 तस्या इजा न नारासा फजनी यः प्रयततः ॥ गजान नोग जपतिर्गजस्तुतं
 जपत्सदा ॥ अस्या वै वमभस्तेषां पोषणे सदा ॥ पुरा महेश्वरादेक उक्त्या नत्वा
 जन्मनि ॥ पदापदा जेगजानां च ॥ जायते व्याधयस्तदा ॥ तदा त्रांति प्रकुर्वीत
 फजा होमजपादिभिः ॥ भानुवारे वसक्रांतौ ग्रहणे चं हस्तार्चयोः ॥ विष्णुव
 लयने चैव व्यतीपाते दिनक्षये ॥ अन्ये वपुष्पदिवसे चं नारायणे व्यधि
 दिकसाधनं सपेधमौ रशान्ये च सुराजये ॥ मध्यादि निर्गतैः स्तुतेश्च तुरात्रं
 तुकारयेत् ॥ मं पं लघुभिर्हस्तेः स्तुतमार्गेण कारयेत् ॥ चतुःषष्टि हस्तैक

१२६ कुष्ठवर्णं पद्मानि न उदयनगराणि च ॥ प्राक्षिप्य कुम्भे सौवर्णे तार्थे तोये प्रपू-
 र्य च ॥ गजाधिपंगजाश्चैव शोक्षयन्ते न वारिणा ॥ आपो हि वेति सक्तेन स्यात्ति
 वाच्यं यथाविधि ॥ गजमागोप्य राजानं तोरणाभ्युत्तरे गुतः स्वस्याच्येयं जपेनं
 त्रिकुत्वात्तु प्रक्षिप्य ॥ प्रच्छापयेत्प्रभुं तेन गजे देणादिजोत्तमः ॥ पार्श्वतो हि
 व्यमाना सुदीपिकास्तु च दीपकैः सारोहाः सद्दिनः सर्वगच्छेयुस्तस्य पृष्ठतः ॥ की-
 तासु शालासु स्वास्तु तासु विसृज्य ता नु सामात्यो भृत्य सहितः ॥ प्राविरो नमं
 दिर नृपः ॥ आत्मणान् भोजयीता तु उद्भवे क्षिणां ननः ॥ हास्तिनं गां हिर-
 ण्यं च वस्त्राभ्यानुत्तेपनं ॥ दद्यात्तपः स्वयं तस्मै सप्यगाभरणानि च ॥ एवं नी-
 राजना राजा सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥ निरालका गजाः सर्वे भविष्यन्ति न सं-
 शयः ॥ अश्वनी राजनं च तत्रैवोक्तं ॥ अश्विनी राजनं वक्ष्ये आश्वानां हितका-
 म्ययः ॥ तद्वक्ष्ये वाश्च पद्मासी कर्षपक्षे नृपोत्तमः कारयित्वा श्वशाना सुतो मशा-
 लापलंकतां ॥ प्रत्येवे स्नापयित्वा श्वान् सभ्यपूतीर्थे जलाशये ॥ सत्पार्ह कारये-
 क्षोभं रक्षां बुधातुरंगमाह ॥ स्त्रिधा या जभागां तं यत्तत्तं त्रं प्रकल्पयेत् ॥ ब्रा-
 ह्मणः सोऽका नकुंभान् चतुर्दिक्षु सतोषधीन् ॥ विन्यस्य विद्यां यौधान्येषु ते-
 छेत्तान् प्राक्षिपेत्ततः ॥ अथ गोशान्तिः ॥ मदनरते विष्णुधर्मे ॥ अतः परं ब्रव १२६

क्षामिक्वेति नोपि कंतव ॥ धेनुना परवे प्राप्ते तथारोगा सुपदवे ॥
 क्षीरक्षये तथा न्यासी नृकते स्तुविपर्यये ॥ त्रिरात्रो पोषितो विद्वानेकरात्रो
 धितोषिवा ॥ गवां मध्ये शुभे देवे स्त्रिंशो लोमि प्रकल्पयेत् ॥ अत्र पत्रं न्यसेत्
 अकीर्णिका केसरान्विते ॥ फजयेत्कर्णिका मध्ये वा सुदेव श्रिया सह ॥ केसरे फ-
 जमे कार्ये देवजानां यथाक्रमं ॥ पासां तासां तु वक्ष्यामि तव नामाभिभार्गव
 सुभद्रा नाम देवी तु पूर्वभागे समर्पयेत् ॥ फजनीयस्ततो ब्रह्मा सुरपिस्त-
 नंतरं ॥ ततः सूर्यस्ततो धेनुं र्बहुरूपां हि जोत्तम ॥ ततस्तु पाथिवीं देवी तनो-
 नंतं तु फजयेत् ॥ ततः खं विश्वरूपा त्वं विग्धं तुत्त ॥ फर्णकुंभात् रक्तवर्णा-
 न् गंधवस्त्रा पलंकता न ॥ पंचवक्त्रं चोपेतान्ष्टमद्वैः सुखं युत्तान्
 क्षारेषु स्नाप्य वाह्निं गमंत्रैः कार्यं समर्चनं ॥ रेवतं फजामाचार्यकृत्वा
 सुविधानतः ॥ स्त्रापयेत्तव्याहृतिपिस्तस्मिं कुंडे तु ताशान् ॥ ततस्तत्राज-
 भागां ते सुरवा तुतिमं नृपितः ॥ अत्र ये स्वाहेति तुला धत्तेना होमयत्ततः ॥
 रेवंतं फजामंत्रेण आयतं प्रवेण न च ॥ पलात्रा मिह जात्रै पृथगष्टोत्त-
 रशतं ॥ आचार्यो जुहुयाद्भीही नतिका न्यास्ततिमिस्ततः ॥ एकं रात्रं वान

वरात्रमथापि वा ॥ अनेन विधिना कुर्यादेकभक्तो जिते त्रिपः जयादिपूर्व
 कंसम्पदतीर्णतुतिरुनेत् ॥ ततो मंगलघोषेनैवेचं च समर्पयेत् ॥ त
 तस्तु न शेषेण सह कुम्भो रकेन च ॥ प्रक्षिपेत्त्रजे सश्वा न सुप्रीतो बली
 मुतपे ॥ जीमूतस्येय न्वाका न चतुरो दक्षि निक्षिपेत् ॥ आचार्यो पततो
 दद्याद्दक्षिणं गोचतुष्टयं ॥ तर्धं वा तर्धं वा पथा विना नुसारतः ब्राह्म
 णेभ्यो जापकेभ्य स्ताचार्यैर्द्विप्रैः प्रदत्तयेत् ॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्सश्वा च्छांति
 वाचन फर्वकं ॥ पुत्रेयः कुर्यात्ते सम्पदं श्वशोर्ति मनुनयं ॥ मुच्यते सर्वरो
 गेभ्यो वर्हते नात्र संशयः ॥ रसश्वांतिः अथ गजनी राजनं उत्सव परिपले
 शौनक ॥ न वप्सामाश्च युद्धासी कार्त्तिक्या मथवापि वा ॥ हास्ती नी राजनं कु
 र्यात्तज्जा गजस पक्षये ॥ गण्डुक् प्रणे वेदेनो विज्ञा ले सुमना रमे ॥ फर्वस्या पुत
 स्यां वा नगरस्य बहिर्दिशि ॥ पंचाश स्त निर्माणं देवं सं प्रोक्ष्य वारिण्य ॥ त
 न्मध्ये तोरणं कुर्यात् ॥ हून स्याति मंत्रं शुभः स्यो ना पथि वीत्यनुपा स्थापितं सु
 दृढं समं ॥ षोडशराति मुत्सेधादि स्तारेण तर्द्धकं ॥ ऋजु निरस्तरांस्त्रिंश वत्स
 युग्म विभ्राषितं ॥ उध्रयस्वेति मंत्रेण सं प्रोक्ष्य परितो जने ॥ अनेनैव वासिगे
 मत्रैर्गंधपुष्पै स्तथार्चयेत् ॥ कोणस्तंभयो र्वेदी द्विहस्ते कारयेत् ॥ फलपुष्प

मत्वा नामं धरा तथा ॥ सलोक पाजरे वं न कजां हो पंचका रयेत् ॥ धातुवा
 रेच संक्रां ता वपने विधुच दये ॥ दिन द्वाये व्य ती पाते द्वादश पाम श्वभे वि
 वा ॥ पश्चा न्या मष्टभिर्ह स्तैश्चतुर्भिर्वापि मंडपा न्यतु द्वा रविता न सुक्रा रणा
 यै रत्वंकृतं ॥ तन्मध्ये वेदिकां तस्य पंचविशं तिमानतः ॥ मंडपस्य बहि
 कुंड प्राच्या पूर्वोक्त लक्षणे ॥ वरये स्तुर्ववदि प्रा-स्वा स्ती वाचन फर्वकं ॥
 सूर्यपुत्रं हवा रूढ पंचवक्त्रं दशां वक्त्रं ॥ रक्तवर्णं कृशा खड्गरे वनं द्विभुजं
 स्यरेत् ॥ सूर्यपुत्र नमस्ते रक्त नमस्ते पंचवक्त्रं ॥ नमो गंधर्व देवाय रेवताय
 नमो नमः ॥ मंत्रेणानेन रेवतं गंधवत्प्रा क्षतादिभिः ॥ विधिवद्देदिका
 मध्ये नुलो परिफजयेत् ॥ परितः स्वस्य पंचैस्ता न लो कपा न्तां श्वभ
 जयेत् ॥ प्राग्वदेष कशां खंडं रेव तस्य समी पतः ॥ अष्टवे द्वादि चतुर्वे दान्
 जयेत् ॥ द्वारेषु पूर्ववद्दो र्ण को से न रूद्र पि द्वाय वाक्रमं ॥ अनो भद्रिय
 सक्ते न हो मशो षं समाधयेत् ॥ वरुणा ये वमि द्वाथ मधु ना पयसा तथा ॥
 पश्चा हवि र्दत्तं तु ला बली तेभ्यः समाहरेत् ॥ दुर्गा माराध्य विधिवद्देदिका
 वीतिरे स्वयं ॥ कन्यकाश्च सभभ्य न्या वत्प्रा म रणमात्मके ॥ हिरण्य कुसु
 मांसी ही पयसा चापरा जैतां ॥ पश्चि पत्री ततो व्याघ्री हवी मुसल मातु नी

कैकेन्द्रुपाश्रमात् ॥ ततो रक्षो हणे मंत्र जुहुयाद्रौरसर्वपान् ॥ ततः समा
 पयोद्विद्वानाग्नीकर्म यथा विधि ॥ सुवर्णं च तथा कास्प्यं धेनुं वस्त्रं पुनस्तथा ॥
 कर्तारं पशुपशुं वस्त्रं पुनस्तथा ॥ भोजनं गोरसं प्रायश्चासणं आत्रयो
 जयेत् ॥ स्वास्ति वाच्यं तत्तपश्चाद्भमाक्षयवेदिजपरक्षो हणे स्तथा मंत्रैः कु
 र्युस्तेऽक्षणां गवां ॥ गवांच फजा कर्तव्या गंधमात्मानुलेपनैः कर्तव्याश्च त
 था वत्सा यथा कामं द्विजोत्तम ॥ शान्तिं कर्म गकामेन सर्वोत्तमं प्रशान्तये ॥
 अथ काकमैथुनदर्शनं शान्तिः ॥ ॥ श्वेतकाकमैथुनदर्शनमेवानिष्ट
 वहं ॥ काकोमैथुनपुत्रश्चेतश्चेतः ॥ सपदि दृश्यते रतिहेमाशौ गगोत्तरेः
 नारसहिना यो ॥ दिवा वापदि वारात्रो यः ॥ पश्येत्काकमैथुनं ॥ स नरो
 भूत्समाप्नोति यद्विवास्ताननाशनं ॥ स ह्येष शपनायेष्टं शान्तिकर्म स
 माचरेत् ॥ गृहस्ये शानभागे तु होमस्तानं प्रकल्पयेत् ॥ स्वर्गस्योक्त
 विधानेन तत्र स्थाप्य हुनाशनं प्रतिमं त्र्यम्बकेन भपमृत्कृत्वा येन वा
 व्याहृतिभिर्ब्रीहिभिर्लेज्याद्यत्तं प्रकल्पयेत् ॥ पूर्णं हुतं च जुहुयात्कर्म
 शुचिरलंकृतं ॥ स्वर्णं शृंगीरोप्य खुरिकस्याधेनुपयासिनी ॥ वस्त्रालंका

रसहिना निष्कृष्टा संयुता ॥ तदूर्ध्वेन तदूर्ध्वेन तदूर्ध्वेन वायुतां य
 था विज्ञानुसारेण तन्मूलाधिककल्पना ॥ आचार्योपश्रोत्रियया यतो ग
 द्या कुटुम्बिन ॥ ब्राह्मणे भोवित्रीष्टे भोयथा शक्त्या च दक्षिणा ॥ ब्राह्मणा
 न भोजयत्तु स्वास्ति वाचनं कर्तव्यं ॥ एवं यः कुरुते सम्यक् स ते दोषास्त
 मुच्यते ॥ अद्भुत सागरे गर्गः ॥ काकस्य मैथुनं पश्येत्काकः क्षिरसिवेदि
 रोत् ॥ क्षीरस्युक्षसिवा कुर्यात्पाक्षाघाते नखैस्तथा ॥ विज्ञानं च कुरुते शया
 नं च स्पृशेत्परि ॥ सदा वदेत्तु मरणं महारिष्टं मथापि वा ॥ महारात्रे यदा का
 को वासते हेतुना वैना ॥ तद्गृहं हरिष्टं पाचयेत्तथा भारिष्टं मथापि वा ॥ शान्ति
 तत्र प्रकुर्वीत विधानेन यथोदिता ॥ उद्दिष्टा रिष्टं शपनं कुर्यात्सं कल्पमादि
 तः ॥ शुचौ देशे रतिमात्रे स्थापिते निधाय च ॥ तीक्ष्णं नेत्रं दृष्ट्वा
 परिशक्तिः ॥ हिरण्यनिर्मितं सिद्धं लोकपालेन समन्वितं ॥ फजयित्वा स्वरा
 खोक्त विधिना श्रपयेच्चतः ॥ कलाञ्ज ॥ भागपर्वत जुहुयात्क्रमशो हविः पा
 लासीः समीधा ब्रीहिश्च तमाग्र्यामिती क्रमात् ॥ अष्टोत्तरसहस्रवा अष्टो
 त्तरशान्तुवा ॥ यतः शान्तिमंत्रेण लोकपाले भूयैव च ॥ शक्त्या हुत्वा स्वराखो

कुक्षौ स्या भामौ स्थां चोत्तीर्त्तविवर्धनं ॥ अथ लाभ स्तब्ध वस्था सार्धयो
 सुहृद्गमः ॥ कटिस्थाने वस्त्राभा भागु ह्यस्ताने समागमः ॥ उदरे शो विना
 रास्या हस्तान् चोश्च वाहनं ॥ जंघयोः पादयोश्चैव सदागम नभादिशो
 र ॥ पादतश्चोर्ध्वगमनं कुर्वाणमस्तकाग्रदि ॥ गात्रप्रक्षिणं वापि
 राजनाभो भवेत्तदा ॥ मस्तकात्पादपर्यन्तपदिगच्छेत्तु कुप्रगः ॥ गात्रा
 प्रक्षिणं वापि हनिशोकं समादिशेत् ॥ सरटि पतने हानि ॥ सर्वांगेषु च
 सर्वदा ॥ उर्ध्वगच्छेत्तु धो वापि कुटुब्धकलहामयः ॥ साटि पतनो देवस्य
 चैनं स्नानमाचरेत् ॥ नारदसहितायां पद्माप्रपतनचैव सरटस्य
 प्ररोहणे ॥ शुभाशुभं विजानीयात्तत्तत्स्थानविशेषतः पद्माप्रपत
 ने कर्तव्यः फलमुक्तशुभाशुभं ॥ शीर्षराज्यश्रियो वापि भाने त्वैश्वर्यवर्ध
 नं ॥ सव्यभुजे जयः प्रोक्तो सयस्य पमृह्यं ॥ कुक्षौ हस्तिणभार्गुधन
 लाभे स्तथैव च ॥ वामकुक्षौ तु निधनं गदितं कर्तव्यं सुरिभिः सव्यहस्ते धि
 चलाभो वामहस्ते तु निवृत्ता ॥ उदरे बर्धभागे तु सुपुत्रा वाभित्त्यते ॥ वाम १३०
 भागे महयोगः कक्षां सव्ये महेश्वरः ॥ वाम कक्षां तु निधनं सुनिमित्तं त

दक्षिणिभिः ॥ आघो ॥ वा विजानीयात्सव्यपारे शुभावहे ॥ वामपादे तु गयनत्वी
 णां वस्तुफलं वहेत् ॥ फलप्ररोहणे चैव सरटस्य प्रचारतः ॥ सर्वांगेषु शुभां वि
 याच्छांतिं कुर्यात्स्वशांतिः ॥ शुभस्थाने शुभवाप्तिरशुभदोषशान्तये ॥ त
 त्वरूपं सुवर्णं न तद्रूपं तथैव च ॥ अस्मजये नमं नेण कस्मदिभिरथार्चयेत्
 आर्धं नम्रातिशाय्य जुहुयात्तिलपायसैः ॥ आचार्या वारुणे स्तुतैः कुर्यात्
 भाषिषे च नं ॥ आज्ञा वलोकनं कृत्वा राक्ष्या ब्राह्मणभोजनं ॥ गणेश
 स्तेनपालाकं गुरुगक्षिणं गदिवना ॥ तासां प्रीत्यै जपः वार्यः शेषपूर्ववद
 चरेत् ॥ अर्चुः ॥ भो हस्तिणा ह्यात् घोडशोभ्यः स्वरक्तितः ॥ ॥ रातिदि
 नकरभट्टकतेरांति सारे पल्ली सरटशांतिः ॥ ॥ अथ कपोतशां
 तिः ॥ ॥ तत्रैव ॥ अरोहयेद्भूतस्य कपोतो वा प्रवेशयेत् ॥ स्थान
 हानिर्भवेत्तस्य यद्यनर्थपरंपरा ॥ दोषा यधानिनां गेहे हस्तिणां ली वा
 यच ॥ तच्छांति स्तु प्रकर्तव्या जपले माविधानतः ॥ ब्राह्मणान् चरयेत्
 त्रस्वास्ती वाचनं कर्तव्यं ॥ घोडशब्दाद्व्याघ्रो वा श्रौतस्मार्तक्रियापरान्
 देवाः कपोतः रक्षादिभ्यः स्थातृचमिर्जयः ॥ कुंडकं ह्याप्रपतेन च

गृहस्थोक्तविधानतः ॥ इत्याद्यां कृत्वापये दन्तिं मुखं नष्टोत्तरं दानं अप्र
 लेकं सोमिदाज्ञात्रैः प्रातिप्रणवर्कं ॥ यतश्च मया महे स्वास्ति दानं च
 वक्तुं ॥ त्रैभिर्मन्त्रैश्च जुहुयादित्या नैवो न्या हतिभिः सह जपानि श्वेत
 तोभक्त्या कर्त्तव्यं ॥ विप्रैः यो दक्षिणां दद्याद्दोषे कांतिन तो
 जयेत् ॥ ब्राह्मण न भोजयेत्सश्वा स्वयं भुंजीत य धुमिः ॥ एवं यः कुरु
 ते भक्त्या तस्या दोषो ह्यमुष्यते पितृगलस्य स्वरेथे वधुवत्सी कपोरधि
 संफर्णमंदिरेहानिः शून्यसमन्निपंगला ॥ प्राकारे पुष्पदारे प्रासादाद्ये
 पुवाधिषु ॥ तत्फलं त्रामपस्यैव सीमि सीमाधिपस्य च ॥ शांति कर्मास्ति
 लेकार्यकवर्त्तेन न क्रमेन तु ॥ ॥ इति दिनकरभट्टकृतैकपोतपिग
 लादिशांतिः ॥ ॥ अथ कस्या शांतिः ॥ ॥ शौनकोहं प्रवक्ष्या
 मिकस्या शांतिं हि जन्मनां ॥ कुर्यात्स्वजन्म नक्षत्रे मासे मासे सभाहितः
 सुसंस्नातो नवं वस्त्रं माण्ड्याय समलंकृतः ॥ द्विजाभ्यै स्वास्ति वाच्यै ॥ श्री
 श्रीभिर्वैष्णोक्ष्यारगैः ॥ सुसंस्विते सुप्रदेहो परेण न वस्त्रोक्ते ॥ अथाज्य
 भागपर्यंतं यज्ञतन्त्रप्रकल्पयेत् ॥ उपलेप न प्रभारि जुहुयात्साय संचरं ॥ १३१

वारिणाः ॥ तस्योपरि न्यसेत्तात्र काकरूपं शचीपत्नी ॥ कर्षयात्र सुवर्णं
 नर्पोदेनाद्य स्वशक्तितः ॥ प्रतिमां यजयेत्सश्वा हस्तपुष्पं निवेदयेत् ॥ य
 तश्चेति मन्त्रेण अर्चयित्वा हरेव वित्तं ॥ इन्द्रा ॥ शि शान पर्यंतं मर्चयेत्सो कपा
 लान् क्रमाल ॥ कुंभानि मन्त्रेण कुर्यात् श्रीरूपं च स्मरन् जपेत् ॥ स्वगृहो
 क्तेन विधिना होम कर्म समाचरेत् ॥ यतश्चेति मन्त्राणां तपि दास चरन्तु
 नेत् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टोत्तर दानं तु वा ॥ चं वक्तुं मन्त्रेण तिला च
 शेत्तरं तु नेत् ॥ इति विष्णु तन्त्रमन्त्रेण लाज होम समाचरेत् ॥ उपहोमं ततः
 कृत्वा महाव्याहृतिं पिबेत् ॥ इन्द्राय स्वाहा ॥ वायसो ह्यस्त शमनाय स्वा
 हा ॥ शांताय स्वाहेति ॥ तत्तास्विष्ट कर्त्तेतु त्वाहोम शेषं समापयेत् ॥ स
 पाते रभिषिक्ते त्ते गोपुष्पं दक्षिणां दिशेत् ॥ आशो वलोकने कृत्वा महाशं
 तिपटेन तः ॥ इति वायस शांतिः ॥ ॥ अथ पट्टी सरट् शांतिः ॥ वासी
 ष्टसंहितायां ॥ कुप्रगमस्तकापगो पति तफले मुच्यते ॥ मस्तके राज्ञ लाभः
 स्थालभाले कर्णे च भूषणं ॥ नेत्रयोर्धनं तामः स्यात्सुगंधनासी कोपरी ॥
 वक्त्रे सुभोजन कंठे स्त्री लाभः ॥ स्कन्धयोर्जपः ॥ असते जो विरद्धिः स्या
 र्थवर्द्धी करं दये ॥ वक्षस्थले तु सौभाग्यं हृदि प्रीतिविवर्धनं ॥ पुत्रलास्त

क्षणवसिष्ठसंहितायां अन्यत्र प्रकृतेर्यत्तत्सावुत्सातरिक्षक्षितिजावृ
 कानाद्यास्तुपिणः॥ ग्रहक्षिजाः कसेव अउत्सादिव्यसंज्ञकाः॥ निर्धितपरि
 वेधोक्तापुरंधनुध्वजाः॥ एवमाद्याहेमेपाता आंतरिक्षाहुयास्यताः
 उत्पद्यते स्थितौ च चस्त्रावरं नाथजगमं॥ तदेकदेविकं भौमउत्सातपरि
 कीर्तितः भौमा सुस्तु फलदा आंतरिक्षास्तु मध्यमाः संपूर्णफलदा
 दिव्या वर्षादधीतर्धतः॥ ॥ अधिकेतु फलं ॥ ॥ वसिष्ठसंहिता
 यां॥ केतो रुद्रयास्तमयं सा तु गणीता अशक्यते यस्मात्॥ दिव्यां तर्ध
 क्ष भौमास्तस्याग्निविधाश्च केन वो जगानी॥ एकोत्तरात्तभेदादृश्यंते
 वासवास्तहस्रभेदास्तेभ्यो साती कतपत्ता भवंति बहवस्तथैको वा
 दिविष्णुक्षिग्रहजास्ते दिव्याख्याः केन वो महाफलदाः॥ परिचेष्टधनु
 रुक्कां गंधर्वनगराणी निर्धत्ति॥ गगनविकारजमेतत्तमध्यमफल
 दंतथां तर्धिक्षं च॥ भावभावभौमा सुभ्रुवास्ति रावस्तु संभवा ये च॥
 तेषामफलदास्तेषां कथयामि फलानीरूपाणी॥ वर्षेर्मासैः पक्षैः क्र
 मशः परिपाकमुपयांति॥ स्निग्धः प्रसन्नरूपश्चुक्लनिभो ह्रस्वदंत १३२

वसुतो मयः॥ उद्यास्तमये त्वेवं सुपिक्षसौ ख्यावहः केतुः धूमनिभा धू
 मारव्यः केतुर्दोषप्रहो भवति॥ इन्द्राशान रूपः स्फुल्लनिभो वर्षभीतिदः
 सम्पक्कः बहुरूपिः शिखिभिस्तुलाविपुच्छाणी हारहेमनिभाः॥ आपरेन्द्रि
 शोद्दिष्टा मलहवतदिगी शानां॥ शुक्रसुरवबधकानिभावान्ति सुताः
 क्षतजसाग्निभा रक्षाः दृश्यते यद्यनलदिग्नीता वंतस्तेष्वितीरिभयदाः
 मत्स्यसुता वक्रशिखाः कर्ण्णीष्माश्वाः प्रहरणा काराः दृश्यंते सुपन
 लदिग्नीता वंतस्तेष्वितीरिभयदाः॥ मत्स्यसुता वक्रशिखाः कुपाभ्या
 पां जनभरकभयप्रस्तेष्वि॥ क्षिति तनया द्वात्रिंशद्वर्णं सदृशा स्वर
 स्ययो विशिखाः क्षरपदास्ततीरकापमतनया मत्स्यदाश्च शैलानि
 भाः॥ शक्ती तनयाः कुसुमनिभाः कुंदेक्षीरजतनिभाः॥ भागोती
 र्विनो जतनां ते सुपिक्षकसाः॥ त्रिशिखास्त्रीवर्णपुको ब्रह्मसुतो ब्रह्म
 दंतनिभः॥ आनियतदिकप्रभवो सौ शोती करो ब्रह्मदंतारव्यः॥ शानि
 तनयास्तारास्तु शुक्ला च जवश्च षट्संख्याः दृश्यंते द्वितीदिनेः शु
 भदा मासैश्च रुभबदा॥ जीवसुता विकचारव्याः शुक्लास्ताराभिनास्ति

ग्याप्याया यास्तिरी संस्तु वर वस्तपाद्याः सततं बुधतनयाश्चोरायाः
 शुक्रस्तस्याश्च पथे दिक प्रभवाः आमपययतः सततं जंतुनां पंचपं
 वात्रात् कुजतनयाः कैकेयास्तजानलसन्निभाः स्त्रीश्चलधराया
 म्यायां हिरी संस्तुः शक्रपदाः वाही संख्याकाः ॥ तामस कीलक संज्ञा
 राहु सुताः सार्यमंडले दृष्टाः तेषां तान्निविल फलसम्पद कथितं वसुध
 वारेषी आश्रित सुताः स्वामेय्यं विंशत्यधिकाश्च शतसंख्याकाः प्रलया
 नलसदृश भातु विवर्हि भय प्रदा स्तेषी ॥ अरुणा ख्याः श्यामानेताः शु
 क्र सुता विविध रूप संकीर्ण्य ॥ रास्त्र शक्र पदा स्ते मत्स्यो तर सप्ततिश्च
 संख्याकाः दृक् संज्ञा श्राष्टौ तारा सदृश ॥ दानव त्वारि रणे तर शतधि
 काः पापदा विधान सुताः वरुण भवार्क कारव्या द्वात्रिंशत् वंश गुल्म ष
 ष्ठी निभा ॥ रात्री वल्लभा सपे तारा ज्ञान्यत्वं प्रकुर्वति ॥ कालपरा शरण्य
 वती संख्या स्तेषां कलंध निभाः ॥ तत्रा माना श्रीस्विनः पुंशमये भीति द
 जगत्तः विमलास्तारा कारा दृश दिक्षु समुद्रवा त्रीस्विनः ॥ एवं सहस्र
 भेदाः पापाश्चैषा विरोध समिधास्ये ॥ पश्चिम दिशि संभूतश्चोत्तरनाम ॥ १७३
 श्वसोम्य केतुः स कुतने सुपि क्षमै तुलसी तवर्णो सौमहास्त्री गंधः ॥

पाक न्ययति सत्ते न न्यचो इति श्रानैः पुनः ॥ इत्येवेति सत्ते न जु
 हुया स्वधत्ता हुति ॥ ततः स्विष्टकृत्समर्ति होमशेषं समापयेत् ॥ श्रा
 मर्थं दक्षिणं देवा ब्राह्मणाश्चैव भाजयेत् ॥ जयेद्वै तानि सत्तानि
 तासां तु समाहितः प्रसांगी स्तकलो न सय स्तां प्रातिबाधते ॥ १
 अथाशानि रुध गृहादिशो ति ॥ वेद्यमस्तेनादि राधे वधुत्ते नाशिन्य
 द्वा तेषां शांति प्रवक्ष्यामि शौ न को हं द्वि जन्म नः ॥ तान्निने श्राजान
 मात्रं गते कला वासी न तु ॥ इति वाक्यं व कांचैव निधाप्य स्ति वाचयेत्
 कर्त्ता स्पृश्यामि दे शो यामं कुर्याद्विचक्षणैः इध्याधानादिपर्यंतं यत्तत्
 त्रं प्रकल्पयेत् ॥ उपलेयो दिकं सर्व इध्या एषा अभागयोः आज्ञा हुतिः
 शं वनी मिर्जु हुया दग्नी मग्नतः ॥ सप्र त्थोति सत्ते न जु हुया अरुत्त
 तः स्विष्टकृत्समर्ति होमशेषं समापयेत् ॥ अत्रैतत्ततः स्विष्टा त्वस्रा
 त्रेयं जपेत्ततः ब्राह्मणा न भोजयेत्तत्र यथा शक्ती च दक्षिणा ॥ त दग्नी
 रुध वपुषे प्रदद्यात् ब्राह्मणा पच ॥ प्राण रुधे वपुसर्वे धुरि रं पदक्षिणा भ
 वेत् ॥ अथाहुत शान्तय ॥ उसात्त उपसर्ग अहुतं चेति पर्यायाः ॥ त छ

जनधारैव हि क्रुजी नतया श्री खया परेण दृष्ट सः ॥ जलकेतुर्जल स दंशः सु
 भिक्षुकरस्तु सर्वजंतुना ॥ हरिकर्मलानि भोभव केतुः क्रफवसानेनावापि ॥
 वज्ररोगमयं कुरुते सर्पाकारस्तु तं रूपं ॥ अग्रं रोपि पमकतुः पमपितः प
 मगमसिंकाशः ॥ क्षेमकरे नृपासी मं सुभिक्षु ॥ सर्वजंतुनां ॥ आकर्त
 केतुरयं प्रादुक्षिप्ये न ही लीमान् शुक्र ॥ शुभरोव्य सपकेतुस्तुल्यम
 यभीति करः आक्रमगगनमाखिलं सवती र्व्य सधूपानिभः ॥ श्लेलाय
 रित्तरोवास केतुरसक इय प्रदो जगतः ॥ शुभदाः शुक्ल निभाये कथ्य
 स्तुभप्रदा जगतः ॥ केतुना फलमुक्ता वक्ष्ये यद् स्वभेषु जाना नो ॥
 आश्विन्यां यदि केतुर्जातस्तदश्च जीविनं हन्यात् ॥ पाप्यश्चेच्छाधिपतिं
 षडुत्तायां कलिं काधिपतिं रोहिण्या मलुलबलं निहंती केतुश्च सारसेने
 द्रा ॥ आशी नरमुख्यपती नसौ म्ये रोद्रे च जल जंतुना ॥ अश्वकदे शप
 ती त्वारित्ये पुष्यमेव मगधपति ॥ आर्याधिपतिं सार्ये पा द्याधिपतिं च
 रित्वाधिपत्ये ॥ भोगर्हते ज्ञाये न चोत्तरभट्टं नायकां स्त्री त्विजान ॥
 हस्तर्हधनेकवरांश्चिमा पांकुरु भवांस्तु खिलान ॥ कावोजनृपातिमुखं
 प्रभजं त जातकेतु रापि श्चाकुंचश नाशार्द्ध देवैर्भेषित भेष खशगगोडे

रां ॥ ज्येष्ठायां यदि जातः सहन्यते सर्वमंडलाधीशः फले भद्राधिपतिं जलके
 वे कालि गदेशपाति ॥ गूर्जरी काये देशोस्तान् न्यादै श्वधिष्यजः सोम्यः के
 कपनाथे न्यात्तश्रवणर्हवसुभवोऽखिलान विजान ॥ नैमिष नृपतिं हन्या
 छतमिषजस्तजाम्प्रीजस्वपांचालान् ॥ आहिर्बुध्ना शोभवः सकरिकान्
 फिरातकोणभट्टान् ॥ योऽस्य र्हभवः केतुर्द्विजसंजनधर्ममार्गस्यात्त अपि
 जिन्नक्षत्रे भवः कौकण देशवर्नी द्विचरांश्चापि ॥ ये केतुश्च श्चाधिमुख
 र्हजातास्तारा ग्रहादि स्वर्णसंतवा श्चाकुर्वन्ति सेती क्षणफले जानानाम्
 न्ये पिसामान्य फलप्रदा स्तः ॥ उक्ता हि लक्षणं तत्फलं च नारदीये ॥ स्वर्ग
 लुत्तानां रूपाणि पाप्युक्तास्तानि वैभुवि ॥ धिष्योक्ता विमुद्धानि ता
 राः पंचविधाः स्मृताः पाणिश्रो बुहिरगोमा पुरवार गोग जंदाष्टिकाः ॥ कर्षि
 गोधाधमानी भावि विधाः पापदान्ता ॥ उद्या स्तमये केदोः परितोक्ता
 शुभप्रदा ॥ मितरक्ता पीतासीता सोक्ता हंति हि जातिनः ॥ राजराष्ट्रविना
 शाय प्रासादप्रति मासुच ॥ गृहेषु स्वाभिनां पीडा नृपाणां पर्वते चुच ॥
 रिद्धततर्हिगीशानां कर्षुकाणां स्वलेषुच ॥ गोक्षे गोस्वामिना पीडा शी
 त्मीकावां जलेषुच ॥ वतुं चोक्ता पुरं हंति ॥ अकारा पुरोहितं ॥ वंशयुक्ता

णजलमनकतासंपातोश्चवस्ति तोरुः॥ सविदिष्णुवो नृपाणो मश्नु
 भोदिष्णुदिज्ञानांच॥ अथदिग्दाहः॥ अहुतसागरे बार्हस्पत्ये॥ यदा स्त
 धितआदित्येवार्हज्यात्माप्रदश्यते॥ दिग्दाहंतुलं विद्यादिति भार्गवा
 धितं॥ नारदसंहितायां दिग्दाहः पातवर्णश्चेतस्सिताश्रानां भयप्र
 दः॥ अथछायाः॥ तत्रैवमस्त्ये॥ विरजेस्तेर नोचैवयदाछाया नदश्य
 ते॥ दश्यते तु प्रतीपावातसिद्धिभयं वदेत्॥ अत्रमासिकः फलपाक
 अनुक्ते फलकामलात्॥ अथमेघगर्भो पद्यातः॥ तत्रैववटकानिका
 यां गर्भो पद्यालीगान्मुक्ताशानिभूमिफपानिर्घाताः॥ ग्रहयुक्ताः
 शास्त्रिनं॥ अत्रपुनराचारैर्बैविविधैश्चान्यैर्ह तो गर्भः॥ अथाहुतपा
 ककालः॥ अहुतसागरे पराशरः तत्रोत्पातफलदिव्यं फलवर्षे विपच्य
 ते॥ अतः रिक्षं तथाभौममामैः षड्विस्तथर्तुभिः निर्घातस्तुर्भिर्मामै
 र्गर्ध्वनगराणीच॥ अग्निना ससात्रेण मासे नोक्ता विपच्यते॥ पुरचै
 सादिर्भगेषु पुरसंक्रमणेषु च॥ नरेन्द्रजभंगेषु फलमासादिपच्यते॥
 शांतिः स्वरूपजातानां पाकः षाण्मासिको भवेत्॥ अरिष्टपच्यते षड्

मासेषु फलहेतिषु॥ अतिरुषोतिशोकश्चसद्य एवविपच्यते॥ कीटफ
 लसर्पाणां मक्षिकादिषु पतते॥ पच्यते तर्हि मासेन मधुसत्सु पच्य
 ते॥ तथा नोहास्ति नीवैव शकुनंच नस्तथा॥ सद्युक्त्यहा दानियतमुक्त
 कस्य तथैव च॥ विदेहवाकू संश्रवणं दर्शनं पक्षरक्षसां॥ पशूनां विक
 तंपञ्च षष्ठमासी विपच्यते॥ मांसतैलविकारेषु देहांगस्य दनेषु च॥ वि
 देहवाकू संश्रवणं दर्शनं पक्षरक्षसां॥ पशूनां विकृतं पञ्च षष्ठमा
 सी विपच्यते॥ मांसतैलविकारेषु देहांगस्य दनेषु च॥ वस्त्रजातीविका
 रेषु फलस्यात्त सममेतन्नि॥ अत्रिकर्माणि मासाभ्यां शयनेषु षष्ठमासि
 को॥ वल्मीकेषु मासेषु क्षयवर्क॥ तथाग्निषु॥ जपोध्यायचभंगेषु प
 त्तकर्माणि वैकते॥ सोमध्वजविकारे च विकासासमासिका॥ तंतु
 बीजाविकारेषु राजशस्त्री वज्रभणे॥ पभास्यतफलादिनां फलषष्ठा
 सिकं भवेत्॥ विनाशो निफलं तेषां पाककाले निवर्तते॥ तत्रैवगर्भः
 पक्षादिपाकस्तस्य पाकः सोमस्य मासिकः मासद्वये स्य तो राहो
 र्विपाको नात्र संशयः॥ त्रिभिर्मासैर्विपाकस्तु नियतं धुमकेतवः॥

संवत्सरविपाकोत्तरे पौर्णमासी बृहस्पती ॥ अथ मासी कश्चो न सः सूर्य
 जस्य तु पंचमिः त्रिभिर्मसैस्तु भौमस्य उक्ता पातस्तु मासी कः ॥ अथ मि
 भौमिकं पस्तु निर्घातः पंच्यते त्रिभिः अनार्तचपुष्पफळपात्रिमी सैर्वि
 पच्यते ॥ पक्षि कीटस्युतं गाना दृशा हास्यमादिशेत् ॥ चतुर्नैव
 सावर्षस्यः फलमुदाहृतं ॥ अरिष्टं घट्टुमासेषु पच्यते कलहं त्रिषु
 हिरण्यवित्रीपायातु फलमासादिपच्यते ॥ कलहार्थविपर्ययमिह सब
 त्रियपासह ॥ अवतानां च चतुर्नैव ध्यासा लफुलमादिशेत् ॥ म
 धिजीटी कीटसर्पाणां पक्षिका नांतथैव च ॥ दूर्वा नैव तानि मात्रेण फल
 त्रैमासीकं भवेत् ॥ रात्रा विरुधनु रक्ष्या रात्रा रात्रविपर्ययं ॥ वानरा
 णा नराणां च तथैव गजवाहिनां ॥ नानावादिचराणां फलं मासा
 दिपच्यते ॥ गृध्रगोपायुसीहानां फलं मासा दिपच्यते ॥ विजलं मवुल
 नां च वराहव्याघ्रयोस्तथा ॥ श्रुत्वा तदिहो शब्दं फलं मासादिपच्य
 ते ॥ माह्वे विष्टु धर्मोत्तरे च ॥ अरुते तु समुद्र त्रे यदि साधीती वा भवे १३७
 त् ॥ सलाहाम्पतरे हये वमजुतानिः फलं भवेत् ॥ श्रीवानिर्विकारा अथा

ज्ञानं ॥ अथ नव न्यत्रा श्रीराक्षसं फलं दंडजः ॥ अथ भूकंपः भूभा
 रात्विजनागो रशो वादिश्राम संभवः ॥ भूकंपः सोपि जगत्ताम शुभाय
 भवेत्सदा ॥ यामक्रमेण भूकंपा दिजा हीना मानि वृष्टाः ॥ आनी वृष्टाः शि
 तीव्रा नां सधयो रभयो रापि ॥ प्रायेण निर्विकृता सा ताः स्थिती ज्ञानाय
 निवृष्टाः षड्विधा सैश्च भूकंपो द्वाभ्यां दृष्टः फलप्रदः अनुत्ताः पंचमि
 मी सैस्त्वानी फलदंडजः ॥ अथ ग्रहगुरुः ॥ अरुत सागरे गर्गः खर
 नरोधनं चैव रात्रि मी तथैव च ॥ अपसव्यं ग्रहाणां च चतुर्धा सुद
 सुच्यते ॥ इह च भौमादिनामेव न सूर्यचंद्रयोः ताराग्रहाणां पंचा नां
 सुदनुत्ता निवोगतः ॥ इह पसंहरात् ॥ पराजयलक्षणं च तत्रैव
 ग्रहो ग्रहसमागम्य श्यामी भवीतयो मृशः ॥ हनित्रा प्रोति च वै व्यक्तस्य
 रत्नं च मुहुर्मुहुः ॥ तल्लक्षं विस्तरभीते नोच्यते ॥ अत्र साध्या न्यशांतिरे
 व विशेषांतुल्यः अथ प्रली सूर्यस्तत्रैव पश्य रक्षित्री ॥ उत्तीयमानः सूर्यो
 वै दृश्यते प्रतिरूपकः ॥ त्रीण्यष्टानि भवे त्रा शोमा सार्धे न न संशयः ॥
 अत्रापि साधारणशांतिः ॥ अथ रश्मिदंडः ॥ वराहसंहितायां ॥ रावेकिर

इत फल स्था नानि अहुत सागरा परा शर रा सः शरीरे लोके च पुरा
पुरोहिते ॥ पाक पायाति पुत्रेषु तथा को शेच वाहने ॥ तत्रैव गर्गः पु
रे जनपदे कोश वाहने च पुरोहिते ॥ पुनस्वामि निभसे च पच्यते दैवमष्ट
धी ॥ वासिष्ठ संहितायां ॥ भौमं शांसा शमयाति मादिवं तं नरि क्षत्रियं
हेमात्र गोभू पिदानैस्त लोहितो मतः ॥ महोप लारा दुस्स्य गोदो न पु
रः सार ॥ अलंकृते क्षिति तले या वत्त क्षीर पूवं भवेत् ॥ अपि दिव्यं शमं
याति किं पुनस्तितरद्वयं ॥ अत्राधिकारी न च व ॥ आकृत्वा शांति करा
जगुः स्वां भोधौ निमज्जाती ॥ अश्वरो मथाष्ट वर्षादिर जो र्शनादे
तु तस्वापि नोधिकारः केचित् तत्रापि रासोधिकार माहुः ॥ अथ वा स
र्वी भूति शांतिषु सर्वेषामधिकारः ॥ अहुत सागरे ॥ ये ते शुशान्तिं कु
र्वन्ति ते ते शांतिपरा भवे ॥ ये तु न प्राप्नुवन्ति क्रियया श्रद्धया चिन्ताः
नास्ति क्वा द्वा विमोहा द्वा विनश्यत्येव ते स्य रादिति गगोत्ते ॥ अश्वादि
कृत्वा चैरे शांतिः कार्या वक्षो त्याते छेदन माह नारदः अकाले पुष्पिता

वृक्षादृश्यं लेफली लायदि॥ कार्यं ते छदनं तत्र तनः क्षातिर्मनीषिभिः॥
 थो त्याजसाधारणं शान्तयेः अथाद्भुता नां सर्वेषां शांतिवृक्षामि शौन
 का॥ आश्चर्यमद्भुतं पश्य हृदयेन समान्वितं॥ दिव्यानिवांत निक्षा
 तीभो मानीस वराणि च॥ रात्रिपि लीनं विपश्येत्स्वः॥ छिन्ने च भेदेन॥ नक्ष
 त्रसर्पाणां लक्षणं च पृथक् पृथक्॥ गंधर्वनगरं चापि दिवानक्षत्रदुर्ग
 नं॥ एवमादीनि दिव्यानि अथ भावाद्भुतानि च॥ अध्यांतरि क्षाप्ये सोमि
 अद्भुतानि बधनः॥ गगने लोही तं पश्य न्यहोऽकापतनं तथा॥ अ
 मेधां विमुक्तपश्येन्न च मेघतु विधत्ते॥ अश्मेटकसुवर्णं नां वर्धनं
 जलकाक्षयोः अनग्नौ धूमपाकादोरज्जुपुत्ता च दीपिकां॥ गंधर्व
 गेयं शृणुयाद्दीर्घघोषं च निश्चनं॥ अथ पौमनि वृक्षामि निर्दुर्गनविव
 क्षया॥ भूमिः कंपचरित्वाहं ज्वलनं च निरिधनं॥ मधुनः सिक्पकं चै
 व गृहे यस्य प्रजायते॥ स्फुणायां मुकुलं भार्या यमोगैर्जनयेद्यदि॥ म
 द्रं कनैस्वस्तनं गोपिवेद्यदि॥ शुनको गृहमारोहेत्प्रविशेद्वाग्नीध्यापुरं
 शुनका नां कपोलानां दृश्यते मैथुनं यदि॥ दृश्यते मर्कटा स्कंदो दुग्धे

गो तद्धिरेयदिः॥ एवमादी तद्भूतानि पार्थिवानि बहुनिच॥ एतेषां प्रशमा
धीयः॥ होमकुर्याद्विजातिभिः॥ अथाज्यभागपयंति यह तत्रं प्रकल्पयेत्
उत्तेप न प्रभनिमि लुह्य ताप संहरिः॥ अपनः शोष्ठ वरुष्यं सत्ते न प्र
हृयं तनः पदं नी यत्र हृक् रत्य चादं कंतनः॥ यत्र ब्रह्मा पंचमान रस
चावद्भूमेव च॥ उदयं समस्पृशित्वा दि त्रय त स्यरेतसः॥ देवाः कपोत इ
सेन हृपोता वेशने भवेत्॥ ननः॥ स्विष्ट कृद्गारभ्य होमशो घसपा पयेत्
वस्रो हिरण्य रतं चगां दद्या दक्षिणां ततः॥ प्रात्मणा न्न भोजयेत्तत्र
कायेन स्वासि पाचन॥ वसिष्ठं संहि तापा॥ हस्तैः षोडशभिः कार्यं न तु
रस्य संपं ततः॥ मं उपं पाती यैर्वृक्षै रथ वाचन द्वा तपिः हस्तैश्चतुर्भिस्त
नमध्य कुड्यै र्य समततः॥ समं नतश्चतुर्भि रित्य चय॥ तथा च क्षेत्रपा
के न षोडश हस्त कुंडं॥ खात हस्तैश्चतुर्भिश्च ब्रह्मत्रय समाचिंतं॥ षंडं
लोत्र तस्मा यो द्वादशं गुण विस्तृतं॥ द्वादशं लोत्रं तो मध्य भयं गु
ण सुर्विस्तृतः॥ चतुर्दशं गुणोत्सेधश्चतुरल विस्तृतः नृसी यवप्रः क
र्तव्यो पोनिश्चै का लुपश्चिमे॥ चतुर्दशं गुणोत्सेधं यो न्मत्ता षोडशं

१३९ गुले ॥ हिनाधिकान कर्तव्या विस्तारः षष्ठी रं गुले ॥ कुंड स्पलक्षणं ले
वक्रोदितो मेतु सर्वदा ॥ इशान्यां वेदिका कार्या सार्धं हस्ते प्रमाणतः ॥
उन्नता विस्तार कार्या प्रणुद्वय प्रवणशुभा ॥ सर्वदेवमयी त्रायादि
वक्रजापुरः सरं ॥ ग्रहं स्तानं च येन त्रय फलविधिना ततः पलाश
सामिदाज्ञानै मुखानेष्टनं पथम् ॥ आघोरमंत्रेण ततो ग्रह होमं च
कारयेत् ॥ तिलहोमव्याहृतिमिष्टं तात्तुं मुहुया ततः ॥ द्वारेषु आप
कैः स्वस्व वेदपारायणं क्रमात् ॥ चमकनमकं सक्तं पुष्पांकां गजा
पकैः ॥ होमं न वपिराचार्यैः ॥ कारयेद्ब्राह्मणैः सह ॥ न वेद्यां तंततः प
श्चाच्छांतिनावनं पर्वकं ॥ ब्राह्मणा न भोजयेत्तथा स्वयं भुजीत बं
धुमिः त्रीव विष्टोः कथात्तीये हि न श्रेयं न येततः ॥ पूर्वया वक्रोदितो
मस्तावत्कार्यं मत्तद्रितैः ॥ तदूर्ध्वा तदूर्ध्वा लक्ष्मणो ममथापि वा का
र्यं होमानुसारेण विचारापविचारिजेः ॥ होमांते दक्षिणां दद्याद् अनुर्वि
शंतिं अर्चयेत् ॥ प्रातिदिजमलंकारं सार्धं निष्कृता तद्वयं ॥ तदूर्ध्वा त
दूर्ध्वा होमविस्तारानुसारतः ॥ उक्ता साधारणी शांतिस्तु तानमतः परं

उत्पत्त्याश्चैव तच्छांतिर्वक्ष्यते न पृथक् पृथक् ॥ नारदसंज्ञितायां ॥ देवाले
ये स्वर्गो देवा दुर्गान्यां पूर्वतापीवा ॥ कुंडं लक्षणसंयुक्तं कल्पयेन्मेखला
युतं ॥ ग्रहोक्तं विधिना तत्र स्थापयेच्चतुर्नामं ॥ जुहुयाद्वाग्भोगां
ते पृथगोक्तं नरनामं ॥ यत्तस्मिन् भयामहे स्वास्ति दाधोरमंत्रकैः सामिदा
मचरन् ब्रीहिति लैर्ध्या हृतीभिस्तथा ॥ कोटि होमं तदर्थं वा लक्ष होमम
थापीवा ॥ यथाविना नुसारेण तन्मूनाधिककल्पना ॥ एकविंशंति
नामं वा पक्षं पक्षार्धमेव च ॥ पंचनामं त्रिनामं वा होमकर्म संपादयेत् ॥
दक्षिणाच्च ततो दद्याद्वाचयार्थं कुरुष्वेने ॥ गणेशाक्षेत्रपालार्कदुर्गा
क्ष्णपंगदेवनाः ॥ तासां प्रीत्यै जपेः कार्यं शेषं पूर्ववदाचरेत् ॥ क्रुत्वा
ग्न्यो दक्षिणां दद्याच्छोऽशोभ्यः स्वशक्तितः ॥ आहुतसागरे गर्गः सा
विष्णो लक्ष होमं श्रुमैरधविशारदाः ॥ गोभूमिं च हिरण्यं च धान्यं च
स्रतर्धैव च ॥ दद्याच्च गुरवे ग्रामधेनुवासो युगं तथा ॥ अलंकारश्च
द्विविधो प्रीतये प्राप्ते मानसः ॥ अनेन विधिना भौममहुतं शमयेद्गुरुः
एष एव विधिर्ज्ञेयः आंतरिक्षाहुतेषु विशेषोऽत्र तु सावित्र्या द्वादश

तु होमयेत् ॥ होमं समाहितं मनाः कुर्याच्च घृतं कंषत्वं ॥ धनुना वाह्यं
 देयं शत निष्कसमपुनः ॥ गुरवे दीयमानं तु रामयेदं पराशरं ॥ दिव्या
 ऋतेषु कर्तव्यः ॥ कोटि होमः समाहितैः गोसहस्रं शतव्यं गुरवे दक्षिणा
 विधौ ॥ एष प्रोक्तो विधिः सम्पक् दिव्यारिष्टविप्लवरः ॥ कोटि होमाश्च
 त्रौय अत्र फलदिव्यो ह्यने अमृतारव्या महाशांतिः कर्तव्या ॥ अमृत
 सागरे ॥ प्रयतस्तेषु सर्वेषु दिव्येषु न केव्यपि ॥ महाशांतिः बुधः कु
 र्यादमृतां विधुभेषजा विनिर्गर्गे च ॥ अथ मुनिश्च ॥ अमृतव्यपि
 सर्वेषु निविधेषु न शै संशयः ॥ दिव्या तारक्षभौषेषु अमृतां शांतिं
 बुधैः ॥ विष्णुधर्मोत्तरे ॥ सर्वे ह्यनमन्नामना अमृता चापया स्मृताः ॥
 इति श्रीदिनकरभट्टकृतेशांति सारे उत्पान सामान्यशांतयः ॥ ॥
 मदनरत्नमाल्ये ॥ ॥ दिव्या तरिक्षभौषेषु शांतिरत्राभिधीयते ॥ वि
 शेषणक्षुभौषेषु शांतिः कार्या तथाप्येता ॥ आभयाचां तरिक्षेषु शै
 म्यारिष्येषु पार्थिव ॥ विजिगीषुषु पानूनां जनूनां तिका मश्रयो भवेत् ॥ विजि
 हीर्षु परानेव ॥ ममिषुक्तस्तथापरेः तथापि चारुकायाश्च नामपि

नाशने॥ भये महति वाप्राप्त अभयाशांतिरिष्यते॥ राजयक्ष्यामिभक्तस्य
क्षयक्षीणस्य चाप्यथा॥ सौम्याप्रशस्यते शांतिर्यत्त कामस्य चाप्यथा॥ भू
कंपेव्यसमुत्पन्ने प्राप्ते बाहुक्षये तथा॥ अतिवध्यापनाप्याशालभा सुभ
ये तथा॥ प्रसक्तेषु च योरुषु वै सवीशांतिरिष्यते॥ यश्च ना मरणे प्रा
प्ततराणां मपि क्षरणे॥ भूतेषु ह्यपमानेषु रौद्रीशांतिस्तथेष्यते॥ वे
नाशे समुत्पन्ने जननाशे च नास्तिके॥ अपि जपजने ज्ञाने ब्राह्मीशां
तिस्तथेष्यते॥ भविष्यसमिधे केच परक्रमयेषु च॥ स्वराष्ट्रभेदे च शां
तिप्रशस्यते॥ अहतिरिक्तपचने रुक्षे सर्वदिगुच्छिन्ने॥ वैकले व्याधि
काले च वायव्याशांतिरिष्यते॥ अमिश्राय भये प्राप्ते भार्गवी स्यात्तथै
व च॥ ज्ञाने प्रसववैकले प्राजापत्यमहाभुजा॥ उपस्कराणां वैकले
त्वाष्टी पार्थिवनंदन॥ बालानां शांतिकामस्य कौमारिचतथानृपा॥ आ
ग्नेयी कारये छांतिं संप्राप्ते वारुवेकले॥ आज्ञाभंगे तथा ज्ञाने भृशदि
संक्षये॥ आश्वानां शांतिकामस्य शांतिरांगिरसी मना॥ पिशाचादि
भये ज्ञाने नैर्ऋतस्य नैर्ऋतास्पृजाः॥ अपभ्रत भये ज्ञानेऽः स्वप्नेपिमहाऽ

भुजा वा म्यां तु कारये स्त्रां ति संप्राप्त परके तथा ॥ धननाशे समुत्तमे
 कोबेरी शांति रिष्यते ॥ वक्षाणां तु तथा र्चानां वैकृते समुत्तमे ॥ भ
 कं पेत्तथा शांति पार्थिवी संप्रयोजयेत् ॥ प्रथमदिनयामे तुराग्या वापनु
 जोत्तमः प्रथमे पाप इति रात्र्यापि संबध्यते ॥ एवमुत्तरार्धे ॥ हस्ते स्त्रा
 त्याच चित्रायां माहिते वाग्धिने तथा ॥ आपम्भ सौम्य जातेषु वायव्या
 त्वद्भुतेषु ॥ द्वितीयादिनयामे तुराग्यौ चरविनंदन ॥ पुण्या ग्रेय वि शारवा सु
 पित्र्या जपराणी पुच ॥ आजं कर्वा भाद्रपद उत्साता पेत्तथा भाग्ये आग्ने
 यीनेषु कारयेत् ॥ भाग्यपुर्वी सु ॥ तृतीये दिनयामे तुराग्यौ चरविनंदन
 गेहिण्या वैष्णवे ब्राह्मे वासवे वैश्वदेवते ॥ ज्येष्ठया च तथा ये त्रेये भवंत्य
 शुक्लाः कर्त्तव्य ॥ ऐशानेषु भयोक्तव्या शांतीर विकृतो दह ॥ चतुर्थे दिनयामे
 चराग्यौ चरविनंदन ॥ सौर्यपौष्पे तथा र्क्षिणां आहिर्बुध्रे च वातणे मत्तच
 जस्रैवत्ये भवत्यशुतास्तथा ॥ वातणे तेषु कर्म व्यामहा शांतिर्मही क्षिता
 मिश्रमंडले वेत्तासु ये भवत्यशुता कर्त्तव्य ॥ तत्र शांतिद्वये कार्य निमित्ते
 सातिनाम्यथा ॥ एताः शान्तय आधर्वणे प्राप्सि ॥ अथ विशेष शान्तयः ॥ १४१
 तत्र देवता विकारे हे माद्रोगर्गः देवता चाः प्रन्त साति चे पे ते ज्वलती वा ॥
 प्र

आरंभं निचरादंति प्रावि घांति हंस तिच। उतिष्ठति निषीदंति मधा वार्ति वपाति
च॥ भजंति विक्ताश्चेष्टा मातुषाणां भया वह्ना॥ अवाञ्जुर्वा वाति घंति रत्ना
नास्तु नं भयंति च॥ वपंसायि तथा धमं मे हरन्ते यो ते वसा॥ एवमादीनि
दृश्यंते विकाराः सह जोरुतिताः॥ लिङ्गा य त न चित्रे पुनत्र वा स नरोत्त
येत्॥ राजो वा व्यसने तत्र संचरेत् शो विनश्यति॥ देवपात्र सुचोसा तान्
द्वादश भयं वरेत्॥ देवा तार्च्य विकारेषु श्रुतेष्व वपुरो हितः॥ देव तार्च्य तु
गत्वा चै स्नात्वा पाञ्चाय भाषयेत्॥ फजयेत्ता महाभाग गंधमात्रा न्न स
पदा॥ मधुपर्केण विधि वदुपतिष्ठेदनंतरं॥ तल्लिगे न च मंत्रेण स्त्राली पाकं
यथाविधि॥ पुरोधा जुहुयादृष्ट्यौ सप्त रात्र मताहितः॥ विप्राश्च फजामध
रात्र पानैः सदृष्टिणैः सदृष्टि नं नेरे न॥ प्रासवष्टे माहि क्षिणे प्रदानैः संक्र
चनैः शान्ति पुपैति पापं॥ प्रासादनो रणं द्वार नृप वेष्टु अथाग्नि विकारे॥ त
त्रैवगर्गः॥ आग्निः प्रदीप्यते यत्र राक्षे भद्रा मनिधनं॥ नदिष्यंते चेधन
वास्त प्राक् प्रीतिं अत नृप॥ प्रासादनो रणं द्वारं नृप वेष्टु सुता लया॥ ए
तानि यत्र स्थिते न भ्राज भयं वरेत्॥ विधुता वा प्रदह्यते तत्राग्नि नृपते
भयं॥ अने शान्ति तमांसी सुर्वि नापाश्चुर जायिच॥ धूप स्थानाग्नि जोयत्र

तन्न विद्यामहाभयः॥ तदिदिनाभ्रंगगमेभयस्यां दृष्टिवर्जिते॥ दिवा स
 तारे गगने तथैव भयमादिशेत्॥ पानक्षेत्रवैकल्ये नाराविकानिदने॥ पु
 त्रवारुनदारेषु चतुष्पददोषेषु च॥ स्वभावादापि हि पेतधेनुचरणादिकंचये
 त्॥ तोहायुधविकारः स्थानत्रसंग्राममादिशेत्॥ त्रिरात्रोपोषितस्तनपु
 रोधाः सुसमाहितः॥ समस्तिक्षीरवृक्षाणां सर्वपेश्यधत्तेन च॥ होमंकुर्वा
 द्वाग्निमंत्रैर्ब्राह्मणांश्चैव भोजयेत्॥ दद्यात्सुवर्णचतथादिजेभ्यो गार्श्वैव वस्त्रा
 णितथा भुवच॥ एवं कृते तत्सप्तपैति नाशयद्वाग्निवैकल्यभवं द्विजं द्रा॥ अधि
 वृष्टोऽप्यतश्चांतिः॥ गर्गः पुरेषु येषु दृश्यंते पादपादैव चोदितः॥ कंदतो वा
 हसंतो वा चमंतो वा रसाभुवि॥ अरोगो वा स रोगो वा नित्यमेव विचारयेत्॥
 अरोगो वा विना वा तं रोगं सुचंति पादपः॥ फलं पुष्पं तथा क्वाप्येदृशं यति
 च पादयोः॥ फलं वृक्षां दर्शयन्ति पुष्पमनात्तवे॥ क्षीरे स्नेहं सुरारक्तं मधु
 तोषं स्रवति वा शुष्यत्यरोगः सहसा शुष्कारो हंति वा पुनः॥ उतिष्ठंती
 ह पतिता गव्यां तिलैश्च तथा फ्रिजाः॥ तत्र च वृष्टा मिले ब्रह्मर्षिपाके फलमेव
 च॥ रोदने व्यापिरभ्यो लीहमने देशविभ्रमः॥ शारवा प्रपतने कुर्यात्संग्रामे
 पांधपातनं॥ बालानां मरणं कुर्याद्बालानी फलपुष्पतः स्वराष्ट्रभेदं कुत

लेफलपुष्प यनार्त्तव ॥ क्षीरं सर्वत्र गंभीरमेतदुपि क्षलक्षणं ॥ वाहनापच
यं यथैरक्तं संश्रायमादिशेत् ॥ मधुस्रावे भवेद्यापि जलस्रावे न वर्धते अ
रोगशोषणं ते यं ब्रह्म नृपि क्षलक्षणं ॥ शुष्के पुंसप्ररोहत्सु वीर्यमभे
चहीयते ॥ उल्लाने पातिलानां च भयं भेदकरं भवेत् ॥ स्त्रानास्त्राने तु गम
ने दशभंगं तथादिशेत् ॥ जलमस्यपि च वक्ष्ये सुचनस्त्वपि धनं ॥ एत
त्प्राजितं वक्ष्ये सु सर्वानोपि पच्यते ॥ पुष्पैः फले र्विविक्रते रातो भूत्वं त
रोत् ॥ अन्येषु चैव वक्ष्ये सु वक्ष्ये स्त्राने च तं हितः ॥ आच्छादयित्वा नं वंक्ष
गंधमात्मैर्वा भूयते ॥ वक्ष्ये परितथा च कुर्यात्प्रापप्रशान्तये ॥ शी
तमाभ्यर्चयेत्तं पशुं चासौ निवेदयेत् ॥ फले भ्यश्चैव वक्ष्ये सु त्वास्त्रं जपे
त नः ॥ मया जपयुक्ते ने लुपायसे न संफज विपांश्च भुवच दद्यात् ॥ गीतेन
नृत्येन तथा र्चयेत्तदेवं हरं पापविनाशहेतोः ॥ इति वक्ष्ये स्त्राने शालीः अ
द्भुतसागरे औशनसे ॥ अश्वेषु पुष्पाणि दिप्र ब्राह्मणा स्तुतुं ॥ १ ॥ ॥ ॥
चैश्यास्त्रिपी प्रंतन्यगोधे दस्य वस्तथा ॥ कंरुव १ शुर्वशो पुल्लितश्चेत्क
थचन ॥ वसते पुष्पि ते पत्रमाणज कृध वस्तथा ॥ श्रंगवे रोधवा यप्रमासेः

वद्विर्जनयेक्षः॥ कुसुमाकुसुमोत्पलपरचक्रागमवदेत्॥ ओ इवराणां स
 धिधो जुहुयादयुतं ततः॥ महाव्याहतिपिर्विप्रं भोजयेद्देवाः सप्तसिन्धवाः॥ क
 रलागर्भमर्धन्यः प्ररोहति गृहे पतिः॥ अरण्यं संभवेद्देशो गगनस्य वचनं यथा
 सहरिणं वधं यादिना यो दुबरी स पितृ॥ श्मान्देनि पंचेण लोतव्या च स
 हस्त्रधा॥ अथथवाष्ट्रवैकलशंतिः गर्गः॥ आतिवाष्ट्ररनाष्ट्रदुर्गिष्ठा
 यो भयंततं॥ अत्र तौ लुहिवानंतावाष्ट्रव्याधिप्रयायतु॥ अनभ्रवैकलाश्च
 वविज्ञेया राजभृत्यवे॥ अनचवैकलापेद्यमंतरेण ज्ञातगार्जितादपः॥ श्री
 तोष्मा नां विपर्षासेकलनारिं फलं भयं॥ शोणितं वर्षते यचनत्रशस्त्र
 भयं भवेत्॥ अंगारणसुवर्षेषु नगरं तद्दिनश्चलि॥ मज्जास्त्रिस्त्रेहमासा
 नां जनमारभयं भवेत्॥ फलं पुष्पतथाधान्यं परेणातिप्रयायतु॥ पासुंज
 कपलानां च वर्षणे रां गजं भयं॥ छिद्रावाभ्रवर्षेण सस्यानामीति वर्धनां
 विरजे स्फेरवौ व्यभ्रेय हाछापानदृश्यते॥ दृश्यते तु प्रतीपावातत्रदुर्गोप
 पंभवेत्॥ प्रतीपाप्रानि कृत्वा छाया विपरिताछापैत्यर्थः निरभ्रेवानथा
 राजेश्वरे तपाप्मोत्तरेण तु॥ रंशपुधंतथा दृष्टु उच्छापातस्तथैव च॥ रिग्ग

हपरिवेषौ च गधर्व नगरं तथा ॥ परचक्रभयं विद्यादेवो परव मेव ॥ स्तुत्ये नु
यर्जयेत् समीरणं नो पागस्तु कार्या विधिष्वदिजे न्रधान्यानि गोकांचन
क्षिणाश्च देयादि जा नामयना शरुताः ॥ अथ जलाशयवैकल्यं शांतिः ॥ ग
र्गः नगरात्पसर्पिते ससीपपांति च ॥ नयोत्तरप्रवण निरस्तावे भवंति च
विवर्णं फलुषंत सफेना वर्ततु संकुलं ॥ क्षीरस्नेहं सुतां रं वहंते व्याकुलो
कं ॥ वृष्णा साभ्यं तरे तत्र परचक्रभयं विदुः ॥ नलाशयानं रेत च प्रज्वलिते
कथंचना ॥ विपुंचति तथा ब्रह्म जाला धमं रजांसी च ॥ अथवा ते वाजका
स्तुतिः ससत्वा वाजका शयाः ॥ संगीतिश्चाद्या इत्यनेन नमो रामये विदुः ॥ दि
व्यमहाभयं विदुः मधुमात्रा च सधनं ॥ जल व्या वारणं मंत्रास्तैश्च होमोज
लेभवेत् ॥ मया अयुक्तं परमात्रमत्र देयादि जा नामय भोजनार्थं ॥ गावश्च
देयासितवस्त्रयुक्तास्तथा सुभोः ॥ नलाशय शांत्यै ॥ अथोपस्करवैकल्यं
शांतिः गर्गपांति यानान्य युक्तानि युक्तान्यपि नपांति वेत् ॥ कोयभा ना
नितत्रस्थानाह इत्युपास्ति ॥ वाद्ययाना नवायं ते वायने वाय्य नाह
ती ॥ अथवाश्च चलेन चलोति च ॥ आकारो स्तुत्येनाहश्च गीतगंध

र्वनिश्चयः ॥ काष्ठरुक्मिण्युदारादिविकारं कुरुते यदि ॥ गच्छते शूलसंघात
 स्त्रियं स्त्रीवापि घालयेत् ॥ उपस्करादिविकृतौ घोरं शास्त्रमयं भवेत् ॥
 वायोश्च फज्जादिजसक्तुपिश्वकत्वा नियुक्ताश्च जपे अमंत्रान् दद्यात् ॥ सप्त
 ते परमात्मनः स हृदि जले नृशमोऽस्य भवति ॥ अथ मृगपक्षिवैकतशं
 तिः ॥ गर्गः प्रविशति पद्माग्रामं मारुतं मृगपक्षिणः ॥ अरण्यं यांति वा
 ग्राम्यास्तुलं यांति जलोद्भवाः ॥ शूलं वा जले यांति घोरं वा शंतिनिर्भ
 यं ॥ राजद्वारेण दौहित्री वा श्यामा शीव भद्राः ॥ दिवा रात्रिं च गवापि दि
 वा चराः ॥ ग्राम्यास्तु जंति ग्रामं वा शून्यतां न स्पृशन्ति शूलं ॥ दीप्तं वा सं
 तिसंध्यासु पंडला निचकुर्वते ॥ वाशंते विश्वरं यत्र न द्राप्येन स्फुटं लभेत
 प्रदोषे कुकुटो वासे द्वयेने वापि को किल ॥ अर्कोऽये कानि पुरवा शीवा वापि
 भयंति शूलं ॥ गृहे कपोतः प्रविशेत् स्यादो मर्दिनी यत्तो मधुवा पक्षि
 का कुर्यात् नृत्सर्गे हपते भवेत् ॥ अथ दोग्रधका कादिः ॥ आकारं दारगे
 हे सुतोरणापणा विधिषु केतु ७ भा पुधा येषु क्रिया ६ः संश्रये यदि ॥ जा
 यते वाथ कल्मीको मधुवा दृश्यते यदि ॥ सरेणो नाशभायाति राजा वा

दयत्तनादिशान्तिः ॥ गार्गः प्रासादो रणा दाल दार प्रावेत्तम नो ॥ अनि
 पितृपुत्रनंदनानां राजमृत्यवे ॥ रजसा वाथ धमेन दिशो पत्र सभा
 कुला ॥ आदित्यचंद्रताराश्च विवर्णा भयवक्ष्ये ॥ राक्षसाय च दक्ष्ये ते
 ब्राह्मणाश्च विधार्मिणः ॥ अतश्च विपर्यस्ता अपूजं पतयेज्जन ॥
 नक्षत्राणि विपोगी नित्यं हृदयं लक्षणं ॥ केतुद्वयोपरागौ चाक्षि स्तौ
 शशी सूर्ययोः ॥ ग्रहक्षी विवर्तयेत्तत्रापि भयमादिशेत् ॥ स्त्रीयश्च
 कलहाय ते वंशानि ध्वंति लालका नः ॥ त्रिपाणमुंचीतानां च विधिति
 र्यत्र दृश्यते ॥ आग्नीर्यत्र न दृश्यते दुष्टमानो यः शम्पति ॥ क्रव्यादा वा
 यसा वाह पांति चोत्तरं तस्मै ॥ फणकुंभाः स्ववंते च वाहिर्वी विप्र
 दुप्यते ॥ मंगलध्वनयो यत्र न श्रूयंते समंततः ॥ श्वधुर्गधने वाथ
 ओसारे सति न दिति ॥ नरेव ते पुवर्तंते यथा च ब्राह्मणे पुनः ॥ मंद्यो
 घापी वा पापी वापंते विश्वराणी च ॥ गुराणि च द्विषो यत्र शत्रुपुजार
 ताजनाः ॥ ब्राह्मणान् सुहृदामान्याजनोपचा वमन्यते ॥ शान्तिपुगले
 होमे पुनास्ति क्वं पत्रयन्यते ॥ राजार्थं स्त्रियते तथ वादिशो विनश्यति ॥

राशो विनाशो संप्राप्ये निमित्तमिषो धमे ॥ ब्राह्मणान् प्रथमे देवि ब्राह्म
 णांश्च विनिहति ॥ ब्रह्मण स्वानि वास्ते ब्राह्मणाश्चाजीघां सति ॥ नना
 स्परति कल्पे पावितं श्वाभ्य सपाति ॥ स्मते निरपायं वा प्रशंसा नाभि
 नंदति ॥ अफर्षेतु करं लोभाकृतं पातयत्तज्जने ॥ एतभ्यर्चयेत्सभ्य
 सं पत्नी वान्नि नोत्तमानः ॥ भोज्यानि चैव कार्पाणी सुराणां च लयस्तथा
 गावश्चोद्यादिजपुंगवेभ्यो भुवं तथा कांच नमं बराणी ॥ होमश्च कार्यं हि
 जलजनैश्च कृते वेत्ते शीतिमुपैति पापं ॥ मकरास्त्रिंशे ॥ यदा कटकदायं
 ते भवना न्यायुधानि च ॥ मासाभ्यं तत्पत्रेण तदा संश्राममादिशेत्
 दिव्यान्त्रैकादशी शान्तिः ॥ करणीया विपश्चिता ॥ अथ नानाह्यातदां
 तिः गार्गः ओं साति कीर्षी शान्तिस्तत्ततः शृणु मे धुना ॥ पत्रव्याधिरन
 द्यै परचक्रं सुपाठितं ॥ पुनि हं जनमारोवाता शो परणये ववा ॥ तत्र शं
 तिः क्रमः प्रोक्तो महाभक्तुमिह रमेत् ॥ पुनर्हं श्च कर्मव्यो वृहस्पति र्यतं
 यथा ॥ गावस्तथैव दातव्यास्तथैव पुर्ववर्धिनी ॥ राशोभिषेकं कुर्वीत त
 थैव तस्य दुष्टिजः ॥ त्रिरात्रं सत्सरात्रं वा उपोष्य च पुराहीतः ॥ ओं उवरा

यमं विधिवत्समिधां वरात्ते दहेत् ॥ सावित्र्या कारयेत्कर्म ॥ ततः पापं प्रक्षाल्य
 मयि ॥ अफस्य प्रातिशीतं च अतिवर्षमत्तुर्कं ॥ अनार्त्तवंपुष्प फले प्राति
 मात्रं च मारुतः ॥ भैरव्यानी मात्रं च तदंति मृगपक्षिणः विपुस्तनित
 निघोषमनश्रेवातिवर्षणं ॥ सिंहव्याघ्रं तरक्षुणा रश्मिं च चतुष्पथे ॥
 रश्मिर्लक्ष्मणो ह्यनेर्विनाशमभिलक्षयेत् ॥ अन्योत्र जायते राजा तथा
 वान्या पुरोहितः ॥ तत्र शांतिप्रवक्ष्यामि पापप्रशमनी शुभा ॥ उडुवराणां
 समिधां शममष्टोत्तरं दहेत् ॥ सहस्रैश्च ताक्ता नो भवत्सु त्रगणैः ॥ शु
 भैः ॥ तुलाशतं सहस्रं तु परां शांतिं मवाप्नुयात् ॥ यमना निव जायते शु
 भानि निजवाहना ॥ मुडवक्रं मुखं श्वैर्वक्रं शुकुपास्तथा ॥ अमानुषा
 मानुषाणां राजानां मृगपक्षिणा ॥ जायते उपरि दंतवै अश्वश्च विक
 तानना ॥ बहुवारी मरीचिवा बहु वर्णकं ॥ एकश्च गमश्च गच्छाचतुर्भुज
 मथा भुजं दीपकं कर्मण वा जगत्कर्णं मुखं तथा ॥ व्यालव्याघ्रं मुखं
 कारं विंशतिमुखं मुत्रतः ॥ रश्मानि चरुपाणि दृश्यते यत्र गौतमः ॥ तत्र स

श्रियते तदा ॥ स्तविकाः शालभान् दृष्ट्वा प्रभूतं क्षुद्रं पवरेत् ॥ काकोत्सु का
 तिभृगा स्थाश्वाने मकवे दना ॥ पुष्पिष्ठवेदिना स पात्रा ॥ काका धान्यं मुखोप
 ति ॥ जनानां भो भवंति श्रुतिर्भयोरण्यवे दनाः ॥ काको मैथुनं पुत्रं चैव
 श्वेतः सपदि दृश्यते ॥ राजा वा श्रियते तत्र स देशो वा विनश्यति ॥ उडु
 को वासते यत्र श्रियते क्षातथा गृहे ॥ क्षुयोग्रहपतेर्मृत्युर्धनं नाशस्त
 थैव च ॥ वासते च शुकुपाति ॥ मृगपक्षिणः कुर्यात्समं स रक्षिणं
 देवाः कर्णं न शक्तिं न सत्यं पंचमिर्दिजे न देपागावश्च रक्षिणः जये
 छकुंतलूकं वसनो वेदांती सीच ॥ गोवश्च देपा विधिवदि जनां सकां
 च न वस्त्रं पुगो न सीपा ॥ एवमुक्तेन ॥ तिमुपैति पापं मर्गेर्दिजे र्विनि
 वेदिनं पत्न ॥ शतिमृगपक्षि वेदं तं शांतिः ॥ अद्रुते सागरे नारदः मध्या
 तेन चार्धं रात्रे च उदये स्तमये तथा ॥ ग्राममध्ये पद्मा विप्रलेकां कुत
 मीवा ॥ ग्रामो ह्यसामवेत्तत्र राशो मरणमादिशेत् ॥ जुहुयात्सं च सा
 रुद्रं ज्ञानं चैव समं त्रिवित् ॥ धनुश्च रक्षिणा दद्यात्सुवर्णं धान्यं मेव च ॥
 आसीत् ॥ शुक्रते शांति ॥ शुभं यामस्य वै भवेत् ॥ अथा कस्मिं कपासा

रासी रास सभायुक्तं गृहं ह्यस्मिन् नये ॥ ततः प्र शाप्यते पापं वि
 लीक्य वचो यथा ॥ कलसापि पिबि कायत्र थामेषु नगरेषु च ॥ द्रव्य
 ते ह्यतिमात्रं चैव हृदयं वक्रं कला लया ॥ शांति गृहे देव गृहे तथा च न
 पते गृहे उपप्युपरिमात्रं तु द्रव्यं ते वै न्यूनं स्तदा ॥ मासिका मशका
 दशा आतिमात्रं भयावहा ॥ इदं तौ लक्षणं स्नाते गृहा चो रभयपवेत्
 द्रव्याणां हरणं क्रूरा एव क्रस्य चागमं ॥ तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि वि
 श्वापि चो पदार्थिना ॥ अथ ह्यसमिधां चैव तु सा नाव्यो नरं च तं
 पुण्यं पात्राणि वै ह्यपाकुतां ते भूरि हस्तिनां ॥ रासी रास सभायुक्तं गृ
 हं ह्यस्मिन् नये ॥ तिले पात्रं प्रसन्नं यं जिला न्मुक्ती तसंपनः ॥ अ
 नापि ज्वलते पत्र विधमे धमदरी न ॥ अथ ह्युक्तं वापुः प्रवीरानेन
 राबातैः सह कुमाराश्च कलहयत्र कुर्वते ॥ कलहं ब्रह्मण्य नावसे
 नापत्नी परिग्रहा ॥ तवाद्यां नां भवेत्त्रितं तथा चो धनिवा सिनी ॥ अ
 ष्टिनां सार्धं वाहा नां कल होपत्र जायते ॥ राभापात्ता विना शोच्यौ

राणा च महस्यं ॥ तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि पितामहवचो यथा ॥ यला
 शतापि धामशौ स ह्यव्यो नरं देहत् ॥ ब्राह्मणा भो जयेत्तत्र परया
 त्रे न शांतये ॥ प्राकारे नगरे चारे गो पुरा दालकेषु च ॥ रथा चतुष्पाथे
 चैव देवमायतनेषु च ॥ निवासयत्र कुर्वन्निबकाः काकाश्च कौत्री
 काः ॥ गृध्राः परभूतं चैव आरण्या मगपक्षिणः ॥ निरूपहे कलहं
 द्यारांसी दानां वचनं यथा ॥ निरूपहे चक्रे येन ॥ तत्र शांतिं प्रवक्ष्या
 मिनारदे नोपलक्षितं ॥ अथ ह्यसमिधां चैव तु सा नाव्यो नरं च तं
 सौ ॥ वायव्ये नेह मंत्रेण निवेद्य च सुशोभितां ॥ ततस्तु शाप्यते पा
 पं नारदस्य वचो यथा ॥ ततः स्मृता नयो नी त उप जीवति मानवः
 गृहे यस्य प्राविष्टो सौ तिष्ठे दधक रत्नं ॥ अचिरान्म स्मयाया तिह
 तमयम्रैरिहः ॥ तत्र शांतिं कला भवेत् ॥ सावित्र्यष्ट सहस्रेण क्षीर
 शांतिं च कारयेत् ॥ क्षीर शांतिश्च रत्नानामेक वर्णा नां यि सुदिना
 वक्ष्यमाणक पिता तिल की स्पं च तु तौ ते भूरि हस्तिना ॥ ततस्तु
 शाप्यते पापं धर्मराज मत्तं यथा न ॥ वाश्रगा लो धवा गृध्रः का

को वापरिमानवा-रमशाना न्यासमा हाय पुरमध्ये प्रवेशायत् ॥
 नगरं पत्तनं वापि ग्रामं वा परिवागरे ॥ अविरेणे रुक्मले न तच्छुद्धा
 नं भविष्यति ॥ चौरमंडलं पातं तु परचक्र स्पवागम ॥ अनारोग्यमना
 कष्टिर्दुर्मिस्त्रे जनमारकं सं ग्रामशत्रुसंपाना ॥ शिप्रमेव निर्दिशेत् ॥
 तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि यथायापे प्रशाम्यति ॥ अथ ह्यसमिधो गृह्य
 तिलांश्च मधु संयुज्जान ॥ विरुपाक्षेण मन्त्रे विरुपाक्षो न्यशोणी
 तान् ॥ तिले पात्रोषहारं च क्षीरशान्तिं कारयेत् ॥ ततश्च शाम्यते
 पापं प्रजायति मत्तं यथा ॥ सौभाग्याणि पाकयत्तः पशुबुधस्तेथैव
 च ॥ अतश्च मवर्तते श्वनधीत्यक्तो दुपाः ॥ यास्मिन्नेतथा प्रवर्त
 ते ॥ क्रोधजो भक्तवा सुषी ॥ अद्वैतक्षिणां सम्पद् ह्युसात्तलक्षणं
 अनारोग्यमना चार्द्धिर्दुर्मिस्त्रे जनमारकं ॥ ज्वरकायं त्वाश्वास
 कश्चरुत्तमिको विका ॥ शीरो रागाक्षि रोगाश्च पां डुरोगा गले यतः
 आधयश्च प्रवर्तते दुदुष्टैः स्वप्रलक्षणे ॥ तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि ॥ १४८
 हस्याति मत्तं यथा ॥ अत्रिरोत्रो फोषितो भूत्वा हविष्या शी पुरोहितः ॥

ग्रामतो ब्रूयाद्भयं क्षयकरं महेत् ॥ जनक्षयं च पौराणा यत्तः श्रापि
 वधं तथा ॥ तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाश्रीनां ॥ खड्गश्च ह्य
 समिधां सह श्राद्धे नरं हरेत् ॥ विरुपाक्षेण मन्त्रे विधिं वसुसमाहि
 तं ॥ विरुपाक्षेण आग्निं र्दुर्मिस्त्रे नैव हि विरुपाक्षि श्रुतिः ॥ इयाञ्च
 कपिलां धेतुं रुता ते शांतिं मिच्छता ॥ ततः स्तब्धाम्यते पापं ज्ञातवे होव
 चोपथा ॥ यत्रो कार्याणि कार्यते ॥ अहरे उदयानने ॥ अफलाश्चैव
 फलं ते पान्यश्चैवाचमन्यते ॥ अनन्ताश्च विवेहे नुश्चान्द्राहं वि
 वेधुः ॥ विधुनोति च गावत्स प्रजातं नाभि नंदति ॥ प्रजावत्संगौ रि
 ति रोषः ॥ मेधुनं विपरितं च पक्राले मृगपक्षिणां ॥ ब्राह्मणाभि न
 मर्षा न निवृत्ति स्वकर्मसु ॥ ईदृशैर्लक्षणे सानैर्विद्यादेशस्य विभ्र
 मं ॥ काकहं नाभते घोरे दुर्मिस्त्रे जनमारकं ॥ राजामात्य विनाशं च
 पौराणा च महद्वप ॥ तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाश्रीनीं प्र
 ज्वालनाश्च समिधां कृत्वा संस्तरणं महत् ॥ औदुबरिणां समिधा
 सह त्माष्टोत्तरं बुधः ॥ सुदुवादि विवहृत्सो पाशांतिं मापि सता ॥

अथ विधिः ॥ तिः ॥ अस्तु तसागरे मयुरे चित्रे ॥ निले ईर्वादिभि
 श्वैव पत्रैश्चैव यवैस्तथा ॥ धान्परो दुर्गमिश्च श्रीफले राहु तीक्ष्
 या ॥ समासो भोजनं कृत्वा नटप्रेक्षणमादिशेत् ॥ व्योममध्यगतं प
 श्वेद्यदिसूर्यद्वयं नरः ॥ दधि क्षौद्रघृताक्तानां जुहुयाद् दूयुतं शुचिः
 उपोष्यात् सप्तसंधिधोधेनं दद्याद्दिजातये ॥ अथापवेग्रहणे शुभं ति
 तत्रैव ॥ अपर्वणीशशांका कौत्सिद्यानाममहः ग्रहः ॥ आकणोति
 तमः सर्वलो कविपतये ॥ ॐ नमो बरिसहस्राणि चाष्टौ च जुहुयाद् दू
 धः ॥ मध्येक्तानि च तां न्यजातवेदसं मेत्राविति ॥ त्विप्रायस्सिद्धिं
 दद्यात्तु च वषभं तथा ॥ अथ हास्ति नो कात्स्न्ये दशांति ॥ उर्ध्ववित्रो
 तिवर्षा नमो भवती वारणे ॥ तद्वायं गृह्णामहे तत्स्वामि नो मर
 णां हि शोत ॥ ॐ अस्तु तसागरे ॥ कारयेत्तत्र शान्तिं च ब्राह्मणश्च
 पितृर्पयेत् ॥ स्नानं कर्त्तव्यं नरे शणां यथावदभिधा यत्ते ॥ पुष्टास्ति
 नपु यस्नानं तस्मापि विधीयते ॥ एकत्रोक्तिः स्नात्वा त्रीयप्र
 यत्तमानसं ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु मंत्रस्यापि जपे षुचि ॥ ततो जपे

तमत्रस्तु सारिचचा भिषं मयेत् ॥ जा नंगजन तक्षः सर्वदोषह
 रं शुभं ॥ गजस्नानं प्रकुर्वीत नदिने तर्पति श्वनैः ॥ कर्वाते चाग्निं का
 र्यं तु कृत्वा कुंभं दत्ते नहि ॥ ततो होमं प्रकुर्वीत विधिदृष्टे न होमवि
 त् ॥ अग्नये स्वाहा रुद्राय स्वाहा गणपतये स्वाहा ॥ वरुणाय स्वा
 हा बृहस्पतये स्वाहा ॥ शुक्राय स्वाहा ॥ इन्द्राय स्वाहा ॥ ततः स्ना
 नं प्रकुर्वीत मंत्रेणानेन चारपते ॥ स्नानं तु कृत्वा तेने ह सर्वोपद्र
 वनाशं ॥ ॐ नमो भगवते नमो भगवते नमो भगवते ॥ ततः कृत्वा यवयाचकसं
 धुत्तं पिंडमधुना धूपे ददुः ॥ कतफजासं स्कांशगाधिपंचं
 यत्तर्पे ॥ नैवेद्यं मंत्रः ॥ इश्वरस्य महासंध्यमम्ललाता संभव ॥ इ
 दं वृत्तोपनीतं नैवेद्यं क्षपयस्वनः ॥ अथ हास्ति नीधेनुमदशां
 तिः ॥ अस्तु तसागरे राजपुत्रः मय्यदा तु सुरभी विसृजन्ताते मे
 वच ॥ ओं साति कं तदा विधातुं पैरे तैर्प हीयते ॥ पुरे राष्ट्रे वनवा
 सि गृहे वा हास्ति नीपदी ॥ मन्तामुत्र पुरिधाणी यदा संध्यायानि

१५० ति॥ तदा पुनरेव राक्षसं च धेनुं च ॥ अथोरेयं हस्तिं ॥ मत्तपापजपते पुनरेव हास्ति
 मापदि वारणा ॥ महत्तपं तत्रापवे देवाम्ना नगरं स्पृश ॥ संयासु नि
 गते भांगमत्तापत्रचधेनुका ॥ तदा विनोदं जानीयाद्वा न्यस्य
 चधनं स्पृश ॥ आसीं चोत्पातिके रक्षांति पिमां कुर्पा भराधियं ॥
 उपोष्य वांधवैस्तत्र समासा न्यस्यु रोहिता ॥ ततोपि विधिं कृत्वा
 वधेनुकां तां नवर्तयेत् ॥ हास्तिवत्कात्मिनां तां तु विघाणं भानं
 योजिताः ॥ नीराजाधि सा तां रात्रौ धेनुकां कनकोत्तुकां ॥ अ
 धेनां हास्तिनीं निहा ॥ राक्षसं विमोक्षयेत् ॥ अथैश्वर्ये शाले
 विप्रान् दक्षिणायामेन तर्पयेत् ॥ अथवा पूर्ववत् कृत्वा रांति क
 हाकंठं द्रव्यं ॥ सुवर्णेन सुतलेन वनमेव प्रधावयेत् ॥ नागरं
 तभंगमूलं विस्तरापीने न च्यते ॥ अथ श्वदंष्ट्रं भगादिशांति
 मरुतरत्ने शांतिं होत्रे ॥ दंष्ट्रांश्च तस्योभजते पुनर्द्वयं वा जीनः
 सामान्यं स्पृश राक्षसं राजस्तत्रापयं वदेत् ॥ यत्ने न वैष्वक्स्या
 होषः स्पष्टं नरस्ततः ॥ सुवर्णं गोप्रदानं च द्धिजानां तर्पणेन ॥ १५०
 इत्येवं मे तां लुवी नरात्रौ वननिवासीनां ॥ तां विघ्नीष्वकीं होमानुपंगाराश्च कारये
 त्

स क्षीतपां धृता कानां सामिधानां दातुं इहेतुः ॥ यत्तादृश्येति श्लोच
 तत्तत्तज्जाम्यते पापं कृत्वा स्पृशितं यथा ॥ अथ जनमा स्मृतिं ॥ ले
 माद्रौ गर्गः स प्रकोपे जोयस्या ज्ञानमारः प्रवर्तते ॥ तस्या अरा
 दयेयत्वा देवदेवं महेश्वरं ॥ गणपत्येन विधिना अर्पेर्विहीनसा त
 था ॥ मयापलेन विधानेन कुपयिष्ये प्रसाधनं ॥ दिवस्तु न मुमीक
 तं ॥ जपेच्च तसं क्रियं ॥ वत्सोपहारां विविधांश्च लरेधुनिवेत्ये
 तु ॥ आवाहयित्वा सगणं रुद्रं रात्रौ वत्सुव ॥ ब्राह्मणा न्यक्षिभो
 ओश्च दक्षिणं भिक्षुं शोषयेत् ॥ प्रसादितं ततो रुद्रे जनमारो निव
 तते ॥ उवाचो धीतो नृपस्यातः शुक्लवस्त्रैः समाहितः ॥ आत्सरक्षां
 स्वयं कृत्वा ततः शांतिं प्रयोजयेत् ॥ इति जनमारशान्तिः ॥ हेमाद्रौ
 मरुतरत्ने च नृसिं हपुराणे ॥ अना दृष्टिं भाहा भारीज्वररागभये
 तथा ॥ नृसिं हं समाराध्य ब्राह्मणेर्वदपारगैः ॥ कारयेत्तु क्ष होमं तु या
 मेयश्च नराधिपः ॥ नृसिं हं मंत्रेण होमः ॥ सुश्रुते ॥ स्तब्धं नृपा गा
 ज्ञपां होमा न्महा मारी प्रशाम्यति ॥ अथ वने लुरो हीं शांतिं कृत्वा

जुहुपा दृष्टु शान्तप्रवृत्तमास्तरेति मंत्रावित् ॥ धेतुं च दक्षिणां दद्यात्
 तिलपात्रं स कांचनं ॥ अथ दुस्वप्नं शयंति बलं स्वप्नं दर्शनं विधिः
 तत्तत्कालानि चोच्यते ॥ अमुक्त सागरे पराशरः ॥ दुक्कमुक्तामणीभि
 र्नेत्रेण सामन्तैव जपुः पुरोहितैश्च ॥ तदेव तां गारं मनु ॥ प्रविश्य
 प्रवेदोत्तस्तत्र दिगीधराया ॥ अथर्च्यं मे त्रेस्त पुरोहितस्तस्य संयम्य
 तस्यां भुविसंयतायां ॥ ब्राह्मी राफवी मथ भाग पुष्पकतो पधा
 नंदी रासीक्षितीशः ॥ तथैव भुगुक्षिण पार्श्वे रायी स्वप्नं परिहरे
 तपथो पदे शः ॥ नमः शंभो निनेत्राय तस्य वरदाय च ॥ वायनाय
 विरूपाय स्वप्नाधिपतये नमः ॥ भगवन् देवदेवेशस्तत्र दृष्टवाहनः
 इष्टानिष्टे मया च दृष्टस्वप्ने सुसुप्तं शाश्वतं ॥ एकवस्त्रं कुशास्तीर्णं
 सप्तः प्रयत्नमानसः ॥ निशांते पश्यते स्वप्नं शुभं वा यदि वा शुभं ॥
 सप्तार्च्यः ॥ असुस्तृतीयभागो वेदाग्निः प्रकीर्तितः स्वप्नः पि
 नेधिर्कैफांच नरत्नपात्रादिव कुर्यात् ॥ ज्वलनानि पश्येत् ॥ श्ले
 षाधिकं श्चंद्रमं शुक्लपुष्प सरित् ॥ सरोभो निधितं धनानि पद ॥
 न्यप्रभप्रथमे निशांते प्रावृत्तः शरणा धवसंति नवा ॥ काले भर

सितकफप्रकोपः स्याद्वलसात्री पातान् ॥ दृष्टं श्रुत्वा नुभूतं च पार्थिवं
 नृपे तंतथा ॥ भावितो षडं चैव स्वप्नस्य सविधं दुर्विदुः ॥ तत्र पंचविधं
 पूर्वमफलेभिर्धगादिभिरन ॥ तत्र शुभस्वप्नमाह पराशरः ॥ स्वागे प्रज्व
 ने परोपदानं शमनं शत्रुध्वजादी गच्छं पुक्तापि नैर्विपत्तचप्र
 क्षेपणं दिक्षु च ॥ बद्धो वा निगते र्गसे बहने नाराही तो वा तु नास
 त्रं वा द्विरुद्विरो हणं विधौ दिव्यापि च प्राप्स्यते ॥ दिनकरात्री
 तारा भक्षणस्य त्री नानि विचारणमपि मूर्ध्निः सप्तयं च धावा ॥ व
 षभगहनं रं श्वेतसिंहादिरोहा यस्य न मुद्विभूमौ न नरास प्रदा
 नि ॥ विपुल रणविमं दृष्टवाने श्वाजी ह्याप शुभं गमनुजा नां उच्छि
 रध्यासनं वा ॥ विवसनं परिषेपो ऽगम्य नारी गमो वा स्वप्न रणात्री
 खिजा भातस्य सदर्शनं च ॥ सितसुरभि मनो ज्ञाने पमात्रा बराणां
 द्विजसुरा उतरा तां दर्शना न्या विषश्च ॥ मणी रजतसुवर्णा भोजपात्रे
 सुसुक्ते घृतसर्पि पात्रां सर्वमेतत् शुभं च योग पात्र्यां बराह ॥ कृष्णि
 कारिंश नमणी रत्नकांचनं प्रदिपकी शोख तसह सदाशा दयोर्भक

१५२ लाभः पुत्रलाभाय पराशरः श्वेतसुक्ष्मविषेशस्तु हतवस्तु न
 भंगाख्याजनासीत्तचामुधजामधिरुपायसद्विप्ररास्तासित
 कुसुमनवसस्य लाभोयलाभाय बृहस्पतिरायावराहाशौलप्रसा
 दनागाश्च बृहभारो हणंहिता ॥ चंद्रागार्कप्रसनं परिमार्गे नरेव
 च ॥ भस्मं बुधानां ग्रसनं त्रानुणां च बुधास्त्रिपा ॥ ज्योतिषाश्च
 नेषु संग्रामे च तथा जया ॥ भक्षणं चैव भासा नामस्यानां पयसस्त
 था ॥ ह्रीं तद्विस्थापि स्नानं वातधिरस्य च ॥ सुराधिरपद्रानां
 पानक्षीरस्य पापसः ॥ अत्रैव वेष्टितं भूमौ निर्मलग्नं तथा ॥
 पुत्रेन रोहर्न शस्तं महिषीणां तथा गवां ॥ सिंहं नृपतिनीनां च
 वडवानां तथैव च ॥ प्रसादो देवविशेषो गुरुभ्यश्च तथा शुभ ॥
 जंभे सात्विकश्च ज्ञेयं राजप्रदं हि तत् ॥ राक्षसिषे कश्च तथा
 छेदनं त्रीरसोपि च ॥ मरणं वा हि लाभं च वा हि राहो गृहार्थिषु ॥ तथो
 दकानां तरणं तथा विषमलघनं ॥ हास्तीनी वडवानां च प्रसवो गृहे
 आरोहणं गजेष्ट्यां रोहर्नं च तथा शुभं ॥ परस्त्रीणां तथा लाभः
 तथा लिङ्गनमेव च ॥ निर्गुणैर्वधनं चैव तथा विष्टा नुलेपनं ॥ श्री

१५३ शांतिपुण्याहो वैश्वरापवेरुभं तदा ॥ अथ लिङ्गादिभंगो ॥ अ
 द्रुतसागरे नारदः ॥ यत्र देवकुलं वज्रं पतेद्रुद्रो थवापुनः कंकोथ
 पतते चैव कजापामात्रीरुद्रिनि ॥ लिङ्गं कथियते यत्र कं पते चादिमि
 ततः ॥ कजाभंगो भवेद्यत्र प्रातिमाथियते यदा ॥ ग्रामोत्साहो भवे
 तत्र स्वामिनो मरणं हि शोच ॥ तत्र शांतिप्रवक्ष्यामि येन संपद्य
 ते शुभं ॥ कुंडकहाविधाने न ततो होमं समारभेत् ॥ चरुं च यमदे
 वसं साधयित्वा विधानतः ॥ स सुवर्णेन हस्तेन नतः कर्म समा
 रभेत् ॥ अष्टोत्तरशतं जुहुयात्तु तां कामिधांततः प्राथम्ये
 स्ति तैश्चैव घृतेन मधुना सह ॥ एतानि पंचसहस्राणि शक्ति कीजे
 न होमयेत् ॥ होमांते तर्पयेद्दिप्रान्दक्षिणाभोजनादिना ॥ भू
 मिधेनुमनश्चाहं स्वर्णधान्यं सदक्षिणं ॥ पंचगव्यैततः कृत्वा स्नाया
 देवा लपोद्विजः ॥ बलीं दत्त्वा विधानेन कृत्वा रोपायसे स्तथा ॥ ईशानं
 स्थापयेत्तत्र बलीं दत्त्वा विधानतः ॥ एवं कृत्वा विधानं तु कृतकसो
 भवेत्तरः ॥ मंडपं स्पृशेत्तथा पितृश्रुता देवकुलस्य च ॥ अस्मान्निपते
 यत्र कं पते वानि मिततः ॥ दक्षिणो र्ध्वताला नाम धृष्टसमिधांततः ॥

र्धशाकेप्रदानिगीतकीतिनभाषितप्रहासितप्रेताः। त्रिशाचासु
 यवाकेरुध्वजनाकाणिपुनर्विद्रस्यहेनोस्तनः॥ अहघात्रा
 धावराह॥ हृदिणारोहणाशेहेभ्रमणमृत्तुर्नविरेणशुक्रारोहे
 उक्तारोहेव्याधिदक्षिः स्वाकुंजंरारोहे॥ मार्कंडेयवाभ्यां सत्र
 पुरीषंतुसुवर्णरजतं तथा॥ प्रत्यक्षमथवा स्वसेजीवेनरामा
 सिक्क॥ पराशरः रक्तगंधप्रलिसागोरक्तमाव्याधशोभितः॥ तैल
 भक्तोनिपीतश्च मुहीनोरक्तवस्त्रविनः॥ स्वरमातृववेगेनरक्षि
 णांदिशमावृजेत॥ स्वात्माचक्षतेस्वमेसयागनीयममदिरं॥ मा
 र्कंडेयः॥ करलेविकटेः कर्णैः पुनर्वैतघनापुधैः॥ पाषाणैस्तप्र
 तेस्वमेसयोमृत्तुभवेनरः कलावसां॥ लोहंउपुनंरुष्टंनरं
 कृष्णपरिछेदं॥ स्वमेचपार्श्वतोदृष्टत्रिशाचाचक्षुपादिशेन
 देवकः॥ रक्तगंधांवरस्ववीगच्छेदाक्षिणामुखः खरोक्षुमहि
 वारोहेत्रिमासाभ्यामिजीवती॥ मार्कंडेयः॥ केशांगारंमृथात्प्र
 उरगंनिज्जलानां॥ दृष्टास्वमेरुशानुमत्परेकादशदिने॥ वा
 पुकिर्गपुराणयोः मुक्तकेशोहसंश्चैवगायतेनृत्यतेनरः॥

याभ्यादिद्वीमित्तोगच्छन्तुं तस्य जीवितं॥ मार्कंडेयः॥ रक्तक
 ष्पावरधरागापतीचहंसातिच॥ दक्षिणाशान्तयेनारीस्वमेसोपि
 नजीवति॥ यस्तु प्रावरणंशुक्लं स्वमेपश्यतिमानवः॥ कृष्णरक्त
 मापिस्वमेतस्यमृत्तुपस्थितः॥ देवकः स्वभ्रेयोनिपतेस्वमेधारं
 चास्पिधीयते॥ नचोतिष्ठति यस्तस्यानृतं तस्य जीवितं॥ अ
 योधोकांडेभरतः॥ दृष्टा मयापस्वमेचैवंरामपातितः॥ क्षितोसी
 दंतंचतथाशक्षिपंकेममंमहागजं॥ वित्रीर्यमानः शैलेहोभय
 श्रैत्रमहापुमः॥ स्वमवाधमयादृष्टोनिपतश्चमहाध्वजः॥ सुंद
 रकांडेभिजटास्वप्ना॥ कटेवधादशमीविप्रमदारक्तचासीनी
 कालीकमलपत्राक्षीदिश्याम्यांप्रकर्षति॥ लंकाचेयंपुरीकृत्वा
 सबाजीरथकुंजराः॥ सागरेपतितादृष्टा मग्नयोपुतोरणा॥ नदि
 पुराणेत्रि॥ पुरवधेमयापदृष्टस्वप्नातेपिनाकीक्रोधफाटितः॥ उ
 हस्यपुरीकृत्नविचेष्टापतिवैगिनः॥ पराशरः शुभाशुभस्वप्नवि
 चारमुक्तमपुनंचसमस्तबुध्या॥ देशदिवर्णकृतिसंपरश्चनत
 लुके॥ संपरिकल्पयेत्॥ पाददिपादोत्तरपादवृत्त्यावर्षादिमास

अथ मासकालाः क्षपाविमागे पुचतुष्टुष्टुः स्वमाभानिष्टेष्ट फ
 लदाः स्युः वराहः जायवेष्टाहस्तारत्तद्वितीयेपाकोवर्षाष्ट
 तीयमासात्पाकः शर्षरीपाश्चिमाद्यः पाको भवति॥ मास्यविष्णुध
 र्मेत्तरयो॥ स्वप्नस्तुप्रथमेपामे संवत्सरफलो भवेत्॥ षड्मसि
 पामेन त्रिमासः सौख्यमिकाः चतुर्थमासमात्रेण फले भवति
 नान्यथा॥ अथ दुःस्वप्नशान्तिः मास्य॥ स्तुतिश्च वासुदेवस्य त
 धातस्य च फजनं॥ नागो रूमोक्षश्च वणं श्रेयं दुःस्वप्ननाशनं॥
 देवद्विजाग्निप्रतिफजनानि मंत्रोपवासादिपावित्रं सेवा लिलान्न
 गोभामिहिरण्यदानं दुःस्वप्नसंहरनं नाशनानि॥ अथांतुसंस्प
 र्धने मंत्रहोमविलक्षणं तपनं वक्ष्यः॥ शान्तिर्जपो होमत
 था च दानं दुःस्वप्नहृतिपयश्च गंगा॥ तिलानामपुनतत्र जुहुवा
 लुसमाहितः॥ तिलोत्तीनातिमंत्रेण धेनुदद्यात्सर्पक्षिणं॥ ब्रा
 ह्मणं स्तर्पयत्तत्र दक्षिणा भोजनार्दिना॥ दानं च विविधं देयम् १५४
 शुभानां विनाशनं॥ षड्मसि सप्तमं फले रन्यथा मरणं भवेत्

वानां भूमीपाकानां सुहृदा मयिर्दानं॥ शुभान्येतानि प्रोक्ता निरा
 जला भक्तानि च॥ विष्णुधर्मोत्तरे॥ एकस्यां यदि वा नौ शुभं वा यदि
 वा शुभं॥ पश्चादष्ट तस्य पाकं विनिर्दिशेत्॥ तस्मात्तु शोधनं
 स्वप्ने पश्चात्त्रायो न संशयः॥ अथ दुःस्वप्नं॥ मत्स्यपुराणविष्णुधर्मो
 त्तरे॥ माकानां वरधारित्वमभंगपंचेदिधता॥ उच्चात्सपतनं चै
 वरो नारो हणमेव च॥ शक्रं ध्वजस्य पतनं पतनं शशी सार्वभौम
 देवद्विजातिभूतोपा नां प्रजा नाक्रोधपुवच॥ आतिगं न कुमारीणां
 प्राणां च मैथुनं॥ हानिश्चैव स्य गात्राणां वीरेकं च न प्रिया॥ दक्षि
 णाशागमनं व्याधिनाभिभवस्तथा॥ फलाय हारश्च तथा शार्दु
 लानां विशोधनं॥ ब्रह्मणा चैव भंगश्च गुरुसंमार्जनं तथा॥ श्री
 शार्पशा च क्रव्याद्वानराश्च तरे री॥ कषाय वस्त्रधारितं तद्वत्
 श्रीउ न के तथा॥ स्नेहपानी वगाहो चरत्तमाकाशं लेपनं॥ पुंसं
 हीनी चान्याभिदुःस्वप्नानि हरेत्॥ पशुशरः कायस्या लेपनं वाक्
 तुषजलमसी गोमय स्नेहपंचैर्दग्निहृत्वा दत्त बाहु प्रपतत मथवा न

२५५ कलंतक्षेत्रे प्रपादयेत् ॥ याम्या शंतिश्चात्रोक्ता ॥ बह्वृचश्रुतोस
 पचेत्ते पांकिचिस्त्रये दुषोष्पपायसंस्त्रा की पाकं श्रयति त्वा रात्रिस्त
 त्तेन प्रष्टवंतु ता न्येना त्रेन ब्राह्मणा भोजयित्वा च तं स्व प्रा श्नीया
 दिति ॥ ॥ शनिदिनकरभट्टकते शंति सारैः स्वमशंतिः ॥ अथ
 पर्जन्यस्तत्र विधिव्याख्या स्यामो ब्राह्मणा चैरपा रगा चरण कर्चम
 ध्यर्च्य चरण प्राप्ति मां फजयितो रवः पध्योस्त्रि ता वरणं ध्यात्वा तस
 चि नुरिति पछोर्ध्वं च शो न वानं वेदा ही न्ज पाति इयं ये व त्तेनै पं
 चर्च मुहुत्तमपि तिष्ठत्त च पाप उं हं त्ता पृषा महारं द्रो य ओज सा
 वा चा मे द्वियेण यो वे सप्त रं मे आ वरुणी मसो सोरी वरुणं प्राप्ति प
 तिर्वरुणा यया वामे न दै हि रण्य वर्णाः पवमानो वषा षो आटशुः सि
 द्धे सर्वेषु यो सो यो माः दि भर्वा न तु वा कान सुवर्ण सह श्रद्धा र्वा द्वा
 आदिसौ वै यथिवी सामि रित्यनु वा का जपि त्वा जला द्वहि गित्वा च
 मयश्चिमाभिमुखो भूत्वा पि वा भामि त्यनु वा क मे का द्वा वारं ज
 पि त्वा शुभ वस्त्राणि धारयेत् ॥ ततो होमं कृत्वा रतिसं कल्प विधि

यस्तु प्रविष्टा प्याज्य भागां ते क्षीराज्यं वतस सामि रित्वा जामिश्च चरभिः
 प्रत्येकं मष्टोत्तरान् मष्टा वित्रांति र्वा पुरो वा तो वर्षा श्रुति जुहुया द्वर्षा य
 पुरो वा ता ये त्परे शत्पा गस्ततो जपादि आ पश्चि नाडुति जुहुयास्तु
 हुत्ती हुत्वा शंति पाटं कुर्यात्वा वही क्षा हि नानि ना व ब्रह्म चर्यं चरेद्
 देवि देव विदेव दुर्वा ने शान्ता या क्स्या य व क्षा र्वा दि भिलं कल्प वरुण म
 तिसां र पा द्वा ली भो रक्षिणं रक्षहि साह भंग वा न्यो धाय नः ॥ अग्नि
 धाने ॥ आच्छा वरेति स्तुतं तु वा षिः ॥ कामः प्रयोजयेत् ॥ निराहारः
 क्लि न वा सा आचरण प्रवर्षति ॥ हुत्वा युतं वै तसी नां क्षी राक्ता नां हु
 ता शने ॥ महर्ष मवान्यो ति स्तुते ना छा वद न हि ॥ अथ राजभिषेकः
 सविधाः ॥ प्रथमाभिषेक सांवत्सरिकश्चेति ॥ तत्राग्रे पुरो हि तादि न
 पितृ कृतं ॥ राजप्रथमाभिषेके रथसिंहासना म्नेत्र चामर ध्वज
 वण्जी वस्त्रालंकार सांवत्सरिक विविक्त क पुरो हि तादि न्युपयुक्तानि
 नोपयोजयेदिति गोपथ ब्राह्मणात् ॥ तत्राग्रे पुरो हि त वरुणं तस्मा
 जु संते हरस्य पुत्रं चतुर्विध कर्मणी वा प्रमत्त ॥ शान्तं च दानं जीतं हि

वंचकुर्याभरेः प्रियदर्शनं वीर्यं गोपथं ब्राह्मणं च। वरणेतरकर्म
 व्यंजतत्रैवोक्तं॥ यधुपकर्मिणं सर्वार्थं॥ संपाद्य दक्षिणां दद्यात्को
 दिसंध्यात्तृतीये भाग्यथा भाषि प्रमाणेन वा ह स्पृशेन्नरयानं दिव्य
 माभरणमात्रपत्रं हिरण्यसिद्धिं गोधनधान्यरत्नोदिकं च गुणवेद
 घाघेन वा तुष्येत्तेति॥ ततो विनायकशान्तिं कृत्वा मंडपं कुंडं च विधा
 य गृहमखण्डे प्रीतिं गीतं श्रवणं सार्थं वंशसुक्तं उक्तं विष्णुधर्मोत्त
 मं विनायकशान्तिं नोक्तं नारायणमिषेके॥ काले विधिश्च वसिष्ठ
 संहिताया॥ आधानं जन्मेशं दशाधिनाथं वीर्यभोगे जासितेर्ब
 लस्थे॥ उसा नंदं धारि विवर्तिनं पुधराधियानां मयिषैरु॥ मल
 त्रिकोणं स्तुतुं गृहं च विष्णुगृहं स्तुते नैर्वायतं रं संस्थेः श्रुपेवित
 ये संततं न गृहे शरीरं नित्यं विपुलां च कीर्तिं स्वनीचवैरिगृह
 ते स्तुतं शैरस्तं गतैर्वक्रमुपागतैर्वी॥ पापेभ्यो शोकभयं च कीर्तिं
 शोते राज्ञां भूशमं वरादा॥ त्रीयोदयं चोपवपु गृहे वा स्वजन्य लया
 दथ लभ्यते॥ शुभमते पुनर्विरीक्षिते वाप रं स्थिरस्थास्तु तत्तं च

अचलक्ष होमं चंडिपादिदशांतरपिकार्यः शो नक्त यद्यनिष्टक
 लं स्वमं पश्येत्तस्यो व्यने विधिः॥ स्नात्वा ग्रामात्ते संध्यां च उपास्य तदनं
 तं रं अद्या नो देव सवितरि सचा फर्वमेकता॥ ततः परंपरं यज्ञगोष्ठ
 उः स्वमपंचमिः श्रुग्भिपरपो मे राजन पुत्रं दत्ता च तथा॥ श्रुग्भि स
 र्वाभिरेतामि सपातिष्ठे तभास्करं॥ एवं कने तु उः स्वम दृशं न निष्पुलं
 भवेत्॥ तत्रैव अथ स्व न्यस्येति जपन्नातः प्रातर्दिने दिने॥ उः स्व
 न्यं नुदते कर्त्तुं न तस्या शोज ना इव॥ पारिजते शो नक्तं स्वमो
 त्याते शुचैते शु कालरात्र्या देवता॥ यज्ञा विधानं पूर्वोक्तं कुर्या
 द्वापि यत्नतः॥ रात्रिं सक्तं च कल्प च स्थिर्थः॥ होमं कुर्यात्प्रय
 त्नेन रात्रावेव द्विजोत्तमः॥ प्रत्युचं पायसं तु ह्य रात्री व्याप्य हितं क
 मात्वा॥ अथोत्तरां तु ह्य सक्तं नानेन यत्नतः॥ स्वमापि पालि मं
 त्रेण तु न दृष्टोत्तरात्तं॥ कालरात्रे नीममंत्रेणेत्यर्थः॥ गुरुवे दक्षि
 णा दद्याद्दक्षिणं पश्येन्नपि॥ यधुत्त दक्षिणा दाने प्यशक्तो होमक
 र्माणि॥ हिरण्यं दक्षिणां दद्यात्तदानीमेव वा बुधः॥ वस्त्रं कुंभादि स

तोयं सुसंपूर्णं स्वर्णं कुंभोदकैः सहः ॥ दिवि दिक्षु स्थितैः शुक्ल गंध
 मात्म्या बरार्चितैः ॥ इति तौ धीमत्तं हे परत्वं सद्भिजप ह्यैः मति
 कावधश्चंगं च गजं च चरोचनं उत्तमं पद्मं च मं मुरारेण ककुब्ध
 मं ॥ राजसर्पं पुस्तं च वेदं सप्तमं च ॥ देवस्य तेति मंत्रेण आ
 युपुष्टिः परास्कोः ॥ आर्चयेत् सर्वं मंत्रैश्च शुभं लभेत् शुभार्चिते ॥
 भद्रासने सत्पतिरभिषेकं च कारयेत् ॥ नीरांजनं च कर्तव्यं शंखं वा
 द्विचनिश्चनैः आसी यो वाचनं कृत्वा पजयेत् सुगन्धिं च ॥ आ
 युधानि च पटं च विप्रान् गंधादि नार्चयेत् ॥ शुक्ल मात्मोत्सवः प्रा
 ज्ञस्वस्वमहिपते ॥ पटं शिरासीं धीयासीं हासनं गन्तव्यं च विप्रैः
 दुक्षिणं दद्यान्मानयेन्मंत्रं कर्तव्यं ॥ कृपां सत्यं सुखं राजानं साधि
 त्वांधरोति च ॥ अस्यां मा भमिषि चतुर्वसवस्ते जलेश्वर्ये ॥ पायमाया
 मभिषि चतुः ॥ मारुता विजया पञ्च ॥ आदित्या स्वभिषि चतुर्प्रतीक्यं
 दिदीव्यं ॥ विश्वेदेवो स्तथो हि व्यापभिषि चतुर्पुष्टये ॥ सीमीना
 स्तभिषि चतुर्पांसदा विजया पञ्च ॥ सा आ जामिति मंत्रेण राजानं सम्य

गर्चयेत् ॥ व्याघ्रचर्मण्यथासी नं न वालं कार्माधितं ॥ छत्रं चामरं स
 युक्तं राजा चित्तं समाचिंतं ॥ पुरोहितं भुजुगुयात्मा विद्यामो प्रयत्न
 तः ॥ उडुंबरं सामिद्विश्वाजनाष्टोत्तरं चानं ॥ विदुः पुरोहितं भास
 चक्रे बंधु समाचिंतः ॥ तदा संवित् सत्संगं प्रजाधर्मं पालयेत् ॥
 एवं पः कुरुते सम्यक् सराजा वर्द्धते धीरं ॥ अथ विष्णुधर्मोत्तरोक्ता
 राजाभिषेकः ॥ हे माद्रौ अथ संभृतं संभारो राज्ञः सांवत्सरस्ततः कां
 तेभिषेचनं कुर्यात्तं कालं कथयाम्यहं ॥ मृते राजानि कालं तस्य निय
 मोत्र विधीयते ॥ तत्रास्य तस्य पदं कार्यं विधिवदितं सर्वपैः ॥ घोष
 यित्वा जपं चास्य सांवत्सरं पुरोहितो ॥ अन्या स नोर्ष विष्ट स्पृहर्ह
 येत्तं जनं राज्ञैः सशान्तं धिह्य शुजनं मुक्ताबंधनं गतः अभ
 यं घोषयित्वा काला कोक्षी तं तो भवेत् ॥ नामिषेव्यो नृपश्चैत्रे
 धिमासे वभाभव ॥ नृसमेतथा विष्टो विरोधात्वावधिदिज ॥ नवमो
 यदिते रामचतुर्थी चतुर्थे वच ॥ नवम्या नभिषेक्तव्यं शुक्लं शुभं
 च भार्गवात् ॥ ध्रुवाणी तैश्च वशां क्रूरं तपुष्योत्तये वच ॥ नक्षत्रा

णि प्रशस्यते भस्मी पात्राभिषेचने ॥ नागं चतुष्पदं विष्णुं किं स्तुभं
 राकुनिं तथा ॥ कण्ठानि नरास्यं ते व्यती पात्रे निनं तथा ॥ नक्षत्रमु
 ल्काभिषेकं तमुक्ताभिर्हन् चयेत् ॥ सोमस्तुर्वज्राक्रांतं परिद्विष्टं
 च भार्गवं ॥ मरुतींश्चोक्तं नक्षत्रसमामानो हितप्रदा ॥ कुजो ह्यत्र
 तथा नष्टासर्वत्र कुतिलश्चरि ॥ वृषो धकीटः सिंहस्तकुभोलये
 प्रशस्यते ॥ एतेषां जन्मलग्नाभ्यां पत्न्या उपचयात् स्थितं ॥ तारादिनी
 याषाढी च चतुर्थी चाष्टमी तथा ॥ नवमी च तथा दशमी ॥ अथ कुज
 श्रुचं द्रुमो ॥ पापश्रापचयेच्छाने राक्षसो लगे दिवाकरा ॥ सौम्यो के
 गता ल गता शुभाश्रये च त्रिकोणयोः ॥ लगेन वा नो हिति जस्य व
 जो विर्जस्तथा तस्य महानुभावः ॥ सूर्यस्य वर्गः ॥ सकलः प्रशस्ते
 रातो भिषेके स नृपो ग्रहाणां ॥ कार्पण्यौ रं रीरां नी आगे च स्य पुरो
 धसा ॥ सोष्णीषः श्वेतवसनः सितवस्त्रभूषितः सितमात्रा पवीत
 श्वसर्वापाण्डभूषितः ॥ वेदिमुखि रव्ययंत्रेण कृता च विधि वत्तनः ॥
 जुहुयादेष वा नमो स्तथा शाक्ता चैव क्षण ॥ सावित्रान्नैवै श्वदेवा
 यानसौम्याश्च विधि वत्तनः ॥ आशु शर्मण्येव तथा स्वस्य पनं

राता ॥ रिक्ता वमायां बुधभौमवारवर्जेषु वारेषु हिनेषु चैव ॥ वलेदि
 ने च क्षान्ति शी श्रयोश्च न नैधने भेतुभिषेकश्च ॥ पापश्रेष्ठः स्वास्त्य
 तैश्च निस्वोरो गी विलभो पगतैर्भवेत्स ॥ पापस्युतः स तचतुर्थी मे
 पुत्रास्ति तैः सर्वसुखैर्बही नः ॥ श्रवणं च मः कर्मगतै रनायुर्मत्स्य
 तैर्वीर्यपुनैश्च पादैः लग्नव्याणादिगतः ॥ राशोकः क्षितीभरं हंति
 तदा वली चेत ॥ केन्द्रत्रिकोणत्रिकोणान्निधनाय सोमोष्णीषवला
 भोपतैश्च पादैः ॥ षष्ठाष्टलग्नव्याप्रवर्जिते न चंद्रेण राता शुभसोभि
 धेक ॥ यस्याभिषेकेषु तदुत्तमं नीलग्रिकोणे परिवा भवेत्स ॥ षष्ठे
 कुजः ॥ कर्मगतश्च शुक्रः ॥ समो ह्येविक्रमराज ॥ क्षयादुद्विक्त्यला
 भारिगतादिनायकी स्वस्ते ॥ मरे जे परिबं धुगे जे ॥ यस्या च योगे
 क्रियते भिषेकश्चिरायुवस्तस्य परं स्थिरं स्यात् ॥ शुभेषु चैव यो
 गेषु स्वयोगेषु शुभेषु च ॥ राजयोगेषु यो राता तभिषेकः क्षीती
 श्वरः ॥ प्रारभागे मं रीर स्याद्योगो मयेन तु कारयेत् ॥ मं उज्ज्वलं चतुरस्रं
 तद्वर्णकः समलंकृतं ॥ तत्र पद्मसनं सम्यगर्चयेत् सुमनोहरं ॥ गंगा

१५९ वाउवो ब्राह्मणं सक्षिणे क्षीरफले नरोप्य कंडेन बाहुजः ॥ १५९ ॥ दध्ना च त्वा
 अकुपेन वैश्वः पश्चिमतो दिजः ॥ माहेन जले नो ह्यक्षः स्यात् ॥
 भिषे च येन ॥ ततो भिषे कं न पते ब्रह्म च प्रवरो दिजः ॥ कुक्षी न मधु
 नापाम ॥ रोगश्च कुक्षो रको ॥ संपातवटं कलत्रं ततागत्वा पुरोहि
 तः ॥ विधाय वाहिरमातु सस्यै पुपथा विधिः ॥ राजस्य साभिषेके
 तु ये मंत्राः परिकीर्तिताः ॥ ते स्मरन्त्या नमरा माणा ब्राह्मणानां स्वरेण
 तु ॥ ततः पुरोहितो गच्छेद्देहि मलं तदेव तु ॥ विभ्राषितं तुरा जा नं सर्वतो
 भद्रं असने ॥ ततो छिद्रेण पात्रेण सौवर्णेन यथा विधिः ॥ अभिषिचेत्
 धर्मज्ञः ॥ सम्यक् वेदि वि शारदः ॥ या ओषधी रोषधीभिः सर्वाभिः स
 समाहितः ॥ रथे विष्टे नै गधैश्च ॥ आ ज्ञे स न ब्राह्मण स्तथा ॥ बीजैः
 पुष्पै स्तथा चै नं राम पुष्पवती त्वा ॥ ते नै व मंत्रेण फले स्त मभिषे
 चयेत् ॥ अग्रे वि तथा राज्ञश्च ॥ ने न यथा विधिः ॥ मूर्ध्नि च न
 था कंठं गंधद्वारेति सस्य शोच ॥ ततो ब्रह्मणे पुरव्याश्च क्षत्रीया
 विशास्तथा ॥ अस्तश्चावरमुरव्याश्च नाना तीर्थ समुद्र चैः ॥ नारदे १५९

ये सारसैः कोपे नाना कलत्रा संस्थितैः चतुः सागर जैर्लभा दत्वा पा
 नदिज कालीनैः ॥ गंगा यमुनयोश्चैव नि र्गरे च तथो रिरेः ॥ अत्र
 पाणिर्भवेत्कश्चित्के विज्जा मर्याणयः ॥ आपात्य मुरव्या स्त कालं
 के विद्वे न धरा स्तथा ॥ त्रैलोक्ये नि नादे न बहि ना दस्व ने न वा ॥ गीत वा
 पै दित्रयो वे ण्दि ज काला ह ले न च ॥ राजा न पभिषि चे युः ॥ समेत
 सहिता जनाः ॥ सर्वलोका भिषिक्त स्यामि ति संभि श्रजल संयुतं ॥ मं
 त्रौषधी युतं पुण्यं सर्वगंध युतं तथा ॥ रत्न बीज समा युक्त च नैः सु
 पे रतथा ॥ रत्न बीज समा युक्त फले बी ज युतं तथा ॥ पूजितं सीत व
 स्त्रेण वेष्टितं ग्री य मे व च ॥ अत वस्त्रा वकर्तुं अ संवी तं शुद्धि भ्राषि
 च तं ॥ क्षीर वक्षते ता छत्रं सुहृत् ॥ च नं न वं ॥ आराप कलत्रं रा
 जः स्वपसां वस्त्रं तदा ॥ मंत्रा वसाने स्नपनं कुर्याद् ॥ उकुलोद्धृतं ॥
 ततः पश्यन् मुखं राजा दर्पण चार्ध सर्पि वि ॥ सोष्ठा वासित वस्त्रं श्रमं
 गला संभ नं चरेत् ॥ ततः संफज पे दि श्चु ब्रह्माणं शंकां तथा ॥ लोक
 पात्नान यथाश्चै व नक्षत्राणि च भार्गव ॥ ततः स्वयं जा कुर्वीत दायनी

यत्तनो ब्रजेत् ॥ व्याघ्रचर्मोत्तरं रम्पं सितवस्त्रे तरुणं ॥ पुरोध
 पधुपर्केण तत्रैव तं समर्चयेत् ॥ राजानैवा र्चयेत् तत्र सावत्सर
 पुरोहितो ॥ मधुपर्केण धर्मज्ञस्तत्तत्तस्य सदैव वित्ता ॥ पटवंध
 प्रकुर्वीत ततो मुकुटवंधनं ॥ ततः सबद्धमुकुटः काले कर्त्तव्यं
 योदिते ॥ पराध्या स्तरणोपेतं पंचचर्मोत्तरच्छेद ॥ ध्रुवाद्यौरिक्तं
 त्रेण सोपवेश्यः परोधसा ॥ वषस्प वषट्कास्यद्विधिनश्च भू
 तमः ॥ तेषामुपनिषिंहस्य व्याघ्रस्य च ततः परं ॥ तत्रोपविष्टस्य
 तदा प्रातिहारः प्रदर्शयत् ॥ अमात्याश्च तथा पौरात्रैगमाश्च
 पण्डीश्वरान् ॥ तथा प्रकृतपश्चात्पायथा वदनु पर्वशः ॥ ततो य
 हारवस्त्रैश्च तुरंगकनकोलमैः गोजाविग्रहदानैश्च सावत्सर
 पुरोहितो ॥ पूजयित्वा ततः पश्चात्सुजये द्वाभ्यं त्रयं ॥ अनेनैव
 विधानेन गनराजाभिषेचितः ॥ ततः सप्त्या न्सप्तजसंवत्सर
 पुरोधसः ॥ ततश्चैव सप्तपुरव्याणं पूजनं सप्तभारभेत् ॥ मोक्ष
 तिनवस्त्रात्रफले कांचनगोरसैः मोक्षैः श्वेतपुष्पैश्च मण्डोने

गणो ॥ आपुष्पमभयं चैव तथा चैव पराजितं ॥ आशु ॥ आशुनीश
 नरतिसुक्तं ॥ शर्मगणः शर्मवर्माभिर्गणैश्चार्चयेत् प्रासिद्धः स्वस्वप
 नापुष्पापापराजितगणोऽपि तत्रैव प्रासिद्धः ॥ संपातवतं कलेन
 तथा कुर्याच्च कांचनं ॥ स्नाने समारभे शशाहोमकाळे पुरोहितः आ
 होतुस्व ॥ यास्नात पुनर्नृप्रीसमारभेत् ॥ पर्वताग्रमरावम
 र्द्धनशोधयेत् ॥ वल्मीकाग्रमराकर्णो वदनं वै ॥ वीवाक्यात्
 इन्द्राग्रमराग्रीवां हस्यंतु नृपाजितान् ॥ करीरं तोऽतमरासिं
 तु यथा भुजं ॥ वषट्गोऽतमरावामं चैव तथा भुजं ॥ सरोमरा तथा
 पृष्ठमुदरं संगमाग्रं ॥ नदीकूटं पृष्ठमराश्वं संशोधयेत् ॥ वि
 श्वाहारमराज्ञः कटिशोचविधीयते ॥ गजस्त्रना तथैवोरुगेषु
 ज्ञानुनी तथा ॥ अश्वस्त्रना तथा जंघेरा ॥ संशोधयेत् ॥
 रथचक्रोत्तमरा तथैव चाण्डयं ॥ मत्स्यः स्नापनीयः स्यात्पुनर
 योजयेत् ॥ ततो मरासनगतं ॥ मुख्या मातृचतुष्टयं ॥ वर्णप्र
 धानं भापालपमिषी चैव ध्याविधि ॥ पूर्वतो हेमकुंभे नद्यतपर्जन्याः

संभृत्यः चोऽत्राकला नानु चोऽत्रा बिल्वानिः वल्मीकस्य चभ्राति
 कांसर्वा नं सर्वरसा न्सर्ववीजा नीतमचक्षारः सौवर्णाश्चत्वारो राज
 ताश्चत्वारस्ताम्राश्चत्वारो न्यूनमपास्ता न्हृदसासिवाधौस्तुतोच
 नांतरता आपरत्करकेन फरापिता चेदिपृष्ठे संस्त्राप्प विल्वमेकैकं
 द्यात् ॥ सर्वान्नं सर्वरसान्नं सर्ववीजानि च ॥ प्रभावे रपराजि ते तपु
 ण्यैः स्वस्मयनैः सौवर्णेषु संपाता न्संस्त्राव्या ॥ सोऽप्राग्निपैश्च राजः ते
 धुमेषां होमुचैस्तामेव पंचेह ससवर्गस्यासंताती वैः प्राणस्त्रुकेन
 चमनयेधुः ॥ ततस्ता न्कलद्रान् श्रोत्रियैः पवित्रैरभिः फपन्न
 न्मुखमभिषेचयेत् ॥ भूमिभिर्द्विपर्वक्यक्षत्रिपंशति सिंहासनमा
 त् ॥ भूमिमंत्रयेत् ॥ एवमभिषिक्त स्मरसान् प्राश्नीयात् ॥ विप्रेभ्यश्च
 दद्याद्दो सहस्रं सदस्येभ्यः क्षेत्रग्राम च रविपुनाः पृथ्वीं यशः प्रामोति
 भुक्ते धरां जितशत्रुः तदा भवेदिति ॥ ॥ अथाभिषेकमंत्रोः हे
 माहो विष्णु धर्मो ज्ञेयः ॥ ॥ शृणु ध्या वहितो मंत्रं रामकल्पमनाश
 नं ॥ येनाभिषिक्तो नृपतिश्चिरं यशसि तिष्ठति ॥ रातोभिषेकशब्दं ते ॥ १५९
 ऐव विष्णुशवारिणः कुंभारभ्युक्ष्णं कुपान्मंत्रां ते कलशं न्यसेत् ॥

सुरास्त्रामभिषिचंतु ब्रह्मविष्णु महेश्वरं ॥ वासुदेवो जगन्नाथस्तथासं
 कर्षणो विभुः ॥ अयुश्मश्वा निरुद्धश्च भवंतु विजयायते ॥ आरवं ३ लो
 ग्निर्भगवान्मो वै नैर्द्धृतिस्तथा ॥ वरुणः पवनश्चैव धनाध्यक्षस्तथा
 त्रैलोक्यः ॥ अक्षय्यसहिताः सर्वैरिभ्याः पातुते सदा ॥ रुद्रो धर्मो मर
 दक्षो रुचिः शक्रश्च पार्थिवः भृगुरात्रीर्वसिष्ठश्च सनकश्च सनंदनः ॥
 सनत्कुमारश्च तथा भगवानपि चांगिराः पुलहश्च पुलस्त्यश्च मरिचिः
 कश्यपमपुः ॥ एते त्वामभिषिचंतु प्रजाध्वक्षाः समागताः ॥ प्रभाक
 रावर्हिषोऽग्निश्वात्तास्तथैव च ॥ ऋष्याश्चोपरूताश्च आउपाश्च
 सुकुलीनः एते त्वामभिषिचं पितरश्चाग्निभिः सह ॥ नक्षत्रीर्वेदी सती
 सांती रतुस्तपा तथा स्याति ॥ संभ्रातः सभ्रातश्चैव क्षमापीतिस्तथै
 व च ॥ स्वाहा स्वधा च ते राजन्नाभिषिचंतु मानरः कीर्तिर्लक्ष्मीर्धर्मो
 धातुपुष्टिः शक्राग्निस्तथा ॥ वासिर्लज्जा वपुः शान्तिस्तुष्टिः सिद्धिश्च
 पार्थिवः ॥ एतास्त्रामभिषिचंतु धर्मपन्थः समागताः ॥ अरुधांति वसु
 धीमीलवभानुर्मरुत्वाही संकल्पाश्च मुपुतीश्च साध्या विश्वास्तथै

वचः॥ धर्मपत्नो रक्षा न्यास्यां मभिषिचं नुपार्थिवः॥ अस्ति हि तिर्दनुस्त
 आ लुरिष्टा नापुष्पासुनिः कुरु क्रोधवशा प्राची विनता सुरभिस्तथा
 एतास्मा मभिषिचं नुका श्यपस्याप्रीयास्ती यः॥ कति कारो हिणी र्वि
 इला रौ ही नथैव च॥ पुनर्वसुश्च पुष्यश्च तथा श्लेषा च पार्थिवः॥ मघा
 च फाल्गुनी पूर्वोत्तरे चोत्तरफाल्गुनी॥ हस्तमित्रा तथा स्वाती ज्ञा
 स्वाच तथा नप॥ अनुराधा तथा ज्येष्ठा मूलं च बसुधा धिपः॥ अषाढा
 च तथा पूर्वोत्तरे चोत्तराषाढा॥ अभिजिह्व तथा श्रुतलो धनिष्ठा च
 तथैव च॥ तथा श्रुतमिष वैवस्वती भार्गवा च॥ उत्तरा रेवती राज
 धिना भरणी तथा॥ एता स्मा मभिषिचं नु सोमपत्न्यः समागताः
 महाकृत्स्नश्च कृत्स्नश्च मन्त्रं च नृपुंगानि च॥ संवत्सराणि सर्वाणि तथै
 चैवायनद्वयं॥ अतवश्च तथा मासाः यक्षरात्र्या हनी तथा॥ संघा
 श्रुतिथयश्चैव सुहृत् करणानि च॥ एते स्मा मभिषिचं नु कावस्था
 पयवाः शुभाः॥ आदित्यश्चंद्रमाभौ मा बुधै नी वारी तार्कजौ॥ य
 हा स्मा मभिषिचं नु राहु केतुश्च पार्थिवः स्वार्थे भुवो मनोः पुत्रो मनु

असुव्रतः॥ मंगला लंभनं कला गृहीत्वा स शरंधनुः॥ वार्हे प्रसूति
 णं कला प्राणिपत्य तथा गुरुन॥ पृथ्वी वधमात्रं गं सवत्सां च
 पार्थिवः॥ फजयित्वा चतुरंगं मं श्रीतं चाधिपे चितं॥ तत्रा त्पुन
 तो नागं फजयेज आ मिषे स्वेतं॥ मन्त्रिनं दक्षिणे कर्णे स्वयं देव
 विदत्ततः॥ अगस्त्य राजमार्गेण स्वपुरं च परिभ्रमेत्॥ मुख्याः
 साक्ष्यैः समं मन्त्रैः सा वत्सरपुरोहितैः सहितः कुंजश्रोतुं ओ अभि
 गच्छेच्चैव ता॥ तासां सं फजनं कला नगरं पार्थिवो वीतं॥ प्राक्त्रयं
 तर्ह्ये राजा प्रहृष्ट नरकाहनः॥ दानमा नादिसकारे गृणीयात्
 कतीस्तथा॥ संफाजिता स्ता विसृजेत्तृतीयाः॥ स्वके गृहे स्या
 न्मुदितो महात्मा॥ विधानमेतत्समवाप्य राजा कृत्वा च धार्मी वि
 शाणां विदध्या॥ ॥ राती श्री सुधर्मो तरे राजाभिषेक विधिः॥
 बौधायन नाभिषेकांते विप्रो वक्तुः॥ अथ रथमात्तव्यामं प्रद
 क्षिणी कल्पदुर्गुपिशब्देन स्यात्सी सत्केनेति हेमाद्रौ॥ वाधैर्वज्रगो
 पथग्राहणे अथवा सपिषेक विधि व्याख्या स्यामो विज्व प्रभृती

१६३ अलिमुक्तक्षिपः सहकृती र्वसुरनाष्टो वासः काभो जपो विदो रो ॥
 एते त्वामभिषिचंतु मरुतश्च समागताः ॥ रेवाह्ये को न पंचा न मला
 बलपराक्रमः ॥ चित्रांगदश्चित्ररथाश्चित्रसेनश्च कीर्यवान् ॥ धृत
 राष्ट्रसोमश्च सूर्यवर्णस्तथैव च ॥ उराधस्तृपणः कर्णनिहृष्टि
 वस्तथैव च ॥ कलिश्चामिगिरा राजन पर्जन्यो नारदस्तथा ॥ वृषप
 र्वाच हंसश्च तथा चैव तारातूरः ॥ विश्वावसुस्ता अकश्च तथा व
 सुरुषिश्च यः एते त्वामभिषिचंतु गंधर्वा पृथिवीपते ॥ अनवघोमे
 तक्रामा नूना मरुती त्रिया ॥ अनुत्तमा सुकेरी चरुत्तपा चमरो
 वभा ॥ मेनकाः सहजन्पा चरुणाशा पुंजिकच्छला ॥ अतुच्छला च
 ताची च विश्वाचा पृथिवीत्यापि ॥ प्रालोचा वाधनुलो चारंभा चैवोर्व
 त्री तथा ॥ पंचक जसा मनसी चित्रलेखा च पार्थिव ॥ मिश्रकेरी
 सुगंधिश्च विष्णुसर्गा त्रीलोचना ॥ अष्टकाक्षश्मणाक्षेमा अक्षिका
 रुचिकान्ता ॥ सुव्रतान्च सुबाहुश्च सुबोधा सुवपुस्तथा ॥ पुंड्रिका
 सुधाना च सुराधो सुरासा तथा ॥ हेमा सरस्वती चैव कमला स्तने ताल १६३

वा ॥ सुमुखी हं सपादी च वारुणी रतिला लसा ॥ एतास्ता मभिषिचंतु
 राजन नप्स रस्तथा ॥ प्रह्लादश्च महानजानतथाराजविरोचनः ॥ ध
 त्वीबाणस्तथान्ये च दिति पुत्राः समगताः ॥ अभिषिचंतु रैसाश्च दि
 व्यनाथं भसारचयं ॥ विप्रतीनि सुरवास्सर्वे दानवास्मा समागताः ॥
 अभिषिचंतु राजान राजं कर्तु सुसत्वर ॥ हे तश्चैव प्रत्येक्ष सत्तिले
 प्रस्तथैव च ॥ सुकेरी चोत्पयश्च पशुपतो ररा ॥ विष्णुस्तथैव तथा
 व्यालौ वधश्च रसनंस्तथा ॥ एते त्वामभिषिचंतु समागम्या घराक्ष
 सा ॥ सिद्धार्थो माणिक्यश्च सुमनो नंदनस्तथा ॥ कंभूति पंचमेश्वेव
 माणिमान्द्रुमास्तथा ॥ सर्वानुभूता रां स्वश्चापीगा क्षश्चतुरस्त
 था ॥ यमो नंदरसो भीमः पद्मश्चंद्रः प्रभाकरः पद्मवर्णश्च भव्यश्च
 अघोतश्च महायशः ॥ भूतिमान्केतुमांश्चैव मोलिकाश्च सुदर्श
 नः ॥ श्वेतश्च विलश्चैव प्रह्लादश्च जपावरः पद्मक्षो वलाकाश्च
 कुसुश्च वलाहकः ॥ पद्मनाभः सुगंधश्च सुवीरो विजया कृति ॥
 फणी मासो हिरण्याक्षः सितेजिह्वश्च कीर्यवान् ॥ एते त्वामभिषिचं

१५४ लुराजवक्ष्यसतमाः॥ दो खपमश्वराजैः सकरः कश्च पस्तथा
 महापमेधनी कश्चवर्चः कुंठो मुकुंदकः॥ एतेत्यामभिषिचंतुमि
 धयस्तु समागताः॥ छागलाश्चैव चक्रश्चपेचस्तुचीपुरवीः न
 पातुः परणविश्रादाचज्वलनां गारकस्तथा॥ ब्रह्ममात्रप्रभुजश्च
 उपविता उलूखला॥ अकण्ठाश्चक्रत्वं जश्चतथाये पात्रपाणयः
 पासवश्च विंतुगश्चानिपुणा स्करनास्तथा॥ एतास्वामभिषिचंतु
 पिशाच्या नावजानयः ब्रह्मचर्यातितांताः सर्वज्ञाः सर्वदुर्दिनिः
 नानाप्रकारवदना नानाबाहुवीरो धराः॥ अचानुः पथसुता दालेश्च
 न्यालयं चिकेतमः॥ त्रिपुराभवदेवं ये गता मनुजेश्वराः एतेत्याम
 भिषिचंतुगणा भूतपतेः स्वयं॥ महाकातं पुरं स्फुट्य नासिहच
 आतरः सर्वास्वामभिषिचंतु राजराजे नराधिप॥ ग्रहः स्कंदो विषा
 दश्च नैगपेक्षस्तथैव च॥ अभिषिचंतु राजस्तां सर्वे स्कंदग्रहाः शुभाः
 शाकिन्यो याश्च योगिन्यः॥ स्वेचर्पो भेदरीस्तथा॥ सर्वास्वामभिषिच १५४
 त्तु सपेसे मनुजेश्वर गतश्चा रुणश्चैव धातुगिश्च महारवगः संपाति

स्यारो विषस्तथा॥ उत्तम स्तापसश्चैव तश्चा शुषस्तथा॥ वैवस्वतो
 धसा वार्णरिक्षासुता वुभौ॥ धर्मपुत्रो रुद्रपुत्रो व्योभो तश्चयी
 मनुः एतेत्यामभिषिचंतुमनवश्च चतुर्दश॥ नासत्यो देवभिषजो भ
 वतां विजयायते॥ धातोरुद्रश्च सोमश्च आपश्चैवानिका नलो॥ प्र
 ऋषश्च प्रभासश्च वसवो यो महाप्रभाः॥ एतेत्यामभिषिचंतु देवमु
 ख्याः सतां गताः धातामित्रो र्यमा पूषा शक्रश्चैव रुणो भगः॥ त्वष्टा
 विवस्वान्सविता विष्णुर्दिरा मस्तथा॥ एतेत्यामभिषिचंतु काश्यप
 पारिती संपवाः॥ एकजोतिर्द्विजोतिस्त्रिश्चतुजोतिरेव च॥ एकश
 क्रोदित्राश्च महाबलः॥ इन्द्रश्च गत्या दशांते ततः प्राती सकृत्त
 था॥ मितश्च संपितश्चैव आमितश्च महाबलः॥ अनीजित्तया जीत्रे
 वसुषेणः श्वेन जित्तथा॥ अतिमित्रो अमित्रश्च पुनर्जिज्ञापपाजी
 ता॥ अतश्च क्रतवान् धाता वरुणो विधतो ध्रुवः॥ विधा रणो महावे
 जा वासवस्य पुनः सखा॥ इन्द्रश्चान्या द्वाश्च एता द्वागनिता शनः
 श्रीउ नश्च तथा वाक् सारथश्च महायशाः॥ उधानु रुयो मुनि भामो

कुभास्तथा॥ वाताखिलास्तथा सर्वभवन्तु विजयायते॥ विधे नवश्च
 तत्त्वसास्तु भिश्च तथानप॥ अभिषिचन्तु सर्वाभिगोभिः सार्वभौम
 श्वरः॥ वेद्यासश्चवाचमीभिः शंबरोथपराशरः॥ देवकः पर्वतश्च
 वदुर्वासा भागुरिमुनिः॥ चातवल्क्यः सज्जित्वाजीर्जमात्रीः शुभी
 श्रवा॥ विश्वामित्रस्तूलकहर्षनोत्रिविहृतथ॥ पुकलश्चदित
 श्रौचत्रितोगोनमगतवो शोते लश्चभरद्वाजोमौहश्चोवैस्वात
 नः॥ बृहश्चः कुटिमटोजयजानुर्घटोरः॥ पचात्रितोथरैभश्च
 आसत्पथामश्च जैमिनिः॥ ऋषिः सारंगवश्चैवतस्यागस्तोमहात
 पाः॥ अदुर्महोमरुश्चैवशूबाहमहोदयः॥ कात्यायनश्चकण्वश्च
 बलाकश्चतनूना॥ एतेलाभिमिषिचन्तुह्यनयः पार्थिवोत्तमः पृथुर्हि
 तीपोभरतोदुष्यतः॥ शत्रुजित्कर्त्ता॥ मनुः कुक्कुश्चानेतायुवना
 श्वोजयप्रथमः॥ माधातापुत्रकुंश्चतथाराजापुत्ररवाः॥ ईश्वरश्च
 यदुश्चैवपुरभाविश्चवास्तथा॥ अवशिष्टश्चनाभगो बृहश्चोमहातनुः
 प्रपन्नश्चाप्रसुपुनोभारिकश्चसंजयः॥ एतेवान्येचराजानस्तव
 गान्दिवंगतः॥ समायात्वभिषेकायविजयायतथाश्रिये॥ पुरश्च

प्रमेयात्मा महाभक्ता निधानिच॥ पृथिवीवायुराकाशाभापो ओति
 स्तथैवच॥ मनोबुद्धिस्तथैवात्मा अव्यक्तश्च राजेऽविजयायभवन्तु
 ते॥ जंबूशकः कुत्रः क्रौंचः॥ शाल्मलीक्षीपएवच॥ गोमरेः पुष्कर
 श्वैव स्वस्वाम्यं प्रदिशन्तुते॥ उत्तराकुरवः पुण्यारण्याहेरण्यतारस्त
 था॥ भरश्चकेलुमालश्चवर्षश्चैवशूबावताः॥ हरिवर्षः किंपुत्तवो
 वषोभारतसंज्ञकः॥ एतेलाभिमिषिचन्तुसमेत्येकसुधाधिपः॥ इष्टुर्हि
 पः कसेरश्चताम्रवर्णो गणपतिमान्॥ नागद्विपस्तथासौ योगध
 र्वावस्तथा॥ अवेचनवमस्तेषां स्वस्वाम्यं प्रदिशन्तुते॥ हिमवा
 न्तेमकुटश्चभिषेधो नीलएवच॥ श्वेतशृंगो गंवापे समास्मवद्भ
 मादनैः॥ महोमत्तयः सत्यः सुक्तिमानक्षवास्तथा॥ विष्णुश्चपारि
 पात्रश्चसंपुवमहीधराः॥ समागम्याभिषिचन्तुसामवेसुधाधिप
 ऋवरोथयजुर्वेदः सामवेदस्तथैवच॥ अथर्ववेदो वेदास्माभिषिच
 न्तुपार्थिवः॥ इति तसो धनुर्वेदो गंधर्वश्चायुसंज्ञितः॥ ससोपवेदश्च
 तथैव विजयायभवन्तुते॥ श्रीसाकलो व्याकरणं निरुक्तं रसांगीतिः॥

छंदोविद्यानिष्ठो निविजयं विज्ञातुते ॥ अंगानि वेदश्च त्वारोमी
मांसा न्यापविस्तर ॥ धर्मशास्त्रपुराणं च विद्यात्ते ताचतुर्दिश ॥ सां
ख्ययोगश्च चरान्न वेदाः पाशुपतं तथा ॥ कृतान्तपञ्चकं चैव शास्त्रा
विविधानि च ॥ गायत्री पापशमनी मार्गी रेवी महाश्री वा गंधारी च
तथा विद्याविजयं प्रदिशतुते ॥ देवदानवगंधर्वायक्षराक्षसपञ्चगाः
ऋषयो मानवोगावो देवमानर एव च ॥ देवपत्या हुमाना गाहे साश्वाश्च
रसां गणा ॥ द्रष्टव्यानि सर्व शास्त्राणि राजानो ब्राह्मणानि च ॥ औषधा
नि चरतानि कालस्या च पञ्चाशुभा ॥ स्त्रानानि च सप्तस्तानि पुण्यान्या
यतनानि च ॥ जीभूतानि च सर्वाणि तद्विकाराश्च सर्वतः ॥ उक्तानि च
पुनरुक्तानि विजया यमवन्तुते ॥ लवणक्षीरतोयाश्च चतस्रोऽहक
स्तथा ॥ हृदि मंडोदकश्चैव वसुधाश्च नराधिप ॥ तथैवेशुरसोऽश्च
तथास्वाहूरकश्च ॥ गर्भाश्च श्वेतो ये स्नामभिषिचनपार्थिव ॥ च
त्वारः सागराश्चैव श्वेततोयेन पार्थिव ॥ समो गम्याभिषिचनं तु विजयं
प्रदिशतुते ॥ पुष्करश्च प्रयोगश्च प्रभासौ नैमिषस्तथा ॥ तथाऽग्रे

धिनयश्चैव विष्णुगंधकुमारका ॥ एते त्वामभिषिचनसुपर्णीः पृ
थिवीयने ॥ अनंतश्च महानागो वासुकिः शेषतक्षको ॥ सुपर्णी
रिश्च कुंभश्च वामनोत्तमः ॥ ऐरावतो महापद्मकं वलाश्च तराउभो
पन्नपन्नश्च शंखश्च कर्कोटकधनं जयो ॥ महाकर्णो महानीलो ध
तगाश्च वलाहकी ॥ कुमारपुष्पदंतश्च गंधर्वश्च पनास्विकः ॥ नृसिं
खरोगोपाचक्रांखपालस्तथैव च ॥ पद्मश्च कुलीकश्चैव पाणि रिते
वमारयः नागो रक्षाभभिषिचनं तु राजराजेन पार्थिव ॥ कुसुदेराव
णः पद्मपुष्पदंतो पद्मवामनः ॥ सुभ्रति कोज नो नीलः पालुको सर्व
तो नृप ॥ पैता महास्तथा हंसा वधपः ॥ शंकरस्तथा ॥ उग्रश्च वाश्च
श्च पतिस्तपाधचतुरि नृप ॥ कौत्सः ॥ शंखराजश्च पालुको स
र्वतः सदा ॥ चक्रश्च लंबश्च नंदकाश्चाणि चाप्यथा ॥ सर्व
भिषेकं रक्षा चरितं ताविजयं ध्रुव ॥ धर्मश्च वक्रशाखश्च सत्सदा
नंतपस्तथा ॥ यशोराजास्तथैवार्जुनश्च चर्यस्मः शमः ॥ पंचेला
मभिषिचनं तु चित्रगुप्तश्च पार्थिव ॥ इति पिंगलकश्चैव मत्स्यकाला

वासुकेस्तीर्थमेव वा सिंधुतमस्तपो द्वातोप्यथ सूर्या रकुंभकः ॥ पौंडरी
 कश्चराजेंद्रंगंगासागरसंगमे ॥ सिंधुसागरयोश्चैव ॥ संगमः सुमनोह
 रः ॥ तथा कुंभा वसुंधश्चमानसंच तथा सरः ॥ तथा सिंधुः सरः पुण्य
 सरः स्वच्छो रक्तं तथा ॥ धर्मरूपे फलालीर्थमविमुक्तं तथैव च ॥ लोहि
 श्य तथा पुण्यो व्यदिरिपावनः शिवः ॥ तीर्थसप्तश्रुषीणां च वान्ति तीर्थं च
 पार्थिवं ॥ एते चान्ये च बहवः पुण्य संकीर्तनाः शुभाः ॥ लोपे स्नातृभि
 विंचतु सर्वपातकनाशने ॥ गंगामहान्निपुण्यात्सिन्धुनी तथा ॥ पा
 वनी च तथा शीता च क्षुः सिंधुः सनर्मदा ॥ सुप्रभा कच नाक्षी च विशा
 लामानसी त्मदा ॥ सस्वती प्यनोदाश्च सुवेशा विमलोदका ॥ श्री प्रादो
 णश्च तर्षश्च शरद्वर्ग उकी तथा ॥ अरुणोदा च विभाग च च रुभा गा इ
 जवती ॥ विनस्ता देविकारं भा कौश्री च बलसा शी च ॥ तथा च धूमती पु
 ण्या कौश्री का मे मुना तथा ॥ गोमती धूपपा च चोदा च सरस्वती
 निर्विध्या च तृतीया च लोहित्यश्च महानंदग ॥ वेदस्पतिर्वेत्ता तावेद
 पर्वरा तथा ॥ गोवर्णी च रना चैव सहाकुमुदती ॥ पिना च र्मप्यती धपा ॥ १६७
 विहारी वेणुमत्पयी ॥ अवती च तथा कुंती सरसा च पलाशनी ॥ मंदाकि

नीहर्षोर्णा च सिंधुरेषा कुमुदती ॥ तपती प्यकाश्च नीकतोपा पिशाचि
 का ॥ त्रिजो सला चैत्रवर्णी मे मुला चालुका वती ॥ शुक्तिमती सिनीवा
 ली मद्रूणी नृपका कफः ॥ तापी पयोप्ती निर्विध्या सितानिषधा वती ॥
 वेणा वै तर्णी भौमा मंदरा च तथा वरुण ॥ तो चैव महागौरी दुर्गमति वि
 ला तथा ॥ गोदा वरिभी मथी कष्मा वेणा भवे कता ॥ तुंगभद्रा सुप्रकारा
 वासा कावेरि रेव च कतमादा ताश्रपणी पुष्पमद्रोत्पला वती ॥ नृपमा
 न्द्रुषिकुष्मा च रक्षु का न्निदिवा लपा ॥ लां गुली नी वं राधरिजा कच
 मुकला वती ॥ न्द्रुषिका वर वेगा च मंदवाहिनी ॥ कं पलव विहारा च
 कततोपा सुवाजी नी ॥ ताम्रा कृणा वेन वती सुभद्रा च श्व वलपि ॥ अद्रि
 का च शमानै व सुप्रका राहिरष्मयी ॥ आपगा च्छे त्साभासी संध्या च व
 उवाहिनी ॥ मंहे रवाणी शा ला च मालिका मलपावनी ॥ नीलोद्भूत क
 रा चैव बाहुदा च महानदी ॥ नंदा च परनंदा च सुदा च व सुवाहिनी ॥ पु
 त्तश्या न्याश्चरा जेंद्र नद्य स्वां विविधोदकैः ॥ सर्वपापप्रशमनाः सर्व
 लोकलपमातरः श्वेतोदपानी कलशौ रपि विंचतु पार्थिवैः ॥ एते र्थथोक्तै

न पराजरा जे दत्तो पिषेकः॥ पृथिवी समयो॥ ससागरा भुवि चिरं व
जीवधर्म चने बुद्धि रती व वास्तु॥ अविधाने राजान पिषि चेततिष्य
ण श्रवणेन वा॥ पौष्पसा वित्र सो यश्चि रोहिण्या मुत्ता सुवर्ण तुला
श्रियत्त लिङ्गाभिः सावित्र्या प्रयताः शुचिः॥ महाव्याहृति पिश्वैव सं
पाताभिर्दुनो भवेत्॥ सर्वो धर्म रसेः रश्मि दृष्टे वे दीनां सलिलेन च
व्याघ्र चर्मण्य सा नमासं घाम पिषि च्यव॥ तिष्ठन्म सञ्जुता क्रया ज्ञा
पत्वं पृथिवी पते॥ धर्म स्ते निखिलो राज चर्धतां पालयन्मजाः वर्ध
स्व वश्रिये पुष्पे जपाया भूद्याय च॥ राजांस्तु संत नौ गोत्रे ततो प्रती
रथ जपेत्॥ २१॥ वै व्याघ्रं तु भवे धर्म समिदौ दुर्बलि भवेत्॥ त्रिनेत्र
म पिषि च्ये वहुंभी न पिषिं त्रयेत्॥ प्राच्यां त्वादि र्दी वस के पिषि चं तु
ने जसा॥ दक्षिणं स्यां त्वादि र्दी र्स्त्वा अभिषि चं तु वृद्धये॥ प्रतिच्यां त्वा
दि र्स्त्वा पिसरा ज्ञानमा शी पि र्मितं धवं॥ आत्मा त्वार्ध मंत रधी सथे न
म पिषिं त्रयेत्॥ अभिषेक फल मुक्तं बो धायनेन॥ रक्षां वी न्द्रा
परा नात्मानं चै कवि शं ति॥ पुनाति पुत्र पौत्रैः सह वार्षि वर्ष सह स्वा
मि स्वर्ग लोके मही पते॥ ब्रह्मणः सायुज्यमाप्नोतीति॥ अथ प्रतिवर्ष

सन्पुण्यो गया शी र्षश्च पार्थिव॥ कायो र्को नं दी कुंड स्तथै वोत्तरा
नसः स्वर्ग मार्ग प्रश्नै व तथा पंच नं रश्मिः॥ भरु तीर्थ प्रभासश्च त
थै चामर कंठकः॥ आश्रमः कालिका याश्च तृण विंदो म्मथाश्रमः॥ गो
तीर्थ च्या शी तीर्थ च विमलः स्वर्ण एव च॥ जंघ मार्गश्च विपुलं पुण्यं स्त
दुलिकाश्रमः॥ कपिलं च तथा तीर्थ तीर्थे वा वंति र्वंड को॥ महा सरस्त
था गस्तु (कुमारि तीर्थ मेव च॥ गंगा धारं कुशा च तो वि ल्ज का नील पर्व
तः॥ वाराह पर्वतश्चै व तीर्थ क नख के तथा॥ कालिं जरा स के दारो र्द
कोटि स्तथै व च॥ महा लयश्च राजेद्रः वर्या श्रम एव च॥ नंद वस्तु र्ध
तीर्थ च सोम तीर्थ शत क्रतो॥ आश्विनो र्वरण स्थाप्य वायो वै श्रव
ण स्पृच॥ ब्रह्मणश्चै व सर्वस्य पमस्य च वनस्प च॥ विरूपाक्ष स्तथर्म
स्तथा चाप्सरसां नृप॥ ऋषीणां च वस्तनां च सं ध्या नां मरुत स्तथा
आदिता ना च तृणां तथा चांगिरसां नृप॥ ऋषीणां च वस्तनां च त
थान्येषां च सानरा॥ पुष्ट प्रसवणं चै व सुपुत्रा च नराधिपः॥ आलया
मसरश्चै व वाराहो मानव स्तथा॥ कामाश्रमा स्त्रिकूटश्च वि च कूट स्त
थै व च॥ सपर्वः क्रतु सारश्चै व तथा विष्णु पंडु सरः॥ कपिल स्य तथा तीर्थ

चतुर्दशपुत्रो हितः ॥ चतुर्दशपुत्रो हितः ॥ चतुर्दशपुत्रो हितः ॥ चतुर्दशपुत्रो हितः ॥
 हेत्यर्थः ॥ त्विच्छाहारः ॥ फलहारः ॥ पयसा वापि वर्तयेत् ॥ सस्रात्रं घृता
 शीवातनो होमप्रयोजयेत् ॥ गव्येन पयसा कुर्यात् ॥ सौवर्णनस्त्रवे
 णत्तु ॥ वेदपादिभिर्पुत्रैर्महाग्राहनी कर्तव्यैः ॥ शर्मवर्मा गणेश्वर
 वतथा स्यादपराजितः ॥ आयुष्यश्चाभयश्चैव तथा स्वस्वपुत्रो
 गणाः पुत्रान्यचगणा नुत्वा वाचयेत् ॥ हिरेण्येना
 क्षतार्धेण ध्वजे श्वपधुसार्षिणा ॥ पुण्या हं वाचापि त्वास्पधारं
 भुक्तानयेत् ॥ तिथिनाक्षत्रसंयुक्ते मूहर्ते करणे शुभे ॥ उच्ये
 दीपशतैस्तर्पण्यभिर्पुत्रैः ॥ सत्यतर्पणेनादेनापि विष्णो
 स्वलेकनः ॥ सितसमं समातु ॥ पीटका वा क्रमागता ॥ चाभर
 च संयुक्ते प्रतिहारविभूषिते ॥ मन्त्रादिपचतुष्टयं च चतुर्दशपु
 कल्पयेत् ॥ उपविष्टस्ती राजा प्रजानां कारयेत् ॥ अकार
 ब्राह्मणा गावः स्त्रीवाका नः ॥ तत्तत्सुहृन्नेरेयं ब्राह्म
 णानां नृपेणत् ॥ श्रेणी प्रवृत्तिपुर्यानां ॥ स्त्रीजनचनमस्करेत् ॥

आश्रीषस्ते हि दस्यंति तुष्टा जनपदा भुवि ॥ एव प्रजास्तु जेत पवि
 वीचवशा भवेत् ॥ पुरोहितं पञ्चिणं च सनाध्यं तथैव च ॥ अश्वध्व
 क्षंगजाध्वक्षिं कोष्टागारपतिं तथा ॥ भां गगारपतिवैद्यं देवसं च य
 थाक्रमं ॥ यथार्हेण च योगेन सर्वास्तपजयेत् ॥ यथा राज्यं पुरोहितेन
 स्वशो धाणां च यथाक्रमं ॥ स्थानं ॥ राणी चान्यानि रत्ना सुख
 मवाप्तुयात् ॥ दूर्वांसीकार्थका सार्थः ॥ शर्मा श्रीलपवौ तथा ॥ शु
 क्तानि चैव पुष्पाणि माद्रीह्यापुरोहितं ॥ अथर्वविहितो सुषेविधिः
 पुष्पाभिषेचनं ॥ राजस्नाने मही भुक्ते शक्रलो कं न गच्छति ॥ ४ ॥
 शतिपुष्पाभिषेकः ॥ अयं चाभिषेकः प्रतीवर्ष महान वम्पा कर्तव्यः
 पुष्पाभिषेको महान वम्पाभिषेको सवो जन्मदिने प्रतीवर्ष वषो ल
 र्गः ॥ कार्त्तिक्यां प्रतीवर्षमिष्टाथ वर्णस्तत्रात् ॥ अथासिंहसनं
 मलक्षणं ॥ वास्तुमंजर्मासिहातने चोत्तममं रुजा नापश्चा ॥ १ ॥
 न च परं वदंति ॥ रक्षाशच स्वंत्रा मतो विहितं व्यासेन चैवैध्याधिससु
 प्रपं स्यात् ॥ मुनिभिः रथशरेर्वीभक्तभागत्रयं स्यात् ॥ १ ॥ इति विभागे

२७ • भीविनेपीरमष्टौ ॥ कृष्णं रामपिरसोऽं सत्तथायासप दीन्नीव
 मुनिनवरतैरुतिवाहोत्तुवं यो ॥ छाद्यं स्यात्प्रसभागापेवतिथि
 तोभागेन कक्षात्रात्तेयुत्तैसै स्तंभयुगेन तोरणे पुनरैः शुभे
 राजितं ॥ कर्तव्यं नपवत्तु भं मुनिम तोजे द्या असीतासनं कर्त
 व्यं च यत्रोभिवर्धनामीभैः सिद्धेर्दक्षसासनं ॥ छेत्रजेष्टपशीति
 वेदसहिते दाससतिर्मध्यमं घष्या कन्यं संपुष्टैर्नरपतेरैवं शता
 र्द्धं समं ॥ विष्णुधर्मोत्तरे ॥ भद्रासनं नरेऽस्य क्षीरवृक्षा च कारये
 त् ॥ उच्छ्रायश्च तथा तस्य अधर्कं तु समं भवेत् ॥ हस्तत्रय तथा
 विष्कविस्तारेण च कारयेत् ॥ अयामध्यास्य कर्तव्या विस्तारेणैव
 संधितां चतुरस्रं तु कर्तव्यं रातो भद्रासनं तथा ॥ नोऽश्च नंतथा
 वतं नचदीर्घं भग्नम ॥ सुवर्णरूपताम्रैश्च चित्रं कार्यं विशेचव
 त् ॥ रत्नौ प्रज्ञात्वे श्वतथानरत्न प्रतिरूपकौ चत्वारः पुनश्चास्तत्र
 विनस्या भगुनंदनं ॥ द्विगुणाश्च तथासिंहा नतकार्या भगुनम ॥ हेम १००
 पक्षे विरचिते मधुरस्य शुक्रस्य वा ॥ पक्षे रथ बला कायाः छेत्राजे

पिषेकः ॥ गोपथजालणे ॥ अथपुष्पाभिषेकस्य विधिं वक्ष्यामि सां
 पद ॥ धर्मार्थकामसंयुक्तं राजा कुर्यात्पुरोहितं ॥ सोवर्णं राजतैस्तो
 म्रैः कलत्रौ पार्थिवैरपि ॥ सहस्रेण शतनाथ तोय ग्रहणं पिष्यते ॥
 चतुर्णां सागराणां तु नदीनां च शतस्य तु ॥ अभिषेकाय राजस्तुतो
 यमात्तु सपत्नतः ॥ एकदिनी चतुर्णां वासा गरस्य तु पंचमं ॥ ७००
 धीस्तो पुसवीषुकमयेत् ॥ सदाचसहदे वीच वला चाति बलात्त
 था ॥ मरुयनी च चाश्वेता व्याघ्रं रंती सुमंगला ॥ शाल्मवरीजयंती
 च शतपुष्पा सचंद्रना ॥ प्रियंगु रोचनो श्रीरममृताचस सारिका ॥
 अश्वत्थपुष्पावित्त्रा नां न्यग्रोधमनसस्य च ॥ विरिषा म्रक पिष्टानां
 पल्लवै समलंकितानां ॥ हेमरत्नौषधी बिल्वपुष्पगंधाभिवाप्सीतान्
 आच्छादितानां सितैर्वस्त्रैः रश्मिमंज्य पुरोहितः ॥ सावित्र्युभयतः कु
 र्यात्तत्रात्रोदेवी नथैव च ॥ हिरण्यवर्णा सक्तचातुवाक्या धमेव च
 धरणी पारपीटस्या दूर्वा मृत्तं कुत्रोद्भूता ॥ तस्योपरि पवेष्टीट हे
 मरोषमथापि वा ॥ २७ अ नुव्याप्रासिंहानां मृगस्य च यथाक्रमं ॥
 चत्वारिंशमाण्येता निरुवा दारभन्ति न्यसेत् ॥ चानुर्त्तं प्राविधाने

विधीयते॥ गजानां प्राङ्मुखी शालाकर्त्तव्या वाप्य वोऽङ्मुखी॥ आ-
 येन तथा भागे आपुधा गार मिष्यते॥ माहानसंचयमस्तकर्मज्ञा
 लान् तथापरा॥ गृहं पुरोधसः कार्ये वापनो राजवेद्यमनः॥ अयं च वेद
 विदोऽप्येव चिकीत्सा कर्तुरेव च॥ तस्यैव च तथा भागे कोष्ठा गारो
 विधीयते॥ गवास्तान नथैव नतुरंगणां तथैव च॥ उत्तराभि-
 मुखा श्रेणा तुरंगणां विधीयते॥ दक्षिणां भिमुरवी चाथपरिवे-
 द्या विगर्हिताः॥ तुरंगान् कृतधा धार्याः प्रदीपैः सार्वगात्रीकैः
 कुण्डलात्वा नरांश्चैव पक्ष्यांश्च नराधिपं॥ धारयेद्भक्ष्याः सु-
 सक्तांधेनुषेव च॥ अजश्वधार्यापते न तुरंगानां हि तैधेना
 गोगजाश्चार्तिशाला सुनत्पुरीष त्पनिर्गमः॥ अस्तगतै न क-
 र्त्तव्यो देवदेहिवाकरे॥ योगिनां श्रील्लिनां चैव सर्वेषामविशे-
 षतः॥ तथा ह्यवसथर्गुर्गमं न कालविदां शुभं॥ गोवैद्यानश्च वै-
 द्याश्च राजवैधास्तथैव च॥ आहरे न भशं राजा दुर्गे हि प्रवक्तार १०१
 जः॥ देवीपुत्राणे॥ पर्वीरिन्कारयेत्तद्वारान् महादुर्गेषु चोत्तमान्

राजस्त्वनसमायुक्तान्वाताय न समान्वितान्॥ मत्तवारणवेष्ट-
 धान् धेजकैरुपशोपितान्॥ गजव्या उक्तार्थी डा न्नपथपनमनो ह-
 रान्॥ दुर्गेषु कारयेद्दुर्गं महिषासुरघातिनीं॥ द्वा संस्तु गजवक्रवा-
 धनद्वाथपप्रजं॥ श्रीकान्वाक्षवतीः कार्यप्रसादोक्तो यथाविधि
 अयं चाग्निपुत्राणे उक्तः॥ हेमं कूर्मं सारलं च शारवाधः॥ सार्ववेराये-
 त्॥ पुननाशकुनी तत्र जंभसी न्यजयेत्तद्वारान्॥ देवान् यक्षान् अह-
 न्गान् फजयित्वा यथाविधि॥ देवतांस्तत्र धारांश्च वसुदेवस्य
 गारिपिः॥ मत्स्येणान्स्तस्तिवाधाथपशुं शान्तै निपातयेत्॥ का-
 रयेत्सर्वानाहानुसवं विधिभिर्दुर्गे॥ शारवोऽप्ययं तथा कार्यं च
 श्वेनपत्नीकिकं॥ एवं समुद्रये हारवन्॥ सर्वदारेषु बुद्धिमान्॥ क-
 जयित्वा ह्युर्गे यत्नान् माहविनायकान्॥ प्रासं तत्कविधानेन व-
 कीं ह्यारुह्य कुरु॥ १०२॥ ॥ श्रीरामेश्वरकरिस्तुतुष्टव्यो
 भट्टनारायणः क्षाणी पंडितमानवोऽनजपी श्रीरामकक्षस्तनः॥
 श्रीमोसा नय तत्तविदिनकरस्तस्या भूतत्कालीः सेयं त्रांति कतंत्र

१०३ सारविषयागमापस्था न्युं॥ ५४॥ इति श्रीमद्रामेश्वरसुविस्तृत
 श्रीमन्नारायणसुतश्रीपद्मकल्याणनरिनकरक्तःशुणितिसारः
 समाप्तः॥ सके॥ ५५॥ सर्वजितसवतरे दक्षिणापनेकार्तिकवदि
 धार्मिकवास्तरेरदपुस्तकसमाप्तः॥ ५६ ५७ ५८ ५९ ६०
 श्रीपार्वतीनागनाथार्पणमस्तु॥ शुभंभवतु॥ ६१ ६२ ६३

प्रशस्यते॥ विश्रपक्षैर्नकर्तव्यं हीनं परिषितं तथा॥ चतुरस्रं तु कर्त
 व्यं ब्राह्मणस्य भगुत्तम॥ वलं राज्ञः प्रशस्तं स्याच्छुक्लवस्त्रविधायि
 तं॥ अथ दुर्गविधिः॥ राजासहाय संयुक्तं प्रभुतत्त्वले न्यने॥ रम्यया
 नंत्यपापत्रयमध्यमं देवसमाश्रयेत्॥ तत्र दुर्गं नयः कुर्यात्पुण्यायेक
 तमंबुधः॥ वनदुर्गमहीदुर्गनरदुर्गतथैव च॥ वाक्ष्ये वास्तुदुर्गं च
 गिरिदुर्गं च भागवतं सर्वेषां मे वदुर्गं गीर्गिर्दुर्गं प्रशस्यते॥ दुर्गं च
 परिरक्षोपेतं पुराहा लोकसंयुतं॥ राज्ञी यंत्रमुख्ये श्वशतशो
 थसमावृतं॥ गोपुरं सर्ववाटं च तत्र स्यात्सुमनोहरं॥ सप्तको
 गजारूढे येन राजा विशोभते॥ सुशोभाश्च तत्रातत्र कार्यं श्व
 पणवीथयः॥ एकांस्थिस्तत्र वीथ्यग्रे देवते श्रमभवद्वत्॥ विथ्यागो
 पुरंतु वीथीयते॥ आयातं चतुस्त्रं वा वत्तवा कारयेत्तु॥ अर्धचं
 द्वप्रकारं च वज्राकारं च कारयेत्॥ अर्धचं प्रशंसते नदितीरे च
 तुर्धवेत्॥ अन्यत्र न तु कर्तव्यं प्रयत्नेन विज्ञानता॥ राज्ञः कोश
 ग्रहं कार्यं दक्षिणे राजवेत्तनः॥ तस्यापि दक्षिणे भागे गजस्त्रा न